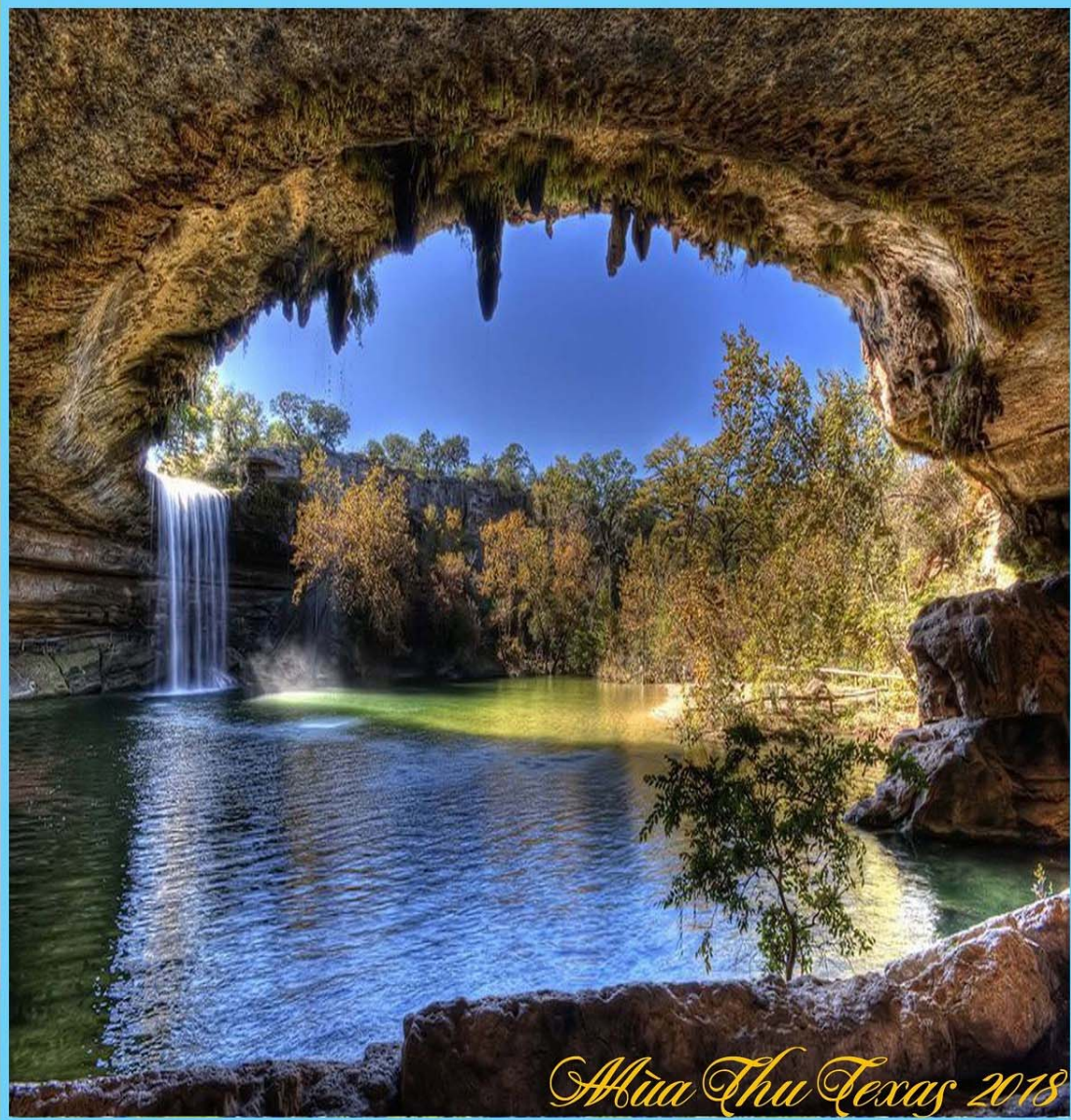




hà nội

SỐ 110
1976 - 2018

ÁP HỮU CÔNG CHÁNH



BAN PHỤ TRÁCH LÁ THƯ CÔNG CHÁNH NĂM 2018

Ban Phụ Trách
Lá Thư Ái Hữu Công Chánh
Số 109-112

Nguyễn Văn Luân
Nguyễn Thiệp
Nguyễn Đình Duật
Nguyễn Văn Thái

Trình Hữu Dục
Nguyễn Quang Bê
Nguyễn Như Bá
Dư Thích

Ngô Hoàng Các
Lâm Thị Kim Dung
Trần Văn Thu
Trần Trung Trực

Liên Lạc LTAHCC 111

Bài Vở, Tin Tức, Hình Ảnh

Trần Trung Trực

11907 Viscaya Way
Austin TX 78726

E-mail: truc.ahcc@gmail.com

Tel: 512-918-8348

Tài Chánh

Nguyễn Văn Thái

1825 River Bend Dr
Redlands, CA 92374

E-mail: thai.ahcc@gmail.com

Tel: 909-793-8139

Trang mạng:

Lá Thư Ái Hữu Công Chánh trên mạng: <http://ltahcc.com>

Trang Mạng Ái Hữu Công Chánh: www.aihuucongchanh.com

Hình Bìa: Hamilton Pool Preserve, Austin, Texas

Lá Thư Ban Phụ Trách Số 110

Đây là Lá Thư thứ hai của Ban Phụ Trách Ái Hữu Công Chánh Năm Châu thực hiện. Ban Phụ Trách xin gửi đến tất cả các Ái Hữu và Thân Hữu lời chào đoàn kết và xây dựng Lá Thư Ái Hữu Công Chánh.

Ban Phụ Trách cảm ơn tất cả Ái Hữu cùng Thân Hữu đã mở rộng cánh tay giúp Lá Thư bài vở và ngân khoản để cho Lá Thư hoàn mỹ. Chúng tôi cũng cảm ơn những ý kiến xây dựng của quý Thầy, các Ái Hữu Tiền Bối, các Ái Hữu cùng Thân Hữu dành cho Lá Thư.

Sau khi thực hiện Lá Thư thứ nhất, chúng tôi đã tổ chức lại BPT cho ngăn nắp và rõ ràng công việc làm cho mỗi người trong BPT. Chúng tôi sẽ cùng học hỏi và trao đổi những kỹ thuật hiện đại dùng làm Lá Thư. **Xin quý vị nhận nơi đây nguyện vọng của BPT Lá thư: đồng tâm và đồng lòng hoàn thành Lá Thư cho hoàn mỹ và ra đúng thời hạn.**

Để cho Lá Thư dồi dào và đa dạng, chúng tôi yêu cầu quý AH/TH là những biên tập viên tài năng của Lá Thư AHCC gửi bài về cho chúng tôi càng nhiều càng hay, dù chỉ 1 trang giấy. Chúng tôi, những thành viên BPT, sẽ xem lại, sửa chữa những chữ sai, trình bày, sắp xếp lại cùng in ấn và phát hành. Nếu không có bài của quý vị, Lá Thư sẽ buồn tẻ và nhàm chán. Vì ngân quỹ LTAHCC không được dồi dào như chúng tôi hy vọng, chúng tôi dự định mỗi năm phát hành 2 Lá Thư vào giữa tháng 1 và 8, Xuân Thu nhị kỳ như những năm trước. Để cho có thể kịp làm, xin các AH/TH gửi bài về trước ngày phát hành nửa tháng.

Danh Sách AHCC hiện nay thiếu sót rất nhiều E-mail của các AH/TH. **Chúng tôi xin các AH/TH cung cấp E-mail và số điện thoại cá nhân (cell phone), một trong những phương tiện truyền thông chính hiện nay. Chúng tôi chỉ in DSAHCC vào sổ đầu mỗi năm, và để giữ E-mail của quý vị khỏi bị kẻ xấu lợi dụng, chúng tôi sẽ không đăng nó trên mạng. Chúng tôi sẽ cập nhật ngay những chi tiết quý vị gửi về cho chúng tôi. Nếu quý vị muốn biết chi tiết AH/TH nào, xin liên lạc với chúng tôi. Cũng xin quý AH/TH xem lại DSAHCC xem có bạn nào của quý vị thay đổi địa chỉ mà Lá Thư không tới và họ cũng không biết, xin cho chúng tôi hay. Kể từ LTAHCC số 111, chúng tôi sẽ chỉ gửi Lá Thư đến AHCC nào hồi báo muốn nhận Lá Thư AHCC.**

Ban Phụ Trách xin chúc tất cả các Thầy, các AH Tiền Bối, cùng AH và TH Công Chánh khắp nơi một mùa Thu và Đông vui tươi, khỏe mạnh và hạnh phúc, Lá Thư AHCC mỗi ngày khá hơn và trường tồn....

Ban Phụ Trách Lá Thư Ái Hữu Công Chánh



✚ AH Bửu Đôn

Anh Trục thân mến,

Đọc bài "Bốn Thầy Công Chánh Của Tôi" mà anh đã viết, thật là cảm động. Sung sướng nhất là xem hình các sinh viên chụp với anh Lân và anh Tăng, vì các hình này đã giúp tôi trở về quá khứ.

Tôi nhớ có lần, vì khi dạy nói nhiều nên cuối giờ khan tiếng; tan lớp, có mấy sinh viên trong lớp chờ tôi ngoài xe và đưa một chai nước ngọt mời tôi uống giải khát. Tôi lặng cầm mà không uống, các sinh viên đổ thấy vậy thì thúc giục, nên tôi mở chai ra và uống. Đến giờ này, tôi vẫn nhớ cử chỉ của các sinh viên đó.

Một lần khác, Đại Học Huế mời tôi ra dạy môn Bê Tông Cốt Sắt. Tôi luôn luôn sẵn sàng chia sẻ hiểu biết của tôi với các bạn trẻ, nhưng nếu nhận lời thì mỗi lần ra dạy Huế, tôi phải mất trọn hai ngày vì mỗi ngày Hàng Không VN chỉ có 1 chuyến bay Saigon-Huế-Saigon, và trong khi đó, tôi còn bận nhiều công vụ khác ở Saigon. Vì vậy, tôi đành lòng xin lỗi và từ khước. Đại Học Huế hỏi tôi có thể cho Đại Học Huế dùng bài của tôi dạy ở Phú Thọ được không, thì tôi hoan nghênh ý kiến đó hết sức, vì nó giải quyết mọi thắc mắc của tôi.

Anh Trục thân mến, một lần nữa xin cảm ơn anh; nhờ bài "Bốn Thầy" mà bao nhiêu kỷ niệm êm đẹp của thời son trẻ đã trở về với tôi.

Bửu Đôn (E-mail của Thầy ngày 8 tháng 11 năm 2017)

✚ BPT

Thành thật cảm ơn Thầy đã nói lên những tình cảm chân thành và vài kỷ niệm giữa Thầy và Trò. Mục đích của LT là **"Giữ Cho Còn Có Nhau"**, nhắc nhở đến những kỷ niệm xưa để làm sống lại thời son trẻ cũng nằm trong mục đích này. Kính chúc Thầy Cô nhiều sức khỏe.

(Một thời gian ngắn sau khi viết những lời trên, BPT nhận được tin buồn là Thầy đã qua đời. Xin xem lời chia buồn trong mục "Tin Buồn").

✚ AH Nguyễn Thiệp

Bài viết của anh Trục rất hợp với nội dung của Lá Thư AHCC.

Mong có thêm nhiều bài viết tương tự như thế này.

✚ BPT

Cảm ơn AH đã có ý kiến rất là xây dựng. BPT cũng rất mong nhận được những bài viết, dài ngắn tùy ý, trong khuôn khổ nội

dung của LT. Chúng ta chỉ cần đọc những bài nhắc nhở về trường xưa, thầy cũ, bạn bè thời sinh viên CC cũng như những kỷ niệm thời phục vụ quê hương trước năm 1975 trong ngành hay là ở quê hương thứ hai, những tin tức liên quan đến AH/TH khắp nơi trên thế giới. Những chuyện này sẽ giúp anh em chúng ta hồi tưởng lại những ngày tuổi trẻ khi tâm tư còn nhiều ước vọng. Mong nhận được bài của AH, xin chúc nhiều sức khỏe.

AH Nguyễn Văn Lộc

Tôi thành thật cảm ơn quý anh trong Ban Phụ Trách đã dành nhiều thì giờ quý báu để “Giữ Cho Còn Có Nhau”.

Thân chúc quý anh một năm mới 2018 được thật nhiều sức khỏe và hạnh phúc.

BPT

BPT đã cập nhật địa chỉ email của AH. Xin cảm ơn những lời chúc chân thành của AH, toàn thể anh em trong BPT cũng đã cố gắng nhiều trong việc gọi đến các AH/TH những tin tức cũng như những kỷ niệm buồn vui trong đời Công Chánh để nhớ đến những ân tình ngày xa xưa cũng như trong những ngày sống ly hương.

AH Nguyễn Thiệp

Cám ơn BPT đã dày công thực hiện số LT109 này.

Ưu điểm:

- *Quy tụ được nhiều cây viết mới đóng góp cho Lá Thư.*
- *Có địa chỉ email nhiều hơn. Nếu được nhiều hơn nữa thì quá quý.*
- *Nội dung liên hệ đến Thầy, Bạn, Kỷ Niệm Công Chánh; có nhiều bài hay, cảm động.*

- *Chúc BPT thành công hơn nữa trong các Lá Thư sắp tới.*
- *Cám ơn nhiều.*

BPT

Cám ơn AH đã có lời khen ngợi. Cũng nhờ có ý kiến đóng góp của AH và nhiều AH khác nên chúng tôi mới có thể hoàn thành LT109 tương đối khá tốt đẹp. BPT sẽ cố gắng làm cho các LT kế tiếp được mỗi ngày mỗi khá hơn, có nhiều bài nằm trong mục đích “**Giữ Cho Còn Có Nhau**”; tuy nhiên để đạt được mục tiêu này, **BPT cần có nhiều bài viết của các AH/TH hơn nữa.**

Thân kính.

Anh Nguyễn Chánh Nhân

Em tên Nguyễn Chánh Nhân, quê ở Cần Thơ (Tham Trường) qua Lá Thư AHCC số 108, em nhớ lại có gặp chị ở Khu Nam Công Chánh Cần Thơ nên em mạo muội viết thư cho chị mong được “Nói Vòng Tay Lớn”.....

.....
Đọc qua LT AHCC, em thấy các vị tiền bối đều như Tiên Phật – Kiếp trước có tu – Còn một số ít ở VN, vụng tu, nên sống như trong Địa Ngục Trần Gian.

Vậy Hội CC còn thiếu mục Ủy Lạc những con người bất hạnh!!

Em kính lời thăm chị khỏe mạnh, Anh bình phục sức khỏe, và gia đình an vui.

BPT

BPT nhận được thư của Anh gửi cho chị Báu chuyển sang. Vì thư quá dài nên BPT mạn phép cắt bớt những đoạn không cần thiết.

Trước tiên, xin xác nhận là Lá Thư AHCC chỉ là một tập hợp của các anh chị em cựu nhân viên các cấp phục vụ trong tất cả các Nha Sở trực thuộc Bộ Công Chánh Việt Nam Cộng Hòa cho đến cuối tháng 4 năm 1975 và các Thân Hữu hiện đang sống ở hải ngoại. Đây không phải là một Hội Ái Hữu hay Hội Thân Hữu, Đồng Hương... gì cả. LT được thành hình để làm nơi cho AH khắp thế giới thông báo những tin tức liên quan đến cuộc sống của nhau, nhắc nhở những kỷ niệm ngày xưa với nhau để mãi mãi “Giữ Cho còn Có Nhau”.

Kể đến, cũng xin AH biết là chúng tôi chỉ là những người may mắn được ra nước ngoài bằng nhiều cách, êm xuôi cũng có mà gian khổ trên con đường vượt thoát cũng nhiều. Ở xứ người, chúng tôi đều phải khởi sự gầy dựng lại cuộc đời từ con số không, có còn chăng chỉ là những kiến thức thu thập được trong khi theo học.

Chúng tôi cũng được biết có nhiều AH còn ở lại trong nước nhưng rất thành công về phương diện nghề nghiệp.

Sau cùng, như trên đã nói, vì không phải là một hội đoàn nên LTAHCC không có thành lập các quỹ Ủy Lao. Tuy nhiên, các AH/TH hải ngoại thỉnh thoảng cũng có giúp các bạn cùng Khóa Công Chánh/Địa Chánh gặp những trường hợp khẩn như lâm trọng bệnh...

Xin AH cho biết thêm nhiều chi tiết như tốt nghiệp Khóa CC/ĐC nào, bạn cùng khóa có những ai... Như vậy, các bạn cùng khóa với AH có thể nhận biết được và liên lạc với AH.

Thân Chào và chúc may mắn.

 **AH Lê Thành Trang**

Trực ơi. Anh rất vui mừng khi nhận được LTAH CC hôm nay. Xin cảm ơn tất cả anh em trong Ban Phụ Trách.

Xin thông báo: Bà Phan Đình Tăng gọi cho anh biết là ông Tăng mới bình vô nhà thương. Không có gì đáng ngại. Anh em có thể gọi bà Tăng để hỏi thăm. Máy anh học trò cũ của ông Tăng nên nhớ khi gọi hỏi thăm thầy Tăng nói rõ “thầy Tăng”, đừng quên gọi là “Thằng Tây” phiên âm nghe. Đó là lời dặn của thầy Tăng nhắn nhủ với tôi từ lâu rồi. Không phải ý của tôi đâu.

 **BPT**

Xin thành thật cảm ơn AH đã thông báo tin tức về sức khỏe của Thầy Phan Đình Tăng. Chúng tôi đã thông báo đến các AH cựu học trò của Thầy và cũng không quên chuyển đi lời dặn của AH. Kính chúc AH được nhiều sức khỏe.

 **AH Nguyễn Xuân Mộng**

Tôi vừa nhận được LTAHCC số 109, xin trả lời để quý AH Ban PTLT rõ. Thành thật cảm ơn các AH trong BPT, đặc biệt AH Trần Trung Trực đã chịu đứng ra làm “đầu tàu” tiếp tục lo cho LT để “CHÚNG TA GIỮ CÒN CÓ NHAU”. Nhờ có LT, chúng ta biết được tin tức nhau, những sinh hoạt của AH khắp năm châu. Chúng tôi lại đọc được những bài viết của các AH để có thêm hiểu biết trên mọi lãnh vực. Phần tôi, thì nay đã quá già rồi, 9 bó rồi (tuổi Mậu Thìn) không còn đóng góp được bài vở như thuở còn trai trẻ trước đây, mong các AH thông cảm cho.

Tôi rất hoan nghênh các AH đã có quyết định đứng ra tổ chức “Đại Hội AHCC toàn cầu 2018 tại Little Saigon, Nam California” để các AH khắp năm châu có

dịp gặp mặt nhau khi ai cũng đã cao tuổi, ít nhất cũng từ 60 tuổi trở lên. Riêng tôi như đã trình bày ở trên, nay đã chín bó, nên chưa có quyết định ngay từ bây giờ. Lúc gần ngày Đại Hội nếu có con hoặc cháu chịu giúp phương tiện đưa đi và giúp đỡ săn sóc trong những ngày Đại Hội, chúng tôi sẽ về gặp mặt và thăm các AH. Một lần nữa, xin thành thật cảm ơn Quý AH. Thân mến chúc Quý AH, gia đình Năm Mới Mậu Tuất (2018) thật nhiều sức khỏe và được Vạn Sự Như Ý.

Thân chào.

BPT

Xin thay mặt toàn BPT thành thật cảm ơn AH. Thông báo tin tức của nhau, những sinh hoạt của các AH từng vùng khắp nơi trên thế giới là việc làm cần thiết của các BPT từ trước đến nay, chúng tôi chỉ cố gắng tiếp nối công việc tốt đẹp này.

Xin AH giữ gìn sức khỏe để tham dự Đại Hội AHCC toàn cầu.

Và cũng xin chân thành cảm tạ đóng góp tài chánh của AH.

AH Nguyễn Đình Bốn

Mình vô cùng vui sướng được gặp và biết tin tức các bạn, và gần như đầy đủ các bạn đồng khoá 6 KSCC - ĐC tại USA, thông qua Lá thư AHCC số 109 mình vừa nhận được trong dịp liên hoan Tất niên AHCC Sài Gòn-VN vào ngày 3/2/2018. Và cũng qua Lá thư AHCC 109, chúng mình cùng được ôn lại những kỷ niệm vui buồn thời Sinh Viên, thời ra trường làm việc, trải qua bao biến cố thời cuộc....." Thời gian thấm thoát thoi đưa", mới thoát đó mà bọn mình đã thành các cụ U80, đầu bạc, lẩm bẻm, suy yếu....Buồn nhất là đã

có nhiều bạn đồng khoá đã già từ cuộc chơi!!!

Cũng qua Lá thư AHCC 109, trang 107-108, các bạn ở USA cũng gặp được và biết được phần nào tình hình các bạn cùng khoá tại VN, qua bài viết của Nguyên và Sơn.

Chỉ cầu mong sao các bạn đồng khoá và gia đình chúng ta luôn được an vui, mạnh khỏe, vạn sự Như ý là mừng.

Trước thềm năm Mậu Tuất -2018, gia đình mình thân chúc các bạn cùng toàn thể Gia đình luôn được: Vạn Sự Như Ý - An Bình - Vui khỏe.

BPT

BPT nói chung, các anh em K6KSCC nói riêng, rất vui mừng được biết tin AH. Các Lá Thư AHCC đều không ít thì nhiều mang đến cho chúng ta những kỷ niệm vui buồn thời còn ở trường Công Chánh cũng như khi phục vụ trong các nhà sở thuộc các Bộ của Việt Nam Cộng Hòa; ngoài ra còn thông báo tin tức của nhau trong cuộc sống hiện tại dù ở góc biển chân trời nào. Chúng ta cố gắng duy trì LT này để mãi "Giữ Cho Còn Có Nhau". Cảm ơn lời chúc của AH và cũng xin thay mặt toàn thể AH trong BPT chúc AH và toàn gia đình được nhiều sức khỏe và mọi sự an lành.

AH Ngô Anh Tê

1. Trong phiếu góp ý và Yểm trợ tài chánh, Tôi không thấy chỗ nào bạn ghi chú cho tất cả mọi người rõ là nếu không gửi lại bạn phiếu góp ý thì bạn sẽ không gửi báo. Do đó sẽ có rất nhiều người sẽ không gửi phiếu góp ý lại cho bạn vì họ không có gì thay đổi.

2. *Bạn nên kiểm tra lại tình hình của quỹ cho chính xác. Cách đây mới có chừng hai năm, bạn Luân yêu cầu mọi người ĐỪNG gởi tiền đóng góp nữa vì tồn quỹ quá nhiều.*
3. *Ở Oklahoma city có 4 AHCC: Tôi, anh Phạm Hữu Quang, anh Nguyễn đình Viễn và anh Lê văn Sâm. Chúng tôi không có gì thay đổi và đều muốn nhận báo*
4. *Chuyện đóng góp cho lá thư, theo ý tôi, là TÙY TÂM của mỗi người, không bắt buộc. Nếu quỹ có ít tiền, thì chờ khi nào có đủ tiền hãy ra số kế tiếp.*

BPT

Xin thành thật cảm ơn AH đã có những đề nghị xây dựng, và BPT xin có ý kiến về những đề nghị này:

1. Lá Thư BPT số 110 sẽ nói rõ việc này.
2. Cách đây 5 năm, khi AH Ái Văn chấm dứt nhiệm kỳ, quỹ lúc đó có khoảng gần 30 ngàn. Sau gần 5 năm với 10 Lá Thư, chi phí mỗi LT khoảng \$4,156 (Lá Thư số 107), khi chuyển đến chúng tôi, quỹ chỉ còn có \$2,442.81 (trừ chi phí Lá Thư số 108 = \$4,148.26)
3. BPT đã cập nhật tình trạng của các AH ở Oklahoma.
4. BPT đồng ý vấn đề đóng góp là tùy tâm. Nhưng LT phải ra đúng kỳ hạn và không thể tạm ngưng chờ khi có đủ tiền thì ra tiếp; vì nếu làm vậy, nhiều AH sẽ hiểu lầm là LT đã ngừng đăng và sẽ ngưng đóng góp. Cũng vì vấn đề tế nhị này nên BPT phải cố gắng cập nhật hóa danh sách

AH/TH và tìm hiểu chính xác số người còn muốn nhận LT để tránh lãng phí công sức cũng như tiền bạc do các AH đóng góp.

AH Nguyễn Ngọc Tào

Năm nay, vì bận nhiều việc nên quên chính ngừa flu, do đó tôi bị bệnh flu mấy tháng. Hiện giờ tôi vẫn chưa hết mặc dầu đã uống nhiều thuốc. Không dám ra ngoài, ngại lây lan.

BPT

Dịch flu năm nay hình như trầm trọng hơn mọi năm nên có nhiều người nhiễm bệnh và cơn bệnh lại kéo dài hơn. Xin chúc AH sớm vượt qua cơn bệnh này. BPT xin cảm ơn AH đã phúc đáp thư cập nhật tin tức và chi phiếu đóng góp vào quỹ LT.

AH Bùi Hữu Lân

Chúng tôi đã nhận được các hình chụp hôm 10 tháng 2 và xin cảm ơn các anh nhiều. Tôi xin nhờ các anh Huấn - Bốn chuyển đến các anh Khóa 6 bên Mỹ, lời cảm ơn đã cho tôi quà Tết 500 USD. Tôi luôn luôn giữ kỷ niệm đẹp và cảm động đối với tất cả các anh.

BPT

Chút quà nhỏ các học trò cũ kính biểu, xin Thầy đừng bận tâm. Chúng em luôn nhớ đến quý Thầy Cô đã tận tình hướng dẫn và truyền đạt những kiến thức cho chúng em. Kính chúc Cô Thầy luôn được nhiều sức khỏe.

AH Trương Hữu Lượng

Tụi tôi đã nhận được LTAHCC số 109, thích thú đọc, xem hình ảnh và theo dõi các sinh hoạt của bạn bè CC từ khắp mọi

nơi trên thế giới. Xin cảm ơn anh Trục và các anh chị trong Ban Phụ Trách LTAHCC. Nghe nói các Anh Chị bên California đang tổ chức Đại Hội CC 2018 (Đại hội cuối cùng!) làm tại tôi rất háo hức.....và mong là sẽ có LTAHCC số 110 trong dịp này.

Chúc anh Trục và cả Gia Đình đạt được nhiều sự như ý trong năm Con Chó này (Giáp Tuất).

Thân ái.

BPT

Chúng tôi, BPT Lá Thư AHCC, xin cảm ơn các anh chị đã ưu ái đón nhận LT, và cũng cảm thấy ấm lòng khi mang đến nhau những tin tức và sinh hoạt của anh chị em CC khắp năm châu.

Các AH cả 2 miền Nam Bắc California hiện cũng đang hoạt động ráo riết để tổ chức ngày Đại Hội Công Chánh toàn thể giới vào tháng 9 năm 2018. Xin các AH và thân bằng quyến thuộc cố gắng tham dự ĐH càng đông càng vui.

Nếu không có gì trở ngại, LT110 sẽ được trao tận tay các AH/TH tham dự Đại Hội. Những AH/TH không tham dự Đại Hội được, sẽ nhận LT qua đường Bưu Điện như thường lệ.

AH Đoàn Chí Trung

Chúng tôi đã nhận được LTCC số 109. Hình thức đẹp và nội dung súc tích. Xin thú thật là đọc trên ấn bản vẫn thích thú hơn là đọc trên mạng và cảm thấy mối liên hệ trong tình AHCC gần gũi thân thiết hơn.

Thay mặt toàn thể AHCC và gia đình của Nhóm AHCC Toronto xin cảm ơn Ban Phụ Trách đã rất nhiệt tình và bỏ nhiều công

sức để hoàn thành xuất sắc LTCC 109 này.

Kính mong Anh Chị Em trong nhóm nhiệt tình hưởng ứng đóng góp bài vở, hình ảnh, tâm tư, tình cảm.....theo lời kêu gọi của Ban Phụ Trách. Kính chúc các Anh trong Ban Phụ Trách và toàn thể Quý AHCC Năm Mới An Khang Thịnh Vượng và Hạnh Phúc.

BPT

BPT xin thành thật cảm tạ lời khen ngợi và lời chúc chân tình của toàn thể AH/TH Toronto.

Xin các AH/TH gửi những bài viết về sinh hoạt AH, về những kỷ niệm đời Công Chánh xa xưa cũng như hiện tại... để cho những LT kế tiếp được phong phú và đa dạng.

AH Phạm Ngọc Xuyên

Qua cuộc điện đàm gần đây, AH Xuyên cho biết:

- *Thầy Đồng khi mở tủ đã va đầu vào cửa tủ và sưng một cục. Thầy vốn đã ít nói, nay lại ít nói hơn.*
- *Bản thân chị Xuyên bị bệnh trong miệng, chữa trị ở Canada không hết. Chị sẽ sang Pháp ở nhà con gái để chữa trị trong vòng 6 tháng.*
- *Chị muốn xin địa chỉ email của Cô Bửu Đôn để chia buồn.*

BPT

Thành thật cảm ơn AH đã cho biết tin tức về Thầy Đồng và của cá nhân AH. Mong chỗ sưng của Thầy mau tan biến, và kính chúc Thầy luôn được nhiều sức khỏe.

Cũng xin chúc AH sang Pháp điều trị bệnh được kết quả mỹ mãn.

BPT đã email địa chỉ của Cô Bửu Đôn cho AH.

 AH Lê Văn Thiện

Xin gửi lời thăm Quý AH trong BPT Lá Thư Công Chánh và kính chúc Quý AH cùng gia đình một Năm Mới Mậu Tuất sức khỏe, may mắn và mọi điều như ý. Xin đính kèm một ngân phiếu US\$20.00 để đóng góp cho Lá Thư. Thân kính.

 BPT

BPT xin cảm ơn lời chúc năm mới và xin thân chúc AH cùng gia quyến Năm Mới nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc. Cũng không quên cảm tạ AH đã đóng góp tài chính để duy trì LT.

 AH Trần Mộng Châu

Cám ơn BPT Lá Thư đã gánh vác “ngà voi”. Riêng cám ơn đã đăng hình AH Đồng Sĩ Khiêm và tôi.

 BPT

BPT xin kính chúc Thầy Năm Mới nhiều sức khỏe, và xin cảm tạ \$30.00 đóng góp của Thầy vào quỹ Lá Thư.

 AH Đặng Ngọc Chi

Tôi muốn Hội vẫn giữ tên nhiệm sở cũ của tất cả AH/TH.

 BPT

Xin thành thật cảm tạ đóng góp (\$20.00) của AH vào quỹ LT. Về việc tên nhiệm sở

cũ của tất cả AH/TH, BPT đã tham khảo ý kiến của nhiều AH.

 AH Nguyễn Công Thuần

Phiếu này ghi “Phiếu Góp Ý và Yểm Trợ Tài Chánh” nhưng không nói rõ chi phiếu đề tên ai, gửi về địa chỉ nào.

Trang 132 LTCC số 109, báo cáo tài chánh của AH TT Trực có nói là “gửi tiền về cho AH NV Thái” nhưng cũng không nói địa chỉ nào.

Phiếu này ghi LTAHCC với địa chỉ AH TT Trực, trang bìa sau LTCC 109 ghi Ban Phụ Trách LTAHCC với địa chỉ AH NV Thái. Không biết làm thế nào cho đúng, tôi kèm luôn chi phiếu yểm trợ vào đây.

Xin cảm ơn Quý AH.

 BPT

Thành thật xin lỗi đã không ghi rõ ở tất cả các chỗ như AH đã nêu trên, nhưng ở trang trong bìa trước, phần Liên Lạc LTAHCC 110 đã có ghi rõ phần “Bài Vở, Tin Tức, Hình Ảnh” gửi về địa chỉ của AH TT Trực và phần “Tài Chánh” gửi về địa chỉ AH Nguyễn Văn Thái.

Xin ghi nhận góp ý của AH và xin cảm tạ đóng góp (\$50.00US) của AH vào quỹ LT.

 AH Nguyễn Cửu Đạt

Xin cảm ơn tất cả các Anh Chị trong Ban Phụ Trách Lá Thư Ái Hữu Công Chánh.

 BPT

Cám ơn đóng góp (\$30.00) của AH vào quỹ LT.

AH Bùi Đức Hợp

Tôi gửi anh bài viết **"Tự tạo hạnh phúc ở tuổi già"** để anh tùy nghi. Hai bài viết trong LT 109 của Tràm Nước: "Thầy Tăng, vị thầy khả kính" và "Los Angeles Ký Sự" quá hay, tựa như hoa lan e ấp nở trong vườn hoa cúc vàng. Lời văn của tác giả bình dị, nhẹ nhàng, dễ thấm thấu vào tâm hồn người đọc. Tiện đây, tôi xin ủng hộ LT \$100.00, chi phiếu gửi qua Bưu Điện. Chúc anh và ban Phụ Trách sống mạnh để **"Giữ Cho Còn Có Nhau"**.

BPT

Đã nhận được bài viết **"Tự tạo hạnh phúc ở tuổi già"** của AH, BPT sẽ đăng vào số LT 111. Cảm ơn lời khen ngợi của AH đối với 2 bài viết "Thầy Tăng, vị thầy khả kính" và "Los Angeles Ký Sự" của AH Tràm Nước; như đã giới thiệu trong LT 109, đây là một cây viết mới cho Lá Thư CC với rất nhiều triển vọng. Xin AH đón xem những bài viết của TN trong các số LT sắp tới.

Thay mặt BPT, xin chân thành cảm tạ đóng góp của AH cho LT.

AH Ngô Văn Thành

Rất vui mỗi khi nhận được LT/CC, kính cảm ơn. Năm Mới kính chúc quý Anh Chị sức khỏe dồi dào, An Khang, Thịnh Vượng.

BPT

Xin chân thành cảm ơn lời chúc của AH đến BPT và cũng xin cảm tạ đóng góp của AH (US\$20.00) vào quỹ Lá Thư.

AH Tania Lê Thanh Nguyễn

Tôi xin gửi anh check \$260.00 của AHCC Houston đã đóng góp để nuôi dưỡng LTCC.

Chúng tôi xin cảm ơn thật nhiều BPT LT đã mất nhiều thời giờ với mục đích là **"chúng ta giữ cho còn có nhau"**. Chúng tôi rất hoan nghênh tinh thần của các anh.

BPT

Anh em trong BPT cũng chỉ cố gắng làm công việc mang tin tức AH khắp nơi đến cho nhau, nhưng cũng xin thành thật cảm tạ những lời khuyến khích và đóng góp tài chánh của AHCC Houston vào LT (\$260.00, xin xem Danh Sách AH/TH Yểm Trợ Tài Chánh).

AH Lý Đãi

Xin ghi email của các AHCC nếu có để tiện liên lạc với nhau.

BPT

Địa chỉ email nhận được đã được cập nhật trong danh sách AH/TH CC. Xin cảm tạ đóng góp (\$50.00) của AH vào quỹ LT.

AH Đoàn Tấn Lân

Đã đóng góp 50 đô Úc yểm trợ Lá Thư AHCC tài khóa 2017-2018.

BPT

Cảm ơn AH đã cập nhật địa chỉ và số điện thoại cùng đóng góp tài chánh vào quỹ LT.

AH Trần Cẩm Thành

Xin cảm ơn LTAHCC trong thời gian qua đã gửi cho tôi. Kính chúc gia đình AHCC mọi sự Bình An Tốt Lành.

 **BPT**

Thành thật cảm tạ lời chúc của AH đến tập thể AHCC. Cũng xin thay mặt anh chị em chúc AH được nhiều sức khỏe và vạn sự như ý.

 **Bà Phạm Nam Trường**

Cám ơn Bà đã xác nhận địa chỉ, số điện thoại và đóng góp (US\$20.00) vào quỹ LTCC.

 **AH Trần Giác Hoa, AH Phạm Nguyên Hanh, AH Vũ Tòng**

Cám ơn quý AH đã trả lời Thư Hỏi Ý và đóng góp vào quỹ LTCC. Xin xem danh sách đóng góp ở phần cuối.

 **AH Nguyễn Tư Thị Diễm**

Cháu xin thành thật cảm ơn các Bác, các Chú trong BPT Lá Thư đã luân phiên làm việc “Vác Ngà Voi” để có một đặc san với nhiều mục rất bổ ích để tham khảo. Năm nay lại tổ chức “Đại Hội Công Chánh Toàn Cầu”. Cháu ao ước có dịp này để được diện kiến các Chú, các Anh, Chị bằng xương, bằng thịt mà cháu chỉ biết qua “Lá Thư”. Kính chúc BPT luôn dồi dào sức khỏe để hướng dẫn lớp hậu sinh.

P.S. Cháu xin gửi chi phiếu cho chú Thái theo đặc san yêu cầu.

 **BPT**

Cám ơn cháu đã có lời chúc sức khỏe đến BPT và đóng góp cho quỹ Lá Thư. Đại Hội Công Chánh Toàn Cầu là niềm mơ ước của tất cả AH/TH Công Chánh cư ngụ khắp cả năm châu, BPT hy vọng sẽ gặp đông đảo AH/TH trong dịp này. Chúc cháu nhiều sức khỏe và nhớ ghi danh tham dự ĐH sớm nhé.

 **AH Phạm Ngọc Xuyên**

Thưa Anh,

Kính gửi Anh BANK DRAFT số tiền US\$. 30,00 để ủng hộ LTCC.

Tôi vừa xem lại các ảnh ngày xưa (chuyến du lịch của Anh Chị ở MONTREAL), khi Anh Vương Chí Hổ còn hiện diện với chúng mình. Trong bữa tiệc, tôi ngồi cùng bàn với Anh Chị. Thời gian qua nhanh. Giờ thì thỉnh thoảng, tôi được nói chuyện qua điện thoại, thăm hỏi chị Hổ. Không có dịp gặp gỡ, thăm viếng nhau. Ai ai cũng có vấn đề.

Ban tổ chức có kêu gọi tham gia ĐẠI HỘI CÔNG-CHÁNH, nhưng chúng tôi không hưởng ứng nổi. Anh XUYỀN, sau 3 lần đứt mạch máu não, không đi máy bay được. Và cũng vì lâm bệnh tật, nên không mua được bảo hiểm du lịch.

Bên này, chúng tôi cũng rủ nhau đi cho có bạn, vui gặp lại nhau. Nhưng đến hôm nay, có lẽ mới có Anh Chị T.H. LƯỢNG dự định tham gia.

Kính thăm Anh Chị vui, mạnh.

Phạm Ngọc XUYỀN + BẤU

 **BPT**

*Anh chị Xuyên thân,
Cám ơn tinh thần và tiền ủng hộ Lá Thư AHCC của anh chị. Chị dạo này viết tiếng*

Việt bỏ dấu rất tốt. Khi nào rảnh, xin chị viết 1 bài khoảng 1 hay 2 trang thôi. Riêng cá nhân tôi, tôi sẽ ráng làm cho Lá Thư mỗi số sau khá hơn. Về Đại Hội AHCCTC, anh chị ráng cổ động AH/TH CC tham dự. Có lẽ là Đại Hội chót vì ai nấy đều già hết, bệnh tật và đi đứng khó khăn.

Chúc anh chị luôn an mạnh và hạnh phúc.

Thân,
Trực

Bà Huỳnh Tấn Khiêm

Xin cảm ơn BPT đã bỏ nhiều công sức để giữ cho Lá Thư Công Chánh “cho còn có nhau”.

Tôi chưa nhận được số báo 108 và 109. Xin gửi ở địa chỉ này. Xin cảm ơn.

BPT

Xin cảm ơn Bà đã hoàn lại phiếu Góp Ý và Yểm Trợ Tài Chánh với địa chỉ mới. Giữ cho LTCC được lâu dài là bổn phận của mọi AH/TH, BPT chỉ góp phần nhỏ vào việc này thôi, xin cảm ơn Bà đã có lời khen và đóng góp tài chánh. Kính chúc nhiều sức khỏe.

AH Trần Khương

Tôi xin góp ý kiến nhỏ về việc lập bản danh sách AHCC: xin giữ lại cột về nhiệm sở cũ, mới... để có thể nhận nhau sau vài chục năm xa cách không có tin tức của nhau. Riêng các AH nào không muốn ghi thì để trống cũng chẳng sao.

Lý do tôi muốn còn cột này là: nếu tôi là AH mới vừa liên lạc được với LT và nhận được LT 109 với danh sách các AH lần đầu tiên, tôi sẽ rất vui mừng khi thấy tên Trần Trung Trực. Chắc chắn đó là TTT đã cùng tôi và vài AH nữa tiên phong vào Tỉnh mới Chương Thiện cách nay 56 năm

tại Khu Trù Mật Vị Thanh-Hỏa Lựu (thành lập đầu năm 1962). Đó là TTT Điền Địa đã cùng tôi, mùa mưa mang boot lội sình, mùa hè đèo nhau trên chiếc Lambretta của Điền Địa, hít bụi đi làm vì tình lý Vị Thanh của Chương Thiện chỉ có con đường duy nhất trải nhựa là đoạn Vị Thanh-Hỏa Lựu của Tỉnh Lộ số ... nối Quận Gò Quao / Kiến Long qua Vị Thanh-Hỏa Lựu, ngã ba Long Mỹ nối liền với QL 4 (lúc đó còn là CL 4) ở ngã ba Cái Tắc.

Các AH khác là Lê Thành Tr. Công Chánh, Hà Hữu Lộc Ty Hữu Hạn Phi Trường Vị Thanh, Nguyễn Dư Th. Công Trường Xáng Vị Thanh.

Đến khi nhớ lại danh sách ở các LT trước và khi đọc đến bài về Khoa 6 Kỷ Niệm 50 năm của Ngô Hoàng Các (CC Biên Hòa đến 30/4/1975), tôi mới vỡ lẽ ra đó là TTT Công Chánh.

Qua các hình ảnh và bài viết về “Du ngoạn Japan-Alaska”, xem kỹ lại thì thấy không có gì thay đổi nhiều với thời gian, mặc dù đã hơn 40 năm qua, trông ông bạn Ngô Hoàng Các vẫn chưa già, vẫn sống động và linh hoạt như thời nào “đi săn ở các khu rừng Quận Công Thanh, khu gần thác Trị An (có thú rừng nhưng chưa có đập thủy điện Trị An) hay Quận Nhơn Trạch...”

Xin gửi đến quý Anh trong BPT và gia đình lời chúc sức khỏe và vạn điều như ý.

Trần Khương
Kiến Thiết Biên Hòa

BPT

Rất là vui mừng khi nhận được phiếu GY và YTTC và nhất là được tin của AH sau bao nhiêu năm dài vắng bóng.

BPT sẽ nghiên cứu lại đề nghị của AH về bản danh sách. Tuy nhiên, như đã có giải

thích trước, nhằm mục đích tiết kiệm nên BPT đã phải cố làm giảm số trang của mỗi LT để bù cho việc dùng chữ lớn tạo dễ dàng cho các AH có đôi mắt kém.

Nhưng nghĩ lại, đó cũng là điều tốt vì có vậy AH mới nhớ về một thời quá khứ, khi tóc còn đen (đen thật chứ không phải đen nhờ thuốc nhuộm) và lòng còn nhiều hăng say, rồi đem trang trải lên LT cho anh em có dịp biết những buồn vui dưới một góc cạnh khác của đời Công Chánh / Kiến Thiết / Điện Địa trong những ngày xa xưa.

Và sau đây là đôi lời của NHC với Anh Trần Khương. Cảm ơn Anh đã nhắc nhở đến một thời gian khổ nhưng cũng rất là sống động mà Anh và tôi đã cùng nhau trải qua. Nhớ những ngày chúng ta đèo nhau trên chiếc Yamaha hay Honda, hoặc là cùng nhau chen chúc khi thi trong chiếc xe lô Traction đen, lúc khác lại trên chiếc xe đồ hợp đồng... Những ngày thật là chán chường tuy nhiên nhờ có những bóng hồng tô điểm nên cũng vượt qua!!!

Rất mong gặp lại Anh trong kỳ Đại Hội, khi đó Anh và tôi sẽ cùng ôn lại chuyện ngày đó.

Chúc Anh Chị và toàn gia quyến nhiều sức khỏe. Cũng xin cảm ơn đóng góp của Anh vào quỹ Lá Thư.

Thân mến,
Ngô Hoàng Các

 **AH Nguyễn Hữu Kiều**

Thành thật cảm ơn anh Trục đã ra công sức giúp cho LTAHCC luôn trường tồn lâu dài.

 **BPT**

Cảm ơn AH đã trả lời PGY và YTTC. BPT sẽ cập nhật địa chỉ mới của AH vào bản

Danh Sách AH, cũng xin cảm ơn đóng góp của AH vào quỹ Lá Thư.

 **AH Đỗ Văn Sến (James)**

Anh Trục,

Xin cảm ơn anh rất nhiều về việc vác ngà voi cho LTCC, bận rộn lắm. Cảm ơn anh thêm về edit bài viết cho được trơn tru thêm. Hẹn gặp anh vào ngày đại hội CC 2018.

Thân,

 **BPT**

Anh James thân,

Tôi đã nhận được check \$50 USD mà anh ủng hộ LTAHCC. Cảm ơn anh nhiều. Hai bài viết của anh sẽ đăng vào LT số 110, phát hành vào tháng 9 và LT số 111 phát hành vào tháng 2 năm 2019. Tôi đính kèm Phần 1 bài viết của anh đăng trong LT số 110.

Hy vọng gặp mặt anh vào ĐHAHCCTC Năm 2018 vào đầu tháng 9.

Thân,

Trục



Gia Đình Công Chánh

AH Trần Trung Trực và AH Mai Thanh Toàn

Anh Mai Thanh Toàn, K1KSCC, cựu Trưởng Khu Sài Gòn Thủy Cục, có đề nghị với tôi là AHCC nên tổ chức và đề cử một AHCC làm đại diện cho mỗi khóa để thông báo những hoạt động và tình trạng sức khỏe của từng AH trong khóa đó cho toàn AHCC biết trong mỗi Lá Thư. Anh Toàn đã dùng danh từ “**Gia Đình Công Chánh**” để bày tỏ ý kiến. Sau đây là nguyên văn Email anh Toàn gửi cho tôi:

Chào anh Trực,

Về vụ mở mục "Gia Đình Công Chánh" tôi thấy danh sách anh em CC rất đông. Tôi có ý kiến là BPT hoặc anh Trực thảo luận ý để gửi tất cả anh em về đề nghị mở mục trên và đề nghị Anh Chị Ái hữu nào tiện xưng phong làm liên lạc viên cho mỗi khóa. Nếu khóa nào chưa có liên lạc viên thì có thể chọn người phụ trách tạm để có thông tin về khóa đó đến khi nào có liên lạc viên chính thức của khóa. Riêng khóa đàn Anh trước KSCC Khóa 1 (phần nhiều lớn tuổi và cũng không đông lắm, có thể nhờ một Anh huynh trưởng nào biết nhiều về những Ái hữu tiền bối đó đại diện cũng được). Hy vọng chúng ta thành công để Anh Em có thể biết tin tức về nhau.

Về Anh KS Nho khóa 14, Anh này rất năng động trong cộng đồng Công Chánh tại Sài Gòn và cũng thường tham gia vào việc xây cầu bê tông thay thế cầu khi ở các tỉnh miền Tây với sự giúp đỡ tài chánh của nhiều mạnh thường quân trong đó có những Ái hữu của chúng ta. Anh có

thể liên lạc Anh Nho qua địa chỉ email cc ở trên.

Ngoài ra tôi cũng muốn biết tin tức về các thầy dạy chúng ta, giờ ra sao, ai còn ai mất?

Thân chào

MTT

Chúng tôi sống ở Mỹ hơn 42 năm, hơn cả thời gian sống ở Việt Nam, thấy sang đây những tư tưởng và quan niệm của chúng ta đều thay đổi, riêng tư nhiều hơn. Có những người không muốn người khác biết đến những việc xảy ra cho mình hay gia đình mình. Riêng tôi, Khóa 6 KSCC, hầu hết các bạn tôi, tôi không biết đến gia đình của họ, có vợ chưa và mấy đứa con. Lần về VN cách đây 2 năm, tôi ngồi nói chuyện tâm tình với 1 anh bạn thân, mới hiểu thêm hoàn cảnh gia đình bạn ta.

Tôi thấy ý kiến của anh Toàn thật hay. Nếu AHCC làm được, thì tình AHCC sẽ thấm thiết như tình **Gia đình Việt Nam**. Chuyện đầu tiên phải tự cởi mở, sống thực với mình và các AHCC. Nhưng bây giờ, sống ở xã hội Tây Âu, đa số AHCC khép kín và càng già càng khó tính hơn.

Xin các Ái Hữu Công Chánh cho BPT thêm ý kiến. Cái gì, việc gì BPT nghĩ mình sẽ làm được nếu tự mở sẻ và đồng tâm làm.

Nhịp Cầu Công Chánh

AH Rừng Tràm và Tràm Nước

Lời Mở Đầu: Khi viết bài này tôi rất dấn đo, vì bài về kỹ thuật khô khan. Tôi mời chị Tràm Nước giúp tôi thêm những câu hò, bài hát và thơ cho vui hơn. Ngoài ra, tôi không đề cập cách lập dự án và xây cầu. Bài cũng không đi sâu vào chi tiết từng cầu. Xin quý vị niệm tình bỏ qua, nếu cảm thấy nhàm chán.

Cầu là một trong những sản phẩm do trí tuệ của con người tạo ra để khắc phục thiên nhiên. Thí dụ, ở miền Nam Việt có nhiều sông rạch, muốn qua bên kia, người ta cần có cây cầu để đi qua lại. Cầu giúp cho con người, xe cộ di chuyển từ nơi này sang nơi khác và đôi khi nó cũng tạo ra cái duyên gặp gỡ rồi từ đó nảy sinh ra tình cảm bạn bè hay tình yêu.

Vì Việt Nam là quốc gia đang phát triển nên cầu khỉ, cầu tre, cầu ván vẫn còn thịnh hành ở vùng thôn quê. Tuy rất đơn giản, khó đi nhưng nó lại ăn sâu vào lòng người và đề tài về cầu trở nên rất phổ thông qua những câu thơ mộc mạc, câu hát ru em, ca dao hay dân ca như:



Cầu khỉ ở miền Nam Việt

Àu ơơ ...

Ví dầu cầu ván đóng đinh
Cầu tre lắt lẻo gập ghềnh khó đi
Khó đi, mẹ dắt con đi
Con đi trường học, mẹ đi trường đời.

Hay một câu tỏ tình khéo léo của chàng trai quê với cô thôn nữ:

Bằng lăng chặt khúc bắc cầu
Đặng anh qua lại giải sầu cho em.

Hoặc những câu thơ dân dã nhưng rất dễ thương:

Cô kia bới tóc đuôi gà
Nắm đuôi cô lại hỏi nhà cô đâu?
Nhà tôi ở giữa đám dâu
Phía trên đám dâu, đầu cầu ngõ qua
Ngó qua thấy bắp trở cờ
Thấy dưa trở nục, thấy cà trở bông.

Hay bài dân ca “Qua cầu gió bay” mà gần như mọi người đều biết đến:

Yêu nhau cởi áo ới à trao nhau
Về nhà dỗi rằng cha dỗi mẹ a à a á a
Rằng a ới a à qua cầu, tình tình tình gió bay
Rằng a ới a à qua cầu, tình tình tình gió bay

Cầu cũng được đưa vào những chuyện tình dân gian, cổ tích như câu chuyện cầu Ô Thước, chàng Nguru Lang và nàng Chức Nữ. Tương truyền rằng vì phạm tội trên thiên đình nên Trời đày cả hai người, một người thì ở đầu sông Ngân, kẻ cuối sông. Sau đó, Ngọc Hoàng thương tình nên ra ơn cho hai người mỗi năm được gặp nhau vào ngày 7 tháng Bảy âm lịch. Khi tiễn biệt nhau, Nguru Lang và Chức Nữ khóc sụt sùi. Nước

mắt của họ rơi xuống trần hóa thành cơn mưa và được người dưới trần gian đặt tên là mưa ngâu.

Sang Mỹ, tôi may mắn được vô làm cho bộ Giao Thông của tiểu bang Texas và công việc là soạn thảo chương trình điện toán cho sở Cầu Cống và sở Dự Án. Cũng vì vậy, tôi có dịp làm và biết thêm những cây cầu thép, bê tông tiền áp, rồi bê tông hậu áp.

Cầu Sắt:

Cả hơn 200 năm trước đây, người ta làm cầu bằng sắt. Có những cầu bằng sắt ở Việt Nam danh tiếng và nhiều kỷ niệm như cầu Long Biên ở Hà Nội, cầu Trường Tiền ở Huế.

Cầu Long Biên bắt đầu xây năm 1898 và hoàn thành vào năm 1902 sau 3 năm 9 tháng, thay vì 5 năm trù liệu. Cầu được KTS danh tiếng Gustavo Eiffel lập dự án, dài 2290m, 19 nhịp, 20 trụ cầu cao 40m bắc qua sông Hồng. Đã khoảng 175 năm cầu vẫn còn tốt.



Cầu Long Biên-Hà Nội.

Có nhiều bài thơ nói về cầu Long Biên. Sau đây là bài thơ của Bằng Lăng Tím về Kỷ Niệm Cầu Long Biên:

*Thủa còn thơ tôi đã yêu Hà Nội
Khi xa rồi nỗi nhớ cũng nhiều thêm
Mỗi con đường...góc phố...những cái tên*

Nhớ cây cầu Long Biên ngày xưa ấy !!

*Dòng sông Hồng bao năm qua vẫn vậy
Đỏ phù sa tươi mát những nương dâu
Ven bờ sông hoa đủ sắc khoe màu
Kỷ niệm ấy theo tôi hoài năm tháng.*

*Gió chiều về cánh hoa rơi lãnh băng
Lời hẹn đầu ngày ấy cũng ven sông
Ta trao nhau tất cả trái tim hồng
Hẹn Xuân tới anh sẽ quay trở lại...*

*Giữ trong tim mỗi tình si khờ dại
Mỗi đêm về thầm gọi mãi tên anh
Hà Nội đã qua thời khói lửa chiến tranh
Cầu Long Biên vẫn vẹn nguyên nơi đó.*

*Nhịp yêu thương nói hai đầu nỗi nhớ
Hà Nội xưa...
Hà Nội nay...
Còn đó những thăng trầm....!!*

Cầu Tràng Tiền dài 402.6m, gồm 6 nhịp kiến trúc Gothic bắc qua sông Hương, cũng do hãng Eiffel xây cất, hoàn thành năm 1899. Cây cầu đẹp và có rất nhiều bài thơ và bài hát nói về những kỷ niệm nên thơ hay đau đớn đã khắc ghi vào lòng người.



Cầu Tràng Tiền với nét đẹp bắc qua sông Hương

*Cầu Tràng Tiền sáu vòm, mười hai nhịp
Anh qua không kịp, tội lắm, em ơi!*

*Nghĩa tào khang ai mà vội dứt
Đêm nằm tẩm tức, lụy nhỏ tuôn rơi
Bấy lâu ni chịu tiếng mang lời.
Dẫu có xa nhau đi nữa cũng bởi ông trời mà xa.*

*Chợ Đông Ba đem ra ngoài đại,
Cầu Tràng Tiền xây lại xi-mon,
Anh đi lên đi xuống đã mòn,
Hỡi người lỡ vận chồng con,
Về đây gá nghĩa vuông tròn được không?*

Cầu Tràng Tiền đã mang lại niềm vui và sự tiện lợi cho người dân Huế cho đến lúc Việt cộng tổng tấn công vào Tết Mậu Thân năm 1968 thì cầu bị giật sập. Nhạc sỹ Trầm Tử Thiêng đã đau lòng viết bài "Chuyện một chiếc cầu đã gãy" nói về số phận của cầu Trường Tiền trên sông Hương. Vì bài hát khá dài nên người viết chỉ xin ghi phần đầu và phần cuối của bản nhạc này:

*Một ngày vào thuở xa xưa trên đất thần kinh
Người bỏ công lao xây chiếc cầu xinh
Cầu đưa lối cho dân nổi liền cuộc đời
Khắp cổ đô dân lành an vui ca thành điệu Nam Bình
Niềm vui bao lâu ước mơ giờ trên xứ thơ cầu
nổi liền bờ
Thỏa lòng người dân hằng chờ có ngày hẹn hò
tình đẹp như mơ.*

*Tình người về giữa đêm xuân chưa dứt cuộc
vui
Giặc đã qua đây gây cảnh nổi trôi.
Cầu thân ái đêm nay gãy một nhịp rồi
Nón lá sầu khóc điệu Nam Ai tiếc thương lời
vấn dài
Vì sao không thương mến nhau còn gây khổ
đau làm lỡ nhịp cầu
Mối thù chờ sang ngày nào nổi lại nhịp cầu rửa
hồn cho nhau.*

Hơn 1 năm trước đây, nhóm AHCC Sài Gòn đã giúp xây cất 1 cầu KM2 bằng

sắt ở phường Long Phú, thị xã Tân Châu Thành, tỉnh An Giang.



Hai AHCC đi thám sát

Cầu này không cho xe hơi chạy thường xuyên, dành cho xe cứu hộ khi cần thiết. Cầu dài 25m, ngang 3m, trọng tải 5 tấn, và chi vật liệu khoảng \$360 triệu VNĐ, tương đương khoảng \$16,600 USD. Đây là một công tác đáng khen ngợi của nhóm AHCC Sài Gòn.



Cầu khánh thành

Trong tiểu bang Texas, những năm gần đây, ít xây cất cầu sắt. Trong những cầu sắt được xây cất, cầu Pennybacker bắc qua con sông Austin được coi là tiêu biểu vì hình dáng đẹp và nhẹ nhàng. Cầu được đặt tên một kỹ sư của bộ Giao Thông của

tiểu bang Texas, Percy V. Pennybacker Jr., một kỹ sư đã tận tâm bỏ nhiều công sức cho cầu.



Cầu Pennybacker trong buổi chiều tà

Cầu PennyBacker xây năm 1980, khánh thành ngày 29 tháng 11 năm 1982 với 2 dãi hình cong bằng sắt tựa trên 2 đầu sông. Cầu được treo lên 2 dãi này. Thật nhẹ nhàng và chắc chắn, cầu có 4 đường xe chạy qua sông Austin. Cầu dài 351m với nhịp cầu vòng chính treo dài 183m. Năm 2001, mỗi ngày có khoảng 41 ngàn xe qua chiếc cầu này.

Cầu Bê Tông:

Khoảng 200 năm gần đây, khi con người phát minh ra xi măng, người ta dùng nó để xây cất cầu. Cầu xây bằng xi măng chắc và đỡ phải tu bổ như cầu sắt và bền hơn. Mới đầu, người ta dùng dãi bê tông thường, sau đó tiên áp, và bây giờ đôi khi hậu áp.

Từ trước đến nay, nhóm AHCC Sài Gòn đã xây khoảng hơn 50 cây cầu bê tông cốt thép thay thế cho cầu khi. Giá một cây cầu phải chăng, trung bình khoảng \$2 triệu/1 m² VNĐ, hay \$100/1 m² USD. Dân chúng nghèo ở miền thôn quê và các em nhỏ đi học có phương tiện an toàn đi qua các con rạch. Cây cầu sẽ bền khoảng 100 năm.



Một chiếc cầu BTCT do nhóm AHCC Sài Gòn làm

Thường những cầu làm trong tiểu bang Texas làm bằng dãi bê tông tiên áp hình chữ I. Sau đó đặt lên những dãi ngang ở đầu trụ cột cầu, người ta đổ mặt cầu và hoàn tất công tác. Đôi khi muốn xây cầu nhanh hơn, người ta dùng dãi bê tông tiên áp hình hộp, sắp cái nọ gần cái kia. Việc làm nhanh, nhưng cầu trông không thẩm mỹ cho mấy.



Hai xe điện chở hành khách ở phi trường Dallas trên cầu hình chữ U

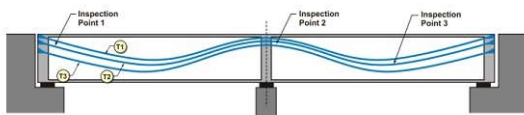
Gần đây, người ta dùng 1 dãi tiên áp hình chữ U, trông đơn giản và đẹp mắt. Nếu các bạn qua những airport như ở Dallas, thì sẽ thấy những xe điện chuyên chở khách hàng từ trạm này đến trạm kia chạy trên cầu làm bằng dãi loại này. Ở những ngã tư hay tám, gần đây, như ở các tỉnh lớn như Houston, Dallas các bạn cũng

thấy những đường rẽ làm bằng đá này. Người ta dùng đá này thường cho 1 đường xe chạy.



Cầu hậu áp qua một con sông

Ở các thành phố to, như Houston, Dallas, San Antonio, Austin, vv.. người ta dùng đá cầu hậu áp. Người ta làm những khúc cầu, bề ngang bằng cả mặt đường, dài khoảng 30 ft theo hình dạng của đồ án. Sau đó những khúc này được mang đến công trường để sắp xếp lại và bỏ những dây cáp vào trong những ống đặt sẵn và kéo lại. Thời gian làm ở công trường ít đi và thời gian làm ở hăng lâu hơn. Như vậy, không bị trở ngại cho lưu thông nhiều khi công trường hẹp. Công trình cũng đẹp vì hình dáng cầu đơn giản giống như đá hình chữ U, nhưng chi phí hơi cao.



Thiết đồ dọc hai nhịp cầu hậu áp

Ở Việt Nam, trong hơn 40 năm qua, nhờ chương trình viện trợ của nước ngoài đã xây nhiều cầu danh tiếng như cầu Nhật Tân, cầu Pá Uôn, cầu Phú Mỹ, Cầu Rồng, cầu Cần Thơ và cầu Mỹ Thuận và dăm cây cầu khác nữa.



Một khúc cầu mang đến công trường hậu áp

Nhật Tân là cầu dây văng dài nhất bắc qua sông Hồng (nối huyện Đông Anh và quận Tây Hồ) có tổng vốn đầu tư 13.626 tỷ đồng. Cầu được khởi công năm 2009 và hoàn thành sau 5 năm. Phần cầu chính dài 3,7 km với thiết kế dây văng liên tục 5 trụ tháp (tượng trưng cho 5 cửa ô của Hà Nội), phần đường dẫn dài 5,1 km và rộng 60 m với 4 làn xe.



Cầu Nhật Tân được xây để trở thành biểu tượng mới của thủ đô với 5 nhịp tháp tượng trưng cho 5 cửa ô của Hà Nội

Cầu Pá Uôn nằm trên quốc lộ 279 bắc qua hồ sông Đà (thuộc xã Chiềng Ôn, huyện Quỳnh Nhai, tỉnh Sơn La), cách TP Sơn La khoảng 70 km. Đây là tuyến giao thông huyết mạch nối Sơn La với các tỉnh Tây Bắc khác như Lai Châu, Điện Biên, Lào Cai.



Cầu Pá Uôn được xác lập kỷ lục có trụ cao nhất Việt Nam

Năm 2012 cầu được khánh thành, tổng mức đầu tư 528 tỷ đồng. Cầu dài hơn 1,4 km, trong đó phần cầu chính dài gần một km; rộng 9 m. Cầu gồm hai mố và 11 trụ, trong đó trụ chính cao hơn 98 m. Nếu tính từ cao độ đáy sông lên đến cao độ mặt cầu là gần 104 m. Đây cũng là cây cầu có trụ cao nhất Việt Nam.



Cầu Phú Mỹ được xem là cầu biểu tượng TP Sài Gòn

Được đầu tư 2.077 tỷ đồng, cầu Phú Mỹ nối quận 2 và 7 của TP Sài Gòn khởi công tháng 2 năm 2005. Thời điểm khánh thành vào năm 2009. Phú Mỹ là cầu dây văng có quy mô lớn nhất nước với chiều dài hơn 2 km, tĩnh không thông thuyền cao 45 m và được xem là cây cầu biểu tượng của TP Sài Gòn.

Hoàn thành đầu năm 2013 sau gần bốn năm thi công với vốn đầu tư hơn 1.700 tỷ đồng, cầu Rồng ở TP Đà Nẵng dài 666 m, rộng 37,5 m; mỗi chiều có 3 làn xe và vỉa hè dành cho người đi bộ.



Thiết kế chiếu sáng mỹ thuật cho cầu Rồng đạt nhiều giải thưởng quốc tế

Cầu mô phỏng hình dáng con rồng thời Lý bay ra biển Đông với nhịp thép có tổng chiều dài 568 m, nặng gần 9.000 tấn. Đây là cầu có kiến trúc độc đáo được công ty Louis Berger (Mỹ) thiết kế dạng vòm thép đơn duy nhất tại khu vực Đông Nam Á, tính đến nay.

Cầu Cần Thơ bắc qua sông Hậu nối TP Cần Thơ và tỉnh Vĩnh Long là cầu dây văng có nhịp chính dài nhất Đông Nam Á (550 m).

Cầu được khởi công vào tháng 9 năm 2004 và hoàn thành sau 6 năm với tổng số vốn đầu tư hơn 4.800 tỷ đồng. Toàn bộ công trình dài 15 km, riêng cầu chính dài 2,7 km, rộng 23 m; tĩnh không thông thuyền cao 39 m, bảo đảm cho tàu trọng tải 10.000 DWT qua lại.

Là cầu dây văng đầu tiên của Việt Nam bắc qua sông Tiền, cầu Mỹ Thuận nối liền hai tỉnh Tiền Giang và



Cầu Cần Thơ

Vĩnh Long, nằm trên trục giao thông chính của đồng bằng sông Cửu Long.



Cầu Mỹ Thuận nối 2 tỉnh Tiền Giang và Vĩnh Long là cây cầu dây văng đầu tiên của Việt Nam

Cầu được khởi công tháng 7 năm 1997 và khánh thành 3 năm sau đó. Cầu dài hơn 1,5 km, rộng gần 24 m, hai cầu dẫn mỗi bên 11 nhịp, mỗi nhịp 40 m. Độ cao thông thuyền là 37,5 m.

Kết Luận

Nói một cách tóm tắt, mình không thể thiếu cây cầu trong cuộc sống. Nó là phương tiện để di chuyển qua lại và cũng là cách giúp con người truyền đạt tư tưởng để có sự hiểu biết, thông cảm với nhau. Cầu đã đi vào lòng dân với những câu ca dao như sau:

Qua cầu ngả nón trông cầu,

*Cầu bao nhiêu nhịp, em sầu bấy nhiêu.
Qua đình ngả nón trông đình,
Đình bao nhiêu ngói, thương mình bấy nhiêu.*

Buồn cười ở điểm là lời nhạc giản dị nhưng lại thanh tao của bản “Gạo trắng trăng thanh” với âm điệu vui vẻ, rộn ràng của nhạc sỹ tài danh Hoàng Thi Thơ cũng bị sửa bằng những lời rất bình dân và có chen chữ “Cầu” trong đó mà ai nghe qua cũng phải nực cười:

*Ai đang đi trên cầu Bông té xuống sông ướt cái quần nylon.
Vô đây em, dù trời khuya anh vẫn đưa em về.*

Trong thực tế lời nhạc đúng của nó là:

*Ai đang đi trên đường đê, tai lắng nghe muôn câu hò đê mê
Vô đây em, dù trời khuya anh vẫn đưa em về
Dù trời khuya anh vẫn đưa em về...*

Nhạc sỹ Lam Phương cũng có lần tâm sự với khán giả rằng không hiểu sao mà nhạc của ông hay bị đổi lời. Lý do là người ta yêu nhạc của Lam Phương với lời viết chất phác, đi thẳng vào lòng người, vào mọi thành phần trong xã hội. Bản Kiếp Nghèo tuy không nói về cầu nhưng cũng xin được nhắc đến vì lòng ái mộ đối với người nhạc sỹ dễ mến có nụ cười tươi này:

KIỆP NGHÈO-Bản chính.

*Đường về đêm nay vắng tanh
Đạt dào hạt mưa rớt nhanh
Lạnh lùng mưa xuyên áo tôi
Mưa chẳng yêu kiếp sống mong manh...*

KIỆP NGHÈO-Lời được chế biến

*Đường về đêm nay tôi thui
Mà sao cô không thấy tui, cô đừng tui cô nói tui
dui?*

Ngược với hai bản nhạc được đa số mọi người biết đến như trên thì bản BÊN CẦU BIÊN GIỚI của nhạc sỹ Phạm Duy với điệu Tango và lời lẽ mượt mà cũng trở nên bất hủ. Tài liệu cho thấy ông Phạm Duy đã gặp khó khăn khi quyết định phát hành bản nhạc này:

*Ngừng đây soi bóng bên giòng nước lũ
Cầu cao nghiêng dốc bên giòng sông sâu
Sầu vương theo sóng xuôi về cuối trời
Một vùng đau thương chốn làng cũ quê xưa...*

Dù bao năm, bao thế hệ trôi qua, có những tác phẩm về "Cầu" nếu không biết thì thôi chứ đã biết hoặc nghe rồi thì sẽ không bao giờ quên được.

Về tinh thần, Nhịp Cầu Công Chánh có ý nghĩa tình đoàn kết của Đại Gia Đình Công Chánh. Nhóm AHCC Sài Gòn dù trong hoàn cảnh khó khăn, tài chánh nghèo nàn vẫn tiếp tục xây thêm nhiều cầu BTCT cho các con em nghèo có phương tiện đến trường và người dân có thể đi qua lại một cách dễ dàng hơn. Chúng tôi hy vọng Lá Thư AHCC là một Nhịp Cầu Công Chánh gìn giữ chúng ta “**Mãi Cho Còn Có Nhau**”.

*AH Rừng Tràm &
AH Tràm Nước*

*Nợ tình chưa trả cho ai,
Khối tình mang xuống tuyền đài chưa tan...*

Nguyễn Du.



Chiều Cuối Tuần

*Vài sợi nắng, nhạt màu hoa thiên lý
Len vào phòng gieo nỗi nhớ băng quơ
Em mơ màng, trên quyển vở, đợi chờ
Bên bài tập, một hoa mai đang dờ...*

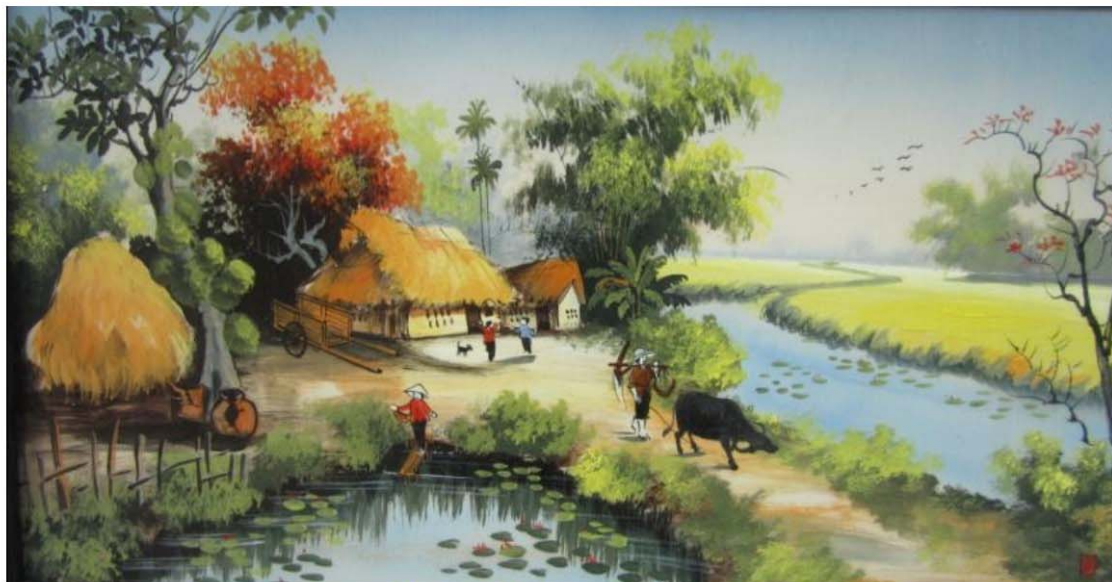
*Đôi bướm vàng, chập chờn bay trước ngõ
Em khẽ nhìn, mong hình bóng thân quen.
Có bóng ai thấp thoáng bước qua rèm
Bàn tay thon vội vàng che ánh vẽ.*

*E thẹn nhìn : “Đề này em chưa đọc ...”
Chiều lại chiều, em mơ mộng mộng lung?
Anh bồi hồi trong một thoáng ngại ngần
Bên hoa mai, anh vẽ cảnh thiên lý.*

*AH Mai Thanh Toàn
TonaMai*

Đi Câu, Tuy Bút

AH Tràm Nước



Quê Nghèo Việt Nam. Nguồn internet.

Ba má chúng tôi sinh ra tám người con gồm bốn trai, bốn gái và tất cả chúng tôi đều khỏe mạnh, chỉ có điều người em trai út hơi ẻo uột, có lẽ giống như trái cây cuối mùa chẳng ? Tuy nhiên khi lớn lên thì cậu út vẫn cao lớn, đẹp trai ra phết. Bốn anh, em trai của tôi đều cao giống ba tôi, người nào giống hơn thì có gương mặt chữ điền và mái tóc dợn.

Trong bốn chị em gái thì tôi là nhỏ tuổi nhất và chị Sáu là người cao lớn nhất. Chị Sáu hát hay như chị Hai, anh Năm, anh Bảy nhưng không biết xử dụng nhạc cụ.

Ba đứa bị ăn roi mây nhiều nhất là chị Sáu, anh Bảy và tôi cũng vì cái tật hay lên Má đề ra bờ sông câu cá. Tôi không biết câu và không có duyên với cá nên không

bao giờ câu được con nào. Tôi chỉ ham vui mà tháp tùng chị Sáu, anh Bảy thôi. Hai anh chị thì có bồn phận câu cá, còn tôi thì xách thùng cá và móc mồi trùng. Chị Sáu rất gớm những con trùng mềm nhùng, quăn queo, nhất là trùng hồ. Ngoài móc mồi trùng ra, tôi còn có “Biệt tài” là làm sao để sau khi làm xong con cá lóc thì đầu của nó phải tròn trịa, mang cá, vẩy và đuôi được chặt một cách gọn gàng. Đây là “Bí quyết” của thím Tư, người bếp của Má chúng tôi truyền lại.

Nhắc đến Má thì tôi nhớ về đặc điểm của Mẹ mình là cụt hay cạo nhót cá với tí xà bông. Phần miệng và mang cá thì dùng cái bàn chải nhỏ và “Đánh răng” cho nó thật sạch vì Má tôi tin rằng đây là những vùng làm cá có mùi tanh. Cuối cùng thì

rửa thật kỹ bằng nước phong-tên. Ngay cả con vịt Xiêm mà Má của chúng tôi cũng tắm cho nó bằng xà bông sau khi nhặt lông, nếu không nó sẽ “Hoi” mùi vịt!

Bây giờ trở lại việc đi câu cá. Ba chúng tôi hay đi phía sau nhà cậu út Phương, nơi có bụi tre già và con sông nhỏ tĩnh lặng. Chúng tôi ngồi dưới bụi tre đầy bóng mát mà thả câu. Vì không bị ai quấy nhiễu nên cá ở đó rất nhiều. Vào những tháng gần Tết thì trời mát, nước sông hình như trở nên trong và hơi lạnh. Mỗi lần có cơn gió nhẹ thổi qua thì mặt nước dợn lăn tăn. Tôi vừa viết bài này vừa nhớ đến kỷ niệm và bài thơ “Thu Điều” của Nguyễn Khuyến:

Thu điều



Tác giả: Nguyễn Khuyến

*Ao thu lạnh lẽo nước trong veo
Một chiếc thuyền câu bé tẻo teo
Sóng biếc theo làn hơi gợn tí
Lá vàng trước gió sẽ đưa vèo*

*Tầng mây lơ lửng, trời xanh ngắt
Ngõ trúc quanh co, khách vắng teo
Tựa gối ôm cần lâu chẳng được
Cá đâu đớp động dưới chân bèo*

Cá thường hay lội từng đàn. Những con cá lòng tong, cá chài, cá he có vi, vẩy lấp lánh dưới nước trông rất đẹp mắt, phải nói là thấy mà mê. Những loại cá trên rất xấu nét mỗi khi ăn mồi, nó hay tấp “Cái phập” chứ không do dự, lượn qua lại như vài giống cá khác. Cá Sặc cũng là loại chúng tôi câu được nhiều.



Nói thật, mỗi lần đi câu sau nhà cậu út chúng tôi ớn lạnh vì cậu ấy có nuôi chó dữ để giữ nhà. Chúng tôi phải đi bằng ngõ nhà của cậu năm Quân, qua cây cầu rồi mới rón rén ra phía sông. May là những lúc đó mấy con chó không biết ở đâu mà không phóng ra xin chúng tôi tí huyết. Bằng không thì phải xách cần câu, thùng không, chạy sút cả giày, cả dép vì bị chó rượt.

Đã lên ra sông câu cá khiến Má chúng tôi phải lo lắng, chúng tôi còn phạm thêm tội nặng hơn nữa là đi ra tới sông cái, ngồi trên những cây gỗ to tưởng được kết lại mà người ta gọi là bè gỗ để câu. Câu cách này hơi khác vì mình chỉ cho dây câu



Cá Kho Tộ - Nguồn Internet

vào rãnh giữa hai khúc gỗ và đợi cho cá cắn mồi. Mỗi lần có ghe, tàu chạy qua thì bè gỗ sẽ lặn lặn và lúc chìm, lúc nổi nên chúng tôi cũng phải điều chỉnh thế ngồi của mình. Kiểu này thật vui vì mình gần gũi với sóng, nước nhiều hơn, thấy xuống ghe qua lại, nhìn mây trời, tận hưởng những cơn gió mát mà lại có cá nhiều nữa.

Chuyện ra sông cái và câu cá trên bè bị Má chúng tôi phát hiện khi thấy thùng có nhiều cá và hỏi các con đã đi đâu. Khi chúng tôi thú thật thì nét mặt của Má chúng tôi sầm xuống và tụi tôi biết ngay là sắp bị ăn đòn tới nơi. Lúc này dù mấy con cá có to, mập cách mấy cũng không thể nào cứu chúng tôi được, nên lấy mo cau mà bó đít, mau lên đi.... Chúng tôi không biết rằng đi câu cách này thật nguy hiểm vì nếu lỡ bị rớt xuống nước thì không ai có thể cứu mình được. Nó không đơn giản như khi mình té xuống cái ao hay cái rạch nhỏ sau nhà.

Má chúng tôi kêu chị Hai lấy cây roi mây ra và giao cho chị ấy thay mặt để trị chúng tôi, ba đứa em quậy phá nhất nhà. Chị Hai đồng dạc nói: Liêng, Trung, Dung, ba đứa hãy cúi xuống theo thứ tự sáu, bảy, tám. Trước khi quát chị Hai hỏi tụi đang hoảng xem đứa nào là thủ phạm,

đứa nào là đồng lõa để xử phạt cho phân minh. Đương nhiên tôi không phải là thủ phạm vì tôi nhỏ nhất đám nên được đặc xá giảm một, hai roi gì đó.



Cái khổ nhất của đứa bị ăn đòn sau cùng là phải chứng kiến cảnh người bị quát trước vừa khóc, vừa la, vừa xoa mông vừa khoanh tay xin lỗi là sẽ chừa. Có chừa hay không thì tôi chỉ giữ trong lòng, không dám nói ra vì đi câu vui quá.

Sau khi chị Sáu bị ăn đòn thì tới phiên anh Bảy. Anh Bảy có đặc điểm là mỗi lần chị Hai giơ roi lên thì anh lấy tay bịt mông và la: “Trời ơi...trời ơi đau quá...” trong lúc chị Hai chưa kịp đánh roi nào. Điều này làm chị Hai giận và đánh mạnh tay hơn!

Riêng tôi thì khiếp vía khi thấy chị, anh



của mình khóc to, nước mắt chảy ròng ròng. Tôi cũng khóc méo máo và có lẽ

còn “Rồng” to lên dù lúc đó chị Hai có thể nhẹ tay với tôi. Có lẽ tôi bị “Khủng bố tinh thần.”

Có lần các con của chị Hai hỏi chúng tôi là có giận Mẹ của các cháu không? Chúng tôi bảo là không vì bà ngoại ít đánh con, hay khi làm như vậy thì ngoại lại không nổi, nên giao quyền đó cho con gái lớn của mình. Theo tôi, đó là trọng trách mà chị Hai “Bị” đảm nhận vì phạt hay đánh đòn người khác thì có gì vui đâu. Con cảm ơn Ba, Má, chị Hai, chị Ba. Các con, các em đã nên người tốt cũng nhờ sự dạy dỗ, hướng dẫn của cha, mẹ, anh, chị của mình.

AH Tràm Nước



Đi câu – New Orleans

CHÀNG VÀ THIẾP

Chàng tuổi trẻ vốn dòng "Tổng Cục"

Xếp hàng trang lục đục đến đây

Chỗ chàng ở cũng hay hay

*Nếu không thiết giáp cũng đầy công
bình.*

Thiếp lúc đó vẫn còn bé lắm

Tú tài hai chưa nắm trong tay

Còn chàng thì cứ loay hoay

*Đến nhà thăm (má) thiếp riết hoài
cũng thương.*

Dừa Nước

Hồ Bảo Tồn Hamilton, Austin, Texas

AH Rừng Tràm



Cảnh đẹp thiên nhiên của hồ Hamilton

Vào giữa những năm 1860, Morgan C. Hamilton sở hữu căn nhà hiện được biết đến với cái tên Hamilton Pool Preserve. Anh trai của ông, ngài cựu thống đốc Andrew Jackson Hamilton, đã đến thăm hang động trong khi làm thống đốc tiểu bang Texas (1865-66). Sau đó, trong những năm 1880, gia đình Reimers, người nhập cư từ Đức, đã mua căn nhà để nuôi cừu và gia súc. Họ nói rằng đứa con trai tám tuổi của họ đã phát hiện ra hang động bị sụp đổ.

Mặc dù các chủ trang trại có thể coi hang động là mối nguy làm mất an toàn cho gia súc của họ, nhưng Reimers đã nhận ra giá trị của nó như một khu vực vui chơi giải trí và đã mở cửa cho mục đích sử dụng công cộng. Vào đầu thế kỷ 20, khu vực này đã không thu hút nhiều du khách, nhưng đến những năm 1960, tiếng tăm của Hamilton Pool đã tăng lên.

Vào năm 1980, Sở Công Viên Động Vật Hoang Dã Texas đã nhận thấy hồ bơi Hamilton là khu vực thiên nhiên quan

trọng nhất ở vùng Travis county và Texas. Năm 1985, Travis County mua 232 mẫu Anh (0.94 km²) từ gia đình Reimers và thực hiện một kế hoạch quản lý đất tích cực để khôi phục Hamilton Pool. Bây giờ, nhờ đó, các hệ sinh thái của Hamilton Pool đang hồi phục.



Ngài Andrew Jackson Hamilton, cựu thống đốc thứ 11 của tiểu bang Texas

Hồ Bảo Tồn Hamilton cách Austin khoảng 23 dặm (37 km), trên US 71, theo đường Hamilton Pool Road về phía Tây tiểu bang Texas. Từ những năm 1960, hồ Hamilton đã trở thành một điểm khai thác du lịch thu hút rất nhiều du khách trong và ngoài nước đến nghỉ ngơi, ngắm cảnh, đặc biệt là vào mùa hè.

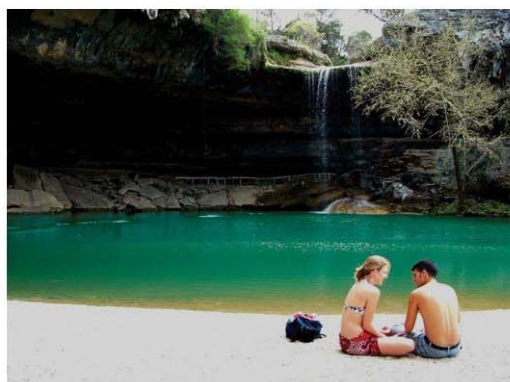
Hồ được bao quanh bởi những phiến đá mái vòm lớn. Từ phía trên của mái vòm là những đụn thạch nhũ được

hình thành do quá trình ngưng tụ của Calci carbonate trải qua hàng nghìn năm.



Vòm thạch nhũ làm mái che nắng cho du khách

Điều thú vị là đây vừa là hồ nổi vừa là hồ ngầm. Hồ có vẻ đẹp thanh thoát tựa thiên đường. Hồ được hình thành cách đây hàng nghìn năm do sự sập vòm đá vôi dưới lòng đất gây ra do sự xói mòn mạnh. Nước ngầm chảy vào sông Pedernales, vốn là một nhánh của sông Colorado.



Đôi bạn trẻ ngồi tắm nắng

“Hamilton Pool Preserve” còn có một thác nước lớn cao 45 ft chảy mạnh, mặc dù vào mùa khô hạn lượng nước có giảm đi nhiều, tuy nhiên thác nước này vẫn chưa bao giờ ngừng chảy. Điều đặc biệt đáng chú ý, cũng vào mùa hạn hán, hồ nước này vẫn giữ được lượng nước trung bình như các mùa khác trong năm.

Đây cũng chính nơi của loài chim chích vàng và rất nhiều chủng loại chim khác. Hệ thực vật tại đây cũng vậy, phong phú, chúng có thể phát triển mạnh trong môi trường ẩm ướt cũng như khô hạn.

Ở những vùng đất cao quanh khu vực hồ là cây Juniper và cây Sồi cùng với cỏ và hoa dại, bên cạnh đó cũng có nhiều chủng loại cây rất quý hiếm khác.



Du khách đang hưởng cảnh thanh tịnh

Hồ Hamilton giới hạn khách, bãi đậu xe chỉ có 70 chiếc xe, và mỗi ngày có 2 xuất: từ 9 giờ sáng đến 1 giờ chiều và từ 2 giờ chiều đến 6 giờ chiều. Vì vậy, muốn thăm viếng hồ, người ta phải mua vé online vài tháng trước, với giá là \$10 cho 1 xe. Nếu bạn mua tại cổng vào khu vực hồ, nếu còn, là \$15. Người già, trên 62 tuổi, có giá đặc biệt rất rẻ, chỉ trả \$5 thôi. Đường xuống hồ bơi rất hẹp, dài khoảng ¼ mile, gập ghềnh, du khách nên đi giày tennis.

Du khách có thể xuống hồ tắm bơi lội với nước thật trong và mát, hoặc ngồi tắm nắng trong cảnh trí êm đềm và thanh lặng. Đây là một thắng cảnh thần tiên của Texas và trên thế giới như tôi và bạn Thu, K7KSCC, ghi nhận.

AH Rừng Tràm

CÔNG THẦN THƯỜNG BỊ HỤ SINH

SAU KHI NGƯỜI LÃNH ĐẠO ỔN ĐỊNH VƯƠNG, ĐỀ VỊ?

)-(

AH Hoàng Thân Vinh

(Vĩnh Phu cừu HS/QH 59-62)

Người ta thường hay nói: *hết chim thì bẻ ná, hết thú rừng thì giết chó săn!* Tại sao lại có sự kiện này, ta thử xét những câu chuyện đời trước để đưa ra một nhận định chính xác khách quan.

Tạm thời ta chỉ xét đến 4 trường hợp:

- 1- Lưu Bang Hán Cao Tổ
(Hán Sở tranh hùng)
- 2- Việt Vương Câu Tiễn &
Phù Sai Vua nước Ngô
- 3- Vua Lê Lợi
(kháng chiến chống giặc Minh)
- 4- Vua Gia Long
sau khi thống nhất đất nước

A- Lưu Bang Hán Cao Tổ
(Trong Hán Sở tranh hùng).



Để tiêu diệt nhà Tần thì theo giao ước của Hoài Vương vua Sở lúc bấy giờ: Lưu Bang và Hạng Vũ bốc thăm để mỗi người dẫn cánh quân bản bộ của mình tiến vào Quan Trung (kinh đô của nước

Tần thời bấy giờ) bằng 2 hướng khác nhau và ai vào được Quan Trung trước thì người đó sẽ được làm Vua Quan Trung! Thật tình mà nói thực lực Hạng Vũ mạnh rất nhiều so với Lưu Bang. Nhưng do Lưu Bang dùng mưu nên qua các thành trì của quân Tần được dễ dàng mà không phải dùng tới quân sự nhiều, cho nên quân Lưu Bang đã tới được Quan Trung trước! Tuy vào được Quan Trung trước nhưng Lưu Bang biết thực lực của mình không dám làm mất lòng Hạng Vũ, (Hạng Vũ hay Lữ Bố “Tam Quốc Chí” được mệnh danh là con người hữu dũng vô mưu, Hạng Vũ có quân sư Phạm Tăng tài giỏi mà Hạng Vũ xem như là cha nuôi của mình! Phạm Tăng có thể xem như Khổng Minh của Hạng Vũ vậy, tiếc thay Hạng Vũ đã không nghe lời quân sư Phạm Tăng như Lưu Bị mọi việc đều nhất nhất đều nghe lời quân sư Khổng Minh). Với quân sư Phạm Tăng thì cho rằng phải giết Lưu Bang để trừ mối họa về sau! Tuy nhiên nhờ vào sự nhún nhường rất mực của Lưu Bang làm cho Hạng Vũ cảm thấy lòng tự phụ, tự tôn của mình được vuốt ve rất nhiều, đã tha cho mạng sống của Lưu Bang lại còn cử cho làm Hán Trung Vương, Lưu Bang dẫn quân tướng vào Hán Trung, đốt Sạn Đạo là con đường độc đạo duy nhất đi vào Hán Trung, để cho Hạng Vũ không còn lo ngại hay đề phòng gì cả, việc tha chết Lưu Bang làm cho các cận thần của Hạng Vũ nhất là quân sư Phạm Tăng cho rằng Hạng Vũ đã thả cộp về rừng! Sẽ bị cộp vồ ăn thịt trong tương lai! (Lịch sử cho thấy lời

tiên đoán của quân sư Phạm Tăng đã không sai!)

Bây giờ hãy nói sơ qua về nhân vật Hàn Tín, đây là một con người có chí lớn, mộng công hầu khanh tướng cho tương lai, cho nên dù bị tên bán hàng thịt ngoài chợ làm nhục như bắt Hàn Tín phải luồn trôn hần ta ngay giữa chợ, chỗ đông người, Hàn Tín cũng phải làm! Lúc đầu Hàn Tín định đầu quân Hạng Vũ, nhưng chỉ được cho làm tới chức chấp kích (cầm gươm đứng hầu), và đã không được Hạng Vũ tin dùng! Về sau Hàn Tín tìm đường vào Hán Trung ở dưới trướng của Lưu Bang, (có cả Trương Lương Tử Phòng dưới trướng Lưu Bang), Hàn Tín được trọng dụng và phong làm tới tể tướng trong việc diệt nước Sở và sau đó thống nhất được thiên hạ! Để đề cao và tăng thêm uy tín Hàn Tín trước ba quân, Lưu Bang đã không ngần ngại đẩy bánh xe mà trên đó có Hàn Tín đứng, và sau đó đọc sử chúng ta đều biết, Tể tướng Hàn Tín đã chiến thắng từ trận này đến trận khác, và rồi cuối cùng quân Sở (Hạng Vũ) phải bị rã ngũ tan hàng, làm cho Hạng Vũ thân thế cô và phải chết thảm trong nhục nhã!

Lưu Bang sau khi bình định được thiên hạ, lên làm Vua xưng hiệu là Hán Cao Tổ Hoàng Đế, Tử Phòng (Trương Lương) xin về hưu nên được an toàn tính mạng, người có công chính trong việc tiêu diệt Hạng Vũ để thôn tóm thiên hạ công đầu chính là Hàn Tín, thế nhưng sau khi kết thúc trận chiến không bao lâu Hàn Tín bị Vua Hán Cao Tổ tước binh quyền và an trí để đề phòng hậu họa lâu dài về sau! Sau đó là Hàn Tín bị buộc vào tội chết!

B- Vua Ngô là Phù Sai đem quân qua tiêu diệt nước Việt, để trả thù Câu Tiễn vì tội giết cha Phù Sai trong trận

chiến tranh trước đó! Quân Ngô của Phù Sai chiến thắng vẻ vang, phía nước Việt



có 2 cận thần trung tín của Câu Tiễn là Phạm Lãi và Văn Chủng đưa kế cho Vua Việt, là đầu hàng để giữ lại mạng sống cho Vua Việt (Câu Tiễn) may ra sẽ giữ được nước Việt và có cơ hội báo thù về sau cũng chưa muộn! Câu Tiễn và vợ (Hoàng hậu) bằng lòng chịu nhục về nước Ngô làm nô lệ như tù binh! Trước khi đi sang đất Ngô, Văn Chủng ở lại nước Việt để tạm điều hành việc nước, còn Phạm Lãi đi theo hầu Câu Tiễn bên đất Ngô! Câu Tiễn đã chịu trăm đắng nghìn cay, như làm người tù giữ ngựa, làm người kéo xe cho Ngô Vương Phù Sai ngồi, còn vợ Câu Tiễn đôi lúc phải hầu hạ múa hát cho Vua Ngô giải trí ở trong cung đình Vua Ngô! Tể Tướng nước Ngô là Ngũ Tử Tư biết khổ nhục kế của Câu Tiễn định giết Câu Tiễn để trừ hậu họa, nhưng Vua Ngô vì

tánh tự cao tự đại không cho giết Câu Tiễn! Lại thêm bên mình vua Ngô có Bá Hy nịnh thần chuyên ăn của đút lót của Phạm Lãi, làm cho Vua Ngô Phù Sai làm bá chủ hội thề, để mau bị tiêu diệt! Biết được Phạm Lãi là tướng tài, nhiều lần tướng quốc Ngũ Tử Tư đưa ý kiến với Vua Ngô Phù Sai, nếu không mua chuộc hay thu phục được Phạm Lãi thì phải giết đi, vì đây là một con người tài giỏi và trung thành với chủ tướng của mình, nếu không sau này tất mang họa cho đất nước Ngô! Phạm Lãi còn hy sinh cả người đẹp là Tây Thi ở nước Việt, là người tình của mình trước kia đưa sang Ngô làm tì thiếp cho Vua Ngô! Về sau Phù Sai đâm ra mê một người đẹp Tây Thi, quên cả việc nước, và cũng là nhờ vào tình yêu với Phạm Lãi mà Tây Thi đã quên mình vậy! Ngũ Tử Tư đã nhiều lần can ngăn Vua Ngô không được cuối cùng lại bị Vua Ngô giết chết! Nhiều lần quá nhục nhã, Câu Tiễn buồn bực có ý định chết, nhưng nhờ lời khuyên can ngăn của Phạm Lãi, Câu Tiễn cũng nguôi ngoai trong lòng! Dịp may đến, nhân Phù Sai lâm trọng bệnh, Phạm Lãi biết trước Vua Ngô Phù Sai sẽ lành bệnh trong nay mai! Thế là Phạm Lãi đưa ra khổ nhục kế cuối cùng, mong được Vua Ngô tha cho Câu Tiễn về lại nước Việt, đó là kế Câu Tiễn ném phân của Phù Sai để định bệnh! Mọi việc đúng như dự tính của Phạm Lãi! Vua Ngô khỏi bệnh và cho vua tì Câu Tiễn về lại nước Việt! Phạm Lãi còn xúi dục Ngô Vương Phù Sai đưa quân vào Trung Nguyên, thỏa mãn mộng làm bá chủ thiên hạ, chỉ để quân đội già yếu bệnh hoạn ở lại nước Ngô, tạo điều kiện thuận lợi cho Việt Vương Câu Tiễn xơi cỗ (tiễn chiếm nước Ngô).

Sau đó thì ai đọc sử đều biết được trở về đất Việt, Việt Vương Câu Tiễn nuôi

chí phục thù, kết quả là quân Ngô đại bại, Phù Sai phải chết thảm! Văn Chủng xem tướng biết rằng Câu Tiễn là người hoạn nạn khôn khó chia xẻ cùng nhau, nhưng không chia xẻ khi vinh hoa phú quý, nên sớm cáo lão về hưu lại được an toàn tính mệnh! Còn Phạm Lãi sau khi thành công, định cùng người đẹp Tây Thi du lãng thiên nhai, nhưng cũng không được yên thân! (Vợ Việt Vương Câu Tiễn nói rằng người đẹp Tây Thi còn làm cho Ngô Vương Phù Sai phải chết và mất nước, vậy nếu người đẹp này sống sót sẽ là mối nguy cho chồng mình “Câu Tiễn” vậy!) Nên Phạm Lãi và Tây Thi cũng bị cùng chung số phận!



C- Vua Lê Lợi trong 10 năm gian lao kháng chiến (1418-1428) chống quân Minh, đưa sự nghiệp đến thành công, ngày 3 tháng 1 năm Mậu Thân (1428), nước nhà được độc lập! Ngày 15 tháng 4 năm Mậu Thân (1428), Lê Lợi chính thức lên ngôi Vua tại điện Kính Thiên, thành Đông Đô “Hà Nội ngày nay”, khi này nhà Vua đã 43 tuổi, đặt tên nước là Đại Việt. Lê Lợi lên ngôi hiệu là Lê Thái Tổ! Làm Vua được 6 năm, năm 1434 Thái Tổ mất, con trai thứ là Nguyên Long nhỏ tuổi lại là con thứ, nhưng lại được chọn cho nối ngôi, trong khi con trưởng Vua Lê Lợi là Quận Cư Vương Tư Tề “con của Trịnh Thần Phi”, đã trưởng thành lại có công lao trong

kháng chiến. Nhưng đã không được cho nối ngôi! Theo truyền thuyết nhân gian ghi lại như sau: nguyên Nguyên Long là con trai của bà Phạm Thị Hiền, húy là Ngọc Trần. Năm Ất Ty (1425) Bình Định Vương Lê Lợi vây thành Nghệ An, khi đến thành Trào Khẩu ở Hưng Nguyên, nơi có đền thờ thần Phổ Hộ. Ban đêm Lê Lợi nằm mộng thấy có vị thần hiện đến bảo rằng *“tướng quân cho tôi một người thiếp, tôi sẽ xin phù hộ tướng quân diệt giặc Minh, làm nên nghiệp đế!”*. Hôm sau Bình Định Vương Lê Lợi cho gọi các bà vợ đến hỏi: *“Có ai chịu đi làm vợ Vị thần không? Sau này khi ta lấy được nước sẽ lập con của người ấy làm Thiên Tử!”* Các bà không ai nói gì! Chỉ có bà họ Phạm “mẹ đẻ Nguyên Long” khẳng khái quỳ xuống thưa: *“nếu mình công giữ lời hứa, thì thiếp nguyện xả thân! Ngày sau làm nên nghiệp lớn, chớ phụ con thiếp!”* Lúc này Nguyên Long chỉ mới 3 tuổi, bà liền cho người hầu ẵm bế nuôi nấng! Lê Lợi sai làm lễ tế thần, dùng bà làm vật tế sống! Đó là ngày Ất Ty (1425). Ba năm sau 1428 đuổi được quân Minh, bình định bờ cõi, lên ngôi Vua bảo với quần thần rằng: *“Bà ấy đáng làm Chúa cả trăm vị thần nước ta, không ai dám trái lời!”*. Bèn sai người rước quan tài về an táng ở Thanh Hóa, đi đến xã Thịnh Mỹ thì trời tối, chưa kịp qua sông phải ngủ trọ ở chợ! Tối đêm đó mới đùn lên quanh quan tài thành một đồng đất cao, biến thành nấm mồ, sứ giả thấy làm lạ, trở về tâu lên Vua! Vua chợt nhớ lại câu chuyện hứa khi xưa, Vua nói: ***“Đó là Vị thần đã làm theo lời hẹn!”***, bèn bảo cứ để quan tài ở đó! Dựng Điện Hiếu nhân để thờ, đồng thời dựng miếu đặt thần chủ ở Lam Kinh để cúng tế! Năm Kỷ Dậu (1429) Vua Lê Thái Tổ cử con trưởng đã lớn là Quận Vương Tư Tề làm Quốc Vương tạm coi việc nước. Vào cuối đời Lê

Lợi nhiều bệnh hoạn! Chính quyền trong nước đều giao cho Quận Vương Tư Tề quyết định! Sau đó không hiểu làm sao Tư Tề mắc chứng cuồng, giết hại bừa các tỳ thiếp, dần dần không được ý Vua! Lê Lợi nghĩ đến trách nhiệm của người thừa kế gánh vác giang san rất nặng nề! Một hôm giữa trưa đang nằm ngủ, chợt mộng thấy bà Hoàng Hậu Phạm Ngọc Trần (mẹ đẻ Nguyên Long) than rằng: *“Nhà Vua phụ công của Thiếp, từ hồi mới khởi nghĩa đã đem Thiếp cho vị thần! Nay được thiên hạ rồi, mà ơn Thánh chẳng được hưởng!”*. Vua Lê Thái Tổ thức dậy, bồi hồi cảm xúc, bèn theo lời hứa xưa cho lập Nguyên Long làm Hoàng Thái Tử! Do vậy khi Lê Thái Tổ băng hà, Nguyên Long được lên nối ngôi chỉ mới 11 tuổi hiệu là Vua Lê Thái Tông, Tháng 6 năm Giáp Dần (1434) truy tôn mẹ bà Phạm Ngọc Trần làm Cung Từ Quốc Thái Mẫu. Tháng 2 năm Đinh Tỵ (1437) truy tôn làm Cung từ Quang Mục Quốc Thái Mẫu, tháng 12 năm đó được truy tôn làm Hoàng Thái Hậu! (Câu chuyện về bà Phạm Ngọc Trần theo sách các triều đại Việt Nam do nhà Xuất bản Thanh Niên trang 154 của 2 tác giả Quỳnh Cư & Đỗ Đức Hùng). Đọc lịch sử nước nhà ta thấy phải nói công đầu là Nguyễn Trãi với câu: *“Lê Lợi vì quân Nguyễn Trãi vì thần!”*, và với sách lược Bình Ngô Đại cáo, có thể nói Nguyễn Trãi chính là Khổng Minh (Tam Quốc Chí) của Lê Lợi vậy! Nhưng khi quân xâm lược nhà Minh bị đẩy ra khỏi đất nước, thì số phận những công thần hàng đầu ra làm sao: đến cuối năm 1429, 2 anh hùng (anh họ và thân tín của Nguyễn Trãi) là tướng Trần Nguyên Hãn, Phạm Văn Xảo đã bị Vua Lê Lợi giết, khi vua về Tây Đô (Lam Kinh) chỉ còn một mình Nguyễn Trãi trong hàng cận thần! Lúc này các công thần và bạn hữu thân tín Nguyễn Trãi đã bị giết, chính

Nguyễn Trãi khi vừa kết thúc kháng chiến thành công, năm 1428 ông đã bị lột chức Bộ Lại Thượng Thư (Tể Tướng) các quan đầu triều họ Lê, cậy công, cậy họ hàng lên nắm quyền cao chức trọng như Đại Tư Đồ Lê Ngân, Lê Sát. Sau khi Lê Lợi chết, trong một vụ án gọi là Vụ án Lệ Chi Viên (hay vụ án vườn vải). Tháng 7 năm Nhâm Tuất (1442) Vua trẻ Thái Tông đi tuần Miền Đông, duyệt quan ở thành Chí Linh, Nguyễn Trãi đón Vua ngự ở Chùa Côn Sơn, nơi ở của Nguyễn Trãi, ngày 4 tháng 8 Vua về đến Lệ Chi Viên thuộc huyện Gia Định (nay thuộc huyện Gia Lương Hà Bắc), cùng đi với Vua có Nguyễn Thị Lộ, một người thiếp của Nguyễn Trãi, khi ấy đã vào tuổi 40, được Vua Thái Tông yêu quý vì sắc đẹp, cũng như văn tài, luôn được vào hầu cạnh bên Vua Lê Thái Tông (lúc này Vua chỉ mới 20 tuổi). Khi Vua đến Lệ Chi Viên, Vua thức suốt đêm với Thị Lộ rồi băng hà! Các quan bí mật đưa về, ngày 6 tháng 8 mới về đến kinh sư! Nửa đêm vào đến Cung rồi mới cho phát tang! Thái Hậu (vợ Lê Lợi) và triều đình đã quy cho Nguyễn Trãi thông đồng với Thị Lộ về tội giết vua Lê Thái Tông để rồi khép Nguyễn Trãi vào tội chết và bị tru di tam tộc (bị giết chết cả 3 họ từ bé cho tới già cả!). Tuy sau này nhà Lê đã bày ra chuyện Nàng Thị Lộ trong câu chuyện **“rắn báo oán”** để minh oan cho công thần Nguyễn Trãi, hỡi ơi! Người chết thì đã chết rồi, có sống lại được đâu!

D- Nguyễn Phúc Ánh sau khi thống nhất được nước nhà, năm 1802 lên ngôi lấy hiệu là Vua Gia Long năm thứ nhất, là vị Vua sáng lập và mở đầu triều đại nhà Nguyễn, nhà Vua vừa tròn 40 tuổi, (sau 23 năm chinh chiến không ngừng nghỉ, có những lúc đói khổ hiểm nguy và

tánh mạng như chỉ mảnh treo chuông, nhưng đều đã được vượt qua! Tây Sơn



Nguyễn Huệ chỉ đưa quân ra Bắc lần thứ nhất là tiêu diệt được Chúa Trịnh (dù nhà Trịnh ở ngôi Chúa truyền được 11 đời từ Trịnh Kiểm cho tới Trịnh Bồng trải qua 242 năm từ 1545-1787), trong khi cũng Nguyễn Huệ đưa quân vào Nam tới 4 lần từ 1777, 1782, 1783 và 1784 nhưng cũng không tiêu diệt được Chúa Nguyễn), có lẽ Nguyễn Ánh có mạng số để vương chằng!). Gia Long thiết lập chính quyền trung ương tập quyền do Hoàng đế lãnh đạo, đất nước ta có một lãnh thổ rộng lớn nhất từ trước tới nay! Về đối ngoại nhà Vua vẫn thuần phục nhà Thanh, nhưng lại tạo quan hệ đàn anh với 2 nước Cambodge và Lào! Nhà Nguyễn qua 13 vị Vua kéo dài gần 1 thế kỷ rưỡi (1802-1945), không kể 6-7 năm sau cùng từ 1949-1955 Bảo Đại làm Quốc Trưởng! Tuy nhiên Vua Gia Long cũng phạm phải một số sai lầm trong đó là tội giết hại công thần (công thần được kể là những người có công phò tá mình trong thời còn bôn ba để có vương vị ngày hôm nay!) Tuy không nhiều xin được đơn cử một vụ án sau đây:

Năm Gia Long thứ 13 (1814), một vụ án văn chương làm xôn xao khắp nước và lay động tận gốc rễ giới bút nghiên đương thời của kinh thành Huế! Nguyên công thần Nguyễn Văn Thành có một cậu

con trai tên là Ấm Thuyền, là một công tử nổi tiếng tài hoa phong nhã, Thuyền đỗ cử nhân rất sớm, nhưng không chịu ra làm quan, mà lại lập hội Tao Đàn ở phường Đông Ba để tiêu khiển thú cầm kỳ thi tửu.

Nguyên Ấm Thuyền nghe danh ở Thanh Hóa có 2 nhân vật lỗi lạc là Nguyễn Đức Nhuận và Nguyễn Văn Khuê, nên đã làm 1 bài thơ tâm tình và sai người nhà tên Nguyễn Trương Hiệu mang ra Thanh Hóa mời họ vào Huế chơi, với bài thất ngôn bát cú như sau:

*“Vãn đạo Ái châu đa tuần kiệt,
Hư hoài trắc tịch dục cầu ty.
Vô tâm cử bảo Kinh Sơn phát,
Thiên tướng phương tri Ký Bắc kỳ.
U cốc hữu hương thiên lý viễn,
Cao cương minh phượng cửu thiên tri.
Thử hồi nhược đắc Sơn Trung tể,
Tá ngã kinh luân chuyển hóa kỳ!”*

Xét về mặt thuần túy thì đây là bài thơ hay, tuy có hơi sáo ngữ, và quá tăng bốc kẻ hiền tài chưa gặp mặt! Tuy nhiên 2 câu kết đã bị suy diễn bởi kẻ thù và bởi lòng nghi ngờ âm mưu soán nghịch sẵn có trong lòng Vua Gia Long, nên 14 chữ cuối trong 2 câu kết đã gây nên thảm trạng ngút trời: đệ nhất công thần Nguyễn Văn Thành đã phải tự tử trong ngục và con trai Ấm Thuyền bị tử hình! 2 câu kết này sử gia Trần Trọng Kim dịch như sau: ***(Sơn Tể phen này dù gặp gỡ, giúp nhau thay đổi cơ hội này!)***, Cái chết của Nguyễn Văn Thành còn là vì ông xuất thân hàng quý tộc, văn võ toàn tài lại có cậu con trai nổi đời tài hoa, ông lại có ý coi thường Tả quân Lê Văn Duyệt xuất thân dân dã lại là một hoạn quan! Oái ăm thay nhà Vua lại giao vụ án cho Lê Văn Duyệt xét xử, (trong triều 2 ông này đồng cấp, nên không thể giao cho người cấp thấp hơn xét

xử được!), nên cha con Thuyền đã bị hạ ngục ngay tức khắc! Cũng do án này mà Vua Gia Long mang tiếng sát hại công thần Nguyễn Văn Thành!

Nếu không có vụ án oan trên, và nếu Lê Văn Duyệt không vì lòng đổ kỵ, thì Vua Gia Long đã không mang tiếng sát hại công thần! Vua Gia Long mất ngày 19 tháng Chạp năm Canh Thìn (3/2/1820) ở Điện Trung Hòa thọ được 59 tuổi (Gia Long ở ngôi Chúa 25 năm, làm Vua 18 năm tổng cộng 43 năm! Vua Gia Long có 13 hoàng tử và 18 công chúa, vì con trưởng là Hoàng Tử Cảnh mất năm 1801, đúng một năm trước khi Vua Gia Long lên ngôi, hai hoàng tử thứ 2 và 3 chết nên hoàng tử thứ 4 là Nguyễn Phúc Đảm lên ngôi năm Canh Thìn ở tuổi 30 hiệu là Vua Minh Mạng (1820-1840).

Lý do các công thần giúp cho người lãnh đạo ổn định vương, hay để vị sau khi thành công thường bị chính người mình có công phò tá hãm hại theo tôi có nhiều lý do nhưng trong đó lòng đổ kỵ người tài giỏi là một trong những yếu tố được xem là quan trọng hơn cả! (Không thích người hơn mình!) hai là trong kháng chiến kham khổ sống chết kề cận nhau, nên đoàn kết và thương yêu quý trọng nhau rất mực là chuyện thường tình, nhưng khi có vương hay để vị, tình bạn bè tri kỷ trước kia nay trở thành đạo Vua tôi (quân thần), mà Vua là Thiên Tử (Con Trời trị vì trăm họ), thì đời xưa có câu:

“quân xử thần tử, thần bất tử, bất trung!”
Cách biệt Vua tôi lại quá xa, mà nhà Vua lại thường phải lo bảo vệ ngai vàng bằng mọi giá cho cả một giòng họ, nên thường hay hãm hại công thần!!!

Xứ Vạn Hồ (Minnesota) Mùa Đông Giáng Sinh 2011.

AH Hoàng Thân Vinh



MỘT MÌNH, UỐNG RƯỢU DƯỚI TRĂNG

*Đọc chuyện người xưa, ngắm chuyện mình,
Vì đời găng cạn chén điều linh;
Men say khôn lấp niềm u uất,
Kiếm gầy còn còn vang nổi bất bình.
Mệnh nước trong tay phường giá áo,
Tình nhà thất ruột lớp cùng đình.
Đau buồn rót cạn cùng trăng khuyết,
Lông lộng trời khuya một dáng thuyền...*

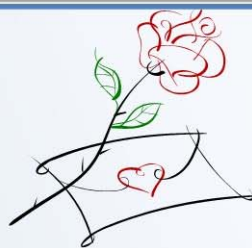
LÊ PHƯƠNG NGUYỄN

CHÉN RƯỢU ĐỜI

Gửi các con...

*Thơm và ngọt vẫn chỉ là hảo vị,
Chén rượu đời rất đắng, thế mà hay;
Uống lấy sức rồi gượng mình đứng dậy,
Để cho ta lớn giữa thế gian này!*

Lê Phương Nguyễn



CON ĐƯỜNG NHO

*Đầu đường anh vội bước
Trước ngõ em đứng chờ
Chim ghen lời âu yếm
Hàng cây đứng ngẩn ngơ.*

*Anh nhớ lắm, trên con đường nho nhỏ
Tà áo bay theo nhịp bước chân dài
Dáng thon gầy, tóc huyền phủ bờ vai
Em lặng lẽ ra về, chiều tan học.*

*Cây đa cổ nghiêng che bờ ao nhỏ
Cành xác xơ, lác đác lá thanh long
Miếu thờ ai, tường loan lỗ rêu phong
Bên thềm vắng, mơ màng theo bóng nguyệt*

*Gió đêm về, lung linh làn sóng bạc
Vàng trăng khuyết, chợt hợp hợp tan tan
Bóng thư sinh lặng lẽ đứng bên đàng
Ôm hình bóng giấu trong ngàn thương nhớ*

*AH Mai Thanh Toàn
TonaMai, June 2009*

Tài Lượm Đồ Hộp

AH Bùi Đức Hợp



Hôm nay 22/9/17, San Jose bước vào đầu thu. Gió bắc thổi nhẹ, lá phong khô lảng xăng chạy trên đường nhựa. Tôi vác bao bự chất đầy đồ hộp tới ngân hàng thực phẩm Second Harvest Food Bank, 750 đường Curtner. Hai bích chương dán trước quầy hàng đập vào mắt tôi:

- * Together, we're building a hunger free community
- * \$50 buys 100 meals

Như thường lệ, bà Mỹ đứng tuổi, nhan sắc, phụ trách donation (tặng phẩm) niềm nở đón tiếp tôi:

- Ông có cần receipt?
- Dạ thưa không!
- Chắc ông là chủ chợ?
- Thưa không! Tôi chỉ là người lượm đồ hộp.
- Vậy sao?

Trong cư xá tôi vì chán ăn, người ta quẳng đồ hộp, bánh mì đủ loại vào 14 thùng rác công cộng nằm dọc theo lối đi. Nhiều vô số: meals in the can, tuna, canned chicken, peanut butter, canned fruit v. v. (a). Cuối tuần, tôi có nhiệm vụ lượm các đồ hộp còn đất (date) (nhiều hộp

còn best use by Sept 19, 2019), đóng gói và chở đi Food Bank.

Thay vì lượm rác, tôi nảy ra ý định ra một thông cáo viết bằng song ngữ, dán trên bảng Community News với nội dung như sau: "Ai có đồ hộp dư dùng nhưng còn đất, xin vui lòng đem đến nhà số 328, tôi chịu trách nhiệm chở tới Food Bank".



Văn phòng cư xá không đồng ý, vì cho rằng đây là việc làm có tính thương mại. Trời ơi! Từ thiện mà sao lại nói thương mại.

Tôi rất tiếc không thể giao nộp bánh mì cho Food Bank, vì hạn sử dụng chỉ còn ngày một, ngày hai. Nhìn chúng nằm ngổn ngang trong thùng rác, lòng tôi quặn đau, và liên tưởng tới "35 ngày vượt biển": Sáng sớm ngày 7/5/1979, con thuyền chở 172 người tỵ nạn cập bến Le Tung, một hòn đảo nhỏ thuộc Indonesia. Đã 2 ngày nhịn đói!, khi nghe tiếng rao sang sáng trên đảo "Bánh mì nóng hổi", tôi có cảm tưởng như được hồi sinh. Trời sáng hẳn, dân tỵ nạn được phép lên bờ. Thấy mẫu

bánh mì mốc meo vương vãi trên cầu tàu, tôi vội lượm lên nhai ngấu nghiến.

Rồi khi tỵ nạn tại Hoa Kỳ, tôi thường ăn trưa tại các Trung Tâm Cao Niên với giá ưu đãi \$3/1 bữa. Ăn xong, mỗi thực khách còn được tặng rau, hoa quả tươi, bánh ngọt do siêu thị bán ế cho lại. Cuối bữa, nhà bếp gạt những bánh mì "vô thừa nhận" vào thùng rác. Tiếc lắm thay! Sao họ không bắt chước Đài Loan, mỗi nhà có 2 thùng rác: thùng chứa rác thường và thùng đựng thức ăn phế thải. Sáng sớm hôm sau, xe thùng chở thực phẩm thừa thải thẳng tới trại chăn nuôi heo ở ngoại ô thành phố. Một công 2, 3 việc!

Thấy tôi tận tụy lượm rác, mấy ông bạn cùng xóm trách khéo:

- Già không lo thân già, mà lại đi lo chuyện bao đồng thiên hạ.

- Tôi làm là vì tứ đức (b).



Trong cư xá, tôi có tới 3 đồng nghiệp Rác;

1) Cụ Ty: Ngày 2 buổi, cụ giữ từng bao rác, lấy lon nhựa chắt đầy xe chợ. Cụ âm thầm lặng lẽ làm việc này cả năm nay. Tôi hỏi cụ bà

- Bác trai lượm lon nhựa để bán hay sao?

- Không, Ông nhà tôi cho nhà thờ Chúa Ba Ngôi.

- Vì rác ô nhiễm dễ truyền bệnh, cụ nên khuyên cụ ông đeo khẩu trang và rửa tay.

Thấy cụ lượm rác, bất kể thời tiết nắng mưa, bà Tám cùng xóm bảo Cụ mệt đấy, đỡ hơi. Phần tôi, tôi không tiếc lời khen cụ :

- Tuổi già như cụ (cụ suýt soát tuổi tôi) mà còn làm những việc hữu ích cho đời, thật là đáng quý!.

2) Ông Mỹ đen: Vai đeo bao lô, cưỡi xe đạp xịn, ông trông tựa như Tây bao lô Sài Gòn. Nhỏ con, ông nhảy vào bên trong thùng rác, ông chỉ lượm những chai lọ thủy tinh, nhiều nhất là vỏ bia Heineken, rồi đem bán tại trạm thu mua gần chợ Safeway. Gặp ông, tôi chào buổi sáng:

- Nghề này, có đủ sống không?

- Đủ trả tiền nhà, còn lại là ông Obamare takes care.

3) Ông Mễ: Ông có xe truck riêng. Ông chỉ thu gom quạt máy, lò vi sóng, tivi, radio, đầu máy, nói chung là đồ điện, rồi đem bán cho công ty thu mua đồ cũ ở đường Monterey. Thấy đồ điện không hôi mùi rác, tôi định học nghề này để kiếm thêm tiền làm thiện nguyện. Ông khuyên tôi:

- Ông già rồi! làm nghề này, dễ bị cụp lưng lắm!

Tóm lại, 4 đồng nghiệp Rác chúng tôi sống chung hòa bình, chào hỏi mỗi khi gặp nhau, không cạnh tranh nghề nghiệp,

vì mỗi người thu gom phế phẩm khác nhau.

Khi ra về, bà Donation niềm nở nói:
- See you again, my dear!

Hai tay bà giang ra như muốn ôm, trong lúc tôi chưa kịp nói:

Khoan khoan đứng đó chờ ra. Bà là phận gái, tôi là phận trai (c)

Bà ghì chặt lấy người tôi, rồi ôm hôn thắm thiết.

Trên đường về, tôi nghĩ bụng, lần sau tôi sẽ để đồ donation ngoài cửa.

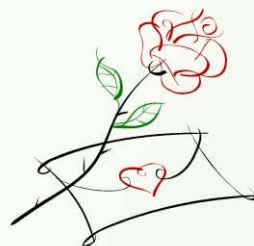
Anh chị ơi! Tuy ngoài 80, tôi vẫn còn mắc cỡ, e thẹn lắm!.

- (a) Chợ Lion bán \$2/1 hộp
- (b) Tứ độ: 4 bệnh nan y: cao đường, cao máu, cao mỡ và phong thấp
- (c) Phỏng theo thơ Lục Vân Tiên

BPT chúc AH Hợp luôn khỏe mạnh để tận dụng bất cứ thời giờ rảnh hay tiền bạc để giúp những người thiếu thốn. Một gương sáng cho các AHCC.



Hamilton Pool Preserve, Austin, Texas



MÙA THÁNG SÁU

*Lòng do dự, mà đôi chân vẫn bước
Qua hai phố lại đến ngõ quen quen
Chiếc cầu gỗ còn leo lét ánh đèn
Cảnh thiên lý đông đưa, chào đón khách*

*Bàn em học, chỉ còn trơ quyển sách
Anh đến ngồi, tìm lại chút hơi quen
Vẳng đâu đây, ai dạo khúc Chopin
Bản Tristesse mang anh vào biển nhớ...*

*..."Puisque tout n'est que chimère
"Pourquoi suis-je sur la terre?
"Je croyais que c'était pour aimer..."*

*Em đi đâu, ủ rũ giàn thiên lý?
Em có về, để mảnh trúc đợi chờ?
Nhà quạnh hiu, trống vắng, ngẩn ngơ!
Mưa chọt đến chọt đi, mưa tháng sáu.*

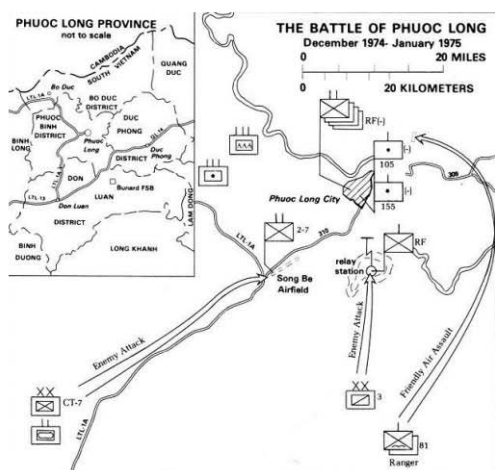
AH Mai Thanh Toàn
TonaMai

ĐI THƯỚC LONG VÀ BỊ BẮT

Phần 1

AH ĐỖ VĂN SẾN (James)

1. Phước Long và một chữ "tình":



Sáu năm làm việc với cương vị Phó ty Công Chánh Biên Hòa, tôi "bị và được" nhận quyết định của Tổng cục Kiềm Lộ lên làm Trưởng ty Công Chánh Phước Long vào tháng 7 năm 1974. Nói "được" vì đó là sự thăng cấp, từ phó lên trưởng. Nói "bị" vì vợ con đang ở Biên Hòa. Phước Long là nơi mất an ninh, VC và Quốc gia ở thế "cài răng lược", giao thông khó khăn, đi lại chỉ bằng đường hàng không. Nói chữ "tình" vì tôi và đại tá Lưu Yểm có quan hệ quen biết từ trước, ông muốn tôi đến đó làm việc cùng "khi nào tau về lại Biên Hòa sẽ kéo mi về đó luôn". Nghe hợp lý lại nghĩ "chắc gì VC chiếm Phước Long dễ dàng" nên tôi nhận quyết định và đi.

1.1 Ty Công chánh Phước Long có ma?

Nhà của Trưởng ty Công chánh cách trụ sở của Ty chừng 100 mét, được bao quanh bởi hàng rào. Từ nhà tới Ty phải đi qua con đường đá, hai bên hàng dương cao, râm mát đến mức ra ngoài không cần đội nón. Căn nhà Trưởng ty trước đây do ông Trần Văn Lai ở. Không rõ ông đối xử với tài xế thế nào mà tài xế dùng súng của tự vệ bắn chết ông ở cửa sau. Người kế nhiệm ông tên Toàn nói rằng không thấy gì. Tuy nhiên những người trong Ty Công chánh khẳng định rằng: những đêm tối trời họ nhìn thấy bóng ma mặc áo trắng lơ lửng trên cây dương. Bóng ma này phát ra những tiếng kêu than rùng rợn. Khi gió từ trên núi thổi xuống hàng dương cũng phát ra tiếng "hú..hú" như tiếng vong hồn chết oan không siêu thoát được. Trước khi đi Phước Long tôi đã nghe những tin đồn rất "đáng sợ" như vậy. Vợ tôi lo lắng sợ tôi bị ma nhát nên đi hỏi xem có ông thầy nào "cao tay ấn" trừ ma không. Những bà quen biết cho hay: bên Thủ dầu Một có ông tên Sáu trừ ma hay lắm. Tôi bèn qua Bình Dương gặp ông Sáu già xin "lá bùa hộ mạng". Ông khuyên tôi khi ăn cơm để đĩa gạo muối, đọc thần chú mời họ cùng ăn. Làm vậy thì họ không quấy phá mình, lại chứng tỏ mình "biết điều". Cơm chiều tôi đều làm như vậy nên suốt thời gian ở đó tôi không gặp ma. Nhiều đêm đi kiểm soát anh em tự vệ canh gác, phải qua hàng dương, có nghe tiếng gió hú nhưng không nhìn thấy bóng ma nào. Tuy nhiên để dọa mấy người tôi cũng kể chuyện ma. Rằng có đêm tôi thấy con ma mặc đồ trắng đứng

trước cửa. Đêm khác tôi thấy ma le lười nhát tôi nhưng tôi ngồi dậy trò chuyện một hồi rồi ma đi chứ không làm gì mình. Tôi bảo “hàng ngày tôi vẫn mời hồn về ăn uống, sao còn định “nhát” tôi?”. Bóng ma hú lên vài tiếng ghê rợn rồi tan ra như làn khói. Mấy người trong Ty Công chánh trợn tròn mắt nghe chuyện, vừa sợ vừa khoái. Hóa ra tôi có khả năng nhát họ. Mỗi lần kể xong tôi đều cười lớn, vậy mà họ cũng tin. Có thể vì mạng tôi lớn hay đã “biết điều” mà ma không nhát chẳng?

1.2. Đi Bà Rá:

Tỉnh lỵ Phước Long còn gọi là Bà Rá, nơi lưu đầy các tù nhân thời Pháp thuộc, nằm ở Bắc Sài Gòn, nếu tính theo đường chim bay chỉ 80 km. Bà Rá đa số là đồn điền cao su (để tù nhân lao động khổ sai), còn lại là rừng tre lồ ô bạt ngàn. Lúc đó Bà Rá âm u chứ không như bây giờ. Giao thông từ Sài Gòn lên Đồng Xoài còn có thể dùng xe đò, xe hơi nhưng từ Đồng Xoài lên Phước Long là liên tỉnh lộ 1. Đây là con đường VC đào xới tung nhiều lần, xe đò không thể “bò” đi được. Vì thế đến Phước Long chỉ còn cách đi máy bay của Hàng không Việt Nam, mỗi ngày một chuyến. Ngoài máy bay dân sự của Hàng không Việt Nam còn có máy bay quân sự của quân đoàn 3 và tiểu khu Phước Long để chuyên chở quân trang, quân dụng. Tôi thường dùng máy bay trực thăng để di chuyển từ Phước Long - Biên Hòa và ngược lại (về thăm vợ con ở Biên Hòa). Vì đường sá chung quanh tỉnh bị phong tỏa nên công việc kiều lộ cũng chỉ quanh quẩn chung quanh tỉnh lỵ, sửa chữa đường, trải đá đến Phước Bình và trải nhựa các đường trong thị xã. Núi Bà Rá có đá làm đường, nên việc khai thác đá không có gì trở ngại. Riêng về phần nhựa đường, tôi phải vận động với ông tỉnh trưởng, lúc bấy giờ là

Đại Tá Lưu Yểm (đã nói ở trên, nay ông qua đời tại Hoa Kỳ), để ông ấy nhờ quân đoàn 3 cho trực thăng Chinook chở nhựa từ Biên Hòa lên Phước Long. Tôi có hơi chi tiết như vậy để các đồng nghiệp hiểu cho nỗi khổ cho các anh em trưởng ty ở vùng xa xôi mất an ninh như tôi phải chịu đựng.

Ngoài công việc hàng ngày, các anh em cùng cấp trong tỉnh không có gì giải trí ngoài việc tập trung tại sân tennis tỉnh để chơi với nhau. Đại Tá Lưu Yểm là người Việt gốc Hoa, và là người cùng xứ Bạc Liêu với tôi, lại có thói quen ăn gà vịt quay thành ra ông ưa đánh độ bằng gà quay hay bia. Thành thử sau mỗi buổi chiều có độ tennis là các tay chơi kéo ra tiệm để được ăn chung chi thoải mái. Và có lẽ đó là niềm vui duy nhất của những kẻ sống đơn độc nơi rừng sâu nước độc như Phước Long lúc bấy giờ.

Các tỉnh trưởng hồi bấy giờ đều là sĩ quan quân đội, nên hầu hết các công việc hàng ngày đều do các quan phó tỉnh trưởng điều hành. Tuy nhiên, các trưởng ty muốn rời khỏi tỉnh đều phải có sự vụ lệnh do tỉnh trưởng ký mới được lên máy bay (dân hay quân sự). Một bữa nọ, sau khi nhậm chức được một tháng, ông tỉnh trưởng cho một sĩ quan mời tôi vào văn phòng. Ông nói với tôi: “Tôi biết mày lên đây cũng buồn, còn tao hầu hết thì giờ lo đi hành quân, vì vậy tao sẽ ký sẵn và đóng dấu cho mày một số sự vụ lệnh. Khi nào cần đi đâu, về khu kiều lộ, hay về Biên Hòa thăm gia đình thì cứ đi khỏi cần nói trước, khi tao về sẽ báo cáo sau”. Sau đó ông bảo trung úy tùy viên trao cho tôi 3 sự vụ lệnh ký sẵn. Vì vậy công việc di chuyển của tôi cũng khá tiện lợi.

Tỉnh lỵ Phước Long nằm trên một ngọn đồi, bao quanh là con Sông Bé chảy

sâu dưới thung lũng chung quanh đồi. Phía Đông của tỉnh là Thác Mơ êm đềm chảy xuống Sông Bé. Phía Nam tỉnh lỵ là quận Phước Bình cách tỉnh chừng 5 km, và núi Bà Rá nằm phía trái nếu đi về hướng Phước Bình. Dân ở đây hầu hết là dân di cư chín nút (54) làm công nhân cạo mủ cao su cho các đồn điền, dân khai phá rừng, dân trồng cà phê hay trồng điều. Đây là vùng đất đỏ rất màu mỡ nên trồng cây gì cũng đều tốt cả. Địa thế thiên nhiên rất có lợi cho việc phòng thủ của tỉnh cho nên VC trước khi mở chiến dịch chiếm Phước Long đầu năm 1975, đã phải chuẩn bị rất nhiều sư đoàn để đánh chiếm.

1.3. Phước Long bị tấn công:

Đến tháng 10-1974 tình hình an ninh có nhiều biến động. Ban đêm có tiếng súng pháo kích của VC nghe gần hơn. Theo tin tình báo của tiểu khu thì VC đang điều động quân tiến đến gần tỉnh lỵ hơn. Đến đầu tháng 12 thì tình hình tệ hơn nữa. VC pháo kích vào chung quanh quận Phước Bình chỉ cách tỉnh lỵ có 5 km. Mỗi ngày có đến vài trăm trái pháo đủ loại, từ 122 li đến 130 li, lần này thì pháo vào ban ngày. Cứ mỗi lần như thế thì máy bay chiến đấu của quân lực VNCH từ phi trường Biên Hòa bay lên bỏ bom tại các vị trí pháo. Từ tỉnh lỵ, chúng tôi có thể nhìn rất rõ máy bay bỏ bom và đạn súng phòng không bắn lên từ mặt đất. Mọi người ở đây đã quen với chiến tranh từ lâu nên chuyện như vậy quá bình thường và chuyện chết sống đối với họ là điều sẽ đến nhưng không biết là thời điểm nào mà thôi. Mỗi ngày vào buổi sáng khi nghe có tiếng máy bay tôi thường ra xem cuộc chiến giữa máy bay và súng cao xạ. Vì đây là chiến sự đầu tiên sau ngày ký hiệp định Paris năm 1973, nên hai bên đều có chuẩn bị rất kỹ lưỡng cho trận chiến này. Quân

Đoàn 3 (QĐ-3) có ba sư đoàn. Mỗi sư đoàn cắt ra một trung đoàn để tăng phái cho chiến trường Phước Long. Về phía VC thì có đến 3 sư đoàn bộ binh bao vây mặt trận này, đó là chưa kể các trung đoàn pháo và xe tăng theo yểm trợ. Họ cố gây tiếng vang chiến thắng và đồng thời test thử xem Hoa Kỳ có trở lại giúp chính phủ VNCH lúc bấy giờ không, trước khi dốc toàn lực cho cuộc xâm chiếm miền Nam sau này.

Vào giữa tháng 12, VC đã chiếm được núi Bà Rá, từ đó họ dùng pháo bắn vào sân bay Phước Bình (PB), cắt luôn đường bay HKVN từ Saigon lên Phước Long. Súng pháo được giấu trong các khe đá nơi lưng chừng núi, thành thử máy bay không làm gì được mỗi khi đến oanh kích các vị trí pháo, đó là chưa kể VC còn đem được súng phòng không đặt chung quanh núi nên rất nguy hiểm cho máy bay xung kích.

2. Đêm định mệnh:

2.1. Chuyến bay bí mật:

Gia đình tôi ở Biên Hòa rất lo lắng cho tình trạng của tôi lúc bấy giờ. Vợ tôi liên lạc hằng ngày qua đường dây quân sự thông qua một người anh bà con đang làm tướng thiết giáp ở Biên Hòa. Nhờ đó tôi cũng nắm được tình hình thời cuộc bên ngoài. Ở đây tôi xin mở ngoặc để thêm chi tiết này: Trong Ty Công Chánh có ông đốc công tên Mười Công, có một chàng rể là đại úy Phước, đang là phi công không quân ở Quân đoàn 3 tại phi trường Biên Hòa.

Vào đêm 25/12/1974, ông dùng xe Honda đến nhà tôi ở trong ty Công Chánh và cho tôi một tin khẩn: sáng mai sẽ có một phi vụ sửa chữa đặc biệt của QĐ-3 lúc

6 giờ sáng. Phi vụ mật này không ai biết kể cả tiểu khu Phước Long. Họ dùng máy bay quân sự U-17 có 4 chỗ ngồi, sẽ đáp xuống Phi trường Phước Bình, và sẽ cất cánh liền sau đó rất nhanh để tránh đạn pháo của VC từ trên núi bắn xuống. Ông còn cho tôi biết thêm đó là chuyến đặc biệt do rề ông đã vận động với QĐ-3 để lên PL cứu ông về. Nhưng ông không thể đi được nếu không có tôi đi theo, vì ông không có sự vụ lệnh của ông tỉnh trưởng (lúc này là Đại Tá Nguyễn thống Thành thay cho Đại tá Lưu Yêm về làm tỉnh trưởng Biên Hòa). Vì vậy ông khẩn khoản xin tôi đi cùng ông trên chuyến bay định mệnh này. Ông nói rằng phi cơ có 4 chỗ thì một chỗ cho tôi, còn 3 chỗ kia dành cho 2 ông bà và cái TV (TV lúc này rất quý báu).



Phản lực cơ A-37 Dragon Fly của quân đội Việt Nam Cộng Hòa (VNCH) đang trút hỏa tiễn xối-xả xuống vị trí Cộng quân

Đại Úy Phước ở Biên Hòa cũng đã liên lạc với vợ tôi để gọi lên Phước Long khuyên tôi đi chuyến bay ngày mai. Khi nghe xong tin này tôi vô cùng khó nghĩ. Tôi là trưởng ty một cơ quan, thêm vào đó tỉnh đang có chiến tranh nhưng chưa thất thủ. Sự ra đi như vậy còn đồng nghĩa với trốn chạy, với đào ngũ. Hồi nhỏ tôi mê đọc truyện Tàu và có tánh anh hùng rơm như những nhân vật anh hùng, thà chết chứ không bỏ thành. Tôi đang bị dằn vặt giữa tình cảm và lý trí. Một bên là vợ tôi đang khóc lóc trong điện thoại kêu tôi về, trước mặt là ông bà Mười Công (lúc đó chừng 55 tuổi), còn bên kia là nhân viên Ty Công

chánh cũng cần mình ở lại. Sau một lúc lâu suy nghĩ tôi nói với ông: "Sáng mai tôi không đi với ông, nhưng tôi sẽ cho tài xế đưa ông bà ra phi trường. Riêng chỗ tôi ngồi, tôi sẽ nhường lại cho vợ ông Năm, một họa viên già của Ty công chánh".

Sau khi ông Mười Công đi rồi, tôi cho xe rước 2 vợ chồng ông Năm vào ty, và nói rõ cho ông ấy biết ý định của tôi với gia đình ông. Ông vô cùng cảm kích tôi về việc nhường chỗ cho vợ ông. Sau này tôi mới biết ông là cán binh hồi chánh giấu lý lịch, và đã giúp tôi rất nhiều trong chuyến vượt rừng (về sau). Xếp đặt mọi việc xong, tôi gọi về Biên Hòa nói gạt với vợ tôi là tôi sẽ về trong chuyến bay ngày mai. Và cuộc điện thoại đêm đó cũng là cuộc điện thoại sau cùng giữa vợ tôi và tôi cho đến khi tôi trở về từ trại giam Chí Hoà.

Chuyến bay sáng hôm sau xảy ra như dự định. Máy bay đáp xuống đúng giờ, ông bà Mười Công và bà Năm đang chờ sẵn, vội vã chạy nhanh ra máy bay, lập tức phi cơ cất cánh. Còn tôi cũng ra sân bay đưa tiễn (nếu không có tôi quân cảnh không cho xe vào), và rút nhanh khi họ lên máy bay. Chừng 5 phút sau, VC trên núi pháo kích dữ dội xuống sân bay. Nhưng rất may là VC phản ứng quá chậm nên máy bay đã tung cánh lên bầu trời xanh. Sau này có lúc tôi hối hận vì máu "anh hùng rơm" nhưng ngẫm đi ngẫm lại cả cuộc đời tôi đúng với câu "có đức mặc sức mà ăn". Cứ suýt chết mà không chết, hóa ra mạng mình lớn thật.

2.2. Và suýt chết:

Những ngày sau đó tình hình càng ngày càng căng thẳng hơn lên, mọi người hốt hoảng do bị cô lập, tiếp tế không còn nữa. Tiếng súng của VC đã gần hơn. Đạn pháo đủ loại tăng lên từ vài trăm lên đến

vài ngàn quả một ngày. Ty Công chánh nằm giữa vị trí đặt pháo và tiểu khu, thành thử mỗi khi đạn rơi xuống tiểu khu, một tiếng “vèo” bay qua tai tôi nghe rất ghê rợn. Bấy giờ mọi người không ai dám ra ngoài nữa. Buổi sáng thức sớm đi chợ nhanh. Sau đó gấp gấp nấu cơm với thức ăn qua loa, rồi ngồi chờ pháo kích. Bắt đầu nghe đạn pháo thì nhanh chóng xuống hầm trốn cho đến khi hết pháo thì lên. Thường thì VC pháo mỗi ngày 2 hay 3 đợt, mỗi đợt chừng một giờ không kể sáng chiều tối. Sống trong vùng chiến tranh từ lâu, nên nhà nào cũng đều có hầm trú ẩn. Trong nhà của trưởng ty lúc đó đã có sẵn một hầm trú ẩn bằng bê tông cốt sắt đặt trong phòng ngủ. Từ phòng ngủ có một đường hầm ăn thông ra khu bồi bếp, nơi đó có một lối thoát ăn thông ra ngoài.

Thấy tình hình an ninh quá nguy hiểm, nên đến ngày cuối năm 31 tháng 12 tôi và hầu hết các trưởng ty trong tỉnh đều vào ngủ đêm trong dinh tỉnh trưởng, với hy vọng sẽ được bảo vệ nhiều hơn. Sáng ngày 1/1/1975 chừng 9 giờ sáng VC bắt đầu dùng xe tăng T-54 cùng với pháo binh tấn công vào tiểu khu và dinh tỉnh trưởng. Lúc đó tôi còn đang núp dưới hầm ở trong dinh. Qua lỗ hở của hầm núp tôi thấy một chiếc tăng T-54 đang lù lù tiến vô cổng dinh. Từ trong dinh các xạ thủ dùng súng đủ loại bắn ra nhưng xe tăng vẫn vừa tiến vừa nhả đạn liên thanh vào các mục tiêu. Một anh lính phòng vệ dùng súng phóng lựu M-48 (loại chống tăng) bắn trúng vào phía trên nồi đồng của xe. Chiếc xe tăng hơi lắc lư một ít nhưng sau đó vẫn tiến thẳng như không có chuyện gì xảy ra.

Ở đây phải nói thêm: đạn M-48 khi phát nổ chỉ tạo ra nhiệt độ chừng 3.500 độ, muốn cho thép của xe tăng chảy, cần đến 5.000 độ, vì thế để có thể chống xe tăng

của Nga, lúc bấy giờ Mỹ dùng vũ khí mới tên là TOW mới trị được. Tuy nhiên tiểu khu Phước Long lúc bấy giờ không có loại vũ khí này nên đành bó tay. Sau khi đào một vòng như vậy, chiếc xe tăng này chạy luôn về phía Phước Bình. Có lẽ là VC lúc này chỉ thử vũ khí của VNCH trước khi ra đòn quyết định. Nghĩ vậy tôi phần nào yên bụng dù mọi thứ đang rối tung lên.

Buổi chiều 1/1 tôi trở về Ty Công chánh trú ẩn vì nghĩ rằng đây không phải là mục tiêu tấn công chính của VC. Đêm đó đạn pháo vẫn nổ đến 9 giờ tối thì dứt cho đến sáng hôm sau. Như thường lệ, gia đình anh Ất (đầu bếp gồm vợ và 2 con ở phía sau dãy nhà dưới) cùng tôi kết thúc bữa ăn sáng vào lúc 7 giờ. Thông thường tôi ít khi xuống hầm khi có pháo kích, vì hầu hết các mục tiêu pháo đều nằm ở tiểu khu hay tòa hành chánh, còn Ty Công chánh chưa bị pháo bao giờ. Khoảng 8 giờ, tôi đang ngồi gần nắp hầm trong phòng ngủ, bỗng nghe tiếng đạn AK-47 ròn rã chung quanh Ty Công chánh. Thình thoảng lại nghe tiếng đạn B-40 nổ lớn rất gần. Linh tính như báo tôi hay điềm không lành sẽ xảy đến, nên tôi hỏi anh Ất và gia đình mau xuống hầm ngay và tôi là người sau cùng đẩy nắp hầm lại. Khi ngồi xuống hầm éch chừng 30 giây, tôi nghe một tiếng “đùng” rất to, thấy bụi cát và khói tràn vào hầm làm cho mọi người bị ho sặc sụa, nhất là hai đứa con nhỏ của anh Ất. Tôi nói lớn vừa đủ anh nghe: “Anh mở cửa hầm lên đi”. Đồng thời tôi bò nhanh về phía nắp hầm trong phòng ngủ và kéo nắp hầm bằng gỗ qua một bên cho gió lùa vào từ các cửa lá sách trong phòng. Nhờ vậy mà khói đi ra khỏi hầm làm mọi người có thể thở được.

Một điều rất may cho chúng tôi là khói mà chúng tôi hít phải là do cát bụi

của quả đạn B-40 xuyên qua tường trong phòng ngủ, chớ không phải là khối do cháy nhà. Chúng tôi không biết điều này (vì lúc đó quá kinh hoàng) nên không ai dám trồi lên để tìm nguyên nhân, cứ ở yên trong hầm tiếp tục nghe tiếng súng vang khắp nơi và thăm vãi van trời phạt cho mọi người được tai qua nạn khỏi.

Sau này có dịp trở lại căn nhà tôi ở lúc đó (vào năm 1976), tôi quan sát căn phòng ngủ, mới giật mình: khi VC vào đến cửa chính, một lính VC đã dùng súng B-40 bắn về hướng phòng ngủ. Viên đạn đã xuyên qua hai bức tường và thoát ra ngoài. Dựa theo vết lủng trên tường, thì viên đạn bay ngang vị trí mà tôi đã ngồi trước khi xuống hầm. Nếu lúc đó tôi xuống hầm chậm thêm một phút nữa thì chắc đã về thăm ông bà rồi. Từ dưới hầm tôi nghe tiếng súng xa dần về hướng tòa hành chánh. Tôi đoán là VC tấn công vào từ Phước Bình qua tiểu khu, Ty Công chánh, và đang tiến dần về phía tòa hành chánh.

2.3. Phước Long thất thủ:

Lúc này ai ở nhà này. Ngoài đường không một bóng người chỉ nghe tiếng xe tăng, máy bay trực thăng, đạn súng phòng không, đạn B-40, và tiếng nổ vang rền của súng máy. Hai bên đang chém giết nhau để dành phần thắng, ai cũng kêu gào chính nghĩa rất cuộc người dân của chúng ta đang lọt vào giữa chiến trận "nồi da nấu thịt" này. Mặt trận diễn ra ác liệt ở khu vực tòa hành chánh. Quân đoàn 3 gửi hơn 20 chiếc trực thăng, chở hơn một đại đội lực lượng đặc biệt, với vũ khí hiện đại, kể cả TOW bắn xe tăng để tiếp viện tỉnh.

Để tránh súng phòng không đặt trên núi Bà Rá, trực thăng bắt buộc phải bay thật thấp và lượn quanh đường cong của



Chiến sĩ VNCH anh dũng giết VC

Sông Bé. Xin lưu ý là Sông Bé chảy qua các trái núi có độ dốc rất đứng. Đoàn trực thăng từng chiếc đổ quân xuống cầu Đắc Lung. Từ đây các biệt kích phải leo lên một cái dốc khá cao để đến tòa hành chánh. Chuyến đổ bộ thật ngoạn mục, và khi súng phòng không của VC bắt đầu hoạt động thì đoàn trực thăng đã rời chiến trường rồi. Do địa thế quá hiểm trở, nên khi lên đến tòa hành chánh, nhóm lực lượng đặc biệt một số bị thiệt mạng, ngược lại hỏa tiễn TOW và bom 500 cân (pound) từ phi cơ oanh tạc cũng đã lấy mất một số xe tăng của VC, xác chúng nằm la liệt trên đường phố.

Vào khoảng 10 giờ sáng, khi tiếng súng bớt nổ, dân chúng quên cả hoảng sợ liều chết đổ xô ra đường với gồng gánh trên vai vượt ra khỏi vòng vây tiến về phía Phước Bình. Con đường ra Phước Bình đã bị VC kiểm soát. Những anh VC mặt còn non choẹt, có một số là người Thượng, vai mang AK-47 và đầy đạn, có một số mang B-40 với các quả đạn hình bắp chuối lủng lẳng ở trước và sau lưng. Họ nhìn thấy đàn ông thì xét giấy, nếu không thấy có vũ khí thì họ chỉ cho đi về hướng Phước Bình. Tôi và gia đình anh Ất len vào đoàn người lạng lẽ ra đi, ai nấy đều rất sợ hãi và lo âu vì không biết tương lai mình sẽ ra sao. Tôi ngược mắt nhìn lại tòa tỉnh trưởng đang

bốc khỏi, nơi các chiến hữu của tôi đang chiến đấu rất dũng cảm và kiên cường. Tuy tình Phước Long cuối cùng bị thất thủ, nhưng tinh thần chiến đấu của các bạn đáng được nêu cao.

3. Đường về Nước Vàng:

3.1. Tìm đường thoát thân:

Đoàn người tỵ nạn qua khỏi Phước Bình và được các cán binh hướng dẫn theo liên tỉnh lộ 1 về phía Bù Nho, cách Phước Bình chừng 10 km. Chúng tôi được lệnh phải ngừng lại bên rừng cao su và không được đi đâu. Mọi người kiểm chỗ tập hợp theo nhóm để theo dõi tình hình. Nhóm công chánh chúng tôi ra khỏi tỉnh gần như đầy đủ, không ai bị thương. Trong lúc mọi người còn đang xôn xao bàn tán thì ông Năm hoạ viên, người mà vợ ông đã thế chỗ tôi trên chuyến bay định mệnh trước đây, đến nói nhỏ bên tai tôi: "Ông Ty ơi, tình hình ở đây không xong đâu. Chúng ta phải tìm cách trốn về Sài Gòn thôi". "Làm sao về được, và về cách nào?" Tôi hỏi gặng lại. Ông đáp: "Anh T (tài xế) đã chuẩn bị lương thực, dụng cụ đi rừng và chờ chúng ta cách đây chừng một cây số, tôi và ông tìm cách tránh né bộ đội đến đó để tháp tùng".

Vì bản năng sinh tồn, nên tôi đồng ý ngay với đề nghị của ông. Sau này trên đường chạy trốn về Sài Gòn, ông kể cho tôi nghe ông là một người theo Việt Minh trước năm 1954. Khi đất nước chia đôi ông được cài lại miền Nam để hoạt động trong lòng địch. Nhưng sau đó ông đòi ý nên đã bị VC tìm cách thủ tiêu nhiều lần không thành. Ông lên Phước Long nhằm mai danh ẩn tích trốn tránh sự trả thù của VC. Vì thế ông phải tìm mọi cách để khỏi bị bắt.

Tôi chia tay với ông Năm và tìm cách tách riêng ra một mình theo kế hoạch của ông. Tôi giả bộ vô rừng để tìm chỗ tiểu tiện và đi luôn vào điểm hẹn với ông Năm và anh T tài xế. Ngày xưa VC đi theo đường mòn, bây giờ chiếm được Phước Long các anh ấy đi đường cái. Ông Năm là người đã từng theo VC nên ông có kinh nghiệm đi rừng, đi chung với ông tôi rất yên tâm. Theo kế hoạch do ông Năm đề ra, chúng tôi phải đi theo liên tỉnh lộ 1 về phía Nam, qua xã Phú Riềng, quận Đồng Xoài và xã Nước Vàng thuộc Quận Phú Giáo. Nếu đến được Nước Vàng là chúng tôi thoát vì nơi đó có tiền đồn do binh sĩ VNCH đóng giữ.

3.2. Ba con cú đêm:

Để tránh bị VC phát hiện, chúng tôi chỉ đi vào ban đêm, ban ngày nghỉ lại gần dòng suối, nấu ăn với gạo và cá khô anh tài xế mang theo. Trong khi đi chúng tôi dùng liên tỉnh lộ 1 làm chuẩn để hướng về Phú Riềng. Con đường từ Bù Nho xuống Phú Riềng rất khó đi. Hai bên đường tre lồ ô mọc phủ kín cả thân đường. Đêm đầu tiên, chúng tôi không dám đi đường chánh mà phải len lỏi trong các đường mòn chạy song song với đường chánh. Những con đường mòn này trước đây VC sử dụng để tránh máy bay. Đường mòn bỏ lâu không xài nên tre lồ ô mọc lấn ra lối đi, chúng tôi phải dùng rựa mang theo để phát quang, mở lối.

Trăng thượng tuần tháng 12 âm lịch soi ánh sáng yếu ớt que khe lá lồ ô giúp chúng tôi lăm lăm bước suốt đêm, ước chừng một đêm chỉ được 10 km. Sáng hôm sau chúng tôi tìm chỗ nghỉ để chuẩn bị cho đêm thứ hai. Đêm đầu vừa đi chúng tôi vừa nghe ngóng có động tĩnh gì trên liên tỉnh lộ 1 không. Con đường chiến lược đã từng rất bận rộn với VC lúc trước

thì đêm nay rất là yên tĩnh. Có thể vì say sưa với chiến thắng Phước Long nên VC dốc toàn lực vô đó mà bỏ ngỏ liên tỉnh lộ 1 chẳng?. Tính toán như vậy nên đêm thứ hai chúng tôi đi mon men sát liên tỉnh lộ 1, nếu có động tĩnh gì thì chúng tôi tạt ngay vào núp sau các bụi lồ ô.

May mắn là đêm đó chúng tôi không gặp VC, thỉnh thoảng lại gặp một vài người dân hay chiến sĩ VNCH chạy như chúng tôi. Sau đêm thứ ba, ông Năm cho chúng tôi biết là đêm mai chúng tôi sẽ đến Đồng Xoài. Quận Đồng Xoài là giao điểm của liên tỉnh lộ 1 và quốc lộ 14, đã vào tay VC cách đây một tháng, các ngã đường chánh đều có trạm kiểm soát của VC.

Phía Tây của Đồng Xoài là hồ Suối Cam. Khi qua Đồng Xoài đồng hồ trên tay tôi chỉ 2 giờ sáng. Chúng tôi phát hiện có một trạm canh gác gần hồ nên đành đi vòng qua phía bên kia hồ. Mấy con chó nhà ai ở gần đó sủa lên ăng ăng khiến chúng tôi rất sợ bị phát hiện. Chừng 5 giờ sáng chúng tôi qua khỏi khu vực Đồng Xoài và tìm các lùm cây rậm rạp để nghỉ. Khó khăn xuất hiện. Đường không còn tre lồ ô nữa. Dọc đường là hồ ao, lạch nước và chòi rừng nên hành trình bị chậm lại. Giữa đêm thứ năm, chúng tôi gặp một hồ nước lớn là hồ Bà Mụ, dân địa phương gọi là Bàu Trư. Hồ sâu lại chia nhiều nhánh, chúng tôi đi men theo bờ hồ suốt đêm mà vẫn thấy nước mênh mông.

Cả ba chúng tôi đều mệt, ông Năm là người dẫn đường lại già nhất, trông ông rất bơ phờ. Tôi mệt nhưng còn trẻ lại thường xuyên chơi thể thao nên cơn mệt mỏi qua nhanh sau một giấc ngủ. Ông Năm bảo: nếu không có gì trở ngại thì qua một đêm nữa chúng tôi sẽ đến địa danh tên là Nước Vàng. Càng gần Nước Vàng, các

trạm kiểm soát của VC càng dày đặc hơn. Thỉnh thoảng chúng tôi nghe thấy tiếng súng nổ, ban đêm chúng tôi gặp nhiều bà con cũng “chạy trốn” như chúng tôi. Tuy nhiên mọi nhóm đều giữ yên, lúc này làm sao biết ai là ai. Đến 4 giờ sáng ngày thứ 6 chúng tôi đến đoạn chốt Bàu Trư. Ở đây có một nhánh hồ ăn sâu vào đất liền và trạm kiểm soát của VC đặt gần đó.

Chúng tôi chỉ còn cách lội xuống hồ băng qua đoạn này để tránh bị phát hiện. Tiết trời mùa Đông khá lạnh nhưng bản năng sinh tồn khiến chúng tôi không ngần ngại lội xuống hồ. Trong khi mọi người trong xóm còn đang ngon giấc, tưởng là êm nhưng đàn chó nghe tiếng nước khua lại sủa vang khiến chúng tôi phải đứng yên dưới nước, sau mới rón rén lội từng chút qua trạm kiểm soát. Hú hồn, lên khỏi mặt nước cả ba đều lạnh nhưng lòng ai cũng mừng vì qua thêm được một cửa ải.

3.3. Tan một giấc mơ:

Đã 5 giờ sáng nhưng là mùa đông nên trời vẫn tối. Chúng tôi đi chậm chậm về phía đồn Nước Vàng. Cả ba người không nói ra nhưng ai cũng nghĩ: thêm chút nữa là chúng ta có tự do. Đi một lát chúng tôi nhìn thấy lá cờ vàng ba sọc bay phấp phới trên bầu trời hừng sáng. Nhưng vui mừng chưa đến thì một tiếng quát cộng với tiếng lên đạn của khẩu AK-47 đưa chúng tôi về với thực tại “Giờ tay lên, đừng có chạy không tao bắn bỏ!”. Cả ba chúng tôi như đứng tim, rã rập giơ tay khỏi đầu theo lệnh của anh lính VC. Gần đó tôi cũng nghe tiếng quát và cả tiếng súng nổ. Thế là giấc mơ chạy trốn đi tìm tự do bị sụp đổ hoàn toàn. Chúng tôi bị trói lại và giải về Bù Nho bằng xe tải.

4. Đường về Trung Ương Cục Miền Nam (Cục R):

4.1. Giam trong “chuồng bò”, hết thời “lên voi” nay biết thế nào là “xuống chó”

Khi trở lại Bù Nho, chúng tôi được tách riêng ra để cán bộ VC hỏi tội từng người. Tôi được một anh cán bộ VC mang dép râu đội nón tai bèo mặt mày non choẹt và xanh lét đến “làm việc” (danh từ điều tra và hỏi tội của VC lúc bấy giờ). Địa điểm làm việc ở dưới gốc cây cao su gần đó. Anh ta mang một túi vải đen có dây đai bên hông trong đó có giấy viết đề ghi hồ sơ. Anh ta dùng 3 cái chén mù cao su, lấy từ các cây cao su bỏ hoang nhiều năm, để ngồi. Còn tôi thì ngồi bẹp xuống đất để anh ta hỏi tội. Anh ta mặt mày hầm dầy đe dọa và đồng dặc hù tôi bằng cách đọc thuộc lòng tội của tôi như sau: “Tội của anh rất lớn vì làm tay sai cho Mỹ ngụy, chống phá cách mạng mà còn dám bỏ trốn khi được cách mạng giải phóng. Anh phải thành thật khai báo để được khoan hồng vì cách mạng đã biết hết rồi, vv và vv... Theo tôi đoán các anh VC này đều phải học thuộc lòng các câu như vậy để hành nghề “thăm vắn các bị can”. Tôi trả lời anh ta là tôi đã bị bắt cùng với nhân viên của tôi thì những gì tôi nói đều là sự thật mà không thể dấu diếm ai được. Anh ghi lại những lời khai của tôi. Nhìn anh ta nắn từng chữ để ghi lời khai, tôi thương hại anh ta quá, nên khai thật ngắn gọn để anh ta ghi cho dễ. Anh luôn luôn hù dọa tôi là khai chưa thật, chưa hết và bắt tôi phải khai thêm nữa. Cuối cùng tôi phải nói với anh ta là tôi chỉ là một kỹ sư cầu đường. Việc của tôi là sửa chữa cầu đường để giúp nhân dân đi lại dễ dàng, chứ không có phá cầu đường và cũng chẳng tham gia phá hoại cách mạng như anh ta nghĩ. Anh ta vặn lại: “anh sửa đường để giúp địch (tức VNCH) dễ dàng vô càn quét chiến khu của cách mạng. Tội to như vậy mà còn dám bào chữa”. Sau

hơn 4 giờ làm việc thì biên bản cũng làm xong và tôi bị nhốt trong vòng rào hình tròn làm bằng các dây dù buộc chung quanh các cây cao su mà chúng tôi gọi là “chuồng bò”. Bên ngoài vòng rào có anh VC người Thượng cầm AK đứng gác.

Cùng bị bắt với tôi là các anh trưởng ty các ngành của tỉnh, các sĩ quan cảnh sát. Riêng các chiến sĩ VNCH thì họ nhốt riêng ở một vòng tròn khác gần đó. Họ cho chúng tôi ăn ngày hai lần, trưa và chiều. Mỗi lần ăn có một chén cơm với ít muối. Rất may cho chúng tôi lúc đó vì VC vừa có rất nhiều chiến lợi phẩm trong trận chiến Phước Long nên chúng tôi khỏi phải ăn gạo mục vài năm.

Rừng cao su ở Phước Long độ này rất lạnh vì là gần Tết ta. Khi rời nhà của ty, ngoài vài bộ đồ thường, tôi có mang theo một cái áo ấm do chị vợ tôi đan bằng chỉ len, tặng tôi khi tôi nhận nhiệm sở mới ở Phước Long. Thành thử chiếc áo này đã giúp tôi sống sót trong những ngày mùa Đông giá lạnh, đói khát trong tù. Trong thời gian 3 ngày tại “chuồng bò”, tôi có dịp trò chuyện với các anh em tù binh cùng trại và được biết thêm rằng các anh em chiến đấu đến ngày 6/1 thì tỉnh thất thủ. Đại Tá Thành (tỉnh trưởng) bị phục kích và bị tử trận trên đường rút quân về Ban Mê Thuột.

Tin cuối cùng của những người bị bắt như chúng tôi là trưởng ty hay cao hơn sẽ bị đưa về “cục R”, phần còn lại sẽ được “xử lý” tại tỉnh. Danh sách đi R gồm có tôi, trưởng ty điền địa, tài chánh, hành chánh, thiếu tá trưởng phòng 2 tiểu khu, thiếu tá phó ty cảnh sát và 2 người nữa mà tôi không còn nhớ. Nhóm R của chúng tôi, gồm tổng cộng 8 người, lên đường vào sáng sớm ngày 13/1/75.

4.2. Bị “xỏ xâu” như tù khổ sai:

Theo lệnh của VC chúng tôi phải đi chân đất, nếu có giày dép cũng không được mang mà phải bỏ vào trong túi xách. Chúng sợ nếu cho mang giày dép chúng tôi sẽ lủi vô rừng bỏ trốn. Chúng dùng một sợi dây dù dài buộc xích cánh tay phải của chúng tôi lại với nhau để cho mỗi người cách xa nhau chừng ba bước. Hành trang mang theo của tôi gồm hai bộ quần áo và đôi dép Nhật Bản bỏ trong cái túi vải có giây rút, cái đồng hồ đeo tay, một ít tiền và một cái áo len mặc trong người. Số tiền tôi mang theo khi ra khỏi ty công chánh đã được phân chia cho các nhân viên ở Bù Nho trước khi đi Nước Vàng hết rồi.

Họ cho chúng tôi biết là chúng tôi được giao cho trại “trung chuyển” trước khi đi R. Mọi người sẽ đi theo đường mòn do cán bộ hướng dẫn. Mỗi giờ chúng tôi sẽ đi 55 phút và nghỉ 5 phút. Trên đường đi sẽ qua các trạm có chị nuôi phục vụ ăn uống trưa và tối. Một điều họ nhấn mạnh là không được lộn ra khỏi đường mòn, nếu không tuân lệnh họ sẽ nổ súng. Sau khi ra lệnh như vậy xong, một anh VC mang AK bắt đầu đi trước, kế đến là xâu tù nhân chúng tôi và sau cùng là một anh VC khác đi sau cùng. Bầu trời tháng giêng không có mưa nên đường xá khô ráo, chúng tôi tạo ra tiếng xào xạc khi đạp lên lá lộ ô khô. Chúng tôi đi giữa rừng lồ ô mọc cao che cả ánh nắng ban mai, về hướng Bắc được chừng một giờ thì dừng lại bên dòng suối, sau 5 phút nghỉ chúng tôi lại lên đường theo lệnh của anh VC trưởng đoàn. Trong 5 phút nghỉ mọi người “tranh thủ” đi vệ sinh. Một người “tè” thì mấy người kia phải rặng làm theo, càng nhanh càng tốt. Sau gần 4 giờ đi rừng, qua nhiều núi đồi và các dòng suối quanh co, chúng tôi tới một khu nhà tranh nằm dưới các bóng cây

rậm rạp. Tới đây, anh VC dẫn đầu ra dấu cho chúng tôi ngừng lại và đồng đặc quát: “Các anh ngừng lại ăn trưa tại đây, ăn xong tiếp tục lên đường”.

Chúng tôi vẫn còn bị “xỏ xâu” như hồi bắt đầu và ngồi tập trung chung quanh một tảng cây cổ thụ sát bên căn chòi tranh với vách tre đan. Một lát sau có một “chị nuôi” mang ra cho chúng tôi mỗi người một tô cơm trộn với củ mì, muối, và cá khô mục. Họ dùng tô đá đựng mù cao su nhét trong rừng để “đãi” chúng tôi bữa cơm đầu tiên do các chị nuôi chuẩn bị. Mặc dù không có gì để ăn nhưng đối với tôi đây là bữa cơm nhớ đời vì tôi cảm thấy ngon không thể tả được, có lẽ là vì tôi đã bị đói lâu ngày rồi. Chúng tôi ai nấy ăn rất no vì có độn nhiều củ mì, được nhở ngay tại rẫy sau nhà.

Chúng tôi được phép đi vệ sinh tập thể và tiếp tục lên đường. Một điều mà có lẽ quý vị đọc bài này thắc mắc là chúng tôi làm thế nào cho được sạch sẽ khi đi vệ sinh. VC ở trong rừng lâu năm nên không có giấy vệ sinh như chúng ta. Họ đã đi trước Âu Mỹ rất xa về vấn đề “môi trường”. Thay vì dùng giấy thì họ dùng lá cây để xài. Còn về thực phẩm, cứ mỗi lần VC hành quân qua vùng nào có củ mì thì sau khi nhở ăn xong, họ đều chặt nhánh trồng lại. Có khi hai ba năm sau không có người nhở ăn, thì các củ mì này rất to, ba cây mì có thể cho ta một bao bố củ mì.

4.3. Trại trung chuyển và cái cùm:

Đến buổi chiều hôm đó chúng tôi đến trại trung chuyển. Trại nằm trong một khu rừng lồ ô mới được phát quang, nằm dưới vài tầng cây to. Ba căn nhà tranh vách tre lồ ô vừa được dựng lên để làm trại giam tạm các tù binh từ chiến trường Phước Long. Mỗi căn nhà dài chừng

10mx4m rộng có sức chứa 40 người. Bên trong mỗi căn nhà có một vách ngăn chia nhà này làm hai phòng. Mỗi phòng có hai dãy giường dài 4mx2m rộng hai bên còn chính giữa là đường đi rộng chừng sáu tấc ăn ra cửa chính độc nhất của căn phòng. Khung giường làm bằng gỗ rừng, còn vật giường làm bằng tre lồ ô đập dập. Phía cuối chân giường có hai khúc cây tròn dài chừng 4.50m dùng làm cây “cùm” cho tù binh.

Cây cùm này được thiết kế rất đơn giản và dùng toàn cây nhà lá vườn, nhưng sự đơn giản và nhanh đó đã làm cho người bị cùm phải nếm mùi đau khổ. Phần 4m của cùm nằm gọn bên trong phòng giam, còn phần năm tấc còn lại chia ra bên ngoài để cán bộ quản giáo đứng bên ngoài điều khiển đóng hay mở cùm. Khúc gỗ cùm dưới được cắt 10 lỗ hình vuông rộng chừng 5cm dành chỗ cho mỗi chân của tù binh đặt vào. Lỗ cùm được cưa vọt vàng thành thử những góc cạnh còn nguyên xi. Thanh gỗ trên của cùm cũng là một cây tròn khác, một đầu được chốt (có thể xoay được) vào cây cột phía trên cùm dưới, còn bên kia thì được tự do lên xuống từ bên ngoài để đóng mở cùm. Đến tối thì đầu bên ngoài được chốt chặt, lúc đó không ai được ra vào. Khi chúng tôi đến nơi thì khu trại giam này đã có người “khai trương” rồi. Chúng tôi được mở dây trói, ăn cơm khoai mì, mười người lên một giường, đưa cổ chân vào cùm và khoá lại từ bên ngoài. Nhóm 8 người ở Phước Long đi R chúng tôi được nằm chung giường.

Đã 10 ngày trôi qua kể từ khi tôi rời nhà ở Phước Long. Trên đường trốn chạy tôi ngủ bờ ngủ bụi trên lá tre hay thảm cỏ. Đêm nay là đêm đầu tiên tôi được nằm trên cái giường mới tinh trong căn nhà tranh cũng mới do “cách mạng” cung cấp

và cũng là đêm tôi không bao giờ quên được trong suốt quãng đời còn lại của mình. Vì một chân bị đưa vào cùm nên sự xoay sở rất bị hạn chế. Mỗi khi xoay trở thì các góc nhọn của lỗ cùm lại cắn vào cổ chân làm cho tôi bị đau buốt không thể nào ngủ được. Nằm một lúc lâu tôi phải ngồi dậy cho đỡ mỏi và tránh bị cắn nơi cổ chân. Tôi không phải là người duy nhất đau khổ như vậy, các chiến hữu của tôi cũng không ngủ được như tôi. Bên ngoài trại giam một anh VC người Thượng mang AK thỉnh thoảng đi qua canh chừng chúng tôi.

4.4. Cái chết rình rập:

Buổi sáng hôm sau, một anh VC người Thượng đến phòng mở cùm cho chúng tôi ra. Chúng tôi được cho phép đi ra làm vệ sinh buổi sáng, không còn mang sợi “dây dù xâu” nữa. Hồ vệ sinh được đào phía sau trại giam chừng 100m để tránh mùi hôi. Các cây lớn đã được phát quang chỉ còn chồi nhỏ chung quanh khu vực. Tuy nhiên lá cây ở đây vẫn còn đủ để cho chúng tôi xài vệ sinh mỗi ngày. Ở vùng này không có làm rẫy trồng gạo mọi, nên thức ăn chánh là củ khoai mì. Khổ nỗi là khoai mì nếu ăn nhiều lại bị tiêu chảy, nên chúng tôi bị tiêu chảy dài dài. Các anh em khác “tội nhẹ hơn” hay nói đúng ra là cấp bậc nhỏ hơn chúng tôi được đi lao động bên ngoài như nhổ củ mì, rau lang cần thiết cho bữa ăn.

Những anh em này được quyền ở ngoài cho đến 9 giờ tối để phục vụ “những kẻ theo Mỹ nguy” đang bị cùm. Nhóm chúng tôi được đánh giá là thành phần ác ôn nên không được đi đâu cả. Ngày chúng tôi ăn 2 lần, nước uống lấy từ con suối gần trại được nấu chín để phòng ngừa sốt rét. Nếu ai có bị sốt rét được phát thuốc kí ninh để uống. Cán bộ quản giáo dạy chúng

tôi là gọi tất cả mọi người trong trại giam là ông như là “ông cán bộ, hay ông bộ đội v.v..”. Trong suốt thời gian ở trại trung chuyển này cái mọi người sợ nhất là bị bệnh sốt rét cấp tính, vì khi bị bệnh này thì chỉ có trời cứu mà thôi. Tôi được nghe vài trường hợp xảy ra ở trại này trong thời gian 2 tuần ở đây và nạn nhân chết rất là nhanh.

Vì số người đem từ các chỗ khác đến quá nhiều nên trại trung chuyển này không mấy chốc đã đầy người rồi (khoảng 120). Các lao động trong trại được lấy chia ra để cất trại mới và lo thức ăn nuôi tù nhân. Vì thế càng ngày khẩu phần củ mì được cung cấp ít đi. Anh em lao động phải đi xa hơn nhờ mì. Bao tử tôi theo tháng ngày bị teo lại và mỡ dự trữ trong bụng của tôi trong những ngày vàng son đã xài hết rồi nên tôi bị thường xuyên bị đói, nhất là những ngày các anh lao động không nhờ được củ mì ở rẫy xa. Những anh em lao động bên ngoài thì được no đủ hơn. Các anh chọn những củ mì nhỏ, giấu trong túi áo hay túi quần, ban đêm đem nướng trên đồng củi, nhân lúc cán bộ VC không để ý, lén cung cấp cho chúng tôi. Lúc đó chúng tôi mới thấm thía câu “một miếng khi đói bằng gói khi no”, ai cũng biết ơn các anh. Bây giờ nhớ lại mới thấy cảm giác đói

khát nó bầm giập cơ thể như thế nào. Đã đói lại mệt mỏi thể xác và tinh thần, những người chiến thắng muốn chúng tôi “nếm trải” mùi đau khổ để nói gì cũng phải phục tùng chăng?

(Xin xem tiếp Phần 2 trong LT111)

MÙA THU

*Tôi nhớ mùa thu với những chiều
Từng làn gió nhẹ thoảng hắt hiu
Cây bàng buông lá rơi từng chiếc
Thấp thoáng xa xa một cánh diều*

Giây phút chạnh lòng
AH Mai Thanh Toàn
Tona Mai

NHÌN MÙA THU ĐI QUA...

*Mùa thu lãng đãng khói sương,
Ngọt như gió tự thiên đường tạt qua,
Là mềm mại sợi mây xa;
Bỗng dưng... thêm chút hương tà áo Em.*

AH Lê Phương Nguyên

VỀ QUÊ THĂM ANH CHỊ

*Sáng nay chị cấy đồng xa,
Đau không dám nghỉ sợ nhà thiếu ăn.
Anh choàng vai chị tấm khăn;
Ngoài trời rét mướt vàng trăng hạ huyền*

AH Lê Phương Nguyên

Tìm Dấu Vết Đường Xe Lửa ở Bình Dương

AH Từ Minh Tâm

Tôi mở mắt chào đời khi người Pháp sắp thua và chuẩn bị rút quân về nước. Họ đã để lại một tuyến đường xe lửa chạy ngang tỉnh Bình Dương. Dưới thời Đế Nhứt Cộng Hoà, tuyến đường này cũng chỉ hoạt động tới năm 1960 thì ngưng. Do đó, khi tôi lớn lên thì chỉ nghe tiếng còi tàu chạy ngang tỉnh có vài lần mà thôi. Sau đó thì không còn thấy xe lửa chạy ngang tỉnh nhà nữa. Tuy nhiên dấu vết của đường xe lửa vẫn còn rải rác khắp nơi như các đoạn đường rầy, các nhà ga, cầu... nên hỏi nhỏ mỗi lần đi ngang các đoạn đường rầy, tôi lại tự hỏi là không biết nó đã đi qua những nơi nào? Chiến tranh cũng làm mất dấu những cung đường thời xưa cũ khiến cho người muốn tìm hiểu cũng không biết đâu mà tìm.

Ngày nay, nhờ có internet và các bản đồ vệ tinh mà việc tìm tòi có thể dễ hơn đôi chút. Ngồi ở Mỹ ta cũng có thể tìm hiểu khái quát về các tuyến đường sắt đã chạy qua tỉnh nhà.

1. Vài hàng lịch sử:

Sau khi chiếm được Nam Kỳ và ổn định tình hình, Người Pháp bắt đầu xây dựng các tuyến đường xe lửa để khai thác thuộc địa. Tuyến đường đầu tiên xây cất từ năm 1881 là tuyến đi từ Cột Cờ Thủ Ngũ đến Bến Xe Chợ Lớn. Tiếp theo đó là tuyến Sài Gòn Mỹ Tho, khánh thành năm 1886. Đến năm 1933, tuyến đường xe lửa Sài Gòn - Lộc Ninh được chánh thức khánh thành. Tuyến đường này chạy ngang qua tỉnh Bình Dương, lúc đó có tên

là Thủ Dầu Một, khởi hành từ Ga Sài Gòn (trước chợ Bến Thành) qua Lái Thiêu, Bình Dương, Hớn Quản (Bình Long), Lộc Ninh và kéo dài tới biên giới Campuchia. Chiều dài tổng cộng là 141 km. Tuyến đường này có mục đích khai thác và vận chuyển cao su từ Mimot (bên Cam Bốt) về Saigon và ngược lại đưa những người phu cao su, những người nghèo khó từ miền Bắc vào các đồn điền ở Hớn Quản, Phước Long, Phú Riềng, Lộc Ninh... Đường xe lửa Sài Gòn - Lộc Ninh khá nổi tiếng vào những năm trước thế chiến thứ hai. Trong ca dao có bài thơ sau đây:

*“Ai đi xe lửa Sài Gòn - Lộc Ninh
Mẹ theo ông đội về đình
Bỏ con ở lại một mình quạnh hiu
Ai đi xe lửa Lộc Ninh - Sài Gòn”
(Hoàng Anh sưu tầm)*

Thêm vào đó bài vọng cổ Trái Gùi Bến Cát cũng góp phần không ít vào sự nổi tiếng của tuyến đường xe lửa này.

2. Lộ trình:

Từ Sài Gòn trước năm 1945 có hai tuyến xe lửa để đi Lái Thiêu:

Một tuyến chạy qua ga Xóm Thom (Gò Vấp), chạy ra đường Nguyễn Oanh, Hà Huy Giáp bây giờ. Sau đó băng qua nhiều cầu nhỏ để lên Thạnh Lộc, qua cầu Phú Long vào Lái Thiêu ... Có một nhà ga tại giao điểm giữa xa lộ Đại Hàn và đường Hà Huy Giáp nên ngày nay người ta vẫn gọi giao lộ này là Ngã tư Ga. Nhà ga Lái

Thieu nằm ở phía đông cầu Phú Long, gần tua 18. Ga Lái Thiêu đã bị dân chúng lần chiếm phá bỏ nên không còn dấu tích. Tuyến đường này chỉ khai thác tới năm 1945 thì chấm dứt vì bị lỗ. Thêm vào đó, trong chiến tranh Việt Pháp vùng An Phú Đông không an ninh nên người Pháp không tái thiết.

Trên tuyến đường xe lửa này có một chiếc cầu lớn và quan trọng. Đó là cầu sắt Lái Thiêu (sau này đổi tên là cầu Phú Long). Cầu này bắc ngang sông Sài Gòn, chiều dài tương đương cầu Bình Lợi. Đây là một cầu dùng cho đường xe lửa và xe ô tô đi chung. Kết cấu ban đầu là dàn sắt kiểu Eiffel. Trong chiến tranh Việt Pháp, năm 1953 cầu bị đánh sập mấy nhịp phía Sài Gòn. Đến năm 1967 cầu được khôi phục bằng dàn sắt Bailey kiểu Mỹ, sàn lót gỗ chỉ dùng cho xe ô tô. Sau 1975, sàn gỗ được thay bằng sàn bê tông cốt thép mặt cầu trải nhựa. Do được xây cất quá lâu và bị phá hoại nhiều lần nên cầu rất yếu, chỉ cho phép các loại xe trọng tải nhẹ đi qua.

Mới đây, TP Sài Gòn và Bình Dương đã kết hợp xây cầu Phú Long mới ở phía hạ lưu cầu cũ. Cầu mới rộng 28 mét, có sáu làn xe, dài khoảng 600 mét.

Tuyến đường xe lửa thứ hai nối từ Sài Gòn lên Dĩ An sau đó chạy ngược về hướng tây, qua Cầu Ông Bồ để về Lái Thiêu.

Sau đó từ Lái Thiêu tuyến đường xe lửa chạy bên hướng đông của quốc lộ 13 cũ, cách đường khoảng 2 km. Ở Bình Nhâm, có một chiếc cầu sắt ở khu Suối Đồn.

Lên đến Búng, tuyến đường này chạy ngang sau chợ. Qua khỏi Búng,

ngang cánh đồng củ sắn sẽ thấy trường Cộng Đồng và trường Trịnh Hoài Đức ở phía tây.



Cầu Phú Long cũ (cầu sắt Lái Thiêu)



Cầu Phú Long (nhìn về phía Lái Thiêu)



Cầu đường sắt ở Bình Nhâm

Đường rầy tiếp tục lên phía bắc, qua Phú Văn rồi tới nhà ga Thủ Dầu Một ở

ngay trước chùa Cô Hồn. Khu sân ga sau này trở thành Bến Xe Bình Dương. Khi bến xe dời về Gò Đậu thì nơi đây trở thành Công Viên Bình Dương.



Dấu tích đường xe lửa chạy trước chợ Thủ Dầu Một (ảnh chụp năm 1949)

Nhà ga Thủ Dầu Một trước 1975 là một quán cơm xã hội. Sau này cũng mất dấu. Từ nhà ga Thủ Dầu Một, có một nhánh đường rầy chạy ra chợ Thủ. Bến xe lửa chợ Thủ nằm ngay khu Chợ Mới hiện nay (phía bắc Phòng Thông Tin cũ).

Từ ga Thủ Dầu Một, tuyến đường xe lửa theo hướng bắc (đường Võ thành Long hiện nay) chạy dưới một chiếc cầu nhỏ bắc ngang đường Bắc Sĩ Yersin (cắt ngang Tiểu Khu Bình Dương – nay là Phòng Cảnh Sát Giao Thông) sau đó ra An Mỹ rồi thẳng đường lên Bến Cát, Bến Đồng Sổ, Bầu Bàng, Chơn Thành, Hớn Quản, Lộc Ninh. Ở Lộc Ninh, ngoài nhà ga còn có Trạm Sửa Chữa và Bảo Trì đầu máy (depot). Vị trí nhà ga Lộc Ninh hiện nay là Công Ty Cao Su Lộc Ninh. Nếu tiếp tục theo đường xe lửa ta sẽ ra tới biên giới Cam Bốt để tới đồn điền cao su Mimot. Địa điểm nối rầy qua Cam Bốt gần với cột cây số 141.

Xe lửa thời Pháp chạy chậm lắm. Ba tôi hay kể chuyện hồi nhỏ, lúc ông còn

làm ở kho xăng Nhà Bè. Cuối tuần ông về thăm nhà ở Thủ Dầu Một. Sáng sớm thứ hai thì cùng với người em đạp xe đạp đi làm.



Nhà ga xe lửa Lộc Ninh

Ông nói ra tới nhà ga Thủ Dầu Một thì thấy xe lửa bắt đầu chạy. Hai anh em chạy xe đạp cũng nhanh nên tới Búng thì thấy xe lửa cũng từ từ chạy tới. Như vậy tốc độ xe lửa chỉ bằng tốc độ xe đạp mà thôi. Hai thanh đường rầy xe lửa cách nhau chỉ một mét. Đầu máy kéo đoàn tàu thì chạy bằng hơi nước nên tuy đường bằng phẳng mà vận tốc không cao. Được một điều là xe chạy đúng giờ nên tạo được sự tin tưởng và nhiều công chức ở Thủ Dầu Một, Lái Thiêu có thể đi xe lửa về Sài Gòn làm việc hàng ngày.

Sau năm 1954, tuyến đường xe lửa Sài Gòn - Lộc Ninh chỉ có vài chuyến xe lên xuống. Xe chạy rất chậm. Buổi sáng xe từ Sài Gòn chạy lên thì xế chiều mới tới. Ngược lại cũng có chuyến xe lửa chạy từ Lộc Ninh về Sài Gòn khởi hành từ buổi sáng. Xe đi ngang Bến Cát vì vậy mới có bài vọng cổ Trái Gùi Bến Cát kể chuyện một phụ nữ đi buôn bán xa, thương con, mua cho nó mấy trái gùi nhưng vì mệt nhọc rồi té vào đường rầy mà mất mạng.

Câu chuyện thương tâm đã làm biết bao người xao xuyến qua giọng ca truyền cảm của danh ca Minh Cảnh.



909 COCHINCHINE — Thudaumot - Plantation de canne à sucre
Đường rây xe lửa chạy qua các cánh đồng mía ở Thủ Dầu Một

Tới năm 1960, do bị phá hoại và làm ăn không có lời nên chuyến xe lửa cuối cùng rời Lộc Ninh về Sài Gòn. Ta hãy đọc một đoạn hồi ký của Châu Long, con ông Trương Ga Lộc Ninh viết về chuyến xe cuối cùng này:

“...Người đứng chung quanh nhà ga khá đông, ngoài cổ nhìn về phía dọc theo đường rây chờ đoàn xe tới. Tụm nhau lại nói chuyện, thấy ai cũng có vẻ bồn khoăn chờ nhìn thấy chuyến xe lửa cuối cùng, chẳng phải là chuyến tàu thường lệ gì hết, không có hành khách, là chuyến xe rút lui, từ biệt chỉ có đầu tàu, đẩy toa xe bằng phẳng phía trước để đón rã mìn, hai ba toa phía sau, chuyến tàu dọn nhà đi về Sài Gòn của nhân viên hỏa xa Lộc Ninh, rồi ghé đến ga Hớn Quản hay Bình Long rồi vẫy tay chào nhau lần chót. Con tàu không trở lại nữa. Người trên xe lửa, người dưới đất, hai bên đường sắt nhìn nhau ngậm ngùi đưa tay vẫy từ biệt chuyến tàu chót. Tôi chẳng hiểu gì cả, nhìn theo đuôi chuyến xe cuối cùng đi về hướng nam, kéo hụ vài tiếng còi buồn bã.

Chuyến xe lửa bỏ ga Hớn Quản ở lại đằng sau, chắc là bỏ kỷ niệm lại trong lòng biết bao người sống gần đường rây, trong ánh mắt buồn bã của mọi người trên ga. Má đưa nhỏ, đã té xe lửa, rớt vô đường rây bị xe cán chết cùng với chùm trái gùi mua về làm quà cho con. Má đưa nhỏ không còn sống nữa, đâu cần chuyến xe lửa để lên tàu mang những trái gùi Bến Cát mang về làm quà cho con ăn. Nếu câu chuyện có thật, chắc đứa bé phải khóc nhiều lắm, hàng ngày ra chờ đón má về trên chuyến xe lửa hàng ngày



Đường xe lửa Cầu Bình Lợi

Chuyến xe lửa cuối cùng bỏ đường rây, bỏ nhà ga, bỏ làn bụi đất đỏ, bỏ những hàng cây cao su, bỏ núi rừng hoang vu, bỏ đạn mìn, bỏ thấy người ngã gục, bỏ người An Lộc - Bình Long - Hớn Quản lại, chuyến xe lửa, đầu tàu, kéo toa hàng chót, bỏ lại đằng sau đám người lố nhố trên sân ga, nhìn theo, chắc thế nào cũng có người

rung rung nước mắt, chờ một ngày nào đó, đoàn tàu sẽ trở lại. Nay đã qua thế kỷ sau, đoàn tàu vẫn chưa trở lại.”...

3. Kế hoạch tái thiết:

Hiện nay, trong chương trình hợp tác với Campuchia và các nước Châu Á, Việt Nam đã có kế hoạch tái thiết đường xe lửa Sài Gòn - Lộc Ninh để nối vào đường sắt Xuyên Á. Theo báo trong nước, dự án này có tổng chiều dài của tuyến là 128,5km, khởi điểm từ ga Dĩ An (thuộc tuyến đường sắt Bắc - Nam) đi qua các thị trấn Thủ Dầu Một, Chơn Thành, Lộc Ninh đến ga Hoa Lư tiếp giáp biên giới Campuchia. Toàn tuyến có tổng cộng 13 ga gồm: ga Dĩ An, Phù Trung, Thủ Dầu Một, Chánh Lưu, Bàu Bàng, Chơn Thành, Minh Hưng, Tân Khai, An Lư, Tân Phúc, Đồng Tâm, Lộc An, Hoa Lư. Khoảng cách

4. Lời kết:

Đường xe lửa là một phương tiện giao thông hữu hiệu đem lại lợi ích kinh tế rất lớn nhờ chuyên chở được nhiều hàng hoá và hành khách. Tuy nhiên do phải đầu tư vào đường ray, nhà ga, xe lửa và vận hành ... nên chi phí đầu tư và khai thác cũng lớn. Hơn 50 năm qua từ khi người Pháp rút khỏi Việt Nam và dù đã hoà bình gần 40 năm, đường xe lửa Sài Gòn - Lộc Ninh đi ngang qua Bình Dương vẫn chưa khôi phục được.

Không biết đến bao giờ chúng ta mới được nghe lại tiếng còi tàu quen thuộc hồi thuở ấu thơ?

bình quân giữa các ga là 11,7km; Khoảng cách dài nhất là giữa ga Bàu Bàng và Chơn Thành 14km và khoảng cách ngắn nhất là giữa ga Minh Hưng và Tân Khai 7,8km.

Ngoài ra còn dự trữ một điểm lập ga mới (ga Bình Phước) để tạo điều kiện cho Nhà máy xi măng Bình Phước. Theo thiết kế, trên toàn tuyến có 23 cầu đường sắt với tổng chiều dài 7.957,30m (gồm 1 cầu đặc biệt lớn dài 828,2m, 9 cầu lớn, 5 cầu vừa và 8 cầu nhỏ); 17 cầu vượt đường bộ có tổng chiều dài 18,6km. Kinh phí khoảng 700 triệu đô la. Thời gian xây dựng khoảng hơn 3 năm, nhưng khi nào khởi công vẫn còn là dấu hỏi lớn.

AH Từ Minh Tâm

NỖ LÒNG PHÙ SA

*Từ Núi theo Sông ta về cuối bãi,
Rồi lắng mình - không gập mặt trùng
đương.*

*Ta biết rõ nơi đâu ta dừng lại.
Xin cảm ơn - cho dấu có thiên đường....*

QUỐC TẶC & ANH HÙNG

(Kính dâng hương hồn Cao Bá Quát)

*Tài hoa đến tả tôi đời,
Hôn kiêu bạc quá cõi Người khó dung.
Đất trời cũng đất trời chung,
Nào ai Quốc tặc Anh hùng nào ai?*

Lê Phương Nguyên

DÒNG SÔNG THƠ ẤU

Tôi có thể biết được màu nước dòng sông Seine
Dưới trời Paris sương mù hay nắng gắt;
Nhưng không biết được quê nhà
Sông nước có còn xanh?

Thuở nhỏ nhà tôi bên dòng sông nhỏ,
Nước trong xanh đắm đuối sắc trời xanh;
Bên bến đá cây đa già đợi gió,
Những trưa buồn đàn trẻ tắm vầy quanh.

Dòng sông đó len mình qua xóm vắng,
Mỗi vườn cây, ruộng lúa ghé vào thăm;
Những sáng mù sương, những chiều phai nắng
Sông êm đêm đôi mắt gửi xa xăm.

Nét duyên dáng giữa đôi bờ thơ mộng,
Nhịp cầu tre nghiêng bóng đón đưa người,
Với con nước chưa một lần dậy sóng,
Hương thanh bình vẫn đến được ngàn khơi.

Mùa xuân đến nước sông đầy xinh quá,
Giải lụa nào biêng biếc giữa trời hong,
Cây bên bờ xanh lên từng phiến lá,
Giữ dòng sông đẹp mãi chảy trong lòng.

Sông dẫu nhỏ, nước bốn mùa không cạn,
Dòng sữa hiền trời đất đã riêng ban;
Hết lúa đến dưa, hoa vàng trái thắm;
Là đâu đây phượng đỏ giục ve đàn.

Ôi mê đắm! những ngày thu sương khói,
Cả đất trời ngây ngất gió gầy hương;
Soi bóng nước, sắc trời xanh vời vợi
Dòng sông trôi như một mảng thiên đường.

Mùa lũ về nước nguồn tuôn trắng xóa,
Tôi theo anh giăng lưới dưới trời đêm,
Trên mặt sóng gió lửa gây buốt giá,
Những đường trăng run rẩy vỡ muôn nghìn.

Tuổi ấu thơ trôi dài như giấc mộng,
Tôi lớn lên tìm hướng bước vào đời;
Gửi lại dòng sông những chiều gió lộng,
Cánh chim trời chưa biết chuyện đây vơi.

Có lúc quay về, tôi người cô lữ,
Dòng sông quen rũ sạch lớp phong trần,
Và con nước không còn con nước cũ
Chợt thấy lòng gòn gợn chút băng khuâng.

Cuồng vọng đó bùng lên thành cuộc chiến,
Xóm làng tôi khói lửa giặc mang về,
Dòng sông ấy trong tôi, dòng hoài niệm
Của một thời tuổi nhỏ dưới trời quê.

Và từ đó trên nẻo đời bụi cát,
Bến sông nào cũng thoáng nét quen thân,
Đủ gọi lại chút hương lòng mất mát
Của dòng sông thơ ấu đã gian truân.

Mùa lạnh về theo những ngày giáp Tết,
Nghe đâu đây niềm thương nhớ mơ hồ,
Giải lụa nào quện gió chiều xanh biếc
Dòng sông buồn lặng lẽ hiện trong mơ.

Khi đã mỏi cánh chim ngừng phiêu bạt,
Quay tìm về bóng mát thuở còn thơ,
Trong ký ức giữa khung trời đỏ nát,
Có dòng sông máu lệ tháng năm chờ.

Rồi cả nước một ngày xuân rét mướt,
Con sông tôi, ai ngăn trở tôi về?
Những hận thù, những thói đời bạo ngược,
Đốt bùng lên làm ánh sáng đam mê!

Tôi ở lại với quê hương buồn bã,
Chỉ quật cường còn dấu kín trong tim,
Dòng sông đó như thành sào hóa đá,
Trời tang thương chưa định hướng nao tìm....

AH Lê Phương Nguyên

CƯ XÁ LÊ ĐẠI HÀNH

AH Ngô Hoàng Các

Đầu mùa Thu năm 1963, sau khi nhập học trường Cao Đẳng Công Chánh, Trung Tâm Quốc Gia Kỹ Thuật Phú Thọ Sài Gòn, chúng tôi, Nguyễn Đình Bốn, Trần Đình Thọ và tôi, mượn một căn nhà nhỏ nằm trong khu cư xá Lê Đại Hành để tạm trú trong thời gian đi học.

Căn nhà này nằm giữa một dãy nhà dài, là đường huyền của một tam giác cân vuông mà hai cạnh kia cũng là hai dãy nhà kích thước tương tự. Khoảng không gian giữa ba cạnh tam giác là một công viên có cây xanh, bãi cỏ và hoa lá nhiều loại đủ màu sắc với năm ba cái ghế dài bằng bê tông cốt sắt. Rải rác đó đây là những trụ đèn tỏa sáng hàng ngày khi trời vừa sụp tối. Sát cạnh bên trái căn nhà của chúng tôi là nhà của một chú tài xế xe xích lô máy. Hàng ngày chú tài xế ra đi thật sớm, có lẽ khoảng năm giờ sáng, trước khi chúng tôi đến trường; và chỉ trở về nhà khi tối trời. Bà vợ của chú không có làm gì, có lẽ chỉ ở nhà trông coi mấy đứa con và lo cơm nước. Gia đình sống có vẻ hạnh phúc. Đầu dãy nhà bên kia là nhà của chủ nhà, chiếm diện tích của hai căn, và được xây cất trông khang trang và đẹp mắt nhất cả xóm. Bà chủ nhà có mấy cô con gái trông cũng khá xinh.

Khu cư xá này cũng khá rộng lớn, xóm chúng tôi cư ngụ chỉ là một phần nhỏ của toàn khu, nằm đối diện với cổng chính vào trường đua ngựa Phú Thọ.

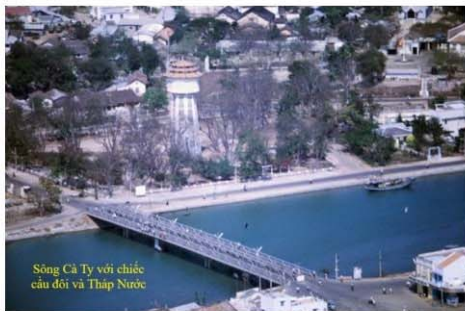
Hàng ngày chúng tôi đèo nhau đến trường trên chiếc một chiếc xe đạp và một cái xe velo solex. Sáng sớm rời nhà và trở

về sau giờ học cuối ngày, sớm hay muộn tùy theo thời khóa biểu ngày đó. Buổi trưa chúng tôi ăn qua loa ở quán ăn, của một nhân viên thuộc trường, nằm bên hông đại giảng đường của trường Công Chánh. Sau khi nghỉ ngơi và tắm rửa cho trôi đi những mệt nhọc trong ngày, thỉnh thoảng chúng tôi lại kéo nhau, cũng trên hai chiếc xe đó, vào Chợ Lớn ăn tối. Phần ăn thường gồm có một đĩa đồ xào, cơm trắng và một tô canh cải bẹ xanh với thịt heo mà chúng tôi gọi là “thập thốn”. Danh từ này là do anh dọn bàn người Tàu dạy chúng tôi, vì trong khu vực này các hàng quán đều dùng tiếng Tàu, ít người nói tiếng Việt. Đến mỗi đầu tháng, sau khi ba đứa tụi tôi lãnh tiền trợ cấp, chúng tôi lại ăn ngon một bữa, có kèm theo chai la ve con cộp.

Một thời gian ngắn sau đó, cuộc sống của chúng tôi nói riêng, của sinh viên trong phạm vi thủ đô Sài Gòn và cả nước nói chung, bị xáo trộn vì những biến động chính trị. Những cuộc biểu tình của nhóm tu sĩ Phật Giáo Ân Quang, kéo theo những lần bãi khóa do một nhóm sinh viên Phật tử, mà sau này chúng ta biết rõ rằng đó là nhóm theo cộng sản, xách động đưa đến việc đóng cửa các trường học trong vùng thủ đô. Ở lại Sài Gòn trong bầu không khí căng thẳng đó làm gì, nên tôi thu xếp về quê chờ đợi.

Phan Thiết những ngày đó thật là thanh bình, nhưng các bạn cùng lớp ở trường trung học Phan Bội Châu đã phân tán khắp nơi. Có người đang thụ huấn tại trường Võ Bị Đà Lạt như Lê Văn Quế, hoặc ở trường Sĩ Quan Hải Quân Nha Trang như Ung

Văn Đức, Huỳnh Ngọc Thành, Nguyễn Văn Thuận.



Hàng ngày tôi xách cần đi câu, khi thì ở chân cầu sắt, lúc thì ra tận một chiếc cầu trên đường đi Phú Hải, hoặc cầu Bến Lội trên đường đi Phú Long. Thỉnh thoảng lại ra bờ biển Thương Chánh câu cá đục. Không phải là người có tay sát cá, nên thường thường khi xuất phát thì nặng, lúc trở về thì nhẹ hơn. Đám mồi, khi thì trùn đào hôm trước, lúc thì tép mua ngoài chợ, đã vào miệng cá hết mà tôi không tóm được con nào. Đôi khi bị mất năm ba cái lưỡi câu cùng với mấy cục chì... Họa hoằn mới tóm được vài ba chú, chắc đói quá ham ăn nên mới rơi vào tay tôi.

Trong những ngày êm đềm này, tôi quen được một người con gái vào một buổi chiều cuối tuần. Vào cái ngày định mệnh đó, tôi ghé ngang qua nhà thăm người chị họ nhằm lúc chị ấy đang ngồi nói chuyện với cô bạn gái. Sau màn giới thiệu chào hỏi, tôi rời nhà chị. Và rồi sau nhiều lần gặp nhau, trộm nhìn qua lại..., chúng tôi đã trở thành đôi bạn thân thiết. Thỉnh thoảng cô nàng đem vài bài toán, mà giáo sư cho đem về nhà làm (home work), sang nhờ tôi giảng giải. Đôi lúc tôi nói huyền thuyên về những định lý hoặc định đề cần dùng để làm bài, nhưng khi nhìn lại thì thấy một trời xa xăm trong ánh mắt cô nàng! Những gì tôi nói có lẽ đã

theo gió bay cao trong vùng trời xanh biết đó rồi! Thế là sau đó trong những lần nói chuyện với nhau đã không còn có chút xíu nào hơi hướng của đại số, của hình học gì cả.

Có những ngày chúa nhật, chúng tôi ngồi bên nhau suốt ngày. Đôi khi Dì tôi thắc mắc: “tụi bây nói chuyện gì mà suốt ngày vậy?”, tôi ngần ngại không biết trả lời sao, vì khi nghĩ lại tôi cũng không biết là đã nói những gì.

Nhà cô bạn tôi ở bên tả ngạn con sông chính, chảy ngang qua chia hai thành phố, và nằm phía bên kia của hàng rào nhà ga xe lửa; nhà tôi ở bờ bên này sông. Khoảng thời gian đó, các trường học ở Phan Thiết vẫn hoạt động bình thường. Những biến động ở Sài Gòn dường như không có chút xíu ảnh hưởng gì đến sinh hoạt hàng ngày ở đây. Có những buổi chiều trong nắng Thu vàng nhạt, tôi lội bộ từ nhà sang sông đến trước trường trung học đón bạn tôi tan học. Bạn tôi với nón lá trong tay, tà áo dài trắng phất phơ trong gió Thu nhẹ nhẹ, chúng tôi cùng sánh bước bên nhau. Những giây phút hạnh phúc đó đã in sâu trong tâm tưởng của tôi. Và cứ thế ngày lại qua ngày...

Rồi có một buổi tối nọ, nhiều đoàn quân xa chờ đầy binh sĩ chạy ngang qua thành phố hướng về thủ đô Sài Gòn. Và rồi biến cố ngày 1 tháng 11 xảy ra. Sau đó không lâu, Bộ Quốc Gia Giáo Dục cho mở cửa lại các trường học vùng thủ đô, Trung Tâm Kỹ Thuật Phú Thọ cũng như các trường Đại Học khác ra thông cáo cho sinh viên trở lại trường. Thế là tôi cùng các bạn lại khăn gói trở về thủ đô. Một buổi chiều mưa lất phất nhẹ rơi, chúng tôi

chia tay nhau trong sân ga nhỏ, lưu luyến mãi không rời:

*Nhớ ngày mưa thuở trước,
Nơi phố nhỏ quê nhà,
Ta cùng nàng sánh bước,
Chiều tiễn biệt sân ga!*

Về lại căn nhà trọ ở cư xá Lê Đại Hành, ba đưa chúng tôi hàng ngày đến trường. Chương trình học năm đầu khá nặng và chiếm nhiều giờ. Có những buổi sáng thứ bảy dậy sớm, vội vã xỏ chân vào dép, đánh răng rửa mặt xong là vội phóng xe đến trường vào phòng thí nghiệm hóa học. Đến hết giờ thực tập, rời phòng thí nghiệm ra về mới nhận ra là đôi dép mang ở dưới chân không cùng màu! Cũng may là lớp không có nữ sinh viên nào, nên cũng chẳng có ai cười! Lại chờ nhau đi ăn trưa, khi thì là phở, lúc khác lại là bún bò Huế... trong những quán ăn gia đình nằm trong khu cư xá Lữ Gia, ngay bên cạnh trường đua. Buổi chiều vẫn chờ nhau vào Chợ Lớn ăn cơm tối với món “thập thốn” thường xuyên...

Những lá thư qua lại vẫn đều đều, mang theo nỗi niềm thương nhớ. Căn nhà gạch mái ngói bên kia hàng rào nhà ga xe lửa Phan Thiết chỉ cách gian nhà trọ cư xá Lê Đại Hành có xấp xỉ hai trăm ki lô mét, nhưng sao xa vời vợi.

Trong thời gian này, cuộc sống của chúng tôi lần lần được ổn định hơn. Một người bạn đã giới thiệu cho chúng tôi một nơi nấu cơm tháng, và kể từ đó chúng tôi không còn phải mỗi chiều cùng nhau vào Chợ Lớn tìm món “thập thốn”. Hàng ngày, sau khi từ trường về, là có những cái gà mên (gamelle) đựng thức ăn và cơm trắng nóng hổi giao tận nhà. Ba đưa chúng tôi thỉnh thoảng mua thêm vài chai bia 33 cho

bữa ăn thêm đậm đà. Cuối tuần, chúng tôi đi xe buýt ra Sài Gòn đến khu chợ cũ, khi thì ăn bún ốc, lúc thì bánh mì chim quay... Sau đó là vào ciné Vĩnh Lợi (trên đại lộ Lê Lợi) hoặc rạp Lê Lợi (trên đường Lê Thánh Tôn) xem phim. Ngày đó, hai rạp chiếu bóng này là nơi ưa thích của giới sinh viên Sài Gòn; có máy lạnh thật là lạnh, ghế nệm thật là êm, chiếu thường trực những phim Âu Mỹ xưa nhưng thật là hay như “Cuốn Theo Chiều Gió (Gone With The Wind)”, “La Valse Dans L’ombre”, “Quo Vadis”... với những tài tử nổi danh thế giới như Clark Gable, Vivien Leigh, Robert Taylor, Deborah Kerr.... Nhất là giá vé vào cửa rất rẻ, phù hợp với túi tiền của sinh viên nghèo. Có những lúc vắng hát, ba đưa đi bộ từ đại lộ Lê Lợi Quận Nhất về mãi tận nhà trọ ở Lê Đại Hành, đường Sài Gòn giờ đó vắng tanh, tiệm buôn hàng quán đóng cửa, nhà nhà đều tắt đèn yên ngủ. Thỉnh thoảng có đôi ba chiếc xích lô hay xích lô máy đưa khách giữa đêm khuya.

Thấm thoát rồi cũng đến Tết Âm Lịch, chúng tôi lại khăn gói về Phan Thiết trong kỳ nghỉ này. Trên chuyến xe đồ vào một ngày gần cuối năm, lòng tôi rất là nôn nao. Những năm trước cũng về quê ăn Tết, cũng nôn nao, nhưng năm nay cái rung động đó khác hẳn. Bên cạnh nỗi vui được về ăn Tết với người thân, với bạn bè lối xóm, còn có nỗi niềm vui sướng gặp lại người bạn gái thân thương. Những ngày sau đó là những ngày tràn đầy hạnh phúc. Chúng tôi gặp nhau và ngồi bên nhau suốt ngày, ngắm nhìn thành phố rộn rịp với chợ Tết cổ truyền, những câu chuyện không đầu không đuôi kéo dài.

Những ngày nghỉ ngắn ngủi rồi cũng qua mau, đã đến lúc tôi và các bạn Bốn,

Thọ trở vào Sài Gòn. Buổi chia tay thật là buồn, những ngày đầu Xuân không khí Tết còn vương vấn trong không gian...

Trở về lại căn nhà Lê Đại Hành, chúng tôi tiếp tục cuộc sống đều đặn như lúc trước. Hàng ngày đến trường, chiều về cơm nước, bài vở... Cuối tuần ra Sài Gòn xem ciné... Và chờ thư đến rồi gửi thư đi... Chiếc mũm mĩch lên từ ngày mới dọn vào đến lúc đó vẫn chưa một lần đem xuống giặt giũ, bụi bám đầy nhưng không đứa nào ngó ngàng.



Trần Đình Thọ và
Ngô Hoàng Các
Vũng Tàu 1967

Đầu ngõ có một cô nàng người Bắc, với giọng nói êm ru của người Hà Nội, cũng hay len lén đưa mắt nhìn mỗi chiều khi chúng tôi từ trường về. Rồi từ từ cô cũng có tặng tôi những món quà, khi thì cuốn sách, lúc thì quyển tập ghi nhật ký... Tôi cũng không để ý lắm vì tâm tư lúc nào cũng hướng về căn nhà nhỏ bên kia ga xe lửa Phan Thiết. Gần đến kỳ thi giữa cuối năm học, ba đưa chúng tôi mở đèn thức thâu đêm trong lúc cả xóm nhà nào cũng tắt đèn tối om, mọi người trong giấc ngủ say sau những ngày làm việc. Bà chủ nhà lúc đầu thấy đèn mở gần suốt đêm nên để ý, có lẽ sợ tiền điện tăng cao? Nhưng sau khi thấy chúng tôi thức để học bài thì lại thấy thương nên không nói năng gì.



Nguyễn Đình Bốn và Ngô Hoàng Các
Vườn Bách Thảo Sài Gòn - 1964

Sau kỳ thi là đến lúc nghỉ Hè. Trước khi rời Sài Gòn về quê, chúng tôi đã quyết định trả nhà đến khi trở lại vào đầu năm thứ hai sẽ tính tiếp, vì chủ nhà đòi phải trả tiền cho ba tháng Hè dù không ở. Biết rằng đó là điều kiện để mượn nhà hàng năm mà nơi nào cũng đòi vậy, nhưng túi tiền sinh viên quá eo hẹp nên phải chịu thôi.

Chúng tôi xa khu cư xá Lê Đại Hành từ đó. Xa nơi chúng tôi sống những tháng ngày của năm thứ nhất trường Cao Đẳng Công Chánh, Trung Tâm Quốc Gia Kỹ Thuật Phú Thọ, với rất nhiều kỷ niệm. Những kỷ niệm đó vẫn theo tôi trong những tháng năm sau này!

AH Ngô Hoàng Các

Thân tặng hai bạn Nguyễn Đình Bốn và Trần Đình Thọ để nhớ đến một thời kỳ niệm. Trong lần về thăm Sài Gòn cuối năm 2016, anh chị Bốn đã cho tôi ăn món canh cải bẹ xanh để cùng nhau nhớ lại món “thập thốn” của ngày xưa.

Từ Long Xuyên Đến Vịnh Subic, Phi Luật Tân

AH Tràm Nước



Cầu Hoàng Diệu-Long Xuyên

Tôi lập gia đình năm 1974 và đúng sáu tháng sau tôi rời Việt Nam một cách bất ngờ, đó là tháng Tư năm 1975. Mùa hè năm 1975 là thời điểm bất an nhất tại Việt Nam. Tuy được nghỉ hè nhưng chúng tôi không được đi xa vì nếu phải tiếp đón người dân tỵ nạn ở miền Trung đổ về thì mọi người phải sẵn sàng. Tôi nhớ mình có thương lượng với anh hiệu trưởng trước khi lên Sài Gòn thăm anh Ngoạn thì anh ấy vui vẻ đồng ý nhưng có căn dặn là: “Cô nhớ đừng đi quá lâu nhé.” Tôi hứa sẽ đi một tuần rồi trở lại nhưng thật ra tôi đã đi luôn. Sau này tôi được biết là anh hiệu trưởng hiền lành, dễ thương đã ra người

thiên cổ, tôi không khỏi ngậm ngùi khi nghĩ đến anh.

Tôi lên Sài Gòn bằng cách có giang xe jeep với vợ của BS Tích và một vài người khác. Để tiện đi sớm ngày hôm sau, tôi đến nhà của ông bà Tích và ngủ qua đêm trên lầu với các con của ông bà ấy. Nhìn một chiếc giường còn trống và ‘ra’ giường được trải phẳng phiu, tôi hỏi xem mình có thể ngủ trên đó được không thì các em trả lời là “Không” vì nó có “Ma”. Nhìn gương mặt các em với vẻ nghiêm trọng khi nhắc đến chữ “Ma”, tôi thấy gáy của mình hơi lạnh lạnh như bị ai đang sờ vậy. Hỏi ra tôi mới biết bất kỳ người lạ nào

nằm trên chiếc giường này đều bị ma đè hay hắt xuống sàn nhà, ngoại trừ các con của BS Tích.

Chỗ BS Tích và gia đình ở cũng là quân y viện Long Xuyên, nơi có rất nhiều người lính VNCH chết, nên chuyện oan hồn, uổng tử còn phảng phất đâu đây cũng rất dễ hiểu. Hơn nữa, nơi này cũng từng là nhà tù hồi trào Tây nên nó được xây dựng rất kiên cố với những cửa sổ có song sắt rất to. Tóm lại, bề ngoài của nơi này có vẻ âm u làm mọi người cảm thấy sợ sợ trước khi bước vào thì bên trong nó còn có những cái càng đáng khiếp sợ hơn nữa.

Tuy là nơi không ai muốn mình phải đến trừ khi đau yếu hay bị thương, bệnh viện này cũng có vài ưu điểm vì bên hông của nó nằm dọc theo bờ sông, mặt tiền thì đối diện với trường trung học Thoại Ngọc Hầu với cầu Hoàng Diệu nên thơ, với những hàng phượng vĩ nở rộ vào dịp hè và những nữ sinh trong tà áo dài trắng ngây thơ, e thẹn.

Đến Sài Gòn thì tôi được anh Ngoạn và gia đình cho biết là sẽ cùng với rất nhiều người khác tổ chức vượt tuyến tìm tự do. Tin này là cái sốc lớn đối với tôi vì Má tôi vẫn còn sống và tất cả anh, chị, em tôi vẫn còn đang ở VN. Sau khi quyết định sẽ theo anh Ngoạn, tôi có gởi một lá thư tay và nhờ người cháu mang về cho Má để chào từ giã Mẹ mình. Thật ra lúc đó là lá thư vĩnh biệt vì khi đi rồi thì tôi không biết ngày nào sẽ trở về. Điều này trở nên đúng, khi tôi biết tin Má của mình mất năm 1981.

Chúng tôi bắt đầu cuộc hành trình bằng cách ra Vũng Tàu và ở khách sạn để chờ ngày lên tàu Đại Dương. Đây là chiếc tàu

buôn lớn chuyên chở hàng tấn gạo, hàng hóa từ Việt Nam sang các nước ở châu Á



Hoa Phượng Vỹ. Ảnh Bách Tường



Trường Trung Học Thoại Ngọc Hầu với tượng của ngài

hay ngược lại. Nhờ anh trai của anh Ngoạn là sỹ quan cao cấp trên tàu nên cả đại gia đình được đi không phải tốn tiền, mà nếu họ có đòi đi nữa thì chúng tôi cũng không có một xu lận lưng để mà trả. Chúng tôi chờ ở khách sạn đôi ba ngày nhưng không thấy động tĩnh gì, nên định quay về Saigon vào sáng ngày hôm sau. Nào ngờ trong đêm đó thì đoạn đường từ Saigon ra Vũng Tàu bị giựt sập và mọi người biết là đã đến lúc mình phải lên tàu. Trong lúc đợi ông thị trưởng của Vũng Tàu và tướng Bùi Thế Lân đến thì trên radio đã nghe tiếng tướng Dương Văn

Mình kêu gọi toàn binh sỹ miền Nam nên buông súng đầu hàng để tránh cuộc tắm máu. Nghe đến đó thì mọi người trên tàu đều khóc...khóc như mưa.

Tàu Đại Dương nhỏ neo và trực chỉ ra khơi khi ông thị trưởng và tướng Lân lên tàu. May mắn cho chúng tôi là VC đã phóng pháo kích theo nhưng nhờ một sự che chở nào đó mà đạn chỉ rơi xuống biển thôi.



Bãi biển ở Vũng Tàu

Nước chúng tôi đến đầu tiên là Singapore nhưng không được phép vào hải phận của nước này. Chánh quyền Singapore đã tiếp tế thêm nhiên liệu, thực phẩm và khuyên chúng tôi sang vịnh Subic, nơi có sự hiện diện của hai quân Hoa Kỳ. Muốn đến Subic thì phải đi ngang qua Việt Nam, nơi chúng tôi được sinh ra, yêu mến nhưng sao bây giờ lại thấy sợ sệt, không muốn nhìn thấy nó nữa!!! Vì sợ VC khám phá ra mình nên mọi người được lệnh không được đốt đèn ban đêm. Con tàu của chúng tôi cứ lằm lũi đi trong bóng tối của đại dương đầy những bí ẩn với sự sợ hãi khôn cùng.

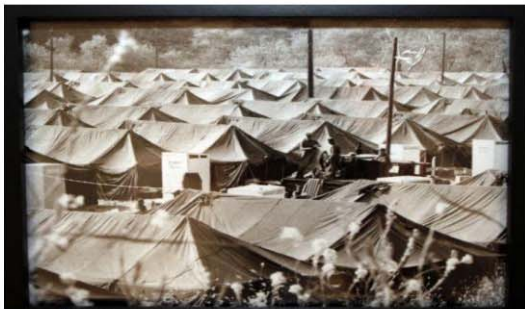
Qua cơn bão cực thì đến lúc thối lui. Trong lúc tàu Đại Dương cứ từ từ tiến gần hải phận của Phi Luật Tân thì đâu đó có người bắt loa nói: “Kính chào người Việt Nam”. Thì ra lời chào này bắt nguồn từ một chiếc tàu của Hoa Kỳ. Ôi giọng nói lơ lơ nửa Việt nửa Anh nghe đáng yêu làm sao! Nó cũng là tiếng nói chung của

những vị ân nhân mà chúng tôi sắp gặp sau những ngày khó khăn trên biển. Chúng tôi cảm động đến rơi nước mắt khi những người lính Mỹ với khuôn mặt trẻ măng đầy nhân ái đang nắm tay từng người để giúp chúng tôi lên bờ. Hình ảnh này cũng giống như những người lính quốc gia đã ân cần giúp chúng tôi lên tàu Đại Dương vì họ nghĩ đây là nhóm tỵ nạn từ miền Trung ra Phú Quốc để tạm lánh chiến tranh.

Vừa đặt chân xuống đất thì mỗi người được phát một lon Coke lạnh và một trái táo vỏ còn căng mọng. Đây là lon Coke và trái táo ngon nhất trong suốt mấy chục năm nay. Trên đường lên lầu của mình, thấy các bà, các cô đang giặt quần áo với nước phong-tên và có xà bông dạng hoàng mà mê cả mắt. Cái sang hơn nữa là có những nhà vệ sinh sạch sẽ chia ra nam, nữ rõ ràng, chẳng bù lúc trên tàu phải xài những nhà vệ sinh “dã chiến” được cắt de ra khỏi thành tàu bằng những miếng ván mỏng manh. Chung quanh những chỗ đặc biệt này luôn luôn có người đứng nên ai mắc cỡ thì phải đợi đến khi trời tối. Mà khi trời tối thì cũng có yên thân đâu vì lúc gió thổi mạnh thì những tia nước biển tạt lên người, nhìn xuống thì thấy toàn một màu đen khiến sợ hãi, tưởng tượng càng trở nên dồi dào hơn. Thí dụ như nếu một chú cá mập nào đó đang lợi gần tàu tự nhiên nổi hứng phóng lên để welcome mình thì có phải là mất mạng không? Đi nuôi cá đâu không thấy mà chỉ thấy mình trở thành miếng mồi ngon cho nó! Các chú cá mập háo ăn kia ời, chúng tôi chỉ chia xẻ với các chú những gì chúng tôi có dư chứ đâu phải nạp cả cái mạng cho các chú đâu?

Nước ngọt đã giúp chúng tôi được tắm rửa sạch sẽ, không phải mặc đi, mặc lại những bộ đồ mà lúc nào cũng rít chình chịch vì gió và nước biển. Cái tốt hơn nữa là tôi không còn phải đi xuống cuối tàu vì ở đó đôi chân của tôi phải lẹ làng phóng qua, phóng lại để tránh “chất thải” như chàng Đoàn Dự đang biểu diễn màn “Lăng ba vi bộ” vậy. Lý do là tàu Đại Dương đã chở quá tải khi phải nhận thêm cả trăm người từ tàu Đông Hải. Nếu quá tải về số lượng người thì mọi chuyện khác cũng theo đó mà tăng lên.

Nhà chúng tôi ở là những căn lều kiểu nhà bình. Ở hai đầu đều có hai “cửa cái” để mình vén lên mà đi ra, đi vào. Giường ngủ là những ghế bố được kê thành hai dọc đối diện nhau nên cũng ấm cúng lắm. Mỗi lều chứa được cũng khá nhiều người nên gia đình nào ít con thì tha hồ mà ở. Chúng tôi cũng có lán giềng gần, đó là gia đình của anh chị Vũ Quý Hào và hai con. Hai cháu lúc đó còn bé lắm, cháu gái tên Huyền, tên cháu trai thì tôi quên mất rồi.



Lều cho người tỵ nạn ở tại Subic Bay 1975

Cuộc sống của chúng tôi ở Subic Bay không xa hoa nhưng có những tiện nghi tối thiểu. Mỗi ngày chúng tôi chỉ cần chịu khó ra xếp hàng ở phòng ăn là sẽ có ba bữa sáng, trưa, chiều đều đặn. Thức ăn thì

quá nhiều nhưng vì chưa quen khẩu vị của Mỹ nên giai đoạn đầu cũng không mấy gì hấp dẫn. Những người phục dịch cho bữa ăn là người bản xứ. Họ mặc đồng phục trắng và đội nón cùng màu. Những người Phi Luật Tân này vui vẻ, lịch sự khi tiếp xúc với người tỵ nạn. Họ rất dễ thương.

Ban ngày thì được “Tắm bồn” đầy đủ và khi trời vừa sụp tối mọi người đi bộ lên đồi để xem phim hoạt họa. Những phim như Tom and Jerry, Road Runner hay những nhân vật như tweety bird, bunny wabbit với câu: “What’s up Doc”; chú heo con cà lăm, cà lạp nói: “That’s all folks” trong Looney Tunes Cartoons tôi vẫn nhớ trong lòng.

Còn nữa, mỗi lần nghe tiếng nhạc vui tai ở ngoài đường thì chúng tôi rất mừng vì biết xe cà-rem, cafe đang ở gần đâu đây. Muốn ăn kem hay uống cafe thì dễ như trở bàn tay, mình chỉ cần đứng vào hàng và mọi cái đều miễn phí. Tuyệt vời làm sao khi từ từ liếm tí cà rem (vì ăn nhiều sẽ mau hết!) vừa rảo bộ trên đường, hít thở không khí ở vùng vịnh và cùng sánh vai với người mình thương thì có bao nhiêu tiền cũng không thể mua được những giây phút này.



Subic Bay cũng cho tôi kỷ niệm khó quên là đi bắt hải sâm. Tiếng Anh gọi nôm na là sea cucumber, còn tiếng chuyên môn là holothurian. Nhớ hồi nhỏ đi câu thì bị ăn đòn, lớn lên thì lội xuống biển mà không cần đi đến chỗ sâu là có thể “Kéo” lên được một con hải sâm rồi đem đi nhát ông chồng của “Tui”. Hải sâm rất xấu xí và trơn như con lươn vậy nhưng không hiểu sao lúc đó tôi chẳng thấy sợ hay gớm là gì. Tôi không nhớ rõ nó bám vào đâu nhưng tôi thấy rất nhiều và kéo nó lên cũng



không phải là chuyện dễ. Cầm con hải sâm trong tay, tôi vừa cười, vừa đi bì bõm, vừa rượt anh Ngoạn; anh Ngoạn thì vừa cười vừa la oải oải.....Tôi chỉ đùa với ông xã của mình thôi vì mấy thuở mà chúng tôi đùa như con nít vậy. Tôi giữ khoảng cách vì nếu đứng quá gần, anh ấy sợ rồi lăn ra xỉu thì tôi phải làm sao đây???

Trải qua sự cực khổ trên tàu, bị Singapore từ chối, nỗi lo lắng khi phải vòng qua Việt Nam để đến bến bờ của Phi

Luật Tân, chúng tôi mới thật sự cảm thấy mình đã thoát hiểm. Những người lính hải quân Hoa Kỳ đã dang rộng cánh tay của mình mà nắm chắc lấy bàn tay của chúng tôi để chúng tôi không bị vấp ngã. Những người Phi vừa phải nấu nướng vừa lo mức thức ăn cho chúng tôi với khuôn mặt thân thiện khiến tôi thấy các anh dễ mến làm sao mặc dù thức ăn của các anh nấu có cà chua, ớt xanh rất khó ăn khi chưa quen với hương vị của nó. Những người chiêu phim, phục vụ cafe, kem mỗi tối để giúp chúng tôi tạm quên đi nỗi nhớ nhà, những người lo vệ sinh để chúng tôi được khỏe mạnh thì chúng tôi phải làm sao để trả hết ân tình này? Subic Bay là nơi người tỵ nạn tạm dừng chân nhưng đối với tôi đó là vùng đất lành với những con người tử tế, tốt bụng. Khoảng thời gian ở đó sẽ luôn sống mãi trong tôi.



PHỞ

*Phở là ngon nhất trên đời
Nên khi thấy nó không mời cũng ăn
Muốn ăn thì phải lắng xăng
Gọi cú điện thoại chạy phăng đến liền
Ta đây cùng với bạn hiền
Xi xà xi xụp ta liền dzô dzô
Mỗi người quất hết một tô
Đến khi no bụng ta rồ máy xe.*

Dừa Nước

DU NGOẠI JAPAN – ALASKA - MÙA XUÂN NĂM 2017 (PHẦN 2 – Tàu VOLLENDAM và AOMORI)

AH Ngô Hoàng Các

§

Thu dọn hành lý, kiểm soát lại hành trang trước khi xuống đại sảnh để làm thủ tục trả phòng, xong xuôi chúng tôi đến gia nhập vào đoàn du khách đang tề tựu tại đó vào khoảng 10:45 sáng. Mọi người với hành lý cá nhân y phục gọn gàng tùm nhau từng toán hoặc từng gia đình chờ xe buses đến.

Đúng 11 giờ trưa, các xe buses từ từ vào đậu trước cổng chính của khách sạn, mọi người lần lượt ra xe theo từng toán đã ấn định vào ngày hôm trước. Xe lăn bánh rồi khách sạn hướng về hải cảng Yokohama, nơi chúng tôi sẽ lên tàu khởi đầu cho chuyến đi cruise dài ngày. Lần này tôi được may mắn ngồi ghế trước nên việc quan sát và ngắm nhìn thành phố Tokyo được rõ ràng hơn.



Cầu treo Rainbow (hình internet)

Rời Odaiba, xe băng ngang qua cầu treo Rainbow hùng vĩ sang bờ bên kia của vịnh Tokyo, chạy qua những khu phố với những kiến trúc lạ mắt... Tôi ngắm nhìn

phố xá Tokyo lần chót mà lòng thấy luyến tiếc, vẫn còn muốn ở lại nơi này thêm vài ngày vì còn quá nhiều thắng cảnh chưa được đến tận nơi để chiêm ngưỡng.



Một trụ cầu lạ mắt trên đường đến hải cảng Yokohama

Bến tàu đã xuất hiện, từ xa đã nhìn thấy chiếc du thuyền đang neo đợi để đưa chúng tôi đến những vùng đất xa xôi đầy quyến rũ. Cứ mỗi lần có dịp ra phi trường hoặc hải cảng, thấy người ta lẳng xăng với va li túi xách, lòng lại thấy nôn nao muốn lên đường viễn du, có lẽ lúc đó máu giang hồ lẩn tử lại được hâm nóng chăng.



Du thuyền đang đợi khách viễn du

Đến bến đậu, mọi người lần lượt xuống xe và sau khi lấy hành lý xong liền đi vào trạm du khách (passenger terminal) ở tầng hai của hải cảng Yokohama để làm thủ tục lên tàu.



Hải cảng Yokohama (hình Internet)

Bước qua cửa chính của Trạm Du Khách, chúng tôi nhận số thứ tự, gọi hành lý rồi vào trong sảnh ngồi chờ. Không bao lâu sau là đến lượt chúng tôi vào phòng trong để làm các thủ tục quan thuế và đi trú đồng thời chụp hình làm thẻ lên tàu. Mọi việc được thực hiện nhanh chóng, chúng tôi ra khỏi nơi đó và bước lên cầu tàu. Vì hành lý sẽ được đem đến phòng

khoảng 1 đến 2 giờ sau nên chúng tôi đi lên phòng ăn để ăn trưa.

Du Thuyền Volendam lần này sẽ đưa chúng tôi suốt một chuyến đi dài 14 ngày và sẽ băng ngang Bắc Thái Bình Dương từ Nhật sang Vancouver Canada.

Volendam là một tàu du khách hạng trung của công ty Holland America Line, dài 781 ft, gồm có 10 tầng chứa được 1432 du khách với thủy thủ đoàn gồm có 647 người. Tàu gồm có 8 quán nước, 2 hồ tắm, 2 bồn tắm nước nóng, cửa hàng lưu niệm, phòng thẩm mỹ, phòng tập thể dục, hồ tắm, rạp hát, đường đi bộ chung quanh tàu... Ở tầng thứ 8, Lido deck, có các hồ tắm và bồn tắm nước nóng và nhà hàng Lido, thuộc loại buffet, mở cửa cho du khách 3 lần một ngày, sáng, trưa và chiều; thức ăn được nấu nướng theo kiểu của nhiều quốc gia như Phi Luật Tân, Nam Dương, Ma Rốc, Ý, Thụy Sĩ...

Sau buổi ăn trưa, chúng tôi về phòng, hành lý đã được mang đến để trước cửa. Vào trong sắp xếp áo quần giày dép vào tủ áo, tắm rửa nghỉ ngơi. Kế đó là phần huấn luyện trong trường hợp khẩn cấp mà tất cả du khách phải tham dự kể cả những người đã đi cruise nhiều lần. Xong phần việc bắt buộc này, chúng tôi lên tầng 4, Promenade Deck, đến quầy tiếp du khách (guest services) để lấy chương trình trong ngày và đồng thời hỏi thăm tin tức để book chuyến đi thăm viếng những thắng cảnh trên đất liền cho những ngày hôm sau.

Sau đó chúng tôi lên tầng 5, Upper Promenade Deck, vào các cửa hàng bán quà lưu niệm, băng ngang qua casino để đến nơi trưng bày các sản phẩm mỹ thuật như tranh vẽ, hình nghệ thuật... Tầng này

cũng có những nơi để du khách ngồi nhâm nhi ly rượu trong khi nghe ban nhạc chơi các loại nhạc cổ điển hoặc những bản nhạc thập niên 50..., vài cặp du khách lả lướt trong những điệu nhảy Tango, Rumba, Cha Cha....



Hoa lan trang trí bàn ăn

Đã đến giờ ăn chiều, chúng tôi trở xuống tầng 4 đi đến nhà hàng Rotterdam xếp hàng chờ; khi đến lượt, nhân viên nhà hàng tiếp đón và đưa chúng tôi đến bàn 2 người có đánh số ở cuối tàu, và đó sẽ là bàn ăn tối của chúng tôi trong suốt cuộc hành trình.

Ngồi xuống ghế, chọn và đặt món ăn xong, chúng tôi ngắm cảnh chung quanh. Kế bên chúng tôi là bàn của cặp vợ chồng người Canada vào khoảng 70 ngoài, chúng tôi chào hỏi và làm quen. Đôi vợ chồng này cũng rất là thân thiện và vui tánh, ông chồng là nhiếp ảnh gia chuyên nghiệp. Theo lời ông ta nói thì họ đã đi rất

nhieu nước, viếng thăm rất nhiều thắng cảnh do nghề nghiệp đòi hỏi. Và trong khi đoàn du khách chúng tôi mới lên tàu thì họ và nhiều du khách nữa đã ở trên tàu từ 2 tuần trước. Hành trình thường xuyên của du thuyền Volendam từ mùa Đông cho đến hết mùa Xuân khởi đầu từ Úc đến Indonesia và tiếp tục ghé các bến tàu ở Singapore, Malaysia, Thái Lan, Việt Nam rồi lên đến Hong Kong, qua Taiwan, cặp bến Yokohama, qua Đại Hàn, trở lại Yokohama, ghé vài hải cảng nữa của Nhật rồi vượt qua đường đổi ngày (International Date Line) ghé Alaska và sau cùng là Vancouver Canada; kế đó tàu sẽ chạy ngược lại hành trình trên, ở mỗi hải cảng lớn đều có khách lên và xuống tàu. Mùa biển động, tàu chỉ đưa du khách từ Vancouver đến Alaska và ngược lại. Vì vậy nên trên tàu có nhiều du khách đã ở trên đó nhiều tuần trước khi chúng tôi gia nhập.

Sau khi ăn xong, chúng tôi đi đến nơi trình diễn nhạc sống chọn chỗ ngồi thưởng thức những bản nhạc xưa và ngắm nhìn nhiều cặp đang lả lướt bước chân theo điệu nhạc hay đang nhâm nhi những ly rượu vang thả hồn về dĩ vãng... Những bản nhạc này hòa vào khung cảnh ấm cúng và thân thiện khiến cho lòng người cảm thấy êm ả, những ưu tư phiền muộn trong đời dường như cũng trôi xa... Lúc này tàu cũng đã nhổ neo rời bến Yokohama, rời xa thủ đô Đông Kinh với quá nhiều quyến rũ...

Đến tối, chúng tôi rời phòng nhạc đi về rạp hát, tối nay có một talk show. Rạp hát Frans Hals nằm gần mũi tàu và chiếm 2 tầng, tầng dưới được sắp xếp với những ghế bành và bàn cocktail trong khi tầng trên ở deck 5 của tàu sắp xếp theo hình thức rạp hát với những ghế nệm dài. Màu

đồ ẩm cúng và màu cam được sử dụng trong những vật dụng hay bàn ghế trong rạp. Mỗi đêm có 2 xuất trình diễn vào lúc 19:00 giờ và 22:00 giờ, chương trình thay đổi hàng đêm từ ca nhạc đến những màn hài kịch; phần nhạc gồm có đơn ca, hợp ca, độc tấu dương cầm hay sáo... với nhạc hay ca vũ với nhạc cổ điển hay những bản nhạc của các thập niên 50, 60... Ban ngày, nơi này được sử dụng cho các hoạt động khác như bingo, dạy taichi, thiền, đấu giá các tác phẩm nghệ thuật... Chuyên viên về du lịch thuyết trình về các đề tài như những địa điểm hấp dẫn tại những hải cảng mà tàu sẽ cập cùng với phương tiện di chuyển ở các nơi đó..., cung cấp rất nhiều tin tức quý giá cho những du khách muốn tự túc đi khám phá các thắng cảnh mà không cần đến những tours do tàu tổ chức. Ngoài ra còn có chương trình Digital Workshop (cộng tác với Microsoft) giải thích và hướng dẫn về cách sử dụng các chương trình điện toán như Skype, hay máy hình và cách thức chỉnh hình...

Xem xong chương trình talk show, chúng tôi về phòng nghỉ ngơi sau một ngày cũng khá bận rộn.

Thức dậy vào lúc sáng sớm, sau những việc cá nhân hàng ngày, chúng tôi lên tầng Lido để ăn sáng. Vì còn sớm chưa đến giờ tour tập hợp, chúng tôi lên boong tàu để ngắm nhìn thành phố trong khi du thuyền từ từ tiến vào vịnh Aomori nhắm hướng bến tàu. Trong ánh nắng ban mai của một ngày mùa Xuân, thành phố hải cảng này hiện ra với những nét đẹp quyến rũ. Những kiến trúc lạ mắt như Trung Tâm Du Lịch Aomori, cầu treo trên vịnh Aomori... hài hòa với nhau tạo nên nét đẹp độc đáo và thi vị. Đang mãi mê ngắm cảnh và chụp vài tấm hình thì đã đến

giờ xuống rạp hát Frans Hals để gặp ban tổ chức chuyến đi thăm những thắng cảnh của thành phố Aomori. Sau khi nhận bằng tên với màu sắc khác nhau cho từng toán, chúng tôi lần lượt đi đến làm thủ tục lên bờ.



Thành phố Aomori nhìn từ du thuyền

Bước ra khỏi cầu tàu, chúng tôi băng qua một khoảng sân rộng để đến nơi xe tour đậu. Sau khi mọi người trong toán du khách ngồi vào ghế, người nữ hướng dẫn viên chào hỏi du khách và giới thiệu bản thân cùng bác tài bằng Anh ngữ khá lưu loát trong lúc xe từ từ lăn bánh.



Trung Tâm Du Lịch Aomori

Phố xá Aomori lần lượt hiện ra trước mắt mọi người. Xe chạy dọc theo bờ vịnh, ngang qua Trung Tâm Du Lịch

Aomori (Tourist Center) với kiến trúc hình tam giác phỏng theo hình dáng của chữ A, mẫu tự đầu của tên thành phố Aomori, với 15 tầng và 3 sân thượng (roof top), bề cao tổng cộng là 76 m, hoàn thành tháng 3 năm 1986. Nơi đây du khách có thể tìm hỏi tin tức và lấy những tài liệu về những thắng cảnh trong vùng, giờ giấc xe lửa hay xe bus đến các nơi đó...

Kể đến, xe băng qua cầu Vịnh Aomori (Aomori Bay Bridge), đây là một chiếc cầu treo được xây dựng dựa theo ý kiến đóng góp của dân chúng trong vùng, dài 1219 m và có hình dáng của chữ A, chữ đầu của Aomori. Bên dưới cầu có một đường mòn (trail) nối liền khu tưởng niệm tàu Hakkado-maru và công viên Biển Xanh (Blue Sea Park); đường mòn này, mang tên Aomori Loveridge, là nơi những cặp tình nhân thường đi dạo để tỏ bày tình yêu của họ, và cũng là nơi cho những kẻ cô đơn lang thang trong gió nhẹ từ vịnh thổi vào.

Cầu trông rất là huy hoàng trong ánh nắng ban ngày, và khi đêm tới về là lúc những ánh đèn rực rỡ tỏa sáng khắp cầu, từ hai trụ cầu, cũng mang hình dáng chữ A, đến các dây cáp treo...

Cầu Vịnh Aomori về đêm (hình Internet)



Qua khỏi cầu, xe tiến vào khu dân cư chạy ngang những khu nhà ở rồi nối

vào Aomori Nishi Bypass đi về hướng Tây của thành phố, kế đó rẽ vào đường nhỏ và sau cùng tiến vào bãi đậu xe của khu bảo tồn di tích Sannai-Maruyama.

Vào khoảng năm 3900 trước công nguyên (TCN), những người thợ săn bắt đầu tụ tập sinh sống tạm nơi đây.

Họ đào những hố trong đất có đường kính từ 3 đến 4 m dùng làm nơi ở tạm và cũng để chứa lương thực; hơn 500 hố như thế đã được những nhà khảo cổ tìm thấy tại đây. Vào khoảng năm 2900 TCN, họ chuyển sang sinh sống cố định hơn, và chứa lương thực, trong những căn nhà dựng lên cao hơn mặt đất.



Nhà ở dưới hố



Căn nhà dài – nơi hội họp dân làng

Những căn nhà dài cũng được xây cất, căn dài nhất tại khu này đo được 32m;

đây là nơi dùng cho các sinh hoạt cộng đồng như hội họp, tế lễ... của dân làng.

Nơi đây còn có một kiến trúc rất đặc biệt, dựng trên 6 trụ lớn bằng gỗ, được xây cất vào khoảng năm 2600 TCN. Những cây cột gỗ này, có đường kính khoảng 1m, được đặt cách nhau đúng 4.2m, trên đó có nhiều sàn, đây có thể là tháp canh hoặc là nơi làm lễ cúng thần giở đó.

Vào khoảng năm 2300 TCN, khu định cư này bị bỏ hoang, dân chúng bỏ nơi đó để di chuyển sang nơi khác.



Nhà dựng trên cao

Các nhà khảo cổ thuộc trường đại học Keio và Hội Đồng Giáo Dục thành phố Aomori khởi sự đào xới nơi này từ năm 1953 đến năm 1967. Sau đó, trong những năm 1976 và 1987, những chuyên viên thuộc Hội Đồng Giáo Dục Tỉnh Aomori và thành phố Aomori tiếp tục công việc đào xới về phía Nam của địa điểm này.

Đến năm 1992, khi khởi sự đào đất nền móng để xây cất sân khúc côn cầu (baseball stadium), người ta lại khám phá thêm những di tích khác, lúc đó mới biết được cái rộng lớn của khu định cư này và đồng thời cũng tìm được nhiều di vật sử dụng trong đời sống hàng ngày của họ.

Khu vực này được xếp vào di tích lịch sử, phần lớn các công trình tìm ra nay được lấp đất lại nhằm bảo tồn nguyên trạng, tránh việc hư hỏng.

Rời nơi đây sau khi đi thăm viếng những công trình tiêu biểu của khu bảo tồn, chúng tôi băng ngang con đường hầm để trở lại nhà tiếp khách. Đoạn đường hầm này được xây cất theo hình bán nguyệt rất đẹp với những đèn âm trong trần tỏa ra ánh sáng dịu dàng, lối đi sạch sẽ khô ráo.

Vào đến nhà tiếp khách, chúng tôi có thì giờ để xem một đoạn phim ngắn trong phòng chiếu phim và sau đó là vào nhà vệ sinh. Nhân viên làm việc nơi này rất là lễ phép, tận tình hướng dẫn du khách, nơi nào cũng rất là sạch sẽ không thấy một cọng rác.



Bên trong căn nhà công cộng



Đường hầm nối khu bảo tồn và nhà tiếp khách

Cũng đã trưa, đoàn du lịch chúng tôi ghé vào một nhà hàng trong thành phố ăn uống và nghỉ ngơi để còn đi tiếp vài nơi nữa trong buổi chiều. Đây là lần đầu tiên ngồi trong một nhà hàng Nhật với các món ăn Nhật và do chính người Nhật chọn. Công ty du lịch đã chọn sẵn thức ăn, nên không bao lâu sau khi chúng tôi ngồi vào bàn là nhân viên nhà hàng dọn các món ra rồi.

Các món ăn gồm có cơm trắng, udon, hot pot với các loại hải sản, có lẽ được nấu nướng cho du khách Âu Mỹ nên ăn vào cũng thấy ngon miệng.



Trong nhà hàng ở Aomori

Sau khi ăn xong, mọi người lại lên xe tiếp tục hành trình đến thăm bảo tàng viện Nebuta Warasse. Nằm trong một khu

đất rộng bên bờ vịnh Aomori, đây là một kiến trúc độc đáo với mái nhà và tường vách làm bằng những tấm kim loại màu đỏ.

Bảo tàng viện được trang trí theo cách thức đặc biệt nhằm mục đích nêu lên bầu không khí sống động đượm màu lịch sử cổ truyền của mùa lễ Nebuta Matsuri được tổ chức hàng năm từ ngày 2 đến ngày 7 tháng 8. Trong những ngày này, hàng ngày đều có những cuộc diễu hành với những cái đèn lồng thật lớn, những cái trống cũng rất lớn trên các xe hoa với nhiều nhạc sĩ và vũ nữ tháp tùng theo ca hát và trình diễn những vũ điệu cổ truyền. Dân chúng địa phương đã bỏ rất nhiều công của để trang trí gần 2 tá xe hoa này; họ dùng giấy màu dán lên những khung kẽm để tạo nên những hình ảnh tượng trưng cho các vị thần bí ẩn theo truyền thuyết của cả người Nhật và người Trung Hoa. Những hình tượng này có thể dài đến 9 m và cao đến 5 m, và họ phải mất cả năm để vẽ kiểu và thực hiện những xe hoa này.

Vào trong viện bảo tàng, chúng tôi lên tầng hai và đi vào hành lang dẫn đến phòng trưng bày. Dọc theo hành lang treo những hình ảnh và những bức tranh, về lịch sử 300 năm của ngày lễ cổ truyền, với những lồng đèn mang hình dáng cá vàng (goldfish); tiếng trống, tiếng sáo và giọng hát êm dịu phát ra từ những cái loa âm trong tường tạo nên bầu không khí cổ xưa khiến du khách cảm thấy hoài niệm về những ngày xa xưa.

Trong phòng trưng bày, chúng tôi đi xem những chiếc xe hoa dùng trong những ngày lễ vừa rồi, tận mắt chiêm ngưỡng những công trình thủ công của những người thợ khéo tay đã làm nên những tác

phẩm này. Những xe hoa này được thay đổi hàng năm sau kỳ lễ.



Hình tượng dùng trong lễ Nebuta

Sau khi xem những vũ công trình diễn một màn vũ cổ truyền, chúng tôi ra khỏi phòng trưng bày, đi chung quanh xem những hình tượng trang trí khác, chụp vài tấm hình, ghé thăm cửa hàng bán quà lưu niệm và ra xe đi tiếp.

Xe đi về hướng Đông thành phố, ra vùng ngoại ô đến chùa Seiryu nằm trên ngọn đồi Kuwabara.

Khu chùa này do nhà sư Ryuko Oda xây dựng vào năm 1982, trong khuôn viên chùa có nhiều kiến trúc rất đẹp mắt như là ngôi chùa cao 5 tầng, chùa Kaizando, chùa chính Kondo... và đặc biệt là tượng Phật Showa Daibatsu.

Chúng tôi vào thăm ngôi chùa 5 tầng, chùa được xây dựng toàn bằng gỗ thông Hiba của vùng Aomori, đây là một loại thông đặc biệt của Nhật, sinh sống nhiều ở vùng này. Loại cây này tăng trưởng chậm chạp và có thể sống đến 250 năm; chúng có thể chịu đựng được gió lớn và tuyết nặng, có sức kháng cự cao đối với mối mọt nhất là vào mùa Hè ẩm thấp, vì vậy gỗ cây này rất thích hợp để dùng vào

việc xây cất chùa chiền hoặc nơi thờ cúng. Vì thời gian sinh sống quá lâu, loại cây này được xếp loại gỗ quý và được bảo vệ rất là nghiêm ngặt. Nhựa cây này được dùng làm xà bông tắm hay đèn cây chống ruồi muỗi...



Ngôi chùa 5 tầng

Rời nơi đây, chúng tôi đi lên một con dốc khá dài để đến nơi có tượng Phật Daibutsu nằm cạnh chùa Seiryu. Tượng Phật ngôi này rất to lớn, cao 21,35 m, được đúc bằng đồng vào năm 1984 và là tượng Phật ngôi lớn nhất nước Nhật. Tượng được đặt trên một cái nền cao và rộng. Ở tầng dưới, du khách có thể xem những trưng bày nói về đời sau của một con người, theo triết lý nhà Phật, có thể ở niết bàn hay là ở địa ngục. Tầng trên là nơi tưởng niệm những chiến sĩ đã hy sinh trong các cuộc chiến. Sân chùa được lát đá hình chữ nhật phẳng phiu sạch sẽ, có để những chiếc ghế cho khách hành hương nghỉ chân.

*“Mùa Xuân sang có hoa anh đào.
Màu hoa tôi trót yêu từ lâu....”*



Tượng Phật Daibutsu – Aomori



Những cánh hoa đào nở muộn

Trở ngược lại đường cũ, thả bộ xuống dốc ngắm cảnh dọc hai bên đường, dừng chân cạnh những cây anh đào. Cuối tháng tư nên hoa đào đã tàn nhiều, chỉ còn sót lại vài cây với những cánh hoa tuy nở muộn nhưng vẫn tươi thắm, vẫn phát phơ trong gió Xuân nhẹ nhàng, bản nhạc của nhạc sĩ Hoàng Thi Thơ vang vọng đâu đây:

Khung cảnh của khuôn viên chùa này thật là thơ mộng và êm ả, ngôi nơi đây ngắm hoa lá cây cảnh hài hòa trong cảnh đồi núi thiên nhiên khiến cho bao mỗi mệt sầu tư đều tan biến.



Hoa anh đào trong sân chùa Kondo

Nhưng rồi cũng phải đến lúc rời nơi này để trở về với thực tại; chúng tôi ra xe đi nốt chặng cuối của chương trình du ngoạn ngày hôm nay, trung tâm du lịch ASPAM.

Đến nơi, chúng tôi vào bên trong tòa nhà hình chữ A này tìm mua vài món quà để kỷ niệm lần viếng thăm thành phố yên tĩnh và hiền hòa ở về phía Bắc của thủ đô Tokyo này. Trời cũng đã về chiều, đến giờ trở lại du thuyền rồi.

Aomori cũng còn rất nhiều thắng cảnh để thăm viếng, thôi thì hẹn đến lần sau, mà cái lần sau này không biết bao giờ mới có đây.

Tạm biệt Aomori!

Vài bài Toán vui làm tôi nhớ mãi

Nguyễn Đức Thịnh

Mua số mau lên ...

.....

Kiến thiết quốc gia
Giúp đồng bào ta
Xây đắp muôn người
Được nên cửa nhà

.....

Chúng ta hẳn ai cũng nhớ “quái kiệt” Trần văn Trạch hát bài này để bắt đầu chương trình xổ số hàng tuần trên đài phát thanh Saigon năm xưa. Kỹ thuật xổ số hay nói cách khác cách thức chọn những số trúng đã thay đổi nhiều.

Ngày nay, nếu bạn chơi Powerball Lotto thì cách chọn 6 số trúng như sau: 69 quả banh nhỏ, trắng, như banh đánh gôn, bằng cao su, mang số từ 1 đến 69 để trong một bình thủy tinh và được máy sóc lên rồi dưới đáy mở ra cho 5 quả banh rơi ra.

Số trúng thứ 6 gọi là Powerball được chọn một cách tương tự từ 26 banh màu đỏ. Người mua vé số không khỏi tự hỏi là không biết có bao nhiêu tổ hợp (combinasons) 5 banh lấy ra từ 69 banh? Đó là bài toán số tổ hợp (Combination number) khá phổ thông.

$$C_{5,69} = 69!/5!X(69-5)!$$

$C_{5,69}$: số tổ hợp 5 banh lấy từ 69 banh

$5! = 1x2x3x4x5$ gọi là “Thừa số 5”, Factorial 5

$$(Tức là= 65x66x67x68x69/1x2x3x4x5= 11,238,513$$

Nếu tính luôn powerball (nhân số trên với 26 banh đỏ) thì số tổ hợp để có cả 5 trắng và 1 đỏ là 292,201,338; nghĩa là xác suất

để trúng lô độc đắc nếu mua một vé số là 1/292,201,338).

Công thức này cho thấy số tổ hợp của 5 banh lấy từ 69 banh cũng giống như số tổ hợp của 64 (69 trừ 5) banh lấy từ 69 banh. Một cách tổng quát số tổ hợp của “p” banh lấy từ “n” banh cũng giống như số tổ hợp của “n-p” banh lấy từ “n” banh.

$$C_{p,n} = n!/p!x(n-p)!$$

Công thức này được giảng ở lớp dự bị năm thứ nhất sau Tú Tài của các chương trình khoa học.

Niên khoá 1962-63 là năm chúng tôi học lớp dự bị năm thứ nhất tại Paris để chuẩn bị thi vào các trường kỹ sư bên Pháp. Một hôm anh bạn VN nội trú ở Lycee Louis Le Grand (ít SVVN) gần trường Lycee Saint Louis (cũng ở khu Quatier Latin, nơi tôi học, nhiều SVVN hơn) qua chơi và anh ta nói ông thầy Toán hỏi lớp anh ta là tại sao số tổ hợp “p” vật thể (objects) lấy từ “n” vật thể lại bằng số tổ hợp của “n-p” vật thể cũng lấy từ “n” vật thể?

Ông ta cho lời giải là khi “p” vật thể được lấy ra từ “n” vật thể thì **những vật thể còn lại là “n-p”**. Tức là ta được một tổ hợp của “n-p”. Như vậy số tổ hợp của “p” phải bằng số tổ hợp của “n-p”.

Có lẽ nhiều AH cũng biết lý luận này.

Điều này làm tôi nhớ công thức Số Tổ Hợp cho đến ngày nay.

Những suy luận thực tiễn giúp chúng ta rất nhiều để giải toán hay các vấn

đề kỹ thuật khác. Những suy luận thực tiễn nhiều khi phát xuất từ *sự phán đoán thông thường* (common sense). Sự phán đoán thông thường nảy sinh từ môi trường/xã hội tân tiến. Khi mới qua Pháp, học chung với các SV Pháp, tôi nhận thấy tôi thua kém họ về phán đoán thông thường rất nhiều. Sống bên Mỹ, tôi thấy người Mỹ nói chung có phán đoán thông thường rất mạnh. Xã hội VN ngày nay với đủ cạnh tranh bất chánh, lừa lọc, dối trá không thể phát triển phán đoán thông thường một cách lành mạnh được.

Chuyện trong quán ăn

Một người thuộc loại nặng ký vào tiệm ăn. Anh ta ghé cái ... mông ngồi lên cái bàn ọp ẹp. Bà chủ quán sợ chân bàn gãy quá, nhưng may chân bàn không gãy. Các chân bàn chỉ bị lún xuống một chút xíu (không nhận thấy).

Đầu đề toán học có thể được diễn tả như sau:

Một vật nặng (load) được đặt trên một cái bàn có 4 chân. Điểm đặt không nằm ở giữa mặt bàn. Câu hỏi là mỗi chân bàn rút ngắn lại bao nhiêu dưới tác dụng của vật nặng (giả dụ là mặt bàn và sàn gạch rất cứng không bị biến dạng)? Đó là một bài toán vô định (indeterminate). Bài toán này là bài tập trong năm thứ nhất trường kỹ sư tôi học ở Lyon. Tôi không nhớ rõ chi tiết là tôi đã làm như thế nào. Cách giải cũng không phải là câu chuyện tôi muốn đề cập hôm nay.

Đến hôm trả bài, thầy phụ giáo (Teacher Aid) cầm bài của tôi lên và nói tôi làm đúng cả "*bốn chân*" và cho 20/20. Tôi đang "*lơ lửng trên mây xanh*" thì ông ta "*phạng*" cho một câu: "*Cái bàn bị lún xuống dưới sức nặng nhưng đầu của bốn chân vẫn phải nằm trên mặt phẳng của*

bàn. Nghĩa là khi các anh (cả khoa của tôi gồm 70 SV không có một "công chúa" nào cả) giải được 3 chân rồi thì chân thứ tư phải nằm trên mặt phẳng xác định bởi đầu của 3 chân kia. Dùng Hình Học Giải Tích có thể tìm ra nhanh hơn."

Tôi nghĩ mà phát tức cười vì nếu chân thứ tư bị rút ngắn nhiều quá thì cũng như chân này co lên khỏi mặt đất! Còn nếu chân này rút ngắn ít quá thì cũng như bàn bị cập kênh sau khi bị đè bởi vật nặng?? Điều này làm tôi nhớ bài toán này cho đến ngày nay.

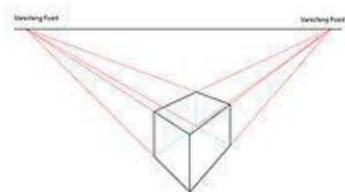
Cũng là thiếu suy luận thực tiễn và phán đoán thông thường.

Tôi thích bắt đầu một bài toán bằng một thí dụ phổ thông hàng ngày. Như vậy đỡ khô khan hơn và làm sinh viên dễ nhớ. Tôi còn nhớ ông thầy dạy "Sức Chịu Vật Liệu" tại trường kỹ sư tôi học thì không cho một thí dụ thực tiễn nào mà "*chơi*" toàn phương trình vi phân, nguyên hàm và đạo hàm! Đến khi sang Mỹ tôi vớ được cuốn text book "Introduction to Mechanics of Solids" của Berkeley thì mê quá và làm tôi hiểu và nhớ nhiều. Tôi có cơ hội được biết một ít sách giáo khoa kỹ thuật của Mỹ, Pháp và Nga Sô (được dịch sang tiếng Pháp); thì thấy dễ hiểu nhất là sách Mỹ, sau đó đến Pháp, chót là Nga Sô. Cách trình bày của các tác giả Nga Sô tôi thấy thuần lý thuyết, diễn tả toàn bằng phương trình thành rất khó nhớ!

Vẽ Phối Cảnh và Vẽ hình khoả thân

Vẽ phối cảnh (perspective) là vẽ hình ba chiều như thí dụ sau:

Trong hình này một khối cube được vẽ bằng 2 điểm nhìn (view point). Phối cảnh có thể vẽ với 1 điểm nhìn. Thầy Ngọc dạy vẽ tôi năm đệ Thất (1954-1955)



tại trường Trần Lục, Saigon. Thầy rất thích cho vẽ Phối Cảnh. Hôm đó Thầy cho vẽ phối cảnh 2 điểm nhìn một cái ghế 4 chân có dựa với 4 thanh ngang nối các chân ghế. Hàng ghế phía sau tôi có anh Chắc ngồi. Anh Chắc hơn tôi đến năm, sáu tuổi. Thời đó những thanh niên học vẫn bị gián đoạn vì chiến tranh vào học chung với các học sinh kém tuổi nhiều. Anh Chắc vẽ rất giỏi và là học trò cưng của Thầy. Tôi tình cờ ngoảnh đầu xuống thì há hốc mồm vì anh Chắc chẳng vẽ ghế gì cả mà đang vẽ một thiếu nữ khoả thân. Hai lọn tóc quăn buông thả trên thân thể nở nang, không manh áo, cặp mắt lẳng lơ, miệng cười mím. Người đẹp này là người ngoại quốc, không giống thiếu nữ Việt Nam. Có thể lúc đó anh Chắc đã xem Playboy. Anh ta hơn hẳn chúng tôi về nhiều mặt, trừ Toán Lý Hoá! Dưới ngọn bút thần kỳ của anh, người đẹp dần dần hiện ra lồ lộ, bốc lửa trên giấy trắng. Người vẽ say sưa vẽ, còn cậu học trò 11 tuổi tò mò thì chăm chú theo dõi nét bút thoăn thoắt đi xuống. Tôi linh cảm có người đang nhìn (lén) nên ngừng đầu lên. Thầy Ngọc đứng sừng sững giữa anh Chắc và tôi từ bao giờ. Tôi hồn vía lên mây.. không “biết nói gì đây”. Thầy không nói một lời, lặng lẽ lấy cái bút của anh Chắc và... sửa đổi vài nét trên bức tranh khoả thân đã gần hoàn tất, rồi lặng lẽ trở lại bàn giấy, như không có chuyện gì xảy ra!

Nàng nghệ thuật đã vượt khỏi khuôn phép học đường.

Chuyện này làm tôi nhớ mãi về phối cảnh với Thầy Ngọc.

Sau 1975 có anh bạn cùng lớp kể lại là gặp anh Chắc vá ruột xe đạp ở vỉa hè đường phố Saigon. Lúc đó người ta không đủ ăn, ai mà bỏ tiền mua tranh của anh Chắc! Anh Chắc rất vui mừng gặp lại bạn học cũ, bèn đóng “cửa tiệm”, thật ra là bỏ đồ nghề vào thùng đạn cũ đóng nắp lại, rồi sách theo, mời anh bạn cùng lớp hơn 20 năm trước đi nhậu mừng tái ngộ. Chỉ có ly rượu nhạt với vài hột lạc rang!

Vẽ phối cảnh và thi vấn đáp vào trường Polytechnique

Giả dụ một lăng tử đi trên con đường thẳng, một bên có hàng cây. Cây trồng thẳng tắp và cao bằng nhau. Khoảng cách giữa hai cây đều bằng nhau. Nếu tôi cho bạn 2 đường thẳng đứng tượng trưng cho 2 cây sát nhau, vì nhìn theo kiểu phối cảnh 1 điểm nhìn, cây số 2 ngắn hơn cây số 1 cả phía chân lẫn ngọn, bạn có thể vẽ cây số 3 sát bên cây số 2 không?



Đó là bài hỏi vấn đáp vào trường Polytechnique bên Pháp vào năm 1964. Người bạn SV ngoại quốc nói với tôi là anh ta “bị” hỏi câu này và hỏi tôi có biết giải không?

Tôi không nộp đơn thi Polytechnique thì tôi bận tâm làm gì cho một óc!

AH nào giải được bài này thì xứng đáng được vào trường Polytechnique.... năm 1964. Còn những ai “không có thì giờ” thì xin xem bài giải của anh bạn tôi

(anh ta đã đậu vào Polytechnique) trang...

Từ năm 2000 Pháp tổ chức tuyển lựa sinh viên ngoại quốc vào trường Polytechnique tại nhiều quốc gia trong đó có Việt Nam (tổng số được chọn là 100. Sĩ số diện chính qui của Polytechnique là 400). Tại VN, SV được chọn lọc dựa vào thành tích các kỳ thi Toán, Vật Lý quốc tế (Olympiads) hay 2 năm đại học khoa học rồi qua một kỳ thi vấn đáp, không phải học hai năm dự bị MPSI (Math, Physique & Sciences d'Ingenieur, tên trước 1997 là Mathematiques Superieures, Mathematiques Speciales) như SV học ở Pháp. Riêng VN, mấy ai tốt nghiệp rồi về nước làm việc, nhất là khi phong trào “*Lên*

Thuyền”, di tản giáo dục, đang rất rầm rộ tại VN hiện nay.

Tôi có người bạn VN đậu vào Polytechnique năm 1964. Anh sau làm nhân viên giảng huấn trường Polytechnique. Trường Polytechnique trong 10 năm (từ năm 2000 cho đến khi anh về hưu) đều cử anh về VN hỏi vấn đáp các thí sinh VN đã được chọn lọc. Khi chính quyền CS “*cởi mở*” cho du học dễ dàng, anh cho biết SVVN thích du học Mỹ hơn và ghi học về Kinh Tế, Quản Trị nhiều hơn là ngành kỹ sư. Số SVVN nộp đơn vào Polytechnique ít hẳn đi và không có SV hàng đầu. Ai cũng học Kinh Tế, Quản Trị thì ai làm kỹ thuật đây?

ĐÓN NGƯỜI

*Ta đón người từ trăng ầu thơ,
Đêm buông đôi cánh lạnh đôi bờ;
Mùa xuân một nửa theo dòng biếc,
Một nửa bên ta cũng đợi chờ...*

*Trăng xé vàng mà người chưa về!
Dòng sông nghiêng mắt đợi bên đê,
Dáng thuyền thao thức in trên nước,
Những bước chim đi cũng nặng nề...*

*Trăng môi mơn và đêm đã khuya,
Ven trời còn mấy giọt sao thưa,
Chập chùng bóng núi mờ sương trắng,
Hiu hắt bờ lau ngọn gió đùa...*

*Người vẫn chưa về đêm nay nữa,
Đợi chờ nghe mỗi những tàn phai,
Núi Sông đã nhuộm màu tan vỡ
Lạnh lắm ! nhân gian tiếng thở dài...*

Lê Phương Nguyên, Saigon 1979

Thức dậy đi em

Sao ngủ vui lâu vậy?
 Biển Đông kia, giặc đã cướp lấy Hoàng Trường Sa ...
 Thức dậy đi em
 Bọn tham quan đã thâm đất, lấy nhà
 Đừng để mẹ ôm ngoại già than khóc.

Thức dậy đi em
 Dân chúng mình đã bị hóa thân nô bộc
 Cho lũ phản bội Quê Hương, tang bốc ngoại xâm
 Hãy mau thức dậy đi em, đời chúng ta nay đã bị giam cầm
 Kể từ đạo ấy, 30 tháng Tư 75 nô cộng

Thức dậy đi em để đứng lên giành cuộc sống
 Đất mẹ 40 năm?
 Nay như đồng tro tàn

Thức dậy đi em, gia đình mình giờ thống khổ lâm than
 Mau thức dậy, kéo muôn mạng nô lệ.
 Thức dậy đi và nghe anh kể
 Chúng ta giờ đây phận giun để thắp đèn
 Đáng đã biến chúng ta thành khối dấm đen
 Để cho chúng dễ chen dễ trị.

Hãy thức dậy cùng anh rèn Tinh Thần Vô Úy
 Ta cùng nhau nung chí chống ngoại xâm
 Dân Tộc giờ đây?
 Hàng hàng lớp lớp đã bị giam cầm
 Để làm nô bộc cho giặc ngoại xâm tặc Hán.

Mau thức dậy em ơi cùng anh em bè bạn
 Mau vươn vai sừng sấn lên đường
 Đừng ngủ vui trên thống khổ của Quê Hương của Dân Tộc
 Hãy thức dậy và can trường chiến đấu.

Thức Dậy Đi Anh

Thức dậy đi anh, mai lên đường chinh chiến
Phận làm trai phải dâng hiến cho non sông
Dân Tộc

Quê Hương?

Nhìn tan nát cõi lòng

Mẹ rướm lệ chờ mong con cứu nước.

Hỡi những mảnh đời lâm than xuôi ngược

40 năm dài, hỏi dân được gì chẳng?

Khố rách, áo ẩm, cơ cực, nhọc nhằn ...

Mà cuộc sống vẫn khó khăn tiếp nối.

Thức dậy đi anh, cùng anh em đồng đội

Cùng toàn dân mở lối thoát đọa đày

Trùng điệp đau thương khắp chốn bủa vây

Vận mệnh đất nước?

Trong tay anh, tay chị.

Ngọc bất trác thì ngọc kia nào quý

Là thanh niên, ý chí nhẽ lãng quên?

Nợ nước, con dân, há chẳng phải đáp đền?

Vai u thíp bắp ... ngại lẫn tên mũi đạn?

Thức dậy đi anh, chó ngu vùi năm tháng

2020 giấc Hán chiếm non sông

"Mặt Nghi Thành Đô", đảng dã đồng lòng

Đẩy dân tộc vào cùm gông nô lệ.

Nhẽ cúi mặt chịu qui hàng đô tề?

Há sinh ra làm giun dế phận hèn?

Lẽ nào mò mẫm mãi trong bóng tối đêm đen?

Kiếp trâu ngựa ... dần quen cuộc sống!.

Hãy thức dậy, dẹp Hán ô phản động

Nói gương cha ông dẹp Hán Tống Mông Nguyên

Vùng lên đấu tranh hỡi trai gái khắp ba miền

Xóa bỏ cộng sản, mang thanh bình cho đất Mẹ.

Mau thức dậy và đứng lên anh nhé
Là thanh niên chớ là kẻ cúi đầu
Việt tộc kiêu hùng, chẳng là ngựa, chẳng là trâu
Há chấp nhận kiếp nô hầu nhục nhã?

Hãy thức dậy để giữ gìn non sông biển cả
Thức dậy đi và vội vã tiến lên đường
Góp bàn tay để gìn giữ Quê Hương
Dựng nước Việt trên con đường Dân Chủ.
Mai thanh bình hương hoa đơm nụ
Đã sạch tan bóng cờ rũi mưa sa
Cứu lấy Việt Nam, gìn giữ sơn hà
Khắp đất nước vang lời ca chiến thắng.

TH Nguyễn Thạch

BPT: Là Thư không chủ trương bàn luận việc đảng phái chính trị và luôn mong muốn làm một việc nhỏ nhất "Giữ Cho Còn Có Nhau" thôi. Nhưng hơn 43 năm, CS đã phá bỏ hiệp định Ba Lê mà họ đã ký kết năm 1973, mang quân vào chiếm miền Nam. Sau đó, họ áp chế một thể chế phi nhân, phi dân tộc và tham nhũng. AHCC đã bỏ nhà, đã bị đi tù đầy, sau đó vì Tự Do, phải tìm trong cái chết khi vượt biên, trăm câu nói không siết, dù bây giờ không làm nổi cơ đồ, nên xin tiếp tay với nhà thơ Nguyễn Thạch bày tỏ tâm tư. Mong các vị Liệt Sĩ và Anh Hùng giúp chúng tôi cứu Quê Hương khỏi phải làm nô lệ cho giặc Hán.

Hỡi dân Việt trong nước, thanh niên, sinh viên, đứng lên đấu tranh, đánh lại quyền lãnh đạo đất nước, thoát khỏi ách đô hộ, đồng hóa trăm nghìn năm nữa.

Xin cầu hồn thiêng sông núi, các anh hùng ngày xưa: vua Hùng Vương, vua Trần, Lý Thường Kiệt, Trần Hưng Đạo, hai Bà Trưng, Triệu Ẩu, Ngô Quyền, Quang Trung, v.v.. đã đánh đuổi giặc phương Bắc ra khỏi bờ cõi, hoặc lập khu tự trị, hoặc đồng hóa dân Việt tị.

Hãy tỉnh dậy toàn dân Việt, cứu lấy quê hương thân yêu, con cháu, dòng họ còn tồn tại với cộng đồng thế giới.

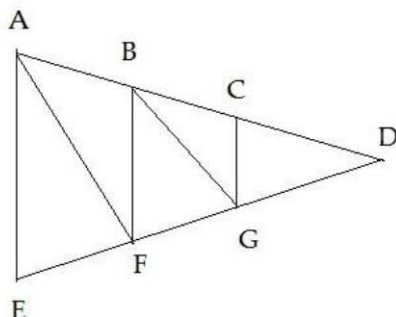
Hãy đánh đuổi ra khỏi VN tập đoàn Lê Chiêu Thống, Trần Ích Tắc, CS VN, âm mưu bán nước, bán đảo, bán biển, bán dân cho Tàu Cộng.



Bài Giải Vẽ Phối Cảnh

Đầu đề: Cây số 1: AE; Cây số 2: BF

Câu hỏi: Tìm cây số 3



Bài giải:

1- Vẽ đường thẳng AB và EF

Hai đường này cắt nhau tại điểm D

2- Nối AF

3- Từ B, vẽ đường song song với AF

Đường này cắt EF ở G.

G là chân của cây # 3.

(Hai đường AF và BG phải //

vì nếu cắt nhau sẽ thành một điểm

nhìn thứ hai không thể có ở

phối cảnh phẳng, một điểm nhìn)

4- Từ G vẽ đường thẳng đứng (// với BF)

Đường này cắt AB ở C.

C là ngọn của cây # 3.

GC là đáp số: cây số 3

5- Lưu ý là khi vẽ được cây số 3

thì sẽ vẽ được cây số 4 và các

cây khác cho đến điểm nhìn ở chân trời



TỪ LÚC RA TRƯỜNG TỚI KHIDI CỤ TY TẠI CÔNG SỞ

Đôi lời thưa trước,

Tôi viết ra đây những sự kiện đã xảy ra trong đời tôi bắt đầu sau ngày ra trường Cao Đẳng Công Chánh, Trung Tâm Kỹ Thuật Quốc Gia tại Phú Thọ, Sài Gòn cho tới ngày rời xứ, tỵ nạn cộng sản. Sự may mắn hiếm có đã đến cho đời tôi, và sự giúp đỡ anh em đồng nghiệp trong những thời gian tôi làm công chức cho City of New Orleans, Louisiana.

Lê Thành Trang, PhD, PE



Anh Trang, hình chụp năm 2013

A- THỜI GIAN 16 NĂM PHỤC VỤ CHO BỘ CÔNG CHÁNH.

Tôi học khóa Đặc Biệt Kỹ Sư Công Chánh, Trường Cao Đẳng Công Chánh, Trung Tâm Kỹ Thuật Quốc Gia, tại Phú Thọ, Sài Gòn, khóa 1954-1958.

Sau khi ra trường, tôi được bổ nhiệm về làm cho Nha Tổng Giám Đốc Công Chánh, do ông Trần Văn Dinh làm Tổng Giám Đốc.

Năm 1959, nơi đầu tiên tôi làm việc là Ty Công Chánh Cần Thơ, với ông Trương Thành Khán là Trưởng Ty, ông Trần Văn Phòng, Trưởng Khu Nam Công Chánh Cần Thơ.

Năm 1960-61 tôi được Nha Tổng Giám Đốc cho đi du học tại Ohio State University, USA với anh Nguyễn Xuân Phương, người đã vượt biển tháng 4 năm 1975 cùng gia đình, nhưng chẳng may không đến bờ bến.

Tôi trở về Việt Nam năm 1961, được bổ nhiệm làm Trưởng Ty Công Chánh Chương Thiện, một tỉnh mới thành lập, giữa tỉnh Cần Thơ và tỉnh Kiên Giang.

Sau cuộc chinh lý của Đại Tướng Nguyễn Khánh, tôi tình nguyện lên Pleiku làm Trưởng Ty Công Chánh Pleiku năm 1964, dưới quyền ông Trưởng Khu Phan văn Lâm.

Năm 1965, tôi được bổ nhiệm làm Trưởng Ty Công Chánh tỉnh Tuyên Đức và Thị Xã Đà Lạt dưới quyền ông Nguyễn Xuân Mộng là Trưởng Khu.

Năm 1968 tôi bị động viên, học trường Sĩ Quan Trừ Bị Thủ Đức. Sau khi ra trường với chức Chuẩn Úy, tôi được biệt phái làm Trưởng Ty Công Chánh Phước Tuy, dưới quyền ông Trưởng Khu Nguyễn Văn Bảnh, Trưởng Khu Bắc Công Chánh Nam Phần.

Năm 1975, tôi làm Trưởng Phân Khu Kiều Lộ 41, tại Gia Định, ông Nguyễn Văn Bảnh Trưởng Khu 4 Kiều Lộ, ông Phan Đình Tăng, Tổng Cục Trưởng Kiều Lộ

Vào tháng 4, 1975, tôi di cư với sự giúp đỡ của Tòa Đại Sứ Úc.

Tôi rời Sài Gòn chiều ngày 25 tháng 4, 1975 theo máy bay di tản nhân viên Tòa Đại Sứ Mỹ.

Khi tới trại tỵ nạn Orote trên đảo Guam chiều ngày 25 tháng 4, trong lúc Quân Đội Mỹ đang dựng lều Trại để đón tiếp người tỵ nạn.

Trong trại tỵ nạn trên đảo Guam, tôi gặp rất nhiều bạn bè chung lớp làm cho Nha Căn Cứ Hàng Không như Lê Ngọc Diệp, Trần Hữu Tắt, Lê mộng Hùng. Sau hai tuần chờ đợi mà không thấy tin tức gì của Tòa Đại Sứ Úc, trong lúc các bạn bè xin vào Mỹ, tôi cũng xin vào Mỹ luôn, tới Mỹ rồi sẽ tính sau. Nằm trong trại tỵ nạn, tôi nghe radio Đại Tướng Dương Văn Minh đầu hàng ngày 30-4, tôi bàng hoàng không cầm được nước mắt, không biết tương lai sẽ ra sao.

B- NHỮNG NGÀY MAY MẮN ĐẦU TIÊN TỴ NẠN TRÊN QUÊ HƯƠNG MỚI

Gia đình tôi được đi chung với các gia đình khác lên máy bay cho qua Mỹ ngày 23-5.

Khi đến Trại Tỵ Nạn Pendleton ở Cali, một nhóm người định cư tại Cali. Gia đình tôi được cho qua Florida vào Trại Tỵ Nạn trong Eglin Air Force Base.

Trong thời gian ở trại Tỵ Nạn Eglin AFB, có anh sĩ quan Mỹ tên William Chambless cố vấn cho tôi tại Ty Công Chánh Bà Rịa đến thăm và ngỏ ý muốn bảo trợ cho gia đình tôi ra ở Panama City, Florida. Anh làm nghề bán xe moto. Tôi cảm ơn Anh, tôi muốn định cư tại Thành Phố lớn để tiếp tục nghề kỹ sư của tôi.

Tôi được đưa về New Orleans, Louisiana ngày 15-6 với sự bảo trợ của Associates Catholic Charities, một cơ quan giúp người tỵ nạn của Tòa Tổng Giám Mục New Orleans. Gia đình tôi được tạm trú tại khu nhà Kingston Subdivision, thành phố Marrero, Quận Jefferson, Louisiana. Nhờ biết tiếng Mỹ, tôi được ACC mượn làm thông dịch viên để đưa người Việt tỵ nạn đi phỏng vấn xin việc làm.

Tôi viết Resume để đi xin tìm việc đúng nghề kỹ sư công chánh.

Ngày 1 tháng 7, tôi đọc báo thấy Hãng Kỹ Sư Cố Vấn Waldermar Nelson cần civil engineer. Tôi đi xe bus xuống phố tìm đến chỗ này. Tôi được gặp ông Jerry Freeman, Vice President của Hãng này phỏng vấn. Sau khi xem resume của tôi, ông Freeman nói ông rất tiếc không mượn tôi vì kinh nghiệm của tôi về đường sá, công ty của ông ấy chuyên về lập đồ án và xây cất giàn khoan giếng dầu hỏa. Tuy nhiên, ông Freeman nói rằng có biết một người có thể giúp tôi. Ông cầm phone gọi, sau khi chấm dứt, ông biên ra miếng giấy nhỏ tên người tôi cần gặp là Ông Blaise Carriere, Director of Department of Streets City of New Orleans. Tôi cảm ơn ông Freeman và đón xe bus đến City of New Orleans gặp ông Giám Đốc Blaise Carriere. Ông này còn rất trẻ, cỡ 35 tuổi, tiếp tôi rất niềm nở. Sau khi đọc Resume của tôi, ông hỏi tôi qua loa về làm đường, về AASHTO Specifications. Nhờ tôi làm Nha Kiều Lộ, nên cũng biết điều kiện sách này, nên tôi cũng đối đáp được. Sau khi nói chuyện chừng 15 phút, Ông GD mời tôi đi ăn lunch. Trong khi ăn, Ông GD hỏi thăm tôi về công việc bên Việt Nam, Tổng Cục Kiều Lộ, và về hoàn cảnh gia đình của tôi. Ăn lunch xong, Ông GD đưa tôi

trở lại văn phòng ở City Hall. Trước khi chia tay, Ông nói ông rất hài lòng với kinh nghiệm của tôi và nếu tôi chấp thuận xong sẽ trả cho tôi \$2000 USD một tháng với chức vụ Civil Engineer II, được cấp xe hơi của City để di chuyển, tuần sau đi làm ngay. Điều kiện để tiếp tục làm việc là tôi phải thi đậu EIT Engineering In Training trong vòng 3 tháng.

Tôi mừng quá, nói ngay với Ông GD tôi sẽ tới nhận việc làm tuần sau. Tôi bắt đầu đi làm công chức của City of New Orleans ngày 8-7-1975.

Ông GD nói rằng, Ông sẽ giúp tôi làm lại cuộc đời tại Mỹ, vì nếu Ông gặp hoàn cảnh như tôi, phải đem gia đình qua xứ khác để làm lại cuộc đời, chắc Ông sẽ không làm được như tôi.

Ông GD ghi tên cho tôi và Trả luôn phí để tôi học thi EIT (Engineering In Training), bằng cấp đầu bắt buộc tất cả sinh viên phải có, trước khi được phép thi PE (Professional Engineer) để thực sự hành nghề kỹ sư.

Tôi thi đậu EIT vào tháng 11, 1975, 4 tháng sau khi bắt đầu làm công chức cho City of New Orleans và được vào chánh ngạch (classified employee).

Ông GD tiếp tục khuyến khích tôi thi PE và ông tiếp tục đóng học phí cho tôi. Tôi đậu PE vào tháng 4 năm 1976 và được thăng cấp CE III (senior design engineer).

Tiếp tục học và lấy Master of Science in Engineering năm 1977. Tôi được mời dạy Delgado Community College từ năm 1977 đến năm 1982 môn Soil Mechanics.

Dịp may hiếm có sau đó, Federal Highway Administration thông báo cho

City biết là FHWA có cho toàn quốc 4 học bổng fellowships để theo học chương trình PhD. Ông GD Kiều Lộ xin cho tôi được 1 học bổng trong số đó. Tôi lại phải tiếp tục học và nghiên cứu về cách làm đường trên đất mềm. Ước muốn của tôi là ngày nào đó sẽ trở về Việt Nam xây lại hệ thống đường sá trong các tỉnh miền Tây Việt Nam trên vùng đất phù sa sông Cửu Long.

Sau 4 năm học trong trường đại học và 2 năm nghiên cứu vật thử nghiệm, tôi qua kỳ thi sát hạch của Ban Giám Khảo Cao Học duyệt xét luận án Tiến Sĩ của tôi, tôi được cấp bằng Tiến Sĩ Kỹ Sư Xây Dựng năm 1982. Tôi không cảm được nước mắt, ngày được gọi tên lên khán đài để nhận bằng Tiến Sĩ, với sự hiện diện của rất đông người tham dự, đứng lên vỗ tay đón rước tân Tiến Sĩ.

Đó là một vinh dự bất ngờ, tôi không nghĩ là có một ngày tôi một kỹ sư Phú Thọ Việt Nam được dịp này.

Trong suốt 7 năm trường sau khi đặt chân lên xứ Mỹ, không ngày nào tôi về đến nhà trước 11 giờ đêm, đi làm xong là đi học hoặc đi dạy.

Tôi làm rất nhiều nghề: chuyên viên viết bảo hiểm nhân thọ (Licensed Life Insurance Agent), Chuyên viên bán nhà cửa (Licensed Real Estate Agent), Thông dịch viên (Professional Translator and Interpreter), Công chứng viên (Notary Public), Thầu khoán xây cất nhà cửa và đường sá (Licensed Building and Highway Contractor).

Tôi được trường đại học Louisiana State University of New Orleans mời dạy môn Structure từ năm 1982 tới năm 1985.

Tôi tiếp tục làm cho City đến năm 1988. Sau 13 năm làm công chức, tôi xin về hưu non, để ra ngoài lập hang Kỹ Sư

Cổ Văn Le Engineering, Inc., Civil Engineering Consultant.

BPT chúc mừng anh Trang được nhiều may mắn nhất trong các AHCC. AH Trang và AH Thí là 2 người đầu tiên lập Lá Thư AHCC.

CHIỀU CUỐI NĂM

Trời đã cuối đông, ngày ngắn lại,
Ta ngồi thở khói ngấm hoàng hôn.
Bên kia núi biếc, mênh mông biển,
Hết biên là Em với nỗi buồn...

Mấy vạt nắng tàn thoi thóp đợi,
Nửa vành trăng sớm để chia tay.
Ta gom lá đốt, chiều thơm khói;
Chợt thấy như vừa đưa tiễn ai...

Biết còn ai nữa, tiễn đưa ai?
Một giải giang sơn vạn dặm dài,
Chưa đủ cho nhau tìm hạnh phúc,
Biệt ly rồi, đá nát vàng phai...

Đồng nai, chiều cuối năm
Lê Phương Nguyên
11/11/2005

RẠC BẠI ... THỜI GIAN

Chiều sương khói tỏa...
Mờ mờ dáng cây,
Thơm thơm hương cỏ,
Mấy sợi mưa gầy...

Chờ ai mà hiu hắt,
Thành sâu dăng như mây,
Cả bầu trời quánh đặc,
Vùi chân ta nơi này....

Gương không còn bén,
Men không còn say?
Đâu người tri kỷ,
Cùng ta đêm nay?...

Ai mua Thời gian không?
Mua dùm ta một mớ,
Ta bán cả chờ mong
Trả cho đời món nợ...?

Lê Phương Nguyên
Qui nhơn 25/7/2005

*Lá Thư AHCC chỉ mong làm được việc hữu ích nhỏ nhất, ít nhất có thể được
“GIỮ CHO CÒN CÓ NHAU”*

CÂY CHUA MẶT CHẤT

AH Lê Trọng Thư

Vào một buổi chiều ở sở về, tôi được gặp một ông thầy coi tử vi do người bạn giới thiệu, mời vào nhà nói chuyện thì tôi được ông thầy này cho biết: “Anh sẽ được gọi đi xa, nhưng không ra khỏi xứ đâu ...đấy nhé!!” Từ đó, khiến tôi cứ suy nghĩ về việc đi du học ở Hòa Lan. Nếu đi Hòa Lan, có nghĩa là ra khỏi xứ, mà ông thầy lại nói là không ra khỏi xứ, là sao??? Tôi cứ để ngẫm xem..

Vài hôm sau tôi ghé một cơ quan có liên hệ tới vấn đề xuất ngoại, thì tôi được biết: các ông quan lớn đã rời khỏi xứ ra đi rồi, không ai ký hồ sơ của ông đâu.

...Vậy là xong....Ồi, thật là đau quá!!!

Khi chính quyền mới vào, tất cả anh em phải vào cơ quan cũ trình diện thì được biết mọi người phải trình diện để đi học tập cải tạo trong vòng 10 ngày. Trở về nhà, báo tin cho vợ biết, để bà sửa soạn vài bộ quần áo, và ít lương thực mang theo, tôi còn nhắc vợ tôi thu xếp ít thôi, vì chỉ đi học tập cải tạo có mấy ngày rồi lại được quay trở về!!!

Vì, các trường học của chế độ cũ đều bị đóng cửa, nên chính quyền mới dùng những nơi này để tiếp nhận các ngụ quân, ngụ quyền của chế độ cũ đăng ký để đi học tập cải tạo. Vì trường học Trung Vương gần cơ quan của chúng tôi nhất. Nhưng tiếc thay nơi này không tiếp thu anh em chúng tôi, sau đó chúng tôi lại phải đi đến trình diện nhiều trường học khác. Tuy nhiên vì tất cả nơi này đều không tiếp thu anh em chúng tôi. Do đó, chúng tôi lại thử quay về địa điểm đầu tiên

xin trình diện, và các đồng chí ở nơi này cho biết cứ ở đây chờ. Vậy là chúng tôi cứ chờ ở đó cho đến 3 giờ sáng thì mới được các xe vận tải quân đội của chế độ mới đưa tất cả lên Trảng Lớn và tống vào các nhà hầm canh gác, để rồi lại chờ ở đó tới vài ngày sau các đồng chí lại đưa chúng tôi lên Long Khánh.

Tại nơi đây cuộc sống của các anh em chúng tôi được chia nằm trong các nhà thiếc cũ, thuốc men thì chẳng có gì, chứ đừng nói chỉ tới xin thuốc đỏ. Tất cả được chia ra làm nhiều khối và mỗi khối đều được chia ra làm 2 thành phần có khối trưởng và một khối phó. Công tác của khối trưởng là nhận chỉ thị của các đồng chí để tu sửa đầu óc của các cải tạo viên; còn khối phó phải nhận công tác trồng cây và nấu cháo mỗi ngày, vì sự thật có ra chợ cũng chỉ thu dọn được rau thừa cá thối; có thu được chút gạo để nấu cháo cũng chỉ là gạo mọt. Vì sự thật các cải tạo viên từ lâu lắm không có chất thịt trong cơ thể, nên anh em chúng tôi đi kiếm cho được chuột cống hoặc ốc ma, đây là loại ốc bám chung quanh căn nhà thiếc để tối mang về luộc và phải luộc cho thật kỹ để tránh ngộ độc. Nhưng cũng đáng thay, cứ 2, 3 ngày là mấy thứ này cũng sạch biển. Tuy vậy, cũng không thoát nổi; có một số anh em cũng đã ra đi. Ấy vậy mà, vào một buổi sáng cỡ 3 giờ sáng tất cả anh em lại được đưa vào các xe buýt bưng; trong đêm tối không còn biết chúng tôi sẽ được đưa về đâu ???

Bù Gia Mập đây rồi!!! một nơi rừng sâu núi thẳm không một căn nhà nhỏ hẹp nào để các đồng chí tụ họp nhau lại để cùng nhau ra chỉ thị. Còn đây nữa, nơi nào các tù cải tạo có thể ngồi quây quần lắng nghe chỉ thị, cũng như nơi đâu anh em cải tạo được nhồi nhét vô; ấy là chưa kể nơi nào dùng làm phòng vệ sinh. Công tác được giao cho bọn chúng tôi, vậy là 3, 4 miếng đất được phân chia cũng như đào sâu xuống khoảng 4 thước rồi cứ 2 cây gỗ làm mấy chỗ ngồi cho các cải tạo viên đi vệ sinh. Ôi trời ơi! địa ơi là địa!! thật dạn da gà, nó cứ bám từ dưới đất lên đến ngọn tóc. Còn nơi đâu anh em chúng tôi để qua ngày tháng trống mưa, trống gió; với những túp lều tranh; vậy là các đồng chí lại kêu gọi tôi lên để phụ giúp nhau làm và hỏi tôi:

“Anh cần bao nhiêu người phụ giúp để thực hiện công tác?”.

Nghĩ tới bọn tù cải tạo chúng tôi với hai bàn tay trắng, tự nghĩ không thể làm gì hơn với 20 người với bàn tay trắng phụ nhau làm cột đũa. Đinh không có, búa cũng không, vì các đồng chí vẫn e ngại rằng bọn tù cải tạo

Với nắng mưa, chúng tôi cố gắng làm được những túp lều đến đâu hay đến đó, để anh em có chỗ ẩn trú. Sau đó, chúng tôi lại nhận công tác trồng rau và lấy phân bón từ chỗ vệ sinh, và dùng rau từ chỗ này để phân phối cho anh em. Còn về phần bột mì, đây là lấy từ lõi củ sắn (khoai mì). Bột này được xay ra và phân phối cho anh em.

Cuộc đời cứ thế mà trôi qua, đến một hôm chúng tôi được cho về phép thăm gia đình vài ngày. Rồi đến một hôm chúng tôi được biết sẽ được về, và được biết ra

biên giới làm đường và cầu. Và trong tương lai có thể được làm tại Bộ dầu khí.

Ít lâu sau, chúng tôi được cơ hội rời khỏi quê nhà, và may mắn được đặt chân lên trại tị nạn Hồng Kông. Không may khi đến gần Hồng Kông thì tàu bị đánh chìm, chúng tôi và các anh em phải có chút bồn phận cứu giúp những người đi cùng tàu, vì có rất nhiều phụ nữ và trẻ em. Bọn thanh niên chúng tôi phải bơi ra bơi vào rất nhiều lần để đưa bà con rời khỏi tàu. Chúng tôi phải lên đất liền vì tàu đang chìm dần... Riêng tôi, có lẽ vì quá đuối sức, vì bơi ra và vào ít nhất hơn một chục lần, nên lên đến nơi, bị bất tỉnh.

Tuy nhiên rồi mọi chuyện cũng xong. Cho đến một hôm con tàu chúng tôi may mắn được phái đoàn Canada phỏng vấn và chấp nhận cho gia đình chúng tôi được sang Canada định cư.

Canada đây rồiđây là quê hương thứ hai của chúng tôi.

Bước đầu tôi phải chấp nhận việc gì cũng làm để nuôi gia đình, và bên cạnh còn có bồn phận bảo lãnh gia đình bên vợ tôi còn ở lại quê nhà. Hai vợ chồng tôi cố gắng làm, và nhờ ơn trên phù hộ, chúng tôi đã cứu được cả gia đình bên vợ sang xum họp đoàn tụ gia đình.

Cuộc sống đã tạm ổn định, và chúng tôi lại muốn cho có tương lai hơn, nên chúng tôi đã cố gắng thay phiên nhau quay lại trường. Chúng tôi nhận thấy điều được may mắn nữa là, các con chúng tôi cũng đã ổn định và chúng tôi được đi làm cho đến khi hưu trí.

Nay về già, chúng tôi, đặc biệt là tôi đã lãnh đủ khổ cực, sung sướng, đó là cay chua mặn chát của cuộc đời!!!



ĐÊM BUỒI

Gửi Bằng hữu...

Đêm nay buồn quá cố nhân ơi!
 Bỗng thấy hoang vu cả cuộc đời,
 Sao lặng trắng khuya ngời nhớ bạn;
 Đêm ngày đêm tháng đêm năm trôi...

Lòng ta lặng chết côi hư vô,
 Gác kiếm buồn xuôi mộng hải hồ;
 Nợ nước khôn cùng chưa trả được,
 Tình nhà như đứt một đường tơ.

Rượu uống đêm nay dưới nguyệt tàn,
 Uống niềm cô quạnh buổi thu sang,
 Uống cho đời đắng thêm cay đắng,
 Uống tiễn xa đưa những mộng vàng...

Những vì sao lạc ở chân mây,
 Những đóa hoa mai nở đã đây...
 Một thoáng mơ hồ như hạnh phúc,
 Một niềm vô vọng vỡ đầu đây...

Đèn vẫn từng đêm thấp muộn màng,
 Thư phòng sách đợi để sang trang;
 Thánh Hiền lặng lẽ về thiên cổ,
 Dòng chữ trôi trên giấy úa vàng.

Đàn ai, ai oán thoảng trong sương,
 Chờ đến trao ai nỗi đoạn trường;
 Phiêu bạt trong trời muôn thuở trước
 Hậu đình vong quốc khúc còn vương...

Ngọn gió tàn đêm, ngọn gió nào?
 Đèn khuya leo lét bóng lao đao,
 Bàn tay thưa quá che không kín,
 Rét mướt ngoài hiên gió tạt vào.

Đêm nay buồn quá cố nhân ơi!
 Trời sẽ sang xuân mộng rã rời;
 Chí lớn chưa thành râu tóc bạc,
 Đường dài hun hút bóng trăng soi

LÊ PHƯƠNG NGUYỄN
 Trọng Đông Ất Mẹo (1975)

AH Lê Phương Nguyễn sáng tác bài thơ này vào thời điểm sau tháng 4 năm 1975, với những nỗi niềm xa bạn, mất nước, buồn bã cho cuộc đời. BPT Lá Thư xin đăng lại để các AH/TH san sẻ nỗi lòng cùng tác giả.

Tình Trạng Bốn Thầy Công Chánh

Năm Đinh Dậu sắp qua. Bốn Thầy Công Chánh của tôi năm nay không khả quan.

Thầy Bửu Đôn ra đi một cách nhẹ nhàng. Tin này như sét đánh và tôi thật không ngờ. Vừa mới nhận được E-mail của Thầy nói với tôi về bài viết của tôi về bài “Bốn Thầy Công Chánh Của Tôi”, tôi E-mail cho Thầy để xin chỉ dẫn thì cũng là lúc Thầy về cõi Vĩnh Hằng.

Thầy Bùi Hữu Lân, rất cẩn thận, nhưng không ngờ đi xe đạp trên lề đường, xui xẻo bị vấp vào miệng cống, té và phải vô bệnh viện. Nay đã về nhà chữa trị và may có Cô về nhà chăm sóc. Tôi kêu gọi anh em Khóa 6 KSCC được 500 USD gửi về nhờ bạn Đặng Huấn mang tới biếu Thầy. Đặc biệt, bạn Huấn đã có Lá Thư AHCC số 109 mang đến cho Thầy xem. Kính chúc Thầy sang năm mới Mậu Tuất nhiều sức khỏe và may mắn.

Thầy Phan Đình Tăng bị bệnh cảm cúm và nằm trong viện Phục Hồi hơn 1 tháng. Thầy cho biết ở đó Thầy cảm thấy thoải mái. Nhưng đặc biệt, gần ba tuần lễ, Thầy vẫn chưa nhận được Lá Thư AHCC số mới. Tôi có nhờ anh Thái gửi thêm cho Thầy 1 Lá Thư nữa. Hy vọng Thầy sẽ nhận được và có nhiều thời gian xem Lá Thư. Kính chúc Thầy Cô sang năm mới An Khang, May Mắn và Hạnh Phúc. Xin Thầy làm cố vấn cho Lá Thư AHCC được trường tồn.

Thầy Tôn Thất Đồng, theo chị Xuyên điện thoại cho biết, vừa rồi lấy đồ

trong nhà bếp, đụng cánh cửa tủ vô đầu, u một cục. Thầy buồn, ít nói lại thêm ít nói hơn nữa. Cô đã mất, Thầy ở một mình tự nấu nướng. Xin Thầy cẩn thận. Nhân dịp năm mới Mậu Tuất, kính chúc Thầy Mạnh Khỏe, May Mắn và làm cố vấn cho Lá Thư AHCC.



Thầy Lân và bạn Huấn

Cuộc đời trôi đi như dòng sông. Năm này qua, năm khác đến. Chúng em, những học trò cũ của các Thầy, luôn nhớ công ơn dạy dỗ của các Thầy. Dù bây giờ hoàn cảnh đã thay đổi rất nhiều, nhưng tình Thầy Trò của chúng em vẫn như xưa. Chúng em kính chúc quý Thầy, lần nữa, một năm Mậu Tuất An Khang, May Mắn và Hạnh Phúc.

AH Trần Trung Trực

NGƯỜI LÍNH THỦY BƯỞI



Này anh hỡi người hải quân nước Mỹ
Mất anh buồn anh đang nghĩ gì đây?
Có phải chẳng anh nhớ tại nơi này
Anh đã cứu biết bao người tỵ nạn?

Năm bảy lăm chúng tôi chạy cộng sản
Nên vội vàng cất bước xuống tàu, ghe
Không kịp lời từ giả với bạn bè
Ngay cả mẹ, cha, anh, người thân mến!!!

Có những lúc giống như thuyền không bến
Nhưng cuối cùng cũng đến Phi-Luật-Tân
Tại nơi đây được tiếp đãi ân cần
Được dịu dặt bởi bàn tay nhân ái

Những lúc đó tôi không hề ái ngại
Mà ấm lòng khi được biết các anh
Những hải quân màu cờ đỏ, trắng, xanh
Đã giúp đỡ khi chúng tôi khốn đốn

Một lần nữa chúng tôi dời đến chốn
Mang cái tên xa lạ là đảo Guam
Không cây xanh, chỉ nắng với cát vàng
Nhưng được thế cũng xem như là tốt

Đứng trong nắng ban trưa như thiêu đốt
Tôi nhận ra những khuôn mặt thân quen
(Lúc đó thấy người Mỹ nào cũng đều giống nhau)
Giúp chúng tôi không cần nhận lời khen
Mà chỉ biết chăm lo người khốn khổ

Đã bao năm giòng đời như thác đổ
Ân nghĩa này sẽ mãi mãi không quên
Lòng chung lòng Việt - Mỹ đã làm nên
Tượng anh lính cô đơn nhìn ra biển.

Dừa Nước

BPT: Cách đây 43 năm, chúng ta chạy cộng sản, những người không cùng màu da đã giúp đỡ tận tình và cứu mang chúng ta. BPT cảm ơn nước Mỹ đã cứu mang và giúp đỡ gia đình tôi và cảm ơn Canada, Úc, Pháp, Norway, vv.. đã cứu mang hàng triệu gia đình Việt Nam.

Vĩnh Biệt Thầy Bửu Đôn

AH Trần Trung Trực



Thầy Bửu Đôn đang nói chuyện với Trực

Chiều nay, tôi đang theo dõi Super Bowl giữa hai đội xuất sắc nhất New England và Philadelphia được nửa hiệp, ra check E-mail thì nhận được anh Ngô Năm cho hay một Tin Buồn như sét đánh: Thầy Bửu Đôn đã mất và đã hỏa thiêu xong ngày hôm qua. Rồi sau đó, anh Nguyễn Sĩ Tuất E-mail cho tôi chi tiết hơn, với chức vụ của Thầy lúc trước ở Việt Nam và tuổi tác. Tôi thật bất ngờ khi biết Thầy còn trẻ quá, mới 83 tuổi, khỏe mạnh, không bệnh tật gì, ra đi chỉ sau có 3 ngày bệnh. Tôi thành thực chia buồn cùng gia đình Thầy. Nguyên cầu hương hồn Thầy sớm về cõi Vĩnh Hằng và cầu bầu cho gia đình Thầy an vui và chúng tôi, AHCC, được may mắn gìn giữ Lá Thư AHCC cho trường tồn.

Cũng như trực giác cho tôi hay, cách đây 2 ngày, trước ngày Thầy mất, tôi E-mail hỏi thăm sức khỏe Thầy và xin Thầy ý kiến làm Lá Thư AHCC khá hơn.

Tôi ít có dịp tiếp xúc với Thầy. Một lần đi thăm hội hoa Anh Đào ở

Washington DC và ở nhà anh Dư Thích, anh Ngô Năm đã tổ chức buổi họp mặt AHCC vùng Hoa Thịnh Đốn và tôi may mắn được ngồi bên cạnh Thầy. Thời gian học ở trường Cao Đẳng Công Chánh, tôi chỉ nghe Thầy dạy, nhưng Thầy là người đẹp trai và thông thái nhất trong các Thầy. Thầy ăn nói nhỏ nhẹ và từ tốn. Trong thời gian anh Nguyễn Đức Chí làm Lá Thư AHCC, Thầy đã chỉ dẫn cách thức trình bày Lá Thư. Qua E-mail, tôi thấy Thầy vẫn vậy, chỉ dẫn đến nơi đến chốn, thật cặn kẽ. Tuy ý kiến thật đúng, nhưng Thầy chỉ nói đó là ý riêng của Thầy. Tôi khao khát sẽ học thêm được tính nết này khi làm Lá Thư AHCC nên đã E-mail hỏi Thầy. Mong Thầy bây giờ ở cõi Vĩnh Hằng giúp tôi ráng gìn giữ Lá Thư AHCC. Cách đây hơn một tháng anh Chí đã ra đi, bây giờ Thầy lại đi, tôi thật bơ vơ giữa Chợ Đời.

Người Việt Nam thường tin rằng hương hồn những người quá cố có nhiều quyền lực giúp người còn sống. Tôi cũng mong như vậy. Dù tôi không có dịp gần Thầy lâu, nhưng bây giờ hương hồn Thầy thấy rõ tâm trạng của tôi khi làm Lá Thư AHCC. Nguyên xin hương hồn anh Chí và Thầy giúp tôi làm Lá Thư mỗi ngày khá hơn, thâm tình hơn, đa dạng hơn để luôn giữ AH/TH CC mãi **“Giữ Cho Còn Có Nhau”**. Nếu ngày nào tôi mất, xin cho tôi ra đi thật nhẹ nhàng như Thầy và anh Chí.

Vĩnh biệt Thầy Bửu Đôn.

AH Trần Trung Trực, K6KSCC



*Cố AH Nguyễn Đức Chí tươi cười trong buổi họp mặt CC năm 2011
tại Falls Church Virginia*

VĨNH BIỆT ANH CHÍ

*Anh ra đi trong tiếng cười vĩnh biệt,
Trên đường đời trách nhiệm đã làm xong.
Vườn Công Chánh bạn bè bao thương tiếc,
Chốn cô phòng, quả phụ mãi mòn trông.*

AH Mai Thanh Toàn

Anh Thông ơi! Vĩnh Biệt Anh



Bạn Thông bế cháu Thái Hà bên cạnh chiếc Cessna của bạn

Anh Thông ơi!

*Phố Austin, chiều nay mưa giăng nhẹ,
Trời âm u giá lạnh, lá muôn rơi.
Vườn Công Chánh giờ đây lại mất người.
Là cát bụi, anh lại về cát bụi.*

Anh Thông ơi!

*Lòng đất lạnh, nghìn thu soi bóng nguyệt.
Chốn cô phòng, muôn thuở khóc phu quân.
Anh em tôi, Công Chánh xin nguyện cầu
Linh hồn anh mau về miền Cực Lạc.*

AH Mai Thanh Toàn

Vĩnh Biệt Bạn Võ Quốc Thông

AH Trần Trung Trực



Bạn Thông chụp trong chuyến đi cruise

Tôi được biết bạn Thông khi nhập ngũ học quân sự khóa 2/68 ở Quang Trung. Khi đó, bạn ta là đại diện sinh viên cho đại đội khóa sinh viên. Rồi khi lên quân trường Bộ Binh Thủ Đức và trường Công Binh Bình Dương, bạn ta vẫn là đại diện cho sinh viên.

Sang Mỹ, khi tôi muốn chuyển về Austin, Texas, bạn đã giúp tôi ý kiến và giúp chúng tôi mua 2 căn nhà.

Bạn làm đủ nghề phụ, từ việc mua xe cũ sửa lại để bán, mua bán dụng cụ, và là nhà địa ốc người Việt đầu tiên tại Austin. Bạn là người Việt học master đầu tiên trường University of Texas ở Austin. Bạn đã có bằng lái và dạy lái máy bay Cessna cả 30 năm nay. Bạn đã có tất cả những gì bạn muốn, từ xe gắn máy, tàu, xe hơi mắc tiền, rồi đến máy bay Cessna. Tôi đã mua lại chiếc máy hình của bạn. Chúng tôi được bạn chở tàu đi hồ Austin và hồ Travis vài lần.

Xe hơi đủ loại từ Lexus tới Mercedes, cái gì bạn thích, bạn đều có.

Khi điện thoại di động hiếm, bạn đã có. Rồi khi được tiếp nối điện thoại vô xe hơi, bạn là những người đầu tiên đã có.

Bạn đã làm công việc chính cho City of Austin, Texas State, và về hưu rất sớm, khoảng 55 tuổi.

Về đồ ăn, bạn là người sành sỏi nhất. Uống trà xanh hay cà phê bạn dùng mật ong. Món nào ngon bạn cũng biết. Đi tiệc, ngồi gần bạn, ăn theo bạn là thưởng thức được hương vị món ăn.

Chúng tôi có dịp đi cruise với bạn vài lần. Trong khi đi đường, chúng tôi nói chuyện với bạn. Tuy ý kiến bất đồng, nhưng chúng tôi tôn trọng tư tưởng và ý kiến bạn. Tôi thích tính tình bạn, thực thà và có gì thì nói thẳng, không sợ người khác dị nghị.

Bạn Thông ơi, bạn là người mà tôi nghĩ trong nhóm AHCC, ít người đã được như bạn. Bạn đã có những cái mà bạn thích. Bạn đã làm những cái gì bạn muốn.

Cuộc sống này là tạm bợ và vô thường. Nhưng bạn đã có những gì bạn muốn và đã mãn nguyện. Nay, bạn về nơi Vĩnh Cửu.

Bạn Thông ơi! Nợ tang bổng bạn đã trả xong, chỉ làm trai đã mãn nguyện, cái gì bạn thích bạn đã làm và đã có. Bây giờ bạn đang ở cõi Cực Lạc, xin giúp chúng tôi được như bạn: an cư và lạc nghiệp. Nếu mai ra đi, xin bạn cầu bầu cho chúng tôi ra đi nhẹ nhàng và thanh thản như bạn.

Tạm biệt bạn.

AH Trần Trung Trực, K6KSCC

Thương Tiếc AH Nguyễn Đắc Khoa

AH Bùi Đức Hợp



Trong lúc viết bài "Mùa đông 2017 của tôi", tôi nhận được email của anh Sâm thông báo: "Anh Nguyễn Đắc Khoa, người bạn thân của chúng ta, đã mất phần vào lúc 12 giờ trưa ngày thứ bảy 24/3/2018 tại tư gia 5151 Best Tree Forest Dr, Dallas, TX." Tôi ngưng viết, thần thờ như người mất hồn, tưởng nhớ tới anh.

Anh ra trường Cao Đẳng Công Chánh / ngành Địa Chánh năm 1958. Năm 1979, gia đình anh vượt biển định cư tại Hoa Kỳ cùng năm với tôi.

Năm 1998, khi về hưu, tôi dọn nhà về Garland, TX. Nhờ danh sách AHCC, tôi tìm đến gặp anh. Anh chị ân cần tiếp đón tôi tại tư gia, nơi mà chị mở trường mẫu giáo tư. Anh rủ tôi tham gia các sinh hoạt cộng đồng địa phương, trong đó có việc chỉnh trang nhà thờ tại giáo xứ Thánh Tâm, Carrollton, TX. Anh làm thơ với bút hiệu Nguyễn Khoa, thơ đi vào lòng người, nhiều tập thơ đã được phổ nhạc trên đài.

Năm 2000, tôi dời nhà về San Jose, CA cho tiện công việc thiện nguyện. Tuy xa cách, chúng tôi vẫn thường xuyên liên lạc bằng email hay điện thoại. Trong thư đề ngày 21/8/2001, Anh viết:

"Bất chợt nhận được Hồi Ký anh gửi tặng, vừa ngạc nhiên vừa thích thú. Tôi có được thơ anh Thiệp và chúng tôi nể nang anh quá; anh vẫn lý tưởng, mẫu mực và trái lòng mình cho muôn người; thật là quý hiếm..."

Mỗi lần, tôi về nước làm thiện nguyện hay viết về một đề tài, anh đều khích lệ tôi như trong thư dưới đây đề ngày 3/2/2005:

"Tôi đã print out toàn bài "Sống vui với bệnh tật" của anh để góp đăng vào đặc san Cao Niên Dallas. Bài anh viết lôi cuốn cả, nhất là hợp với hoàn cảnh tâm tư tình cảm của người cao niên, ai mà không vướng bệnh này hoặc bệnh kia. Anh đã cho một tài liệu kinh nghiệm quý giá vừa giúp cho bạn bè hiểu biết về bệnh trạng của mình, vừa thấy được an ủi, nghe lời khuyên của tác giả, nâng cao tinh thần trong tình trạng sức khỏe mong manh vì tuổi đời chồng chất".

Tuy mãi mê với công tác thiện nguyện, tôi vẫn thăm hỏi anh qua bạn bè. Bỗng một ngày, tôi được tin anh không đọc sách, không viết thơ vì mắt anh đã mờ do bệnh mắt ác tính. Anh chữa chạy nhiều nơi, các BS Mắt đành bó tay. Bây giờ đôi mắt anh mù hắc. Mỗi khi đi vệ

sinh, anh lần mò theo đường dây do chị căng sẵn từ chỗ nằm cho đến phòng vệ sinh.

Nhận tin này, tim tôi thất lại. Sao số phận lại nghiệt ngã với anh! Chị Khoa ơi! Để anh yêu thiện nguyện như trước, Chị hãy đọc cho anh nghe truyện "Tôi có 3 ngày để trông" của văn sĩ Helen Keller. Bà bị mù lòa và câm điếc từ năm 2 tuổi; nhờ kiên trì học tập, bà đậu văn bằng Tiến Sĩ.

Tuy không liên lạc thường xuyên với anh chị, hằng đêm, tôi vẫn thường thức thơ anh trên youtube qua những bài:

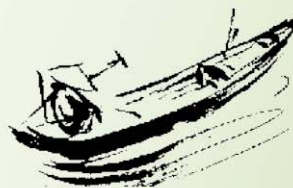
Dấu Xưa Quê Cũ, Trở Lại Chôn Xưa do Hương Nam ngâm, Bến Phà Xưa do Viết Minh ngâm v. v.

Thơ của anh làm thốn thực biết bao trái tim, trong đó có tôi. Tôi nghe thơ anh như để gần lại anh. Tôi tự hỏi một chuyên gia đo đạc yêu nghề, một nhà thơ lỗi lạc như anh, tại sao Thượng Đế lại lấy đi đôi mắt anh?

Anh ra đi để lại bao nỗi thương tiếc cho người thân, bạn bè. Tôi gục đầu xuống bàn thương nhớ và cầu chúc hương hồn anh sớm tiêu diêu nơi cõi Phật.

BPT xin trích đăng 3 bài thơ của nhà thơ Nguyễn Khoa và do AH Lê văn Sâm làm DVD, xin các AH/TH Công Chánh click vào những hàng chữ sau để nghe và xem tài nghệ của một Ái Hữu quá cố:

- 1- [Dấu Xưa Quê Cũ](#)
- 2- [Trở Lại Chôn Xưa](#)
- 3- [Bến Phà Xưa](#)



Dấu Xưa Quê Cũ

Hai mươi năm về thăm quê hương cũ
Chuyến phà ngang đưa lũ khách sang sông
Đồng Hâu Giang sóng nước vỗ mênh mông
Vẫn mây trắng ngập khung trời xưa đó
Nhớ áo ai xưa thướt tha trong gió
Má ửng hồng náu vạt áo tung bay

Hai mươi năm về thăm thành phố cũ
Nẻo đường quen thấy lạc lõng bơ vơ
Ghé quán xưa vẫn trông ngóng đợi chờ
Bởi không khéo để cho ai hờn dỗi
Giá vận nước không tang thương biến đổi
Thì chiều nay ta đâu phải lẻ loi

Hai mươi năm về thăm ngôi trường cũ
Hành lang buồn đứng trú những chiều mưa
Lòng buồn ngùi trước lớp học ngày xưa
Ta ngồi lại góc bàn thân thương đó
Nhìn bức gỗ, bảng đen, hàng ghế cũ
Cố nhân đâu, nghe trống vắng buồn tênh

Hai mươi năm về thăm dòng sông cũ
Hàng dừa nghiêng còn là bóng ven bờ
Giữ trong tim một hoài bão ước mơ
Ngày trở lại bến xưa ta dừng bước
Trên mảnh đất thân yêu từ thuở trước
Sống cuối đời bên sông nước quê hương

Nguyễn Khoa

VĨNH BIỆT ANH KHOA NGUYỄN ĐẮC KHOA

AH Lê Văn Sâm



Có thể nói tôi là bạn tâm giao của anh Khoa. Trước 1975, sau khi tu nghiệp ở Australia, anh về làm Chủ Sự Phòng Không Ảnh, còn tôi làm Chủ Sự Phòng Tổ Chức Đo Đặc, thuộc Tổng Nha Điện Địa Saigon. Tôi ở Oklahoma City, anh Khoa ở Garland, Texas, lái xe khoảng 3 tiếng. Hai ba tháng tôi lái xe xuống nhà anh Khoa chơi 3 đến 4 ngày (bây giờ anh dời về Dallas, Texas).

Chúng tôi thường nói chuyện về thư phú với nhóm MTC (Morning Tea Club) do anh Huỳnh Chiêu Đăng ở California thành lập.

Anh Khoa có in ra 4 tập thơ vào năm 2006 hay 2007. Tôi đem về Việt Nam 2 tập nhờ nghệ sĩ Viết Minh và vợ Thanh Nhân, cả hai từng đoạt giải nhất cuộc thi ngâm thơ ở Saigon mới đây, ngâm và thâu vào 2 CD. Ngoài ra, một nghệ sĩ ở California ngưỡng mộ thơ của anh Khoa nên đã ngâm 1 tập thơ.

Anh Khoa copy ra tặng bạn bạn bè ở Texas và những người bạn ở nơi khác.

Dựa vào 2 CD ngâm thơ này và CD do cô Hương Nam ở California ngâm, tôi

làm cho anh Khoa 1 DVD ngâm thơ Ngọc Ngà Xưa gồm 7 bài thơ chen với 6 bài tân nhạc do cô Hương Nam ca.

Có một thời gian tôi tràn đầy cảm hứng nên đã vẽ hình anh Khoa, chị Khoa và các bạn của tôi trong nhóm MTC, chồng lẫn vợ có hơn 20 tấm hình. Tôi mượn cọ, dao, màu của Photoshop để vẽ.

Vào khoảng 2011-12, anh Khoa báo tin cho tôi biết đôi mắt của Khoa không nhìn thấy được nữa. Tôi đau lòng hết sức, chỉ còn an ủi anh Khoa. Từ đó, anh Khoa không còn làm thơ nữa. Anh Khoa sống trong mù lòa, nhưng an phận, vẫn lạc quan sống bên vợ con. Anh Khoa thường điện thoại cho tôi hỏi thăm tin tức bạn bè.

Tôi có đưa lên Youtube 3 bài thơ của anh Khoa:

- 1- [Dấu Xưa Quê Cũ](#)
- 2- [Bến Phà Xưa](#)
- 3- [Trở Lại Chôn Xưa.](#)

Mấy ngày trước đây, anh Khoa gọi điện thoại cho tôi, tôi nói với anh Khoa tôi vừa bypass surgery tim, anh òa lên khóc nức nở. Tôi cũng khóc theo.

Một lúc sau, tôi nói bây giờ thì không sao.

Vài ngày sau chị Khoa khóc nức nở báo tin anh Khoa đã qua đời. Tôi khóc nghẹn ngào.

Vĩnh biệt Khoa.

AH Lê Văn Sâm

Lễ 49 ngày AH Võ Quốc Thông



Lễ Cầu Siêu trong chùa Linh Sơn, Austin, Texas

Tường thuật: AH Nguyễn Văn Mơ

Thông có tổ chức lễ 49 ngày cho anh tại chùa Linh Sơn ở Austin, Texas.

Tham dự buổi lễ, phía gia đình Công Chánh gồm có các AHCC Nguyễn Quốc Đống (bạn đồng khóa KSCC với anh Thông), Trần Trung Trực (Trưởng Ban Phụ Trách LTAHCC) và Nguyễn Văn Mơ (bạn đồng nghiệp với anh Thông tại Tổng Nha Kiêu Lộ trước đây). Ngoài ra, còn có các AH Vũ Quý Hào và Nguyễn Kim Khoát từ Houston, Texas, (đồng khóa với anh Thông) vì tình thân hữu không ngại đường xa đã lên đây để thắp một nén hương cho anh Thông.



Di ảnh của cố AH Võ Quốc Thông

Ngày 11/04/2018 vừa qua, lúc 5 giờ chiều, gia đình cố AH Võ Quốc

Bữa trước, anh Thông đã mất khi về Việt Nam, nên AHCC không thể dự đám tang, đặt vòng hoa hay phúng điếu và

tiền biệt anh được. Vì vậy, để bù lại, nhân dịp lễ 49 ngày này, gia đình AHCC đã đem một ít hoa quả đến cúng dâng hương linh anh, đồng thời trực tiếp chia buồn cùng chị Thông và gia đình.



Anh chị Mơ mang bông và hoa quả

Buổi lễ đã diễn ra một cách tôn nghiêm với tiếng tụng kinh và gõ mõ nhịp nhàng và bầu không khí hình như lắng đọng một nỗi buồn thương tiếc người quá cố.



Bữa ăn thanh đạm sau lễ Cầu Siêu

Sau buổi lễ, gia đình anh Thông có nhã ý mời mọi người dùng một bữa cơm chay ở chùa. Đây là một dịp để các AH hàn huyên và kể cho nhau nghe những kỷ

niệm trước đây với anh Thông đồng thời nghe chị Thông tường thuật rõ chi tiết từ khi anh Thông lâm bệnh cho đến khi anh mất.

Buổi lễ chấm dứt lúc 8 giờ tối. Trước khi ra về AHCC đã chia buồn một lần nữa cùng chị Thông và gia đình.



Chị Cẩm Nhung, vợ cũ anh Thông cảm ơn quan khách

Sự ra đi của anh Thông là một mất mát lớn lao cho AHCC Austin vốn đã ít người nay còn ít hơn nữa.



AH/TH Công Chánh chụp hình trước khi chia tay, gồm có chị Toàn, Trục, chị Thông và cháu Thái Hà, anh chị Hào, anh chị Mơ, anh chị Đồng và anh chị Khoát

Xin cầu nguyện hương linh anh Thông sớm tiêu diêu miền Cực Lạc.

Khóc Võ Quốc Thông



Bạn Thông chụp khi đi cruise với AH Trục

*Đau xót nhớ về Võ Quốc Thông
Anh đi, thôn thức biết bao lòng
Bạn thân trường cũ, còn nơi nhớ
Vợ trẻ, con thơ, hết chỗ trông*

*Ngành Địa ốc cao, làm phát đạt
Bằng công chánh cũ, để treo không
Máy bay, biệt thự, chung cư lớn
Kính cần dâng về, trả Hóa Công*

*Vũ Quý Hào
AHCC Houston, TX, USA
April 11, 2018*

THƯƠNG NHỚ VÕ QUỐC THÔNG

Hôm nay tôi tiễn một người đi,
 Bạn cũ trường xưa thuở thiếu thì
 Năm mươi bảy năm rồi đó nhỉ
 Thế mà thấm thoát cũng qua đi

Thuở hàn vi, bán UT kính mát
 Lúc ra trường mua bán xe hơi,
 Mặc cho có job ngon rồi
 Thế mà cũng cố có nghề thứ hai
 Bán mua khi địa ốc lên cao,
 City mở rộng, việc hay, job nhiều
 Nào nhà rộng, nào xe to
 Nào là boat mới, nào là máy bay,
 Thành công ở tại thương trường
 Bằng Công Chánh cũ trên tường treo chơi

Kỳ Tường (1) từ thuở mới sang
 Được mời bay thử một vòng Austin
 Tường rằng Tường chẳng bay vòng,
 Mười cây vàng lá hết thời vượt biên
 Lại thêm vợ đẹp và hiền,
 Đào tơ môn môn, tình xuân đang nồng
 Nếu như có chuyện gì chẳng
 Ai mà sẵn sóc cho tôi được nhờ

Tưởng rằng hưởng được dài lâu
 Nào ngờ bệnh phát ở ngay quê nhà
 Nhà nhà, cửa cửa, máy bay
 Khi mà nhắm mắt mang gì được đâu

NGUYỄN QUỐC ĐỒNG (April 16, 2018)

(1) Kỳ Tường là bạn Đoàn Kỳ Tường hiện sống tại Houston, TX, bạn của tôi và Võ Quốc Thông. Kỳ Tường làm với VQThông tại Tổng Nha Kiều Lộ, Saigon. Lễ cầu Tiên 49 ngày cho VQThông thì Kỳ Tường bị đau không đi được nên nhờ tôi thấp nén hương trước bàn thờ VQThông và nhắc tới chuyện này.

TƯỢNG NHỚ ANH NGUYỄN ĐỨC CHÍ

AH Dư Thích

Cuối năm 2017, Gia đình Ái Hữu Công Chánh lại mất đi một Thành viên. Riêng tôi, tôi đã mất đi một người bạn thân, người anh vừa đáng yêu lại vừa đáng kính, **Anh NGUYỄN ĐỨC CHÍ.**

Gia đình tôi định cư ở Maryland từ 1980, nhưng cho đến 1987, hai gia đình tôi và gia đình anh Trần văn Phúc, cùng đến tham gia lần đầu tiên họp mặt Ái Hữu Công Chánh vùng Hoa Thịnh Đốn, miền Đông Bắc Hoa Kỳ, tại tư gia Thầy Bửu Đôn, thường khi họp nhau ở Maryland hay Virginia. Chúng tôi gặp lại nhau và biết Anh chị Chí trong ngày họp mặt này.



Cố Ái-Hữu Nguyễn Đức Chí (1941-2017)

Dù hơn nhiều thập niên trước đây, chúng tôi có vài năm cùng học chung trường Công Chánh, nhưng chưa quen biết nhau, rồi chúng tôi cũng dễ dàng gần gũi nhau vì cùng ở tiểu bang Maryland, cùng thuộc lớp tuổi “trẻ” so với phần lớn các anh chị AH/TH khác, và nhất là vì anh Chí tánh rất hiền lành, hoà nhã và thân thiện. Vừa có kiến thức sâu rộng, vừa khiêm nhường, anh Chí rất dễ gây thiện cảm với

tất cả mọi người chứ không riêng gì tôi. Là người thích nghiên cứu về Thiền, lòng anh Chí lúc nào cũng cởi mở, hiếu thiện, luôn nghĩ cho người khác trước khi cho mình.

Với tinh thần trẻ trung, năng động, Anh Chí và chúng tôi, cùng sự hợp tác của nhóm “*Ham Vui*” (GHV) đã mang lại nhiều khởi sắc hơn cho AH/TH CC-HTĐ, Đông Bắc Hoa Kỳ. Chúng tôi họp mặt thường xuyên hơn, sinh hoạt vui vẻ với nhiều tiết mục hào hứng hơn. Tinh thần của mọi người trở nên đậm đà gắn bó hơn; quý anh chị niên trưởng trong AH/TH CC theo đó cũng trở nên trẻ trung, yêu đời hơn...

Sau khi Ban phụ trách “Lá Thư Ái Hữu Công Chánh” vùng San Diego, California, hoàn tất LT78-81 (8/2003). BPT Lá Thư AHCC vùng Hoa Thịnh Đốn đã xung phong nhận lãnh trách nhiệm phát hành cho LT82-85 & 86-95 (1/2004 - 8/2010). Anh Chí, một thành viên trong BPT LTAHCC liên tục suốt trong 7 năm, anh luôn đóng góp ý kiến, kêu gọi viết bài vở, và sự giúp đỡ tài chánh của tất cả AH/TH CC toàn cầu để nuôi dưỡng Lá Thư. Anh làm việc chăm chỉ, nhiều sáng kiến và cương quyết. Nhờ vậy, Lá Thư AHCC ngày càng phong phú hơn về nội dung, đẹp đẽ hơn về hình thức, và đến tay AH/TH CC đều đặn hơn. AH/TH CC toàn cầu tin tưởng yểm trợ và sẵn sàng trợ giúp cho BPT Lá Thư khiến cho quỹ in ấn của LTAHCC lúc đó thật dồi dào cho nhiều năm sau...

Nhớ lại thời gian đó, sau khi thu thập và chọn lựa bài vở, BPT LT nói chung, Anh Chí đã dành hết thì giờ sau khi đi làm để

sửa chữa, sắp xếp, trình bày sao cho đẹp mắt, cố gắng hài lòng tất cả những người gửi đăng, dù cho bài gửi có được đăng hay không. Sau đó anh Chí liên lạc với nhà in, rồi lại “ì ạch” chờ các Lá Thư in xong về, anh em lại cùng nhau đóng thùng, vô bao, dán tên địa chỉ, dán tem, rồi lại sắp xếp chờ ra bưu điện gửi cho các AH/TH khắp nơi. Bận rộn như vậy, nhưng anh Chí lúc nào cũng vui vẻ, tận tâm và nhanh nhẹn.

Một điểm đặc biệt khác của anh Chí là khả năng tự chữa bệnh bằng **Thiền, Khí công, Dưỡng sinh và nhịn đói** vì anh không tin tưởng lắm vào Tây y. Anh rất thích việc ai có bệnh gì thì anh có bệnh đó, và anh dùng các cách vừa nói để tự chữa cho chính mình. Anh đã phổ biến nhiều bài viết giá trị về cách chữa bệnh không cần đến Bác sĩ do anh nghiên cứu, sưu tập hoặc qua kinh nghiệm bản thân của anh.

Với anh Chí, kiến thức hiểu biết thực sự mới là điều quan trọng, văn bằng chỉ là điều thứ yếu, vì vậy sau 25 năm tốt nghiệp Thạc sĩ (*Master of Structure* - 1966) tại Hoa Kỳ, chúng tôi có dịp dự lễ Liên hoan tốt nghiệp lần nữa của anh với văn bằng Cử Nhân về Vi Tính (*Bachelor of Computer Science*). Trong buổi tiệc vui đó, anh Chí cho biết lần sau sẽ mời chúng tôi đến dự tiệc ra trường... “*High School*”!!!!

Với nhóm GHV và với riêng tôi, Anh Chí thật rất xứng đáng với biệt danh “**Thầy Hai Tài Liệu**”. Hầu như bất cứ chuyện gì chúng tôi có thắc mắc hay không rõ, Anh Chí đều tìm tòi, sưu tập và trả lời cho chúng tôi rõ ràng với đầy đủ tài liệu minh chứng. Nhiều khi anh Chí cũng mang đến chúng tôi những điều rất thích thú như bài hướng dẫn về **phương pháp Xâm Toàn Thân** (*Body Tatoo*) trên các Mỹ nhân vóc

dáng yêu kiều mà anh nói rằng anh phải sang tận Trung Quốc mới học được... tay nghề này...

Từ sau buổi họp mặt AH/TH CC HTĐ mùa xuân năm 2017, sức khoẻ của anh Chí suy giảm nhiều và nhanh hơn...



Thầy Bửu Đôn & Anh Nguyễn Đức Chí.



Anh Chí đã ra đi, dù không phải đột ngột nhưng chúng tôi cũng thấy quá nhanh.

*Anh Chí đi rồi.
Tôi thấy mình mất đi một thứ gì thật quý giá.
Tôi mất đi một người bạn hiền,
Có thể nói là không thể quên được.*

**CẦU NGUYỄN HƯƠNG LINH
ANH NGUYỄN ĐỨC CHÍ
SIÊU THĂNG LẠC QUỐC**

Dư Thích & Gia đình

Khóc Nguyễn Văn Đông

Kính gửi: **Cố nhạc sỹ Nguyễn Văn Đông**

Hockley Texas 8-6-2018

Anh Nguyễn Văn Đông kính mến:

Tôi đang ở thành phố Hockley, Texas, Hoa Kỳ.

Khi nghe tin anh qua đời, tôi đã có ý gom một vài bản nhạc bất hủ của anh để viết nên **LỜI GIÃ BIỆT**; Tìm mãi, hôm nay mới thu thập được 75 bài ca của anh;

Khi viết **Lời Giã Biệt (53)** anh, lòng tôi lạnh buốt y như tâm trạng của người lính trẻ đang đứng gác trên chòi canh vào một **Phiên Gác Đêm Xuân (32)**, thì chợt nghe tin Đại Tá thân yêu và kính mến của mình đã lìa đời;

Từ hải ngoại, tôi thả hồn, băng khuâng, tìm về Việt Nam, **Về Mái Nhà Xưa (38)**, nơi mà anh đã ở trước tháng 4 năm 1975, để thăm anh, nhưng:

**Đầy vườn, cỏ mọc lau thưa
Khuôn trăng quạnh quẽ, vách mưa rã rời
Trước sau, nào thấy bóng người
Hoa đào năm ngoái còn cười gió đông (Kiều)**

Nào phải chỉ mình tôi tiếc nhớ anh đâu: Những người khách qua đò năm trước, nơi **Bến Đò Biên Giới (6)**, chỗ mà đại đội anh đã đóng quân, bảo vệ hời trước, cũng vẫn còn đang trông mong gặp lại anh!

Kỷ niệm xưa thật đẹp! mong rằng anh đừng quên **Đôi Bờ Thương Nhớ (15)**, của giòng Bến Hải, nơi giòng sông chia cắt đôi tình nhé;

Không những chỉ ở miền thùỵ dương bóng dừa ngàn thông mới có những địa danh trùu mến, mà ngay cả tại Đồng Tháp Mười, nơi anh đã lặn lội hành quân, ở đó, cũng có những cô thôn nữ xinh xinh dịu dàng! **Đồng Tháp Duyên Gì?(70)** anh có còn nhớ hay không ?

Anh Trước, Tôi Sau (2), chúng ta cùng hy vọng một tương lai tươi sáng cho dân tộc; chúng ta cùng ngóng đợi một bình minh tươi sáng, khi mà **Đêm Buồn (13)** lịch sử sớm tiêu vong.

AH Vũ Quý Hào



Khóc Nguyễn Văn Đông

***Buông Lời Giã Biệt, Nguyễn Văn Đông
Phiên Gác Đêm Xuân lạnh buốt lòng***

***Về Mái Nhà Xưa, người chẳng thấy
Bến Đò Biên Giới, khách đang trông***

***Đôi Bờ Thương Nhớ, đừng quên nhé
Đồng Tháp Duyên Gì, có nhớ không?***

***Anh Trước, Tôi Sau, cùng ngóng đợi:
Đêm Buồn, lịch sử sớm tiêu vong***

***Vũ Quý Hào
June 08, 2018***

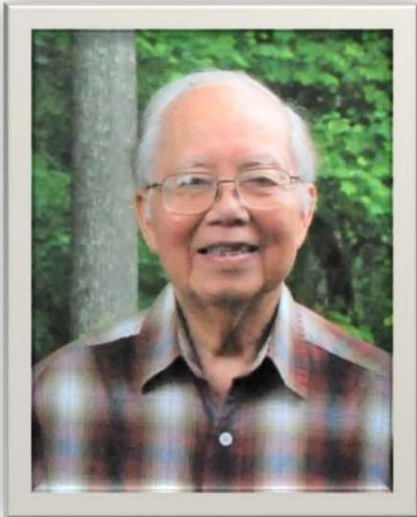
AH Vũ Quý Hào viết bài Khóc Nguyễn Văn Đông và bài thơ trên dựa trên tên của 8 bài hát của cố nhạc sĩ. BPT kính mong hương hồn của cố nhạc sĩ sớm về cõi Vĩnh Hằng và cầu bầu cho dân Việt sớm được Tự Do và Độc Lập.

TƯỢNG NIỆM ÁI HỮU BỮU-ĐÔN

Ngô-Năm

Thưa quý Ái-Hữu.

Ý nguyện của Ái-Hữu Bữu-Đôn là sống đời giản dị, không muốn làm phiền ai và khi từ giã cõi trần thì lặng-lẽ, thanh thoi, nhẹ nhàng phiêu bồng về cõi chân như tịch tịnh. Ái-Hữu đã nhẹ nhàng ra đi, để thương, để nhớ cho gia-đình, bạn bè bà con. Tập thể AHCC chúng ta, với lòng ngưỡng mộ và kính trọng, đã vô cùng thương tiếc sự mất mát lớn lao này.



Cố AH Bữu Đôn (1935-2018)

Mời quý AH hướng về di ảnh của AH Bữu-Đôn, đứng nghiêm chỉnh, giữ tâm thanh tịnh, để làm lễ tưởng niệm, trong lúc Tiểu Sứ và lời Tượng Niệm được tuyên đọc.

Ái-Hữu Bữu-Đôn sinh năm 1935 tại Huế. Sau khi xong phần trung học, AH du học ở Pháp và đỗ Ponts et Chaussées năm 1958. Sau đó AH đỗ thêm Ecole National Supérieure du Petrol et de Raffinage năm 1959, rồi về nước.

Khởi đầu, AH làm Chánh Sự Vụ sở Nghiên Cứu Cầu ở Bộ Công-Chánh, sau đó được đổi qua Bộ Kinh Tế làm ở sở lọc dầu. Sau chánh biến 1963, sở lọc dầu giải tán, AH được chuyển qua Nha Kế Hoạch. Năm 1965 AH được cử làm Tổng Giám Đốc Kiều Lộ. Nội các thay đổi, AH được mời làm Tổng Trưởng Bộ Công-Chánh. Năm 1969 nội các lại thay đổi, nên AH ra thành lập công ty Vecco và làm TGD cho đến cuối tháng 4-1975. Đến Mỹ, sau khi ổn định việc định cư gia đình, AH được giới thiệu đi làm tư vấn chuyên môn ở Côte d'Ivoire, Phi-Châu. Tuy ở đây lương bổng cao, nhưng sau mấy năm, AH phải trở về Mỹ để cho các con lần lượt vào Đại-Học.

Ở Mỹ, AH chuyển qua ngành Computer, một ngành mới mà AH ưa thích cho đến khi về hưu.

Tiểu sử trên cho thấy AH là người thông thái, uyên bác về nhiều ngành khoa-học nhưng rất khiêm cung.

Sống xa quê hương, nên tình đồng nghiệp đã đưa đẩy chúng ta tìm đến với nhau, đan kết tình thân như anh em bà con ruột thịt, cùng nhau chia sẻ niềm vui nỗi buồn. Trong gia đình Công-Chánh,

AH Bửu-Đôn được toàn thể anh em quý trọng qua phong cách khiêm cung, hòa ái và luôn quan hoài đến tha nhân.

Những tháng ngày hưu trí, ông bà đã sống thanh thoát, tĩnh lặng như người tu thiền, tuy nhiên không thiếu vắng một buổi sinh hoạt nào của AHCC, để góp ý kiến xây dựng, kết tình thân ái giữa các đồng nghiệp.

Ái Hữu Bửu-Đôn đã vĩnh-viễn ra đi, quy về cõi Phật, nhưng đã để lại ấn tượng đẹp đẽ trong tâm hồn chúng ta với niềm thương nhớ bao la!

Nhất tâm nguyện cầu chư Phật tiếp dẫn hương linh Bửu-Đôn vắng sanh, phiêu diêu miền cực lạc.

Thành kính tưởng niệm .



Họp mặt Năm 2016



Họp mặt Năm 2017



AH Bửu Đôn (2010)



Họp mặt Năm 2015



Họp mặt Năm 2015



AH Bửu Đôn (2016 & 2017)

Thịt Bò nướng Lá Lốt

Bích Thuận



Món thịt bò nướng lá lốt là sự hòa quyện hương vị thơm ngon, hấp dẫn, béo ngậy của thịt bò được tẩm ướp gia vị cần thận kết hợp với mùi thơm đặc trưng của lá lốt đã góp phần làm cho món ăn này ngày càng trở nên phổ biến và được nhiều người yêu thích. Vậy đâu là bí quyết để có thể chế biến món ăn hấp dẫn này ngon đúng chuẩn? Hãy cùng vào bếp thực hiện **cách làm bò nướng lá lốt** đơn giản mà rất ngon dưới đây để cả gia đình bạn cùng thưởng thức nhé.

Cách làm bò nướng lá lốt

Vật liệu làm bò nướng lá lốt

– Thịt bò dẻ sườn: 400g, bạn cũng có thể sử dụng thịt bò thăn, thịt bò bắp nhưng bò dẻ sườn sẽ giúp món **bò nướng lá lốt** ngon hơn, béo ngậy hơn rất nhiều. Trường hợp bạn sử dụng thịt bò thăn thì nên dùng 300g với 100g mỡ heo.

– Lá lốt: 100g, bạn phải chọn những lá xanh non, không bị sâu, không quá già, cũng không quá non.



– Sả: 5 nhánh.

– Gia vị: Hành khô, tỏi, hạt nêm, bột ngọt, nước mắm, tiêu bột, dầu ăn, ngũ vị hương.

– Tăm: 20-25 cái.

– Lò nướng hoặc than hoa và vỉ nướng, nướng bằng than sẽ thơm ngon hơn.

Chuẩn bị vật liệu làm bò nướng lá lốt

– Thịt bò: rửa sạch, để ráo, thái miếng rồi băm nhỏ.

– Lá lốt: Rửa sạch từng lá, để ráo, chia làm 3 phần, 2 phần để nguyên để cuốn bò, 1 phần thái nhỏ mịn.

– Sả, gừng, hành khô, tỏi: Làm sạch, băm nhỏ.

Thực hiện món bò nướng lá lốt

Giai Đoạn 1 – Ướp thịt bò để làm bò nướng lá lốt:

Cho vào tô lớn các nguyên liệu gồm thịt bò dẻ sườn, sả, hành khô, tỏi, lá lốt đã băm nhỏ cùng với 1 muỗng cà phê hạt nêm, 1 muỗng cà phê nước mắm, 1



muỗng cà phê tiêu bột, 1/2 muỗng cà phê dầu mè, 2 muỗng canh dầu hào, 1 muỗng canh xì dầu, 1 muỗng cà phê bột bắp, 1 muỗng canh dầu ăn, 2 muỗng cà phê đường, 1/5 muỗng cà phê ngũ vị hương, trộn đều, dùng tay có đeo găng tay nilon bóp kỹ, ấn nhẹ, để nguyên trong điều kiện thường 30 phút là thịt ngấm hoàn toàn gia vị nhé. Thịt bò có ngấm gia vị thì **cách làm thịt bò nướng lá lốt** mới thơm ngon, tròn vị.

Giai Đoạn 2 – Cuốn thịt:

Bạn trải lá lốt ra, cho 1 thìa nhỏ thịt vào mặt ngoài lá lốt, cuộn tròn lại, có thể dùng tăm để xiên qua giữ cho thịt **bò** không rơi ra hay dùng lá hành chần qua nước sôi để cột lại. Thực hiện lần lượt cho đến khi hết vật liệu.



Giai Đoạn 3 – Nướng bò cuốn lá lốt:

– Nướng bằng lò nướng:

Bạn bật lò nướng 250 độ trước 5-10 phút. Tiếp đó, để **bò nướng lá lốt** được mềm và béo ngậy bạn hãy xếp nguyên liệu vào khay, dùng cọ quét 1 lớp nhẹ dầu mè hoặc dầu dừa lên trên rồi nướng trong vòng 15 phút là đạt yêu cầu.

– Nướng bằng than:

Cách làm bò nướng lá lốt ngon đúng điệu nhất là nướng bằng than củi đỏ các bạn ạ. Bạn tiến hành quạt than đỏ, rồi xếp **bò nướng lá lốt** lên vỉ nướng, dùng cọ quét một lớp mỏng dầu và cho lên bếp than nướng, nên giữ than ở nhiệt độ vừa phải, trở đều tay khi nướng để món **bò cuốn lá lốt** chín đều mà không bị cháy. Nướng khoảng 20 phút và thấy dậy mùi thơm hấp dẫn là được rồi.

Thưởng thức món bò cuốn lá lốt

– Bày món **bò nướng lá lốt** ra đĩa, trang trí bằng ớt tía hoa hay cà chua, dưa chuột thái lát sao cho đẹp mắt, **bò nướng lá lốt** vị vừa ăn, mùi thơm rất hấp dẫn, thơm ngon, lá lốt có màu xanh nuột, bóng bẩy.

– Với món ăn này, bạn nên dùng ngay lúc nóng, có thể ăn kèm với rau sống, bún, nước mắm chanh tỏi hay tương ớt đều rất hợp vị.

Chỉ với một vài nguyên liệu, gia vị rất giản dị cùng những bí quyết chế biến của **cách làm bò nướng lá lốt** trên đây đã giúp bạn làm cho khẩu vị bữa ăn của cả gia đình bằng một món ăn vừa lạ miệng, vừa thơm ngon, vừa bổ dưỡng, không những thế, đây còn là món nhậu khoái khẩu của quý ông.

Chúc bạn thực hiện **món bò nướng lá lốt** thành công và ăn ngon miệng!

Gà Hấp Muối Sả

Bích Thuận

Gà Ri nhỏ nhưng ngon, chỉ khoảng 1-1,2kg. Gà Ri có mùi thơm đặc biệt mà lại được nuôi ở vùng đồi núi đá ong ở Ba Vì lại càng quý. Muối biển chính hiệu từ Hải Hậu.

Nguyên Liệu

- 1 con gà Ri
- 1 kg muối hạt
- 4 cây sả
- 5 lá chanh

Cách Làm

Giai Đoạn 1



Muối cho vào chảo, sả đập dập, chế gốc sả và lên muối.

Giai Đoạn 2



Gà ẻ bụng và dùng tay banh thân gà ra và úp xuống sả.

Giai Đoạn 3



Lá chanh phủ lên gà

Giai Đoạn 4



Đậy nắp trong để giữ hơi cho gà chín. Đun lửa vừa trong 30 phút và thêm 15 phút lửa nhỏ nhất. Vậy là xong

Giai Đoạn 5



Đậy nắp ngoài cùng để giữ hơi.

Giai Đoạn 6

Dùng kéo cắt khi gà còn nóng và phủ lá chanh thái nhỏ. Gà hấp kiểu này ngọt và thơm vô cùng

Giai Đoạn 7

Sau đó muối hấp gà trở thành bột nêm tự chế, có thể dùng muối này nêm các món ăn, dùng làm muối chấm gà, thêm chút ớt ăn với cơm cũng ngon. Đây chính là "Bột nêm từ gà".



Rang lại muối, để nguội và cho vào nhiều lọ thủy tinh nhỏ. Đây là loại bột nêm hiếm có trong thế giới ẩm thực.



Nhìn lọ muối gà này mà nghĩ tới thức ăn sạch và an toàn vệ sinh thực phẩm.

Kinh Nghiệm Của Bích Thuận

Mỗi ngày các bạn xem videos món nào mà bạn thích. Không cần phải theo hoàn toàn đúng những cách thức mà họ chỉ dẫn. Các bạn thay đổi sao cho những món mà các bạn làm hợp với gia đình bạn, đỡ tốn kém, mua onsale, cách làm cũng nhanh hơn, không cầu kỳ. Làm ở nhà, các bạn khỏi phải thay quần áo đi tiệm đỡ tốn kém thời giờ và đặc biệt phí tổn cũng giảm đi rất nhiều, bằng non nửa đi ăn ở tiệm.

Nếu các bạn chịu khó coi videos và tập những món ngon, thì trong 1 năm các bạn sẽ thành người nội trợ tuyệt hảo và hạnh phúc gia đình bạn cũng tăng thêm nhiều. Bích Thuận chúc các bạn AHCC thành công, thành người vợ Việt tuyệt vời.

Bích Thuận

ÁI HỮU CÔNG CHÁNH SAIGON HỘI NGỘ

ĐÓN MỪNG XUÂN MẬU TUẤT



AH Nguyễn Thanh Liêm

Cũng như mọi năm, ngày 18 tháng chạp ta, năm nay nhằm ngày 3 tháng 2 năm 2018, anh em Ái Hữu Công Chánh và Thân Hữu đã cùng nhau hội ngộ tại nhà hàng Đông Hồ Sài Gòn, để đón mừng Xuân Mậu Tuất 2018.

Theo truyền thống ngành Công chánh, mỗi lần Tết đến, tất cả các bạn không kể già trẻ, xa gần đều mong hội ngộ để cùng nhau tâm sự, đón mừng năm mới.

Từ nước ngoài về lần này có thêm nhiều bạn mới về chung vui: từ Canada có AH Nguyễn Văn Khá và Nguyễn Văn Đề, từ Mỹ có AH Nguyễn Bá Bang.

Từ các tỉnh xa có AH Dương Bá Thế từ Bến Tre, AH Hà Văn Khánh từ Nha Trang.

Đáng hoan nghênh hơn nữa là các AH tuy đã già yếu nhưng vẫn nhớ ngày theo truyền thống đến họp mặt cùng các bạn trong đó có AH Lê Văn Quốc, AH Trần Văn Lộc, AH Hồ Hữu Nghĩa,

vv...

Giống như năm rồi, 2017, AH Hiệp đã lo tổ chức buổi họp mặt năm nay của gia đình Công Chánh.

Tham dự buổi họp mặt năm nay không phải đóng tiền mỗi người còn được tặng 1 bình giữ nhiệt và 1 ca gốm có nắp.

AH Hiệp đã vận động các AH đàn em đóng góp cho chi phí buổi họp:

Đã vận động được:

Công ty ICIC (AH Chương)	20 triệu
Công ty ACSC (AH Duy và Dũng)	10 triệu
Công ty AN TÂM (A Thiên)	10 triệu
BCH hội cựu SVBK-PTSG(AH Nhơn)	12 triệu
Công ty ĐẤT LÀNH (A Đức)	5 triệu
AH Nguyễn Văn Hiệp	8,4 triệu
TỔNG CỘNG	65,4 triệu

Chi phí buổi họp:

1- 10 bàn tiệc, cả nước uống, âm thanh, Trang trí sân khấu	38,5 triệu
2- Tặng phẩm bình giữ nhiệt 100 cái cả in chữ	16,8 triệu
3- Tặng phẩm ca gốm có nắp 100 cái cả in chữ	5,0 triệu
4- Quay phim, làm clip	2,5 triệu
5- Photo Lá Thư AHCC 120 cuốn	2,4 triệu
6- Gửi thư báo đảm địa chỉ xa	0,2 triệu
TỔNG CỘNG	65,4 triệu

Công tác từ thiện (được sự tài trợ quý báu của các vị Mạnh Thường Quân ở các nơi trên thế giới) trong năm qua kể từ Tết Đinh Dậu (02/2017), Nhóm AHCC Saigon đã thực hiện được các công trình sau:

- 1- Cầu Tổ 8, 9, xã Đại Điền, huyện Thạnh Phú, tỉnh Bến Tre.
- 2- Cầu Mái Dầm, xã Long Hòa, huyện Châu Thành, tỉnh Trà Vinh.
- 3- Cầu Xẻo Quao, xã Long Hòa, huyện Châu Thành, tỉnh Trà Vinh.

4- Cầu Khoan Đào, xã Hòa Minh, cù lao Cổ Chiên, tỉnh Trà Vinh.

5- Cầu Bà Liêm, xã Hòa Minh, huyện Châu Thành, tỉnh Trà Vinh.

6- Cầu Cã Lang2, xã Giai Xuân, huyện Phong Điền, tỉnh Cần Thơ.

7- Cầu Mỹ Tân 1, xã Mỹ Tân, huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang.

8- Cầu Mỹ Tân 2, xã Mỹ Tân, huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang.

9- Cầu Mỹ Tân 3, xã Mỹ Tân, huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang.

10- Cầu Xẻo Cách, xã Đông Phước A, Châu Thành, tỉnh Hậu Giang.

11- Cầu Tư Trâm, xã An Lạc Thôn, huyện Kế Sách, tỉnh Sóc Trăng.

12- Cầu Hòa Mỹ, xã Hòa Mỹ, huyện Phụng Hiệp, tỉnh Hậu Giang.

13- Cầu Mỹ Đức Đông, xã Mỹ Tân, huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang.

14- Cầu Mỹ Tân 4, xã Mỹ Tân, huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang.

15- Cầu Kênh Giữa, xã Mỹ Hưng, huyện Thạnh Phú, tỉnh Bến Tre.

Tất cả quý bà con AH & THCC tham dự đã được mời lên sân khấu để chụp hình lưu niệm.

Cuộc họp mặt, dưới sự hướng dẫn của MC Từ Đình Lu, đã kết thúc tốt đẹp.

Thật vui vẻ và thân tình, quý bà con chào tạm biệt nhau với những lời chúc sức khỏe, an lành. Hẹn gặp lại nhau vào mùa xuân tới!...

Sau đây là đường dẫn các video và hình chụp buổi họp mặt đầu Xuân 2018 của Gia đình Công Chánh - Phú Thọ Sài Gòn đã được AH Nguyễn Vĩnh Long đưa lên YouTube:

1. Hình chụp [AHCC 2018.pps](#)

2. Video
<https://youtu.be/6DqJvnOO4FY>



Ơi Hũu Công Chánh Austin, TX Đón Tiếp Ơi Hũu Mai Thanh Toàn

AH Mai Thanh Toàn, K1KSCC, cựu Trưởng Khu Sài Gòn, Sài Gòn Thủy Cục, sang Mỹ thăm gia đình và các bè bạn Công Chánh. Nhân dịp này, anh Toàn có ghé chơi Austin 4 ngày từ ngày 20 đến 23 tháng 2 năm 2018.



*Mênh mông sương phủ hồn non nước,
 Vương vãn lòng ta một nỗi niềm.
 (TonaMai)*

Tất cả AHCC Austin đều đón tiếp AH Toàn một cách nồng nhiệt, trừ AH Thông về VN. Ngoài AHCC Austin, còn có AH Ngô Anh Tề, cựu KS Sài Gòn Thủy Cục từ Oklahoma City đến tham gia. Sự tham gia của bạn Tề thật quý, vì bạn đã mất hai ngày lái xe 7 tiếng từ Oklahoma đến Austin, trong khi tuổi đời cao.

Ngày 20 tháng 2, hai bạn Đồng và Tề đã đón AH Toàn và chị BS Kiều Hạnh, đi chung, 2 bữa ăn ngon và đi thăm thắng cảnh down town Austin. Chiều tối, bạn Tề đã chở AH Toàn và chị Kiều Hạnh đến nhà tôi. Đây là lần đầu tôi gặp AH Toàn, nhưng cảm thấy tình

AH Trần Trung Trực

Gia Đình Công Chánh thật gần và như quen biết hồi nào. Chúng tôi đã ngồi nói đủ chuyện, từ hồi tôi mới quen nhà tôi, thư ký Sài Gòn Thủy Cục cho đến ngày may mắn rời VN vào tháng 4 năm 75. Ba tiếng đồng hồ đã đi thật nhanh và chúng tôi chia tay đi ngủ vào lúc 10:30 tối.

Sáng ngày 21 tháng 2, sau khi ăn sáng, đến 9 giờ chúng tôi đi thăm khu nhà dọc theo hồ Travis, thăm nhà thờ, thăm Mount Bonnell và chụp hình kỷ niệm. Khoảng 11 giờ, chúng tôi đến tiệm ăn. Vì đến quá sớm, nên chúng tôi rủ anh MT Toàn ghé thăm chợ Mỹ Thành.

Bữa tiệc AHCC Austin đãi AH MT Toàn được tổ chức tại nhà hàng TC Noodle House. Hiện diện trong bữa tiệc gồm có anh Mơ, anh Liêm, anh chị Đồng, anh chị Oánh và chúng tôi. Anh chị Nguyễn Thanh Toàn đã có buổi hội ngộ trước đây tại Houston với anh Mai Thanh Toàn và bận việc ở Houston nên không tham dự được. Ngày 22 tháng 2, tôi sẽ chở anh MT Toàn và chị Kiều Hạnh đến nhà anh NT Toàn, đồng khóa CC, chơi và hàn huyên những chuyện khi còn đi học CĐ Công Chánh xa xưa và những chuyện khi đi làm và chuyện đời khác nữa.

Tuy tất cả hầu hết được gặp anh MT Toàn lần đầu tiên, nhưng tình cảm Công Chánh đã tiềm tàng, nên rất thân mật. Như anh MT Toàn nói, với số tuổi

già gần 80 mà được gặp gỡ hàn huyên với nhau thì thật quý. Chúng tôi cũng nghĩ như vậy. Đây là lần đầu tiên chúng tôi được tiếp người bạn già từ Việt Nam sang thăm đất Cờ Hoa, người anh cả (anh hai theo người Nam) trong chương trình đổi mới KSCC, với tấm lòng Công Chánh.



*Ngồi chị Đồng, Oánh, Trục và Kiều Hạnh.
Đứng anh Đồng, Oánh, Mơ, Liêm, MT Toàn
và Trục.*



Anh Mai Thanh Toàn và chị Kiều Hạnh

Được anh MT Toàn và chị Kiều Hạnh ở nhà chúng tôi 2 ngày, chúng tôi mừng cho anh MT Toàn có bà bác sĩ bên cạnh chăm lo sức khỏe, thuốc thang và ăn uống. Đó cũng là duyên nợ hay tài thơ văn của anh. Chúng tôi mong rằng anh vẫn giữ trọn cái tình cảm đó và mỗi ngày tăng trưởng hơn.

Vì ngày 21 tháng 2, thời tiết nói ở

Austin mưa trăm phần trăm, nên không được chiêm ngưỡng hoàn toàn và vì thế, chúng tôi không dẫn anh MT Toàn đi thăm hồ Bảo Tồn Hamilton như dự định. Chúng tôi đã đến Mount Bonnell và chụp hình kỷ niệm.



Anh MT Toàn và Trục

Anh MT Toàn đã đến Austin mang mưa Sài Gòn qua. Hết một tuần, ngày nào cũng mưa và sương mù.

Cuộc đời trôi nhanh như dòng sông. Nếu chúng ta có dịp gặp gỡ mà bỏ qua, và sau này muốn, nhưng bệnh tật xảy đến hay sức khỏe không cho phép, thì cũng hơi hối hận. Chúng tôi chúc anh MT Toàn đi chơi vui vẻ và về VN bằng an. Chúng tôi ghi nhận tình cảm Công Chánh của anh đối với chúng tôi. Tuy rằng, cuộc đời đã đổi thay rất nhiều, nhưng tình Công Chánh không bao giờ thay đổi.

AH Trần Trung Trục

*Đến Austin trời vương vương mưa nhẹ,
Lạnh bên ngoài nhưng vẫn ấm lòng tôi.
Bạn tôi ơi!*

*Ta gặp nhau lúc 80 tuổi đời,
Hãy vui lên! Cho xuân này dài mãi.
AH Mai Thanh Toàn*

Ái Hữu Thân Hữu Công Chánh Nam California Hẹn Mặt Tân Niên Mậu Tuất 2018

AH Nguyễn văn Thái



Chị Quỳnh Hoa-anh Trì- chị Giác Hoa -chị Quyên-anh Lân hợp ca mừng Xuân họp mặt Tân Niên Mậu Tuất 2018

Vào lúc 11 giờ sáng chủ nhật ngày 4 tháng 3 năm 2018, một buổi họp mặt Tân Niên Mậu Tuất của Ái Hữu/Thân Hữu Công Chánh được các anh Trần giác Hoa và Nguyễn minh Trì tổ chức tại nhà hàng Diamond Seafood Palace ở thành phố Stanton Nam California. Buổi tiệc Tân Niên diễn ra trong không khí thân mật vui tươi và tung

bừng dù những ngày Tết đầu năm đã đi qua với gần cả trăm người tham dự. Các ái hữu tiên bối dù tuổi cao sức yếu nhưng với xe lăn, xe đẩy vẫn đến với tiệc vui để gặp các đồng nghiệp khắp nơi, trở về thăm mái nhà công chánh thân yêu hằng năm, cùng nhau trao đổi những lời chúc tụng đầu năm tốt đẹp và tâm tình hỏi han mỗi độ Xuân về.



AH Thi và Lan

Chúng tôi đến với tiệc vui ngày hôm nay với bầu trời nắng đẹp và ấm áp nên trong lòng cũng hân hoan rộn ràng không kém vì lát nữa đây được gặp đông đảo các ái hữu từ khắp nơi đến. Bao nhiêu lo lắng hai ngày thứ sáu, thứ bảy vừa qua vì những cơn mưa ướn ắt và mây trời âm đạm đã tan biến với một sáng chủ nhật thật đẹp trời ở Nam Cali. Nhà hàng càng lúc càng đầy ắp người đến dự. Đến gần 12



AH Tri và Hoa

giờ anh Nguyễn minh Tri khai mạc buổi tiệc họp mặt và chào mừng toàn thể mọi người hiện diện trong nhà hàng. Và tiếp theo ái hữu Trần giác Hoa gởi lời chào mừng mọi người và xin phép mọi người cho anh được rút lui khỏi Ban Tổ Chức họp mặt hằng năm của Ái Hữu Công Chánh vì sức khỏe yếu kém. Anh Tri sẽ là trưởng ban phụ trách và anh Nguyễn quang Cách là người phụ tá. Sau đó toàn thể mọi người cùng nhau đứng lên nghiêm

trang làm lễ chào quốc kỳ Hoa Kỳ, Việt Nam Cộng Hòa và một phút mặc niệm cho các chiến sĩ quốc gia đã hy sinh vì lý tưởng tự do.



Buổi họp mặt được anh Tri thông báo về chi tiết Đại Hội Ái Hữu Công Chánh Toàn Cầu vào tháng 9 năm 2018 với các chương trình tiền Đại Hội, chính thức và du ngoạn cùng những địa điểm họp mặt ở các nhà hàng v.v.... Các mẫu giấy với chi tiết của Đại Hội được in ra và phân phát cho mọi người xem.



Chương trình văn nghệ giúp vui suốt 3 tiếng đồng hồ cho tiệc họp mặt Tân Niên được chị Quỳnh Hoa cùng ca sĩ Ngọc Diệp và các nam ca sĩ hát những bản tình ca về Xuân vui tươi rộn rã, đem lại nhiều thích thú cho mọi người đến dự. Ban nhạc The One Man Band của một



nhạc sĩ đã hòa nhạc thật hay và điệu nghệ cho các ca sĩ đã làm cho lòng người thường ngoạn cảm thấy vui và đôi lúc mơ mộng. Mặc cho không khí ồn ào rộn ràng của buổi tiệc, gia đình ái hữu Lý Đãi gồm ái hữu, vợ và con gái say mê quay phim và chụp hình sự sinh hoạt của mọi người ở các góc nhìn trong nhà hàng suốt 3 tiếng đồng hồ. Bản thân tôi cũng chụp hình liên tục hầu hết các bàn ngồi của các ái hữu đến dự tiệc không sót bàn nào. Hy vọng với các phó nhóm và người quay phim sẽ làm mọi người thấy được những hình ảnh vui tươi của buổi tiệc họp mặt hôm đó.

Các ái hữu được trao tặng bản thượng thọ kỷ niệm 85 tuổi là ái hữu Hoàng Đồng và ái hữu Nguyễn Tấn Thọ. Ái hữu Thọ lúc mới vào nhà hàng, được một ái hữu trợ giúp đẩy xe lăn vào ngồi bàn thứ hai từ cửa bước vào, cùng bàn có



ái hữu Hoàng Đồng. Cả hai ái hữu có những lời phát biểu cảm tưởng khi nhận bản thượng thọ 85 tuổi được trao tặng. Ái hữu tiên bối Lê Khắc Thí tuổi đã ngoài 90 cũng đến với xe tự đẩy trong tiệc vui và đi những bước chân thật chậm đến bàn ngồi. Ái hữu Thí có lời phát biểu cảm tưởng “Chúng ta cần tiếp tục giữ cho còn có nhau”. Năm ngoái khác với năm nay ái hữu Thí không còn đi lại thoải mái như trước nữa. Có một vài ái hữu tiên bối dù sức khỏe không đến được với tiệc vui những vẫn nhớ gửi tiền ủng hộ Lá Thư AHCC.

Chương trình giúp vui văn nghệ có lúc thật sôi nổi vui tươi và hào hứng với dăm ba người cùng hát với ca sĩ và hoa hồng được trao tặng cho người hát.



Trong tiệc vui hôm nay, tôi có dịp được gặp anh Duật từ Bắc Cali đến dự, được gặp anh Châu hùng Phi lần đầu tiên ở thành phố Torrance. Được biết anh qua việc gửi Lá Thư AHCC đến 3 lần mới tới tay anh vì địa chỉ trong Danh sách AHCC của Lá Thư chỉ thiếu một chi tiết nhỏ mà không đến được. Được biết và nói chuyện điện thoại với anh Vũ thành Nam để cập nhật tên anh vào Danh sách AHCC vì anh dọn nhà qua chỗ khác mà không cập nhật địa chỉ mới nên Lá Thư không tới tay. Nhờ đến với tiệc vui hôm nay, anh Phi được gặp một vài người bạn mà từ lâu năm không gặp, nhất là muốn gặp lại ái hữu Lưu hữu Duyên đã một thời cùng học chung với nhau.



Từ trái qua: Các anh Vũ Nam, Lý, Minh, Đào Nam và Tâm

Tiệc vui Tân Niên Mậu Tuất hôm nay là ngày vui của toàn thể ái hữu và thân

hữu công chánh ở Nam Cali, mỗi năm gặp nhau ít nhất một lần thật là quý hóa để hàn huyên tâm sự. Có người mong tìm lại bạn học cùng trường, tìm lại đồng nghiệp ngày xưa không biết ở phương trời nào. Chúng ta là tập thể Công Chánh đã từng một thời làm việc chung với nhau, có chung những kỷ niệm vui buồn, cùng trường, cùng lớp, cùng một cơ quan v.v.. **“Giữ cho còn có nhau”**, còn tình cảm nào đẹp hơn. Mọi người chia tay nhau lúc 2 giờ 30 phút và hẹn gặp lại nhau năm tới.



Từ trái qua: Các anh Vĩnh Phu, Duật, Quốc và Thuần



Hàng đứng : Các chị Lân, Quỳnh Hoa và chị Cường Hàng ngồi : chị Giác Hoa và những người bà con bên anh Trần giác Hoa

AH Nguyễn Văn Thái

Sinh Hoạt Thường Xuyên Của Một Nhóm AHCC SGN



Từ trái N Quý, Ngô Định, PV Nho, MT Toàn và VQ Lý

Mỗi sáng chủ nhật anh em chúng tôi thường xuyên cùng quây quần bên ly cà phê vỉa hè.

Văn hóa cà phê này có lẽ do người Pháp để lại. Nay đã trở thành một nét Văn-hóa của Sài Gòn... "**Cà phê vỉa hè**". Chúng ta thường gặp cảnh cà phê như vậy trên hầu hết các lề đường trong thành phố SGN, cả những con hẻm cùng khắp nơi... Một ly cà phê bắp bẹ điều thuốc (ngày nay vì sức khỏe và do cấm hút thuốc nên anh em đã bỏ hút)... và câu chuyện hàng ngày nổ rang!

Sáng nay, cũng như mọi chủ nhật khác anh em chúng tôi lại tụ họp tìm nguồn vui bên nhau khi tuổi về chiều,

những câu chuyện về tin tức anh em bốn phương, chuyện thời sự, và các chuyện vui vui nho nhỏ... cùng được nêu lên để bàn bạc... cho đã rồi về...

Chúng tôi gồm những AHCC sau: VQ Lý, MT Toàn, PV Nho, Ngô Định và N Quý tất cả là dân Công Chánh đã về hưu, nhưng có hai anh còn làm theo thời vụ là Nho và Định.

Anh VQ Lý trông còn phương phi nhưng... chân yếu nhiều, nhưng vẫn ham vui... cùng anh em.

(Tôi xin ghi lại để các bạn biết vài nét sinh hoạt AHCC SGN)

AH Mai Thanh Toàn

MỪNG THẦY HỌP BẠ

Những khuôn mặt U70 sáng ngời rạng rỡ
 Như ngày nhập trường ở tuổi đôi mươi
 Không mang nặng những âu lo sách vở
 Nhưng dấu tháng năm làm ta hé môi cười

Đám bè bạn từ bốn phương tứ xứ
 Nửa đoạn đời lăn lộn dầm gió sương
 Một thế hệ làm chứng nhân lịch sử!
 Buổi ban sơ...xây đắp mộng miên trường

Ta vào đời lúc đổi thay quyền lực
 Mang trong tim nỗi háo hức lập thân
 Đem sở học mong chứng minh kiến thức
 Luyện rèn từ trường Phú Thọ "phong vân"

Bốn thập kỷ hành nghề luôn kiêu hãnh
 Mỗi người đều có vị trí xứng tầm
 Không hổ danh là Kỹ sư Công chánh
 Với "Chứng Chỉ Văn Bằng Tạm" - khổ tâm!

Nay đón Thầy cùng vui mừng họp mặt
 Kể nhau nghe thời gian khó thắng trầm
 Khóa 14, những Kỹ sư "sinh sớm"
 Đã trưởng thành trong bóng tối...âm thầm

Ở cuối đời chúng ta đều mãn nguyện
 Homo-sapiens không thẹn với lòng
 Chẳng chạy đuổi theo thọ sinh hư huyễn
 Giữ chân tâm phân biệt rõ đục trong.

Trần Kim Định

(May 07, 2018)

Trần Cảnh Thuận

Thường tôi đo một thời ôm mộng lớn
 Mộng không thành vì nước mất nhà tan
 Hơn bốn mươi năm làm kẻ lưu vong
 Xây tương lai nơi phương xa đất khách
 Kiếp tạm dung luôn nhớ về quê mẹ
 Nhớ bạn bè chung một lớp một trường
 Kẻ mất người còn lang bạt tứ phương
 Nay tất cả đã xếp cung gác kiếm
 Chân mỗi gỏi mòn tóc đã điểm sương
 Chúc tất cả thân tâm thường an lạc
 Đoạn cuối cuộc đời hạnh phúc ấm êm.

Đây là hai người bạn trong khóa 14
 KSCC&ĐC.

Bạn Trần Kim Định là người có mặt trong
 buổi họp ngày 5 tháng 5 năm 2018 tại
 nhà hàng ở thành phố Sài Gòn và đọc bài
 thơ trên tặng thầy Nguyễn Thanh Toàn.

Bạn Trần Cảnh Thuận ở bên Mỹ làm bài
 thơ trên họa theo bài thơ của bạn Trần
 Kim Định.

BPT cảm ơn hai ái hữu K14KSCC&ĐC đã mau mắn làm 2 bài thơ hay. Lá Thư mong quý
 AH/TH CC khắp nơi gửi về những bài viết ngắn, một hay vài trang, hay những bài thơ về
 sinh hoạt hay kỷ niệm.

Khóa 14 Kỹ Sư Công Chánh và Địa Chánh đón mừng Thầy Nguyễn Thanh Toàn tại Sài Gòn



Hàng đứng sau: Khóa 14 là các anh Long, Huệ, Khai, Định, Bình, Sĩ, Nho, Phúc, Phụng, Huệ và Em.
Hàng đứng trước: Các anh Quang Khóa 12, Định và Thuận khóa 14, MT Toàn khóa 1, Đặng Huân khóa 6, Khoa khóa 13, giáo sư NT Toàn, Đức và Vinh khóa 14, Thân khóa 6, các anh khóa 14 là Búa, Quảng, Sửu, Dương và Vinh, anh Đức khóa 13.

Ngày 5 tháng 5 năm 2018 một buổi hội ngộ thân mật và vui vẻ do anh Phan văn Nho và các bạn cùng khóa 14 tổ chức từ 10 giờ sáng đến 2 giờ chiều tại nhà hàng Hoa Hồng, khu Kỳ Hòa, Sài Gòn với mong ước được gặp lại và tri ân Thầy Nguyễn Thanh Toàn sau 43 năm tốt nghiệp ra trường. Buổi tiệc hội ngộ trong không khí thân thương mang nhiều cảm xúc cho anh em các trường Công Chánh, Công Nghệ, Hóa Học, Điện và Hàng Hải

khi nhớ lại một kỷ niệm không quên trong đời năm xưa, vừa hồi hộp lẫn vui mừng có được thật sự trên tay văn bằng tốt nghiệp với chữ ký của giáo sư Nguyễn Thanh Toàn, cựu Khoa Trưởng Trường Đại Học Kỹ Thuật, Viện Đại Học Bách Khoa Thủ Đức. Chỉ với những nét bút ký của Thầy trên văn bằng làm sức mạnh tinh thần, đã cho các anh em cơ hội hăng hái xông pha khắp nơi để mưu sinh lập nghiệp và lập

nên những thành tích vẻ vang cho ngành công chánh Việt Nam.



Tham dự tiệc họp mặt có rất đông các ái hữu công chánh từ khắp nơi về, từ hải ngoại cho đến các tỉnh thành trong nước Việt Nam. Từ Hoa Kỳ về dự có giáo sư Nguyễn Thanh Toàn, các anh Ái Văn, Nguyễn Bá Bang khóa 4, anh Hồ Thuận khóa 14 và từ Đức về có anh Nguyễn Thái Bình khóa 14. Hiện diện trong tiệc vui có anh chị ái hữu Nguyễn Hứa Kiêu, tốt nghiệp kỹ sư công chánh năm 1958 và các ái hữu Mai Thanh Toàn khóa 1, Nguyễn Thanh Liêm khóa 5, gia trưởng AH/TH CC Sài Gòn, Lê Ngọc Thanh Châu khóa 2. Và các anh Hà Văn Khánh, Võ Văn Sáu khóa 4, Đỗ Như Đào, Nguyễn Vĩnh Long khóa 10, Đặng Huấn, Đoàn Văn Thân khóa 6, Vĩnh Quý khóa 7, Trần Minh Quang khóa 12, Vĩnh Thuận Công Nghiệp Tạo Tác Huế, Nguyễn Văn Đức và Phạm Đăng Khoa khóa 13, Nguyễn Văn Hiệp, Nguyễn Hữu Hiệp, Nguyễn Hoàng Chí Đức và Nguyễn Ngọc Diêu khóa 15. Có 5 ái hữu trong Ban Liên Lạc Cựu Sinh Viên Bách Khoa Xây Dựng Trường ĐHBK TP HCM. Khóa 14 có các anh Đình Công Búa đến từ Cần Thơ, Trần Kim Định từ Đà Nẵng và Nguyễn Ngọc Phụng từ Nha Trang. Tại Sài Gòn có rất nhiều các anh

khóa 14 như Ngô Đình, Mai Văn Đức, Huỳnh Ngọc Sĩ, Trần Sĩ Phúc, Lê Huệ, Nguyễn Huỳnh Huệ, Nguyễn Hữu Khai, Trần Quang Long, Phan Văn Nho, Trần Quang Vinh, Đỗ Thanh Sửu, Trần Cao Ngọc Em và Lê Bá Vinh.



Ái hữu Ngô Đình trao quà kỷ niệm đến GS Toàn



GS Toàn trao tặng một số tiền cho quỹ học bổng đến đại diện là AH Nhơn.

Nhân dịp vui mừng hội ngộ giáo sư Nguyễn Thanh Toàn, một đại diện ái hữu và thân hữu công chánh hải ngoại là anh Ái Văn, thay mặt cho gia đình AH/TH CC tại Hoa Kỳ trao bằng thưởng thọ 85 tuổi cho ái hữu Nguyễn Hứa Kiêu để bày tỏ tình cảm của các ái hữu hải ngoại luôn nhớ đến các đồng nghiệp đồng môn trong nước. Trong dịp gặp gỡ thân tình này, giáo

sư Toàn phát biểu cảm tưởng và xúc động được gặp lại các sinh viên năm xưa của mình. Đồng thời các ái hữu sinh viên năm xưa và các thân hữu cũng lên phát biểu tình cảm tốt đẹp và không quên một kỷ niệm đẹp tuyệt vời trong đời đối với thầy Toàn. Trong tình cảm quý mến và tri ân vị Thầy của mình, đại diện khóa 14 là anh Ngô Đình trao quà lưu niệm cho thầy Toàn. Sau đó, giáo sư Toàn đã trao tặng một số tiền là 35 triệu đồng tiền Việt Nam

góp vào Quỹ Học Bổng BKCONS đến tay ái hữu Lê Thành Nhơn, đại diện quản lý Quỹ Học Bổng BKCONS của Khoa Kỹ Thuật Xây Dựng.

Tiệc vui kết thúc lúc 2 giờ chiều trong sự luyến tiếc của thầy trò và toàn thể các ái hữu sau 43 năm mới có duyên lành công chánh gặp gỡ.

AH Phan Văn Nho



Ái hữu Liêm-Ái hữu Kiều nhận bằng thưởng thọ -
AH Văn- chi Kiều

ÁI HỮU CÔNG-CHÁNH HOA-THỊNH-ĐỒN TƯỞNG NIỆM AH BỮU-ĐỒN VÀ HỌP MẶT XUÂN 2018



Tất các Ái-Hữu và Thân Hữu Công-Chánh / HTĐ đến tham dự buổi họp mặt

AH Ngô-Nẫm

Như thông lệ, năm nay AHCC/HTD có buổi họp mặt khoảng đại vào ngày 29-4-2018, tại tư thất của AH Nguyễn-Kim Hương-Thủy. Một địa điểm thật khang trang rộng rãi.

Được loan báo trước trong thư mời họp là phần đầu tiên và quan trọng của chương trình hôm nay là lễ tưởng niệm cố AH Bữu-Đôn nên các AH và TH đã đến tham dự khá đông đảo, chỉ thiếu vắng vài vị cao niên vì di chuyển khó khăn.

Buổi lễ bắt đầu lúc 11.30am. Tất cả AH/TH đều đứng nghiêm chỉnh hướng về màn truyền hình có chiếu di ảnh của AH Bữu-Đôn. AH Ngô-Nẫm đọc tiểu sử và lời cảm niệm đến người quá cố, trong lúc mọi người cúi đầu mặc niệm trong bầu không khí trang nghiêm.



Cố AH Bữu Đôn & Nguyễn Đức Chí



Tập thể Công-Chánh khắp nơi trên thế giới đều vô cùng thương tiếc một cấp chỉ huy tài giỏi và đạo đức của Bộ Công-Chánh, VNCH. Tiếp đến, các cựu sinh viên trường Công-Chánh lên tỏ lòng tôn kính đến vị giáo sư đã tận tâm giảng dạy.

AH Ngô-hoàng Các, cựu sinh viên khóa 6, từ Pennsylvania về, và AH Nguyễn-đức Xuân, khóa

4, từ Hagertown lần lượt trình bày thời gian đẹp của đời sinh viên thầy trò bên nhau. **"Sự Sinh Đại Nghĩa"**.



AH Ngô-hoàng Các và AH Nguyễn-đức Xuân,

Thầy là vị giáo sư hiền hòa, vui tánh, giảng giải rõ ràng. Môn học Bê-tông cốt sắt là môn rất quan trọng nhưng lại khô khan, mà thầy đã khéo léo, linh động lúc giảng giải để sinh viên lãnh hội thấu đáo cách kết cấu một công trình Bê-tông cốt sắt, để ra trường áp dụng hữu hiệu.

Về việc tham dự Đại Hội AHCC toàn cầu: Theo tài liệu do AH Nguyễn-minh Tri gửi đến, AH Bùi-thành Dương trình bày thêm chi tiết về chương trình 3 ngày họp mặt như Tiễn Hội ngộ, Đại Hội, và Du ngoạn. Các vấn đề như giữ chỗ khách sạn, nhu cầu di chuyển, và đặc biệt là du ngoạn trên Carnival Cruise 5 ngày được AH Nguyễn-minh Tri, trưởng ban tổ chức, đã chu đáo gửi tài liệu hướng dẫn đến các AH để chuẩn bị tham dự.



Các chị chuyện trò thân mật vui vẻ

Kết quả, Ban Đại Diện mới gồm có 6 AH là Nguyễn-văn Di điều hợp chung và các AH Ngô-Nấm, Bùi-thành Dương, Dư-Thích, Bùi-văn Ân, Trần quang Nghiệp cùng nhau chung lo các sinh

hoạt AHCC/HTD trong tinh thần **"Giữ cho còn có nhau"**.



Nuôi dưỡng Lá Thư Công Chánh. Tình trạng quỹ nuôi dưỡng LTCC đã gần cạn, sau lần chi phí cho LT 110 chẳng còn bao nhiêu. Cần tiếp sức. SOS. Tất cả hoan hỉ yểm trợ. AH Bùi-thành Dương tổng kết được 390\$US. (Xem danh sách ở cuối Lá Thư).

Chương trình được tiếp nối với tiệc thân mật theo lối "pot luck" được nhiều tay khéo trổ tài nên có nhiều hương vị đặc biệt như món "cháo hầm giò heo quay", bánh đúc (không xương) v.v.. không tìm thấy ở nhà hàng.



Phần văn nghệ kỳ này đặc biệt có ca si Như-Hương, tiếng hát rất ngọt ngào và truyền cảm. Ngoài ra các AH Di, Phương, Xuân v.v... cũng trình diễn tân cổ nhạc và chuyện vui. Một văn nghệ đầy tình tự Công Chánh.

**Cuộc vui xin hẹn ngày này năm sau !!!
Hãy "Giữ Cho Còn Có Nhau" ./.**



AH Nguyễn-Kim Hương-Thủy & Phu Nhân

Ban Đại Diện Ái-Hữu và Thân Hữu Công-Chánh / HTĐ



AH Nguyễn-Văn Di ,



AH Ngô-Nam,



AH Bùi-Thành Dương



AH Du-Thích



AH Trần-Quan Nghiệp



AH Bùi Văn Ấn

AHCC Austin TX Họp Mặt Năm 2018

AH Trần Trung Trực



*Từ trái sang phải, ngồi chị Đồng, Oánh, Mơ và Trực
Hàng đứng anh Đồng, Oánh, Mơ, Toàn và Trực*

Như thường lệ, AHCC Austin năm nay được tổ chức tại tư gia của AH Trực. Lần trước, họp mặt tại nhà AH Mơ, đáng lẽ lần này sẽ tổ chức tại nhà AH Võ quốc Thông, nhưng không may AH Thông đã mất, nên AH Trực nhận lãnh.

Cuộc họp gồm có những AH sau đây ở Austin: anh chị Mơ, anh Toàn, anh chị Đồng, anh chị Oánh và anh chị Trực. Anh Liêm bất ngờ bị tay tê, nên đã Email xin lỗi, còn chị Toàn thì mệt vì mới đi Việt Nam trở về.

Mở đầu, AH Trực cảm ơn tất cả AH đã đến họp mặt đông đủ. Vì đây là buổi họp mặt đầu tiên kể từ khi AH Võ quốc Thông mất, nên trước khi bắt đầu buổi họp, toàn thể anh chị em đều đứng dậy có 3 phút mặc niệm để tưởng nhớ và thương tiếc cố AH Thông.

Sau đó, AH Trực đề nghị nên cử một người làm trưởng nhóm AHCC Austin. Việc làm của trưởng nhóm là kết nối AH ở Austin với nhau cho thật chặt chẽ và thân tình. Theo ý AH Trực, anh Mơ là AH tiên bối, có tính thần đoàn kết, nhiều uy tín và được nể trọng, xứng đáng giữ nhiệm vụ này. Để đáp lời anh Trực, AH Mơ đã từ chối vì lý do sức khỏe. Anh cho biết vừa rồi anh mới nhận được bằng Thượng Thọ do Hội AHCC gửi tặng, chứng tỏ anh đã bước qua cái tuổi chỉ lần quần trong nhà, không còn sinh hoạt gì nữa. Tuy nhiên, anh cũng có hứa sẽ sẵn sàng làm cố vấn hoặc giúp đỡ tập thể AHCC Austin trong phạm vi khả năng cho phép nếu cần.

Tiếp theo, AH Trực đề nghị họp 2 kỳ mỗi năm, như Xuân Thu nhị kỳ của LTAHCC vậy.

Bây giờ, mỗi ngày tuổi càng cao, gặp gỡ và vui vẻ với nhau rất quý. Không có ai ở đây quý hơn những AH đã chia sẻ với nhau một thời gian dài.

Thực đơn bữa tiệc thật nhiều món như thường lệ, đến nỗi sau bữa ăn, mỗi người còn mang về một phần lớn.

Tất cả đều vui vẻ, nói chuyện cũ, những chuyện vui mà mình mới gặp được trong thâm tình.

Sau đó, các AH cũng không quên làm bồn phận đóng góp yểm trợ LTAHCC.

Trước khi ra về, tất cả nhóm chụp chung toàn thể nhóm AHCC Austin, Texas và riêng từng cặp hoặc từng người để làm kỷ niệm cho kỳ họp này.

Hy vọng kỳ họp tới sẽ đầy đủ, trăm phần trăm và nhóm AHCC Austin sẽ có một bộ mặt khác.



Anh chị Đồng



Anh chị Oánh



Anh Toàn



Chị Trục cho anh Toàn biết việc giải phẫu tai



Anh chị Mơ



Bữa tiệc

KHẤM MẸ

Ngày giỗ Mẹ 20/2/ÂL



Hôm nay mong Mẹ về đây,
Tâm hương con nguyện giải bày lòng con:
Cõi trời xa Mẹ chớ buồn,
Tuổi xuân trên lối đoạn trường con đi....
Biết còn bao nữa chông gai?
Biết còn bao nữa sông dài, núi cao?
Bờ xa lớp lớp ba đào
Không che khuất được ánh sao dẫn đường.
Con xin Mẹ chút can trường,
Mẹ dạy con biết xót thương cuộc đời...
Hành trang con, thế đủ rồi,
Hân hoan dưới ánh mặt trời con đi...

Lê Nguyên Phương
Xuân Lộc 31/3/1994

Nhóm AHCC Sài Gòn Xây Cầu Bê Tông Cốt Thép

BPT

Trong thời gian qua, nhóm AHCC Sài Gòn đã thực hiện được 10 cây cầu sau đây thay thế cầu khỉ hay ván giúp đồng bào và các con em nông thôn có phương tiện lưu thông an toàn và bền chắc.

- 1- **CÔNG TÁC XÂY DỰNG CẦU KHOAN ĐÀO** tại xã Hòa Minh, huyện Châu Thành, tỉnh Trà Vinh. cầu được xây dựng bằng bê tông cốt thép dài 16m rộng 2,2m. Cô Lương Phương Huyền (Hoa Kỳ) tài trợ.
- 2- **CÔNG TÁC XÂY DỰNG CẦU MỸ TÂN 1** tại huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang do hội Từ Thiện VESAF tài trợ với kinh phí tài trợ 94 triệu bằng bê tông cốt thép dài 24m rộng 2,2m.
- 3- **CÔNG TÁC XÂY DỰNG CẦU MỸ TÂN 2** tại huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang do hội Từ Thiện VESAF tài trợ với kinh phí tài trợ 135.5 triệu bằng bê tông cốt thép dài 36m rộng 2,2m.
- 4- **CÔNG TÁC XÂY DỰNG CẦU MỸ TÂN 3** tại huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang do hội Từ Thiện VESAF tài trợ với kinh phí tài trợ 135.5 triệu bằng bê tông cốt thép dài 36m rộng 2,2m.
- 5- **CÔNG TÁC XÂY DỰNG CẦU CÃ LANG 2** tại huyện Phong Điền, tỉnh Cần Thơ xây dựng bằng bê tông cốt thép dài 25m rộng 2,2m. Bà Phạm Thị Sữ cùng cô Thy Linh Lê (Hoa Kỳ) đã nhanh chóng đáp ứng tài trợ 91 triệu.
- 6- **CÔNG TÁC XÂY DỰNG CẦU TƯ TRÂM** tại xã An Lạc Thôn, huyện Kế Sách, tỉnh Sóc Trăng xây dựng bằng bê tông cốt thép dài 19m rộng 2,2m do Cty TNHH May Thêu THUẬN PHƯƠNG Q6, Tp HCM tài trợ 77 triệu đồng.
- 7- **CÔNG TÁC XÂY DỰNG CẦU XỂ CÁCH** tại xã Đông Phước A, huyện Châu Thành, tỉnh Cần Thơ xây dựng bằng bê tông cốt thép dài 25m rộng 2,2m. Nhóm Bạn Hữu Công Chánh Phú Thọ Saigon tài trợ 130 triệu VNĐ.
- 8- **CÔNG TÁC XÂY DỰNG CẦU MỸ ĐỨC ĐÔNG** tại xã Mỹ Đức Đông, huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang xây dựng bằng bê tông cốt thép dài 36,5m rộng 2,2m. Hội VESAF Hoa Kỳ đã tài trợ 6000 USD.
- 9- **CÔNG TÁC XÂY DỰNG CẦU MỸ TÂN 4** tại huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang do Nhóm Từ Thiện Sơn Nam và AH/TH CC tài trợ với kinh phí tài trợ 92 triệu bằng bê tông cốt thép dài 25m rộng 2,2m.
- 10- **CÔNG TÁC XÂY DỰNG CẦU HÒA MỸ** tại xã Hòa Mỹ, huyện Phụng Hiệp, tỉnh Tiền Giang do hội VESAF Hoa Kỳ tài trợ với kinh phí tài trợ 5045 USD bằng bê tông cốt thép dài 16,5m rộng 2,2m.

Chúc nhóm AHCC Sài Gòn hăng say xây cầu BTCT cho dân nghèo và các con em có phương tiện giao thông dễ dàng, mỗi năm 20 chiếc cầu BTCT.

CÔNG TÁC XÂY DỰNG CẦU KHOAN ĐÀO

Tại xã Hòa Minh, huyện Châu Thành, tỉnh Trà Vinh

AH Lưu Kim Loan

Nguyễn vọng của bà con ở xã Long Hòa, huyện Châu Thành, tỉnh Trà Vinh, nằm trên cù lao Cổ Chiên, xin tài trợ cho cầu Khoan Đào thay thế cầu cũ quá ọp ẹp. Cầu được xây dựng bằng bê tông cốt thép dài 16m rộng 2,2m. Cô Lương Phương Huyền (Hoa Kỳ) đã nhanh chóng đáp ứng tài trợ xây dựng cầu.

Đơn vị thi công do địa phương đảm trách, dưới sự giám sát hỗ trợ kỹ thuật của Nhóm AHCC Saigon.

Các vùng nông thôn ở Miền Tây có nhiều kênh rạch chằng chịt, giao thông rất khó khăn. Vượt qua các kênh rạch này là nhờ các cầu khỉ chênh vênh chỉ dùng cho người đi bộ hoặc cầu ván ọp ẹp do dân làm tạm bợ. Nay nhiều cầu này đã được thay thế dần trong thời gian gần đây bằng các cầu bê-tông chắc chắn, an toàn cho các loại xe 2 bánh lưu thông thuận lợi.

Công trình đã hoàn thành đảm bảo chất lượng và đã được khánh thành vào ngày 10 tháng 9 năm 2017. Phát biểu trong buổi lễ Khánh Thành, AH Nguyễn Thanh Liêm, đại diện nhóm AHCC, đã thay mặt nhóm AHCC cảm ơn đồng bào địa phương đã nỗ lực giúp nhóm AHCC hoàn thành tốt đẹp công tác từ thiện này, và cũng không quên ghi nhớ công ơn to lớn của Cô Lương Phương Huyền (Hoa Kỳ) đã nhanh chóng tài trợ xây dựng cầu.

Sau cùng, đại diện nhân dân địa phương bày tỏ nỗi vui mừng của nhân dân khi có được cây cầu bê tông này thay thế cầu cũ, bày tỏ lòng cảm kích và biết ơn

sâu xa nhà tài trợ Cô Lương Phương Huyền (Hoa Kỳ) và Nhóm AHCC Saigon.

Nhân dân địa phương cho biết việc xây cầu này là rất thiết thực, đáp ứng được nhu cầu giao thông bức thiết ở miệt nông thôn nghèo này.



Cầu cũ



Cầu hoàn thành



Khánh thành cầu

CÔNG TÁC XÂY DỰNG CẦU MỸ TÂN 1

Tại huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang

Nguyễn Thanh Liêm

Nguyện vọng của bà con ở ấp 1, xã Mỹ Tân, huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang xin tài trợ cho cầu Mỹ Tân 1 thay thế cầu ván cũ quá ọp ẹp. Cầu được xây dựng qua kênh 500 bờ nam bằng bê tông cốt thép dài 24m rộng 2,2m. Hội Từ Thiện VESAF (Hoa Kỳ) đã nhanh chóng đáp ứng tài trợ xây dựng cầu với kinh phí tài trợ 94 triệu (gồm chi phí vật tư và chi phí điều hành).

Ngày 27 tháng 4/2017 đã tổ chức lễ khởi công xây dựng cầu Mỹ Tân 1, với sự tham dự của đồng bào, và một số AHCC: AH Nguyễn Thanh Liêm, Lưu Kim Loan, Nguyễn Văn Ngôi, TH BS Nương, TH Bùi Quang Thanh (Hoa Kỳ), TH Nguyễn Ngọc Dũng.



Lễ Khởi Công cầu

Đơn vị thi công do Nhóm Xây Cầu Từ Thiện Phật Giáo Hòa Hảo huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang đảm trách, dưới sự giám sát hỗ trợ kỹ thuật của Nhóm AHCC Saigon.

Các vùng nông thôn ở Miền Tây có nhiều kênh rạch chằng chịt, giao thông rất khó khăn. Vượt qua các kênh rạch này là nhờ các cầu khi chênh vênh chỉ dùng cho người đi bộ hoặc cầu ván ọp ẹp do dân làm tạm bợ. Nay nhiều cầu này đã được thay thế dần trong thời gian gần đây bằng các cầu bê-tông chắc chắn, an toàn cho các loại xe 2 bánh lưu thông thuận lợi.

Công trình đã hoàn thành đảm bảo chất lượng và đã được khánh thành vào ngày 1 tháng 10 năm 2017

Phát biểu trong buổi Lễ Khánh Thành AH Nguyễn Thanh Liêm, đại diện nhóm AHCC, đã thay mặt nhóm AHCC cảm ơn Nhóm Xây Cầu

Từ Thiện Phật Giáo Hòa Hảo huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang và đồng bào địa phương đã nỗ lực giúp nhóm AHCC hoàn thành tốt đẹp công tác từ thiện này. và cũng không quên ghi nhớ công ơn to lớn của Hội Từ Thiện VESAF (Hoa Kỳ) đã gởi tiền về ủng hộ giúp đỡ Nhóm AHCC xây dựng các công trình từ thiện .



Khánh Thành cầu

Sau cùng, đại diện nhân dân địa phương bày tỏ nỗi vui mừng của nhân dân khi có được cây cầu bê tông này thay thế cầu ván, bày tỏ lòng cảm kích và biết ơn sâu xa nhà tài trợ Hội Từ Thiện VESAF (Hoa Kỳ) và Nhóm AHCC Saigon.



Khánh Thành cầu

Nhân dân địa phương cho biết việc xây cầu này là rất thiết thực, đáp ứng được nhu cầu giao thông bức thiết ở miệt nông thôn nghèo này.

CÔNG TÁC XÂY DỰNG CẦU MỸ TÂN 2

Tại huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang

Nguyễn Thanh Liêm

Nguyễn vọng của bà con ở ấp 1, xã Mỹ Tân, huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang xin tài trợ cho cầu Mỹ Tân 2 thay thế cầu ván cũ quá ọp ẹp. Cầu được xây dựng qua kênh 1000 bờ nam bằng bê tông cốt thép dài 36m rộng 2,2m. Hội Từ Thiện VESAF (Hoa Kỳ) đã nhanh chóng đáp ứng tài trợ xây dựng cầu với kinh phí tài trợ 135,5 triệu (gồm chi phí vật tư và chi phí điều hành).

Ngày 27 tháng 4/2017 đã tổ chức lễ khởi công xây dựng cầu Mỹ Tân 2, với sự tham dự của đồng bào, chánh quyền địa phương, và một số AHCC: AH Nguyễn Thanh Liêm, Lưu Kim Loan, Nguyễn Văn Ngôi, TH BS Nương, TH Bùi Quang Thanh (Hoa Kỳ), TH Nguyễn Ngọc Dũng.



Lễ Khởi Công cầu

Đơn vị thi công do Nhóm Xây Cầu Từ Thiện Phật Giáo Hòa Hảo huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang đảm trách, dưới sự giám sát hỗ trợ kỹ thuật của Nhóm AHCC Saigon.

Các vùng nông thôn ở Miền Tây có nhiều kênh rạch chằng chịt, giao thông rất khó khăn. Vượt qua các kênh rạch này là nhờ các cầu khỉ chênh vênh chỉ dùng cho người đi bộ hoặc cầu ván ọp ẹp do dân làm tạm bợ. Nay nhiều cầu này đã được thay thế dần trong thời gian gần đây bằng các cầu bê-tông chắc chắn, an toàn cho các loại xe 2 bánh lưu thông thuận lợi.

Công trình đã hoàn thành bảo đảm chất lượng và đã được khánh thành vào ngày 1 tháng 10 năm 2017

Phát biểu trong buổi Lễ Khánh Thành AH Nguyễn Thanh Liêm, đại diện nhóm AHCC, đã

thay mặt nhóm AHCC cảm ơn Nhóm Xây Cầu Từ Thiện Phật Giáo Hòa Hảo huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang và đồng bào địa phương đã nỗ lực giúp nhóm AHCC hoàn thành tốt đẹp công tác từ thiện này, và cũng không quên ghi nhớ công ơn to lớn của Hội Từ Thiện VESAF (Hoa Kỳ) đã gởi tiền về ủng hộ giúp đỡ Nhóm AHCC xây dựng các công trình từ thiện.



Khánh Thành cầu

Sau cùng, Chính quyền xã và đại diện nhân dân địa phương bày tỏ nỗi vui mừng của nhân dân khi có được cây cầu bê tông này thay thế cầu ván, bày tỏ lòng cảm kích và biết ơn sâu xa nhà tài trợ Hội Từ Thiện VESAF (Hoa Kỳ) và Nhóm AHCC Saigon.

Nhân dân địa phương cho biết việc xây cầu này là rất thiết thực, đáp ứng được nhu cầu giao thông bức thiết ở miệt nông thôn nghèo này.



Cầu Khánh Thành

CÔNG TÁC XÂY DỰNG CẦU MỸ TÂN 3

Tại huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang

Nguyễn Thanh Liêm

Nguyện vọng của bà con ở ấp 1, xã Mỹ Tân, huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang xin tài trợ cho cầu Mỹ Tân 3 thay thế cầu ván cũ quá ọp ẹp. Cầu được xây dựng qua kênh 1000 bờ nam bằng bê tông cốt thép dài 36m rộng 2,2m. Hội Từ Thiện VESAF (Hoa Kỳ) đã nhanh chóng đáp ứng tài trợ xây dựng cầu với kinh phí tài trợ 135,5 triệu (gồm chi phí vật tư và chi phí điều hành).

Ngày 27 tháng 4/2017 đã tổ chức lễ khởi công xây dựng cầu Mỹ Tân 3, với sự tham dự của đồng bào, và một số AHCC: AH Nguyễn Thanh Liêm, Lưu Kim Loan, Nguyễn Văn Ngôi, TH BS Nương, TH Bùi Quang Thanh (Hoa Kỳ), TH Nguyễn Ngọc Dũng.



Lễ Khởi Công cầu

Đơn vị thi công do Nhóm Xây Cầu Từ Thiện Phật Giáo Hòa Hảo huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang đảm trách, dưới sự giám sát hỗ trợ kỹ thuật của Nhóm AHCC Saigon.

Các vùng nông thôn ở Miền Tây có nhiều kênh rạch chằng chịt, giao thông rất khó khăn. Vượt qua các kênh rạch này là nhờ các cầu khi chênh vênh chỉ dùng cho người đi bộ hoặc cầu ván ọp ẹp do dân làm tạm bợ. Nay nhiều cầu này đã được thay thế dần trong thời gian gần đây bằng các cầu bê-tông chắc chắn, an toàn cho các loại xe 2 bánh lưu thông thuận lợi.

Công trình đã hoàn thành bảo đảm chất lượng và đã được khánh thành vào ngày 1 tháng 10 năm 2017

Phát biểu trong buổi Lễ Khánh Thành AH Nguyễn Thanh Liêm, đại diện nhóm AHCC, đã

thay mặt nhóm AHCC cảm ơn Nhóm Xây Cầu Từ Thiện Phật Giáo Hòa Hảo huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang và đồng bào địa phương đã nỗ lực giúp nhóm AHCC hoàn thành tốt đẹp công tác từ thiện này, và cũng không quên ghi nhớ công ơn to lớn của Hội Từ Thiện VESAF (Hoa Kỳ) đã gởi tiền về ủng hộ giúp đỡ Nhóm AHCC xây dựng các công trình từ thiện.



Khánh Thành cầu

Sau cùng, đại diện nhân dân địa phương bày tỏ nỗi vui mừng của nhân dân khi có được cây cầu bê tông này thay thế cầu ván, bày tỏ lòng cảm kích và biết ơn sâu xa nhà tài trợ Hội Từ Thiện VESAF (Hoa Kỳ) và Nhóm AHCC Saigon.

Nhân dân địa phương cho biết việc xây cầu này là rất thiết thực, đáp ứng được nhu cầu giao thông bức thiết ở miệt nông thôn nghèo này.



Cầu Khánh Thành

CÔNG TÁC XÂY DỰNG CẦU CẢ LANG 2

Tại huyện Phong Điền, tỉnh Cần Thơ

Nguyễn Thanh Liêm

Nguyễn vọng của bà con ở xã Giai Xuân, huyện Phong Điền, tỉnh Cần Thơ xin tài trợ cho cầu Cả Lang 2 thay thế cầu khi cũ quá ọp ẹp. Cầu được xây dựng bằng bê tông cốt thép dài 25m rộng 2,2m. Bà Phạm Thị Sứ cùng cô Thy Linh Lê (Hoa Kỳ) đã nhanh chóng đáp ứng tài trợ \$91 triệu VN xây dựng cầu (gồm chi phí vật tư và điều hành).

Đơn vị thi công do địa phương đảm trách, dưới sự giám sát hỗ trợ kỹ thuật của Nhóm AHCC Saigon.



Cầu khi cũ

Các vùng nông thôn ở Miền Tây có nhiều kênh rạch chằng chịt, giao thông rất khó khăn. Vượt qua các kênh rạch này là nhờ các cầu khi chênh vênh chỉ dùng cho người đi bộ hoặc cầu ván do dân làm tạm bợ. Nay nhiều cầu này đã được thay thế dần trong thời gian gần đây bằng các cầu bê-tông chắc chắn, an toàn cho các loại xe 2 bánh lưu thông thuận lợi.

Công trình đã hoàn thành đảm bảo chất lượng và đã được khánh thành vào ngày 11 tháng 11/2017.

Phát biểu trong buổi lễ khánh thành AH Nguyễn Thanh Liêm, đại diện nhóm

AHCC, đã thay mặt nhóm AHCC cảm ơn đồng bào địa phương đã nỗ lực giúp nhóm AHCC hoàn thành tốt đẹp công tác từ thiện này. Và cũng không quên ghi nhớ công ơn to lớn của Bà Phạm Thị Sứ cùng cô Thy Linh Lê (Hoa Kỳ) đã tài trợ xây dựng cầu.



Cầu hoàn thành

Sau cùng, đại diện nhân dân địa phương bày tỏ nỗi vui mừng của nhân dân khi có được cây cầu bê tông này thay thế cầu khi cũ, bày tỏ lòng cảm kích và biết ơn sâu xa nhà tài trợ Bà Phạm Thị Sứ cùng cô Thy Linh Lê (Hoa Kỳ) và Nhóm AHCC Saigon.

Nhân dân địa phương cho biết việc xây cầu này là rất thiết thực, đáp ứng được nhu cầu giao thông bức thiết ở miệt nông thôn nghèo này.



Cầu hoàn thành

CÔNG TÁC XÂY DỰNG CẦU TƯ TRÂM

Tại xã An Lạc Thôn, huyện Kế Sách, tỉnh Sóc Trăng

Nguyễn Thanh Liêm

Nguyện vọng của bà con ở xã An Lạc Thôn, huyện Kế Sách, tỉnh Sóc Trăng xin tài trợ cho cầu Tư Trâm thay thế cầu khi cũ quá ọp ẹp. Cầu được xây dựng bằng bê tông cốt thép dài 19m rộng 2,2m do AH Nguyễn Văn Hiệp đã nhanh chóng vận động Cty TNHH May Thêu THUẬN PHƯƠNG Q6, Tp HCM tài trợ 77 triệu đồng (chi phí vật tư).

Đơn vị thi công do địa phương đảm trách, dưới sự giám sát hỗ trợ kỹ thuật của Nhóm AHCC Saigon.

Các vùng nông thôn ở Miền Tây có nhiều kênh rạch chằng chịt, giao thông rất khó khăn. Vượt qua các kênh rạch này là nhờ các cầu khi chênh vênh chỉ dùng cho người đi bộ hoặc cầu ván do dân làm tạm bợ. Nay nhiều cầu này đã được thay thế dần trong thời gian gần đây bằng các cầu bê-tông chắc chắn, an toàn cho các loại xe 2 bánh lưu thông thuận lợi.

Công trình đã hoàn thành đảm bảo chất lượng và đã được khánh thành vào ngày 7 tháng 1 năm 2018.

Phát biểu trong buổi lễ khánh thành AH Nguyễn Văn Hiệp cảm đồng bào địa phương đã nỗ lực giúp nhóm AHCC hoàn thành tốt đẹp công tác từ thiện này và cũng không quên ghi nhớ công ơn to lớn của Cty TNHH May Thêu THUẬN PHƯƠNG Q6, Tp HCM đã tài trợ xây dựng cầu.

Sau cùng, đại diện nhân dân địa phương bày tỏ nỗi vui mừng của nhân dân khi có được cây cầu bê tông này thay thế

cầu khi cũ, bày tỏ lòng cảm kích và biết ơn sâu xa nhà tài trợ Cty TNHH May Thêu THUẬN PHƯƠNG Q6, Tp HCM và Nhóm AHCC Saigon.

Nhân dân địa phương cho biết việc xây cầu này là rất thiết thực, đáp ứng được nhu cầu giao thông bức thiết ở miệt nông thôn nghèo này.



Cầu khi cũ



Cầu hoàn thành



Cầu hoàn thành

CÔNG TÁC XÂY DỰNG CẦU XẼO CÁCH **Tại xã Đông Phước A, huyện Châu Thành, tỉnh Cần Thơ**

Nguyễn Thanh Liêm

Nguyễn vọng của bà con ở xã Đông Phước A, huyện Châu Thành, tỉnh Cần Thơ xin tài trợ cho cầu Xẻo Cách thay thế cầu cũ quá ọp ẹp. Cầu được xây dựng bằng bê tông cốt thép dài 25m rộng 2,2m. AH Nguyễn Văn Hiệp đã nhanh chóng vận động Nhóm Bạn Hữu Công Chánh Phú Thọ Saigon tài trợ 130 triệu VNĐ (gồm chi phí vật tư 100 triệu và chi phí nhân công 30 triệu).

Đơn vị thi công do địa phương đảm trách, dưới sự giám sát hỗ trợ kỹ thuật của Nhóm AHCC Saigon.

Các vùng nông thôn ở Miền Tây có nhiều kênh rạch chằng chịt, giao thông rất khó khăn. Vượt qua các kênh rạch này là nhờ các cầu khỉ chênh vênh chỉ dùng cho người đi bộ hoặc cầu ván do dân làm tạm bợ. Nay nhiều cầu này đã được thay thế dần trong thời gian gần đây bằng các cầu bê-tông chắc chắn, an toàn cho các loại xe 2 bánh lưu thông thuận lợi.

Công trình đã hoàn thành đảm bảo chất lượng và đã được khánh thành vào ngày 7 tháng 1 năm 2018.

Phát biểu trong buổi lễ khánh thành, AH Nguyễn Văn Hiệp cảm ơn đồng bào địa phương đã nỗ lực giúp nhóm AHCC hoàn thành tốt đẹp công tác từ thiện này. Và cũng không quên ghi nhớ công ơn to lớn của Nhóm Bạn Hữu Công Chánh Phú Thọ Saigon đã tài trợ xây dựng cầu.

Sau cùng, đại diện nhân dân địa phương bày tỏ nỗi vui mừng của nhân dân khi có được cây cầu bê tông này thay thế cầu cũ, bày tỏ lòng cảm kích và biết ơn sâu

xa nhà tài trợ Nhóm Bạn Hữu Công Chánh Phú Thọ Saigon và Nhóm AHCC Saigon.

Nhân dân địa phương cho biết việc xây cầu này là rất thiết thực, đáp ứng được nhu cầu giao thông bức thiết ở miệt nông thôn nghèo này.



Cầu cũ



Cầu hoàn thành



Cầu hoàn thành

CÔNG TÁC XÂY DỰNG CẦU MỸ ĐỨC ĐÔNG

Tại xã Mỹ Đức Đông, huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang

Nguyễn Thanh Liêm

Nguyện vọng của bà con ở xã Mỹ Đức Đông, huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang xin tài trợ cho cầu Mỹ Đức Đông thay thế cầu khi cũ quá ọp ẹp. Cầu được xây dựng bằng bê tông cốt thép dài 36,5m rộng 2,2m. Hội VESAF (Hoa Kỳ) đã nhanh chóng đáp ứng tài trợ 6000 USD xây dựng cầu (gồm chi phí vật tư và điều hành).

Đơn vị thi công do địa phương đảm trách, dưới sự giám sát hỗ trợ kỹ thuật của Nhóm AHCC Saigon.



Cầu khi cũ

Các vùng nông thôn ở Miền Tây có nhiều kênh rạch chằng chịt, giao thông rất khó khăn. Vượt qua các kênh rạch này là nhờ các cầu khi chênh vênh chỉ dùng cho người đi bộ hoặc cầu do dân làm tạm bợ. Nay nhiều cầu này đã được thay thế dần trong thời gian gần đây bằng các cầu bê tông chắc chắn, an toàn cho các loại xe 2 bánh lưu thông thuận lợi.

Công trình đã hoàn thành đảm bảo chất lượng và đã được khánh thành vào ngày 19 tháng 1/2018.

Phát biểu trong buổi Lễ Khánh Thành TH BS Nương, đại diện Hội VESAF (Hoa

Kỳ), đã cảm ơn đồng bào địa phương đã nỗ lực giúp nhóm AHCC hoàn thành tốt đẹp công tác từ thiện này. Và cũng không quên ghi nhớ công ơn to lớn của Hội VESAF (Hoa Kỳ) đã tài trợ xây dựng cầu.

Sau cùng, Chính quyền xã và đại diện nhân dân địa phương bày tỏ nỗi vui mừng của nhân dân khi có được cây cầu bê tông này thay thế cầu khi cũ, bày tỏ lòng cảm kích và biết ơn sâu xa Hội VESAF (Hoa Kỳ) và Nhóm AHCC Saigon.

Nhân dân địa phương cho biết việc xây cầu này là rất thiết thực, đáp ứng được nhu cầu giao thông bức thiết ở miệt nông thôn nghèo này.



Cầu hoàn thành



Cầu hoàn thành

CÔNG TÁC XÂY DỰNG CẦU MỸ TÂN 4

“Tình Ái Hữu, Nghĩa Xóm Làng”

Tại xã Mỹ Tân, huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang

Nguyễn Thanh Liêm

Nguyện vọng của bà con ở xã Mỹ Tân, huyện Cái Bè, tỉnh Tiền Giang xin tài trợ cho cầu Mỹ Tân 4 thay thế cầu khi đư đưa bằng cầu đúc vĩnh cửu. Cầu được xây dựng bằng bê tông cốt thép dài 25m rộng 2,2m. AH Lê Văn Sâm đã nhanh chóng vận động các AH và TH CC tài trợ 92 triệu đồng VN, trong đó Nhóm Thiện Nguyễn Sơn Nam tài trợ 41 triệu, xây dựng cầu; nhưng chưa có dự án nào như cầu Mỹ Tân 4, mà hầu hết người đầu tư và xây dựng là các AHCC trên toàn thế giới. Điều đó đã nói lên tinh thần phục vụ và sự thương yêu thiết tha của AHCC chúng ta đối với đồng bào nghèo khó tại quê nhà, cả đời họ chỉ "mặt bám đất, lưng bám trời"

Danh sách ân nhân tài trợ là các Ái hữu và thân hữu Công Chánh:

1. BS Thiện (VN)	1 Triệu VNĐ.
2. Ông Nguyễn Ngọc Lễ (VN)	2 Triệu VNĐ.
3. AHCC Ngô Anh Tề (Hoa Kỳ)	100 USD.
4. AHCC Lê Văn Sâm (Hoa Kỳ)	100 USD.
5. AHCC Lê Văn Trương, Thanh Vân (Canada)	500 CAD.
6. AHCC Nguyễn Đình Duật (Hoa Kỳ)	100 USD.
7. AHCC Nguyễn Thành Phùng & Châu Thị Phước (USA)	300 USD.
8. AHCC Nguyễn Văn Đề (Canada)	5 Triệu VNĐ.
9. Ông bà Lê Quốc Đức – Phi (Hoa Kỳ)	100 USD.
10. Ông Trà Văn Tu (Hoa Kỳ)	100 USD.
11. AHCC Lâm Diệp Năm (Canada)	2 Triệu VNĐ.
12. Ông bà Tánh T Le & Tuyết H Huỳnh (USA)	200 USD.
13. Ông bà Mỹ Xuân Hồ - Hiệp (Hoa Kỳ)	300 USD.
14. Ông bà Phước Lai (Canada)	2 Triệu VNĐ.
15. Nhóm Thiện Nguyễn Sơn Nam (Hoa Kỳ)	1,900 USD.

Đơn vị thi công do địa phương đảm trách, dưới sự giám sát hỗ trợ kỹ thuật của Nhóm AHCC Saigon.

Các vùng nông thôn ở Miền Tây có nhiều kênh rạch chằng chịt, giao thông rất khó khăn. Vượt qua các kênh rạch này là nhờ các cầu khi chênh vênh chỉ dùng cho người đi bộ hoặc cầu do dân làm tạm bợ. Nay nhiều cầu này đã được thay thế dần trong thời gian gần đây bằng các cầu bê-tông chắc chắn, an toàn cho các loại xe 2 bánh lưu thông thuận lợi. Công trình đã hoàn thành đảm

bảo chất lượng và đã được khánh thành vào ngày 19 tháng 1/2018.

Phát biểu trong buổi Lễ Khánh Thành AHCC Huỳnh Thị Duy Oanh, thành viên Nhóm Thiện Nguyễn Sơn Nam, đã cảm ơn đồng bào địa phương đã nỗ lực giúp nhóm AHCC hoàn thành tốt đẹp công tác từ thiện này, và cũng không quên ghi nhớ công ơn to lớn của các AH và THCC đã tài trợ xây dựng cầu.

Sau cùng, đại diện nhân dân địa phương bày tỏ nỗi vui mừng của nhân dân khi có được cây cầu bê tông này thay thế cầu khi cũ, bày tỏ lòng cảm kích và biết ơn sâu xa các nhà tài trợ và Nhóm AHCC Saigon.

Nhân dân địa phương cho biết việc xây cầu này là rất thiết thực, đáp ứng được nhu cầu giao thông bức thiết ở miệt nông thôn nghèo này.



Cầu cũ



Cầu hoàn thành

CÔNG TÁC XÂY DỰNG CẦU HÒA MỸ

Tại xã Hòa Mỹ, huyện Phụng Hiệp, tỉnh Hậu Giang

Nguyễn Thanh Liêm

Nguyễn vọng của bà con ở xã Hòa Mỹ, huyện Phụng Hiệp, tỉnh Hậu Giang xin tài trợ cho cầu Hòa Mỹ. Cầu được xây dựng bằng bê tông cốt thép dài 16,6m rộng 2,2m do Hội VESAF (Hoa Kỳ) đã nhanh chóng tài trợ 5045 USD (chi phí vật tư và điều hành).

Đơn vị thi công do địa phương đảm trách, dưới sự giám sát hỗ trợ kỹ thuật của Nhóm AHCC Saigon.

Các vùng nông thôn ở Miền Tây có nhiều kênh rạch chằng chịt, giao thông rất khó khăn. Vượt qua các kênh rạch này là nhờ các cầu khỉ chênh vênh chỉ dùng cho người đi bộ hoặc cầu do dân làm tạm bợ. Nay nhiều cầu này đã được thay thế dần trong thời gian gần đây bằng các cầu bê tông chắc chắn, an toàn cho các loại xe 2 bánh lưu thông thuận lợi.

Công trình đã hoàn thành đảm bảo chất lượng và đã được khánh thành vào ngày 16 tháng 1/2018.

Phát biểu trong buổi Lễ Khánh Thành TH BS Nương, đại diện Hội VESAF tại VN, cảm ơn đồng bào địa phương đã nỗ lực giúp nhóm AHCC hoàn thành tốt đẹp công tác từ thiện này và cũng không quên ghi nhớ công ơn to lớn của Hội VESAF (Hoa Kỳ) đã tài trợ xây dựng cầu.

Sau cùng, đại diện nhân dân địa phương bày tỏ nỗi vui mừng của nhân dân khi có được cây cầu bê tông này, bày tỏ lòng cảm kích và biết ơn sâu xa Hội VESAF (Hoa Kỳ) và Nhóm AHCC Saigon.

Nhân dân địa phương cho biết việc xây cầu này là rất thiết thực, đáp ứng được nhu cầu giao thông bức thiết ở miệt nông thôn nghèo này.



Cầu đã hoàn thành



Cầu đã hoàn thành



Cầu đã hoàn thành

Tin Buồn



Ban Phụ Trách Lá Thư AHCC xin thông báo cùng toàn thể AH/TH trong Đại Gia Đình Công Chánh những tin buồn nhận được sau đây:

- Bà **Tôn Thất Cảnh**, nhũ danh **Trương Thị Thu Cúc**, pháp danh **Tâm Vĩnh**, đã mãn phần ngày 10 tháng 1 năm 2018 tại San Jose, California, hưởng thọ 88 tuổi. Nguyên xin Hương Linh Bà sớm vãng sanh Cực Lạc Quốc.
- **AH Bửu Đôn**, pháp danh **Tâm Phước**, cựu Tổng Trưởng Giao Thông Công Chánh, cựu Tổng Giám Đốc Nha Kiều Lộ, cựu Tổng Giám Đốc VECCO, vừa từ trần ngày 30 tháng 1 năm 2018, hưởng thọ 83 tuổi. Lễ Hỏa Táng đã được cử hành ngày thứ Bảy, ngày 3 tháng 2 năm 2018 tại Silver Spring, Maryland, Hoa Kỳ. Nguyên cầu Hương Linh của Ai Hữu sớm về cõi Vĩnh Hằng.
- **AH Võ Quốc Thông**, K4KSCC, vừa từ trần tại bệnh viện Chợ Rẫy, Sài Gòn, Việt Nam, hồi 1:55 sáng ngày 24 tháng 2 năm 2018 nhằm ngày 9 tháng giêng năm Mậu Tuất, hưởng thọ 78 tuổi. Nguyên chúc Hương Hồn của Ai Hữu sớm về cõi Vĩnh Cửu.
- Bà **Vĩnh Đào**, nhũ danh **Trần Thị Nhạn**, đã mãn phần ngày 24 tháng 2 năm 2018 tại Simi Valley, California, hưởng thọ 78 tuổi. Nguyên cầu Hương Linh Bà sớm vãng sanh Cực Lạc Quốc.
- **AH Nguyễn Đắc Khoa**, Khóa 1958, nhà thơ **Nguyễn Khoa**, sinh ngày 31-8-1936, đã mãn phần lúc 12:30 trưa ngày 24 tháng 3 năm 2018 tại tư gia số 5151 Best Tree Forest Dr. Dallas, Texas 75248, Hoa Kỳ, hưởng thọ 81 tuổi. Nguyên cầu Hương Linh Ai Hữu sớm về cõi Vĩnh Cửu.
- **AH Lê Văn Ký**, tốt nghiệp Khóa 1966, đã qua đời tại Oslo, Norway ngày 26 tháng 2, 2018 tại nhà Dưỡng Lão Oslo, hưởng thọ 84 tuổi. Xin thành thật chia buồn cùng gia quyến Lê Văn Ký và cầu chúc Hương Linh Ai Hữu sớm vào cõi Vĩnh Cửu.
- Bà quả phụ **Vĩnh Tứ**, nhũ danh **Nguyễn Thị Phi Nhung**, thân mẫu chị Nguyễn Phước Mỹ Linh, nhạc mẫu của AH Trần Đình Thọ, đã qua đời ngày 10-4-2018 tại Pleasant Hill, California, hưởng thọ 98 tuổi. Nguyên cầu Hương Linh Bà sớm vãng sanh Cực Lạc Quốc.

- **AH Quách Huệ Lai**, sinh năm 1931, Khóa KSCC 55-57, đã từ trần ngày 13-4-2018 tại Orlando, Florida, hưởng thọ 87 tuổi, cựu Nha Giám Đốc Kỹ Thuật, Tổng Nha Địa. Nguyên chúc Linh Hồn của Ái Hữu sớm hưởng Nhan Thánh Chúa.
- **AH Nguyễn Tấn Thọ**, pháp danh **Tâm Nguyên Khương**, tốt nghiệp Khóa 55-56, đã qua đời tại bệnh viện California, Hoa kỳ ngày 20 tháng 5, 2018, hưởng thọ 87 tuổi. Xin thành thật chia buồn cùng gia quyến bà Nguyễn Tấn Thọ và cầu chúc Hương Linh Ái Hữu sớm siêu thăng về Cõi Phật.
- **AH Nguyễn Trọng Tiến**, pháp danh **Đặng Thành**, Công Chánh 59, sinh năm 1936, đã từ trần ngày 21-5-2018 tại Fountain Valley, California, hưởng thọ 85 tuổi. Nguyên chúc Hương Hồn của Ái Hữu sớm vãng sanh Cực Lạc Quốc.
- **AH Trần Thanh Liêm**, sinh năm 1950, KSCC tốt nghiệp năm 1973, từ trần tại tỉnh Quảng Nam lúc 20:35 ngày 2 tháng 7 /2018, lễ nhập quan 18 giờ ngày 3/7/2018, lễ động quan lúc 16:20 ngày 7/7/2018. Nguyên chúc Hương Hồn của Ái Hữu sớm tiêu điều miền Vĩnh Cửu.
- **AH Nguyễn Đình Dương**, sinh năm 1935, tốt nghiệp năm 1958, từ trần tại Saigon lúc 11:00 ngày 3 tháng 7 /2018, hưởng thọ 84 tuổi, lễ nhập quan 21 giờ ngày 3/7/2018, lễ động quan lúc 6:30 ngày 6/7/2018, hỏa thiêu nghĩa trang Đa Phước, Bình Chánh. Nguyên chúc Hương Hồn của Ái Hữu sớm tiêu điều miền Vĩnh Cửu.
- **AH Vũ Tiến Cường**, pháp danh **Siêu Mạnh**, sinh ngày 8/4/1936, đã mệnh chung lúc 2 giờ 22 ngày 10/6/2018 tại nhà thương Charles Lemoyne, Quebec, Canada, hưởng thọ 82 tuổi. Nguyên chúc Hương Hồn của Ái Hữu sớm vãng sanh Cực Lạc Quốc.
- **AH Hồ Minh Cảnh**, Kỹ Sư, vừa mệnh chung ngày 7 tháng 7 năm 2018, tức ngày 24 tháng 5 năm Mậu Tuất, tại Paris, Pháp, hưởng thọ 87 tuổi. Xin thành thật chia buồn cùng bà quả phụ Hồ Minh Cảnh và nguyên chúc Hương Linh của Ái Hữu sớm an nghỉ nơi chốn Vĩnh Hằng.
- **Hiền Thê AH Phù Thọ Hiệp** (tốt nghiệp KSCC năm 1968) nhũ danh Nguyễn Thị Thom sinh năm 1948, từ trần tại tp HCM ngày 11 tháng 7 /2018, lễ động quan ngày 13 tháng 7/2018, được đưa đi hỏa táng tại Bình Dương
- **Hiền Thê AH Trương Minh Trung**, khuê danh **Bùi Thị Thắm**, đã thất lạc ngày 20 tháng 7 năm 2018 tại Richland, Washington, hưởng thọ 72 tuổi. Xin thành thật chia buồn cùng AH Trung và cầu chúc linh hồn bà sớm về Cõi Thiên Đàng.
- **AH Nguyễn Trọng Ba**, pháp danh **Thanh Thức**, sinh ngày 1-6-1925 tại Việt Nam, từ trần ngày 19-7-2018, từ trần tại Sydney, Úc Đại Lợi, hưởng thọ 94 tuổi. Nguyên chúc hương hồn Ái Hữu sớm về cõi Vĩnh Hằng.
- **AH Tôn Thất Cảnh**, pháp danh **Như Lê**, cựu Giáo Sư Đại Học Kiến Trúc, Sài Gòn, sinh ngày 25-1-1928 tại Huế, đã mãn phần lúc 12:10 sáng ngày 24-7-2018 tại San Jose, California, hưởng thọ 90 tuổi. Xin thành thật chia buồn cùng gia đình Ái Hữu và nguyên chúc hương hồn Ái Hữu sớm về Cõi Vĩnh Hằng.

Ái Hữu Công Chánh xin chia buồn cùng gia đình thân quyến và nguyên chúc Linh Hồn người quá cố sớm tiêu điều miền Vĩnh Cửu

Lá Thư Ái Hữu Công Chánh

SỐ 110 – MÙA THU TEXAS 2018 – 1976-2018

ĐẠI DIỆN ÁI HỮU CÔNG CHÁNH ĐỊA PHƯƠNG

HOA KỲ

BẮC CALIFORNIA:

- ☐ Từ Cẩm Thành
- ☐ Lê Mộng Hùng
- ☐ Mai Đức Phượng
- ☐ Nguyễn Đình Duật
- ☐ Nguyễn Văn Thành

NAM CALIFORNIA:

- ☐ Nguyễn Minh Tri
- ☐ Nguyễn Quang Cách
- ☐ Trần Văn Thám
- ☐ Trần Đức Hợp
- ☐ Trần Hữu Thân (Frank)

LOUISIANA:

- ☐ Lê Thành Trang

WASHINGTON DC:

- ☐ Nguyễn Văn Di
- ☐ Ngô Năm
- ☐ Bùi Thành Dương
- ☐ Bùi Văn Ân
- ☐ Dư Thích
- ☐ Trần Quan Nghiệp

TEXAS:

- ☐ Phi Ngọc Huyền

WASHINGTON STATE:

- ☐ Hà Quốc Bảo

MASSACHUSETTS:

- ☐ Nguyễn Hữu Tuấn

FLORIDA:

- ☐ Lê Thanh Tòng

INDIANA:

- ☐ Nguyễn Khoa Long

OKLAHOMA:

- ☐ Ngô Anh Tề
- ☐ Nguyễn Đình Viễn

CANADA

MONTREAL:

- ☐ Tôn Thất Đồng
- ☐ Phạm Ngọc Xuyên
- ☐ Nguyễn Phú Cầu
- ☐ Phan Duy Trung

TORONTO:

- ☐ Lê Văn Châu
- ☐ Đoàn Chí Trung

FRANCE

Hoa Trường Xuân

Trần Văn Thu

Tôn Thất Thiện

Đỗ Hữu Hứa

AUSTRALIA

SYDNEY/NSW:

- ☐ Huỳnh Thanh Quân
- ☐ Lê Nguyên Tùng

MELBOURNE/VIC:

- ☐ Đoàn Đình Mạnh
- ☐ Vũ Đình Ngũ

NORWAY

Nguyễn Hương Hữu

Ban Phụ Trách Lá Thư AHCC 2018-2019
1825 River Bend Drive
Redlands, CA 92374. USA

Stamp

To:.....
.....
.....

Lá Thư ÁI HỮU CÔNG CHÁNH không phải là một đặc sản nghiên cứu khoa học kỹ thuật, một tờ báo chính trị hoặc tôn giáo, cũng không phải là một diễn đàn văn chương.

Lá Thư ÁI HỮU CÔNG CHÁNH chỉ là một mối dây liên lạc bằng hữu kết hợp những tình thân còn lại, như một nhịp cầu thông tin giữa các đồng nghiệp và thân hữu tha phương.

Lá Thư không mong hoài bão làm việc lớn.

Lá Thư chỉ mong làm được việc hữu ích nhỏ nhất, ít nhất có thể được "GIỮ CHO CÒN CÓ NHAU"